

கடவுள் துணை.

சைவமகத்துவதிமிரபாநு
வும்
விவிலியவிரோததிக்கார
மும்.

இவை

பலபெரியமனிதரது வேண்டுகோளின்படி

தஞ்சைமாநகரம் பண்டிதர்

முத்துசாமிமுதலியார் குமாரர்

பரசமய குஞ்சர பஞ்சானன சோடசாவதான

அருளப்பமுதலியார்

அவர்களாலிற்றப்பட்டே

சென்னபட்டணம்

அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

௧௮௯௨௫௩.

Reserved Copy-Right.

சென்னை

இயற்பெயர் தந்தை

நாகசூர்தி நாராயணசாமி

18

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

இயற்பெயர் தந்தை

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

சென்னை நகரில்

அங்கீகாரபத்திரம்.

ROYAPURAM, 18th March 1892.

YOUR GRACE,

After reading carefully the accompanying Tamil book, we come to the conclusion that your Grace can safely grant the approbation required.

Your Grace's dutifully

T. A. DOREYSAMY.
P. RUTHNANADER.

Publication of work alluded to approved.

✠ J. COLGAN,
C. Cathedral Madras.

18th March 1892.

வி ள ம் ப ர ம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுப்
பேட்டை நயனியப்பன் வீதியில் ரூக-ம் இலக்கவீட்டிலுள்ள வித்வான்
த. அருளப்பமுதலியாரவர்களிடத்தில் பிரதி க-இ ரூ-உ வீதம் வாங்
கலாம். வெளிநாட்டிலிருப்போர் மேற்பட உ-அணாத் தபாற் கூலியும்
அனுப்பல்வேண்டும். சைவமகத்துவமும் விவிலியவிரோதமும் இயற்
றிய பண்டிதர் முதலிய சிலருக்குத் தலைக்கொருபிரதி இலவசமாக
அனுப்பப்படும்.

இனி உபசைவமகத்துவதிமிரபாநு, குற்சித்திக்காரம், விவிலிய
நூற்பூர்வாபரவிரோததிக்கார முதலியபுஸ்தகங்களும் அச்சுப்பதிப்பிக்
கப்படும்.

சைவமகத்துவ திமிரபாநுவின்

பொருளட்டவவண.

பாயிரம். முதற்பக்கத்திற்காண்க.
சைவம் அரசருயர்த்தஉயர்வதுந் தாழ்த்
தத்தாழ்வதுமாம். பக்கம் ௨.
சைவம் சிறுத்துஅழிந்து போதற் குரி
யது. ௩.
வலியத்தேடிப்போய் உணர்த்தற்கு முரி
யதேமெய்வேதம். ௪.
சிவன்வாக்காகிய சித்தாந்தசாஸ்திரசங்
கிரகம். ௫.
சிவன்வாக்காகிய வேதாந்தசாஸ்திரசங்
கிரகம். ௬.
சிவன்வாக்காகிய வேதாந்தசித்தாந்தசா
ஸ்திரங்கள் தமக்குள்விரோதமாயிரு
த்தல். ௭, ௮.
ஆன்மாவும் ஆணவமலமும் அநாதியிலி
ல்லை. ௯.
ஆன்மாக்கள் அநாதிய அல்ல. ௧௦, ௧௧.
ஆணவமலம் அநாதியதன்று. ௧௨, ௧௩, ௧௪.
மும்மலங்களும் அநாதியவல்ல. ௧௫, ௧௬, ௧௭.
ஆன்மாவும்மும்மலங்களும் அநாதியவல்
ல. ௧௮.
சிவனுக்குநீதி, ஞானம், வல்லமையில்
லை. ௧௯.
சிவனுக்குச்சர்வசக்தியில்லை. ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩.
ஈசுவரலக்ஷணத்திற்சில பிறபொருளுக்
கிரா. ௨௪.
கடவுளுடைய நீதிக்கும்நித்தியத்திற்கு
ஞ் சம்பந்தமுண்டு. ௨௫.
சர்வஞானியென்றால் நிர்விகாரியென்று
ம்தானேஏற்படும். ௨௬.
கிறிஸ்துவேதம் ஆன்மாதிகட்குக்கடவு
ளிலக்ஷணமொன்றேனும் பொருத்த
வில்லை. ௨௭.
அநந்தநித்தியத்தினின்று ஆதிநித்தியத்
துக்குள்ளவிசேஷம். ௨௮.
சருவேசுவரன்விகாரியல்லர். ௨௯.
கடவுள்விஷயத்தில் நிர்விகாரலக்ஷண
மும் விகாரலக்ஷணமும். ௩௦.
சிவனே, சைவர்கொல்லுகிறபடியேயும்
விகாரலக்ஷணமுடையவர். ௩௧.
பஞ்சகிருத்தியமும் அநாதியவல்ல. ௩௨,

சிவன் அநாதியிலும்பஞ்சகிருத்தியஞ்செ
ய்திருந்தனொன்பதுதவறு. ௩௩, ௩௪,
௩௫, ௩௬, ௩௭.
சிவனுடையவயசறியப்படுகிறது. ௩௮.
முதற்காரணமில்லாமல் உலகத்தைப்ப
டைக்கக் கடவுளுக்குமாகாதென்றத
வறு. ௩௯.
கடவுள்தம்மியற்கைக்கு விரோதஞ்செ
ய்யார். ௪௦.
கடவுளியற்கைக்கு விரோதமாவதிது.
௪௧.
கடவுள் முதற்காரணமின்றியுலகத்தை
ப்படைத்தான்பது இயற்கைவி
ரோதமன்று. ௪௨.
பண்டிதர்கொல்லுகிறபடி சிவனே இய
ற்கைவிரோதஞ் செய்தவராகிறார்.
௪௩.
விநாயகர்சுப்பிரமணியர் வீரபத்திரர் மு
தலியவர்விசேஷபுண்ணியான்மாக்க
ளையன்றிப் பதியல்லொன்றுபண்டி
தர்கூறியது. ௪௪.
விநாயகசுப்பிரமணிய வீரபத்திரர்பிறந்த
விதம். ௪௫.
சுப்பிரமணியர்பிறப்புச் சாத்திரவிரோ
தம். ௪௬.
சிவன்மற்றவரில் அதிட்டித்ததின் இழி
வு. ௪௭.
சிவன்ஊமசேட்டையுடையவர். ௪௮,
௪௯.
சிவன்பிரமாவில்அதிட்டித் திருக்கவில்
லை. ௫௦, ௫௧.
அரிகரபுத்திரன்பிறந்தவிதம். ௫௨.
பிரமாதியர் சித்தாந்தசாத்திரப்படி ஆன்
மாக்களல்லர். ௫௩.
சைவசமயம்பலபதிகளையுடையது. ௫௪
புராணகதை யுண்மையல்லவென்று ப
ண்டிதர்கொல்லல். ௫௫.
புராணம்வேதோபாங்கம். ௫௬.
புராணகதைவர்ணனையல்ல. ௫௭.
சிவன்சிவனோடுயுத்தம்பண்ணினார். ௫௮.
விஷ்ணு விஷ்ணுவோடு யுத்தம்பண்ணி
னார். ௫௯.
எந்தத்தெய்வங்கொண்டாலும்அதுவாக

சிவனேவருவார் என்பதின் தவறு. ௩௩.
சிவனுக்கு வல்லமை யில்லை. ௧௦, ௨௫, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௪௨.
சிவன் தம்ஆணையால்பெருமையுடைய வரல்லர். ௩௫, ௩௬, ௩௭.
சிவனுக்குச் சர்வஞானமில்லை. ௧௦, ௩௬, ௩௭.
சிவனுக்குஇரக்கமில்லை. ௩௬, ௩௭.
சிவனுக்குநீதியில்லை. ௧௦, ௩௭, ௮௨, ௧௦௫.
கடவுள் மனிதரைப்படைத்ததற்குவிசேஷகாரணம். ௩௬, ௬௮.
எல்லாஆன்மாக்களுமுத்தியடையக்கூடுமென்று பண்டிதர்சொன்னநியாயம் ௪௦.
ஆன்மாக்கள் அனந்தமல்ல. ௪௧.
எல்லாஆன்மாக்களையும்முத்தியடையக்கூடுகச்சிவனுக்கியலாது. ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫.
மறுபிறப்பு. ௪௬, முதல் ௬௫-வரையும்.
மிருகங்களும்மனிதர்க்காகவேபடைக்கப்பட்டன. ௪௬, ௪௭.
டங்கனிசாசிரியர்தவறு. ௪௭.
டங்கனிசாசிரியர்கருத்துச் சைவருக்கேவிரோதம். ௪௭.
மூலிதசேட்டையுயிர். ௪௬.
மூவகைச்சாதி. ௫௦.
அஃறிணையுயி ரழியும். ௪௬.
மிருகாதிகளுக்கு ஆன்மா இல்லை. ௪௬ முதல் ௬௦-வரையும்.
மிருகாதிகளுக்கு மனோலக்ஷணமில்லை. ௫௦.
ஒருசாதியில்வித்தியாசகுணத்திற்குக்காரணம். ௫௧.
மிருகாதிகளுக்கு மனிதரிலும்மிக்கஅறிவிலையென்பது. ௫௨.
சைவர்உயிர்க்கொலையை மறுக்கவில்லை. ௫௩, ௫௪.
சைவர்கள்பெரியபாவிகள். ௫௪.
சைவர்மாமிசம்புஜித்தல். ௫௫.
சருவேசுரன் மனிதரது துர்மார்க்கங்கருதியல்ல மாம்ஸம் புசிக்கக்கொடுத்தது ௫௬.
முதற்சம்மதியாதசெயலுக்குப் பிறகுசம்மதித்தவர் சிவன்தான். ௫௭.
கூன்குருடுமுதலியவற்றிற்குக் காரணம் முற்பிறப்பின் கருமமல்ல. ௫௮, ௬௦.
செல்வர்வறிஞராதற்குமுற்பிறப்புக் கரு

மங் காரணமல்ல. ௫௯, ௬௦.
கனவிலறிதலை நனவில்மறத்தல்முற்பிறப்புக்குக்காரணமல்ல. ௬௧, ௬௨.
முற்பிறப்பு இருக்கலாகாது. ௬௨.
முன்தண்டனையைஅறிவியாதது அநீதம். ௬௩, ௬௪.
மறுபிறப்பில்லை யென்று சிவவாக்கியர் சொன்னதுக்கு நியாயஞ்சொல்லல். ௬௫.
மறுபிறப்பில்லையென்பதற்கு ஞானவெட்டியான், எழுவகைத்தோற்றநூல் சாட்சி. ௬௫.
கடவுள் பாவகாரணமலத்தைச்சிருட்டித்ததில்லை. ௬௭.
ஆன்மா அநாதிமுதல்மலசம்பந்தமுடையதன்று. ௬௯.
ஆன்மாபாவத்தோடேனும் புண்ணியத்தோடேனும் படைக்கப்பட வில்லை. ௭௧.
சுத்தத்தில்நின்று அசுத்தமும்தோன்றும். ௭௨.
சரீரசம்பந்தமானபாவத்திற்கு ஆன்மசம்பந்தமானபாவமேகாரணம். ௭௩.
பொய் புண்ணியமூமாம். ௭௪.
கற்பனைமீறலேபாவம். ௭௪.
ஜன்மபாவவிவரம். ௭௫.
ஒருவனதுபாவபுண்ணியபலன் அவனது சந்ததிக்கும் சுற்றத்திற்குங்கூட உண்டு. ௭௫.
மலப்புணர்வுஅகன்றுவிடுமாம். ௭௬.
அஞ்ஞானம்மலப்புணர்வன்று. ௭௬.
பாசத்தைக்குறித்துமாறுகொளக்கூறியது. ௭௬.
அநாதியாயுள்ளதழியாது. ௭௭.
மோட்சத்திற்பாவமுண்டாகாது. ௭௯.
பஞ்சகிருத்தியமும் சிவன்செய்யவில்லை. ௮௬, ௮௭.
கடவுள்ஒன்றற்கொன்று விரோதமான இரண்டுகுணங்களைக்கூடஉடையவர். ௮௨.
பாவம்பரிகரிக்கப்பட்டாலன்றிப் பொறுக்கப்படலாகாது. ௮௨, ௯௦.
ஜன்மபாவம்சேசநாதருக்கும்அவர்தாய்க்குமில்லை. ௮௩.
தேவன் வாதையனுபவித்தா னென்பது பொருந்தும். ௮௫.
தேவமனுஷஜக்கியம். ௮௬.
பயனில்செய்கைஇதுவன்று. ௮௭.
பயனில்சொல்லுதுவன்று. ௮௮.

பயனில்செய்கையுஞ்சொல்லும் சிவனு
டையவர். அக.
சருவேசுரன் நீதியைத் தையயாற்கு
றைக்கவில்லை. க௦.
பழிவாங்கலென்றசொற்பொருள்முதலி
யவை. க௦.
சிவன்கையிட்டதொழிலை அவர்முடிக்கா
மைக்குச்சொல்லுந் தப்புமுகாந்தரத்
தைமறுத்தல். கக.
தேகமில்லாமலும்ஆன்மாக்கள்சுகதுக்க
ங்கனையநுபவிக்குமென்பது. கஉ.
மோட்சத்தில் ஐம்புல நுகர்ச்சியுண்டு.
கச.
தேகம் மோகூடாநந்தத்தைக் கெடுப்பத
ன்று. கச.
தேகிக்குத்தூரக்காட்சியுமுண்டு. கச.
பூததேகமும்உயரளமும்பும். கச.
மோட்சத்திலும்தேகம்தகுதியும்அவசிய
முமாம். கக.
மோட்சத்தில்அங்கவீனரில்லை. கக.
உயிர்த்தெழுந் தேகத்தன்மை முதலிய
வை. கஅ.
ஒருவர்தேகத்திற்கலந்த பிறர்தேகத்தை
ப்பிரித்துமுன்தேகமாக்கக் கடவுளா
ற்கூடம். க௦.
சிவன்ஆன்மாபாவஞ்செய்யவேஅவைக
ளுக்குச்சரீரந்தந்ததுமுதலியவை தவ
றானவழியென்பது. க௦.
சைவர்மோட்சமென்பது ஆன்மாகுனி
யமாதல். க௦.
சிவன் அநியாயமுதலியவைகளையுடை
யவர். க௦.

சிவன் பாவினைத் தண்டித்தல் அநீதக்
கொடுமை. க௦.
நரகம்நித்தியமாயிருத்தற்குநியாயம்.க௦
கடவுள்விஷயத்திற்செய்யும்பாவம் கட
வுளுக்குவிரோதமானதுங்கொடியது.
மாம். க௦.
பண்டிதர் முற்பிறப்பிற்செய்ததீவினைக்
குத்தண்டனைநரகமேயன்றியிவ்வுலகி
ல்வேறில்லையென்கிறபொய். க௦.
முற்பிறப்பிற்செய்ததீவினைக்குஇப்பிறப்
பில்தண்டனைஉண்டென்று சைவர்
நூலேசொல்லுகிறதென்றுகாட்டல்.
க௦.
மறுபிறப்பில்லையெனல். க௦.
மெய்வேதசமயம்ஒன்றே. க௦.
மெய்வேதசமயாசாரத்துக்குமாத்திரமே
பலனுண்டு. க௦.
மெய்வேதசமயாசாரத்துக்குவிரோதமா
னது தேவபத்தியாகாது. க௦.
அபிரகாம்தம்புத்திரனைப்பலியிடஇயை
ந்ததுதேவபத்தியும், தாய்மார்பிள்ளை
களைக்கங்கையிலமிழ்த்தல்கொலைப்பா
வத்துக்குரியமூடபத்தியுமாம். கக.
பொய்யைவிசுவசித்தலின்பலன்நரகம்.
கக.
பொய்க்கடவுளை விசுவசித்தலுக்குப்பல
ன் நரகடைதல். கக.
பொய்மதத்திலிருந்துசெய்யும்புண்ணி
யத்தில் மறுமைப்பலனில்லை. கக.
பொய்மதத்தை நம்புவோர் பலாபலம்.
கக.

சைவமகத்துவ திமிரபாநுவின் பொருளட்டவனை முற்றிற்று.

விவிலியவிரோத தீக்காரத்தின் பொருளட்டவண்ண.

தீர்க்க தரிசனபுஸ்தகங்கள் 'கடவுளாற்
செய்யப்பட்ட நூலல்லவென்றதை ம
றுத்தல். ௩, ௪.

தீர்க்கதரிசனங்கள் எடுத்தபாட்டுக்கெல்
லாம் பயன்கொள்ளக்கூடிய வையெ
ன்றதை மறுத்தல். ௬.

தீர்க்கதரிசனம் சூதுமொழியென்றதை
மறுத்தல். ௭.

தீர்க்கதரிசனமுதலியபுத்தகத்துள்ளசில
வாக்கியத்துக்குப்பண்டிதர்சொன்ன
தப்புப்பொருளை மறுத்தல். ௯, ௧௦, ௧௧,
௧௨.

உலகசிருட்டியைக்குறித்துப் பண்டிதர்
வருஷக்கணக்கினுற்சொல்லிய வீண
னகுற்றத்தை மறுத்தல். ௧௪—௨௧.

சலப்பிரளயம் உண்டாயிருந்ததென்ப
தைப் பொய்யென்றதை மறுத்தல்.
௨௩, ௨௪.

நாலாநாளி னட்சத்திரச் சிருட்டிப்புப்
பொய்யென்றதை மறுத்தல். ௨௫.

நாலாநாளிற்சந்திரசூரியன்களின்சிருட்
டிப்புப் பொய்யென்றதை மறுத்தல்.
௨௭.

பூமி நாலேந்துதினத்துட் கடுத்தனாகாட்
டிப்பயிர்களைவாட்டியது பேரதிசய
மென்றதை மறுத்தல். ௨௯.

வேதத்தில் நாள்என்றதின்மேற்பண்டி
தர்சொல்லும்ஆக்கேஷணையை மறுத்
தல். ௩௧.

யாக்கோபு குடும்பத்தோடேஎசித்துக்கு
ப்போனவிஷயத்திற் பண்டிதர்சொ
ன்ன வீணன குற்றத்தை மறுத்தல்
௩௩—௩௮.

இஷ்மவேல்சந்ததியின் பெருக்கவிஷய
த்திற் பண்டிதர்க்குண்டான பிரமை
யைநீக்கல். ௪௦.

வேதம் இஸ்ரவேலர்எசித்தில்௪௩௦வரு
இருந்தார்கள் என்றதிலும், அவர்கள்
ஆறுலகூம்போர்வீரரோடும்அந்நாட்
டைவிட்டுப்புறப்பட்டார்களென்றதி
லும்பண்டிதர்சொன்னதைத் தவறெ
ன்றுகாட்டல். ௪௨—௪௬.

இஸ்ரவேல்ஜனமாகிய ௨௫ லகூம்பெ

யரும் காதாரக்கேட்கும்படி மோசே
யும் யோசுவாவும்பேசினார்களென்று
வேதத்திருக்கிறதென்ற பொய்யை ம
றுத்தல். ௪௮, ௪௯.

பண்டிதர்ஆரோனும்அவர்குமாரனும்அ
ந்தச்சனங்களினிடத்துள்ள அசுத்த
த்தைநீக்கவேண்டுமென்று வேதத்து
ண்டென்றுபுளுகுதலை மறுத்தல். ௫௧.

மிருகங்களுக்குத்தப்பும்படிகடவுள்சொ
ன்னவசனத்தின்மேற் பண்டிதர்சொ
ல்லிய வீணனகுற்றத்தை மறுத்தல்.
௫௩.

இத்தனைஜனத்துக்குக் கர்த்தருடையகூ
டாரவாயில்போதாததலால் வேதஞ்
சொன்னது பொய்யென்றதை மறுத்
தரியாயம். ௫௫.

பண்டிதர் ஓய்வுநாள் விஷயத்திற் கிறி
ஸ்துவர்கள்வேதப்புரட்டொன்றதை
மறுத்தல். ௫௭.

யெகோவாவின் கற்பனை யாவர்க்கு
மொத்திருக்கவில்லையென்றதை மறு
த்தல். ௫௯—௬௩.

அர்ச். சூசையப்பர் சந்தேகநீங்கியதின்
மேற் பண்டிதர்சொல்லியவீண்பழி ம
றுப்பு. ௬௫—௭௦.

சாஸ்திரிகளுக்கு ஒருநகூத்திரம்வழிகா
ட்டினதில்லையென்றதை மறுத்தல்.
௭௨, ௭௩.

ஊரினுள்ளபிள்ளைகளையெல்லாங் கொல்
லுதல் கடவுளுக்குச்சந்தோஷமா? எ
ன்றதை மறுத்தல். ௭௪.

பலமேலான அஞ்ஞானசாஸ்திரிகள்கிறி
ஸ்துவர்களானது. ௭௪.

எரோதன்சிறுபிள்ளைகளைக் கொலைசெய்
தானென்று மெய்ப்பித்தல். ௭௬.

நீங்க ளிப்பொழுதுங்களுர்க்குப்போங்க
ளென்று எசித்துத்தேசத்தில் அர்ச்.
சூசையப்பருக்கறிவித்தகடவுள் பின்
னர் அதற்குவிரோதமாக ஒன்றுமறி
வித்ததில்லை யென்பது. ௭௮.

நசரோயெனென்றழைக்கப்படுவாரொன்ற
திற்பொருள். ௮௦.

திருக்குடும்பம்எசித்துக்குப் போனபோ

து அவர் வழிச் செலவுக்கான பொருள்.
அஉ.
பொய்க்கிறிஸ்து மெய்க்கிறிஸ்துவும்,
பொய்யற்புத மெய்யற்புதங்களும்.
அசு, அரு.
சேசநாதர் தேவகற்பணையமீறின தில்
லை. அஎ.
அர்ச். மரியாயும், அர்ச். குசையப்பரும்
சேசநாதரிடத்திற் கவலையினராயிரு
ந்ததில்லை. அஅ.
பண்டிதர்களுக்குமுன் சேசநாதர் உட்கா
ர்ந்திருந்ததும் பேசினதும் பூதாசார
த்துக்கு விரோதமல்ல. அக.
சேசநாதர் தன்தாயைக் கண்டித்துமறு
மொழி சொன்னதில்லை. கக.
சேசநாதர் தம்பிதாவுக் குரியவைகளில்
வேலையாபிருந்ததும், அயருடைய
கடைசிக்கிருந்தியமும். கஉ.
சேசநாதர் சொன்ன வாக்கியத்தைக்குறி
த்துத் தேவமாதாநினைந்தது. கக.
சேசநாதர் ஸ்திரீயெயென்ற சொல்லின்
பொருள். கரு.
தேவமாதாபுதுமை செய்வித்ததில் தோ
ன்றும்மென்மை. கக.
மதுபான்மெப்போதும் விலக்கப்படத்த
க்கதன்று. கஎ.
பைலோசாஸ்திரியின் தூல்கள். கக.
சேசநாதர் உண்மையாக அக்காலத்தி
லிருந்தனரென்பதற்கு யோசெபாசெ
ன்னும் பூதசாஸ்திரியின் சாட்சி. க00,
க0க.
ஷெக்குத் தசிதாசென்னும் சாஸ்திரியின்
சாட்சி. க0க.
ஷெக்கு இளையபிள்ளிசாட்சி. க0உ.
ஷெக்கு ரோகிலெஸ், செல்சே, போர்
பிளேன்னும் அஞ்ஞான சாஸ்திரிக
ளின் சாட்சிகள். க0க.
ஷெக்குத் தெர்துவிபனாஸ் என்னும் சா
ஸ்திரியின் சாட்சி. க0ச.
ஷெக்கு லம்பிரிகியஸ் என்னும் அஞ்ஞா
ன சாஸ்திரியின் சாட்சி. க0ச.
ஷெக்கு பிளேகோ என்னும் அஞ்ஞான
சாஸ்திரியின் சாட்சி. க0ரு.

ஷெக்குத் தாலுஸ் என்கிற கிளோக்குச்சா
ஸ்திரியின் சாட்சி. க0ச.
ஷெக்கு நூதனகிரகணசாட்சி. க0ச.
ஷெக்குத் தால்முத், தோல்தொத்தேசு
வின் சாட்சி. க0எ.
பண்டிதர் சேசநாதரைக் கற்பனாமூர்த்தி
யென்றது. கக0
கிறிஸ்துவின் ஜனனகாலம் சரித்திரத்
திற்கு ஒத்தேயிருக்கிறது. ககக.
ஏசுகற்பனாமூர்த்தி யென்ற தறியாமை.
ககக.
சேசநாதர் உயிர்த்தெழுந்ததற்குச் சாட்சி
ககக—ககச.
சேசநாதர் உயிர்த்தபின் தமது பகைவர்க்
குங்காணப்பட்டார். ககஎ.
சேசநாதர் உயிர்த்தவிஷயத்தில் ஆக்ஷே
பரிவாரணம். ககச—ககஉ.
சிவனுக்கும் நக்கீருக்கும் உண்டான வா
க்குவாதம். கஉஉ.
சேசநாதருக்கு அவர்காலத்திலேதானே
சீவர்கள் உண்டு. கஉக.
அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் சேசநாதரைக்
குறித்துச் சொன்ன சாட்சியத்துக்கு
அவரே அந்தத்தேவனிடத்தில் சம்மு
டைய சிஷையனுப்பியது விரோத
மன்றென்று காட்டும் நியாயம். கஉச—
கக0.
பிசாக சேசநாதரைச் சோதித்த விஷயத்
தில் பண்டிதர் சொல்லும் விபரீதங்க
ளை மறுத்தல். ககக—ககஎ.
சேசநாதர் இராயப்பனாநோக்கி, என்
ணப்பின் சென்றவர்களாகிய நீங்களு
ம் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில்
வீற்றிருப்பீர்களென்று சொன்னதை
க்குறித்துப் பண்டிதர் சொல்லும் விபரீ
தங்களை மறுத்தல். ககஅ—கசக.
அர்ச். மத்தேயுசு விசேஷத்து உஎ-ம் அ
திகாரத்தின் ரு-ம்-சு-ம்-எ-ம் வசனங்
ளுக்கும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்
முதல் அதிகாரத்தின் கஅ-ம் வசனத்
துக்கும் விஷயபேதமில்லை என்று கா
ட்டல். கசஉ—கசச.

விவிலியவிரோத திக்காரத்தின் பொருளட்டவனை முற்றிற்று.

வேததர்க்க புஸ்தகங்கள் அச்சிடப்படுதற் குதவிசெய்தவர்கள் பெயர்முதலியவைகள்.

ஊர்	பெயர்.	உத்தியோகமுதலியவை.	புத்தகம்	புத்தகம்	புத்தகம்
தூத்துக்குடி	ம-ரா-புரீ பிரான்சிஸ்டிரேர எட்வர்ட்வாஸ	பரதவருள் ஒருபிரபு அசிஸ்டன்ட் இன்ஸ்பெக்டர் S. I. R.	கூ00	கூ00	கூ00
செ	J. M. B. ரோச்செ விக்டோரியா	வியாபாரம்	கூ0	கூ0	கூ0
மதுரை	K. ஞானம் செட்டியார்	வர்த்தகம்	உ0	உ0	உ0
செ	P. ர. யாகப்பமுப்பனார்	கண்டிராக்டர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	P. Y. சுவெரிமுத்துமூப்பனார்	கண்டிராக்டர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	P. Y. மிக் கேஸ்மூப்பனார்	கண்டிராக்டர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	P. Y. அங்கு தானிமுத்தமூப்பனார்	சுவளிவர்த்தகம்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	C. ஞானப்பிரகாசம்பிள்ளை	லோக்கல் பண்ணுதலுக்காரர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	விசுவாசம்பிள்ளை	வர்த்தகம்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	சுவெரியார் அடிமைமூப்பர்	வர்த்தகம்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	சாமிநாதநாயகர்	மானேஜர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	திரு. சு. சாமிப்பிள்ளை	முனிசிபல் கமிஷனார்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	A. ராஜேந்திரம்பிள்ளை	பிரிவெட் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப கோர்ட்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	S. சஞ்சீவி ஆசாரியார்	ஸ்டோர்கீப்பர், சீப் இன்ஸ்பெக்டர்	கூ0	கூ0	கூ0
செ	இன்னாசிமுத்துப்பிள்ளை	ஆபீஸ் S. I. R. துரிச்சுப்பள்ளி பழத்தரசு	கூ0	கூ0	கூ0

[illegible]

[illegible]

கடவுள்துணை.

சைவமகத்துவதிமிரபாநு.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மெய்விளக்குந்திருமறையினுண்மையெவர்களுமறிந்து விழுப்பமோங்கச்
சைவமகத்துவதிமிரபாநுசொலவாக்கருளத் தரையினுற்ற
பொய்விலக்க வடியாருள் ளெழுந்துசிர மேலெரிநாப் போலத்தோன்று
தெய்வமெனுமிஸ்பிரித்துசாந்துமலர்நிகர்திருத்தாள்சிரமேற்கொள்வாம்.

நூல்வரலாறு.

சத்தியவேதசூரியன் இத்தேசத்தும்விளங்கி, யஞ்ஞான விருளை
யோட்டாநின்ற இக்காலத்தில் அச்சிடப்பட்ட “சைவமகத்துவம்” என்
னும்ஒருசிறுபுத்தகம் எமக்குக் கிடைத்தது. அதின் உ-ம் பக்கத்தில்
“பாதிரிமாரான சுதேசிகளுக்கும் ஐரோப்பைய அமரிக்க பாதிரிமாரிற்
றமிழ் நன்குணர்ந்தவர்களுக்குத் தலைக்கொருமிரதி இலவசமாக அனுப்
பப்படும். இவ்வாறனுப்பும்பிரதி ஏறக்குறைய உரு” எனவும், ஏ-ம்
பக்கத்தில் “நாண்டுக் கிறிஸ்தசமயமென்றது ரோமானிய கிரேக்க லுத்
தேரிய ஸ்நானிய புரோத்தெஸ்தானாதி யெவ்வகைவிரிவையு மொரு
ங்கு தொகுத்துச்சுட்டிய தென்க” எனவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இ
வ்விடங்களிற் கூறப்பட்டிருப்பவைகளை நம்பிச் சில ரோமான்கத்தோ
லிக்குச் சுதேசகுருக்களிடத்திலும் ஐரோப்பைய குருக்களிடத்திலும்
யாம் விசாரித்தபோது அவர்கள் இப்புத்தகம் தமக்கு அனுப்பப்படவில்
லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட குதார்க்கநூல்களுக்
கெல்லாம் கருதினாரும் லண்டன் அதிமேற்றிராணியாருமாகிய நீக்க
லாஸ்உவைஸ்மென்முடிவர்முதலானவர்கள் உத்தரவெழுதிக் கண்டித்
திருத்தலாற், பெரும்பாலும் அந்தக்குதார்க்கநூல்களின் கருத்தேயாகிய
இந்தச் சைவமகத்துவத்திற்கு யாம் உத்தரவெழுதிக்கண்டிக்க அவசர
மில்லா திருந்தாலும், இந்தச் சைவமகத்துவத்தின் ௧௦-ம் பக்கத்தில்
சைவசமயத்தைவிட்டுக் கிறிஸ்துவேதத்தைக் கைக்கொள்வோரைச்
“சாறுமிழ்ந்துகோதுண்ணும்விலங்கொப்”பவரென்றும் ௧௩௩-ம் பக்கத்

தில் “ இப்பொழுதுங் கிறிஸ்தசமயகுரவர்களில் யாராவது இவைகட் குச் சமாதானஞ் சொல்லுவாராயின் அதனை அறியவும் அதனை யானெ வ்வா றங்கீகரித்தனனென உலகத்திற்குத்தெரிவிக்கவும் காத்திருக்கின் றனன்” என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அந்தச் சைவமகத்துவ ஆசிரியருடைய அறியாமைக்கிரங்கி அவர் விலங்கொப்பவவொன்று அறிந்துகொள்ளவும், தம்வாக்குப்படி தாமறிந்தவாறு தம்மையொத்த வார்க்குத் தெரிவிக்கவும், பொய் மதத்தைக் கைவிட்டுச் சத்தியவேதத் தைக் கைக்கொண்டு நடப்பவரை விலங்கொத்தவொன்று சொல்லித் தூஷிக்கும் இவரும் இவரையொத்தவர்களும் இனி வீணா யிவ்வகைப் பெரும்பாவச்சகதியில்விழுந் துழலாமல் தெளிந்து களாயேறி யுய்யவும் அவர்க்குக் கிறிஸ்துவேதத்தின் பரிசுத்தத்தையும் சைவத்தின் அசுத்த த்தையும் செவ்விதிற்காட்டவேண்டுமென்ப தெமக்குத் தோன்றினமை யால் “ சைவமகத்துவதிமிரபாநு” வென்னும் இந்நூலை யியற்றப்புகுந் தாமெனவும், இது எவர்க்கும் விளங்கவேண்டி இந்நடையி லெழுதத்து ணிந்தாமெனவு மறிக.

நூல்.

க. க. சைவமகத்துவமியற்றியபண்டிதர் பரதகண்டத்தில் “சைவசமய அறிவு சுருங்கக் கிறிஸ்தசமய அறிவு பரம்பி வருகின்ற” தென்றும், “பலரும் சைவ” “சமயத்தைக் கைவிட்டுக் கிறிஸ்துசமயத்திற்” புகுகின்றார்களென்றும் சைவமகத்துவ முதற்பாட்டுளையில் முழுவதும் ஒப்புக்கொண்டாலும் அப்படிச் சைவசமய அறிவு சுருங்கக்கிறிஸ்துவேத அறிவு பரம்பி வருவதற்கும் பலருஞ் சைவசமயத்தைக் கைவிட்டுக் கிறிஸ்துவேதத்திற் புகுகிறதற்கும் சில ஒவ்வாக்காரணங்களைச் சொல்லுகின்றார். எங்ஙனமெனின்:—

உ. பூ-வது. “பரதகண்டத்தில் எஞ்ஞான்றுந்தலைமைபெற்றோங்கியது சைவம். பரசமயங்கள் ஒவ்வோர்காலத்தோரோர் அரசனாதி யராஞ்ஞையாலுயர்ந்தும் பின்னர்ப் பழையபடி தலைகுனிந்துவிட்டன. இவ்வாறுகவே இஞ்ஞான்றும் அங்கிலேயர் பிராஞ்சியர் முதலாய ஐரோப்பையர் லோகாதிகாரிகளாய்த் தேசந்தோறுந் தமதானை மேற்படச் செய்யவே அவர்களால் அநுசரிக்கப்பட்ட கிறிஸ்த சமயமும் எழும் பித் தானேமெய்ச்சமயமென்றும் தன் வழியானல்லால் ஆன்மகோடி கட்டுப் பாவநிவாரணமும் முத்தியுங் கிடையாதென்றும் வாதுகூறுகின்றது” என்கிறார். இதனால் சைவம் பூமியின் மேற்புறத்தில் மிகவும் அற்பபாகமாகிய பரதகண்டத்தில்மாத்திரமே இருந்தது இருக்கின்ற தென்பதையும், தன்னை யநுசரித்த அரசர் காலத்தின்மாத்திரம் தலை நிமிர்ந்திருந்தது தன்னை யநுசரியாத அரசர் காலத்தெல்லாம் தலைவ ணங்கியே யிருந்தது இருக்கின்றது என்பதையும், அரசர் உயர்த்தவுயர்வதும் தாழ்த்தத் தாழ்வதுமா யிருக்கிற தென்பதையும் அவர் ஒத்துக்கொண்டதாயிற்று. கடவுள் எல்லாமனிதர்க்குந் தலைவராயும் எல்லா அரசரினும் மேற்பட்டவல்லவராயு மிருத்தல்பற்றி மெய்யானகடவு ளாலருளப்பட்ட வேதமென்பது பூமியில் மனிதருள்ள இடத்தெல்லாஞ் செல்கின்றதாயும் அரசராணையின் மடங்காது மேற்கொள்ளுகின்றதாயு மிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவேதம் மாத்திரமே பூமிமுழுவதையும் ஒருவாறு ண்டிருந்த ரோமைநகரச ராணையினும், பிராஞ்சு தேசம் இங்கிலண்டு தேசம் இந்துதேசம் இலங்கை முதலியவற்றை யாண்ட அரசராணையினும் மடங்காது மேற்கொண்டதாயும், பூமியின் எவ்விடத்துஞ் செல்கின்றதாயு மிருக்கின்றது. ஆதலால், இது மாத்திரமே மெய்யான சர்வேச்சுர னருளிய வேதமெனவும், சைவம் இத்தன்மையின்றி மேலே கூறியவாறு தானுள்ள சிற்றிடத்தும் அரசராணையுயர்த்த உயர்ந்துந் தாழ்த்தத் தாழ்ந்தும் வருதலின் மெய்யான கடவுட் சம்பந்த மில்லாததெனவும், அதனால் இது கூறுங்கடவுளாகிய சிவனும் மெய்யான கடவுளல்ல ரெனவும் அறியக்கிடத்தலறிக.

ங. உ-வது. “இந்நாளரசபாடைஇங்கினிஷேயாக” லானும் “கலை ஞானசாஸ்திரங்களைச் சுதேசபாஷையிற் கற்றுக்கொடுக்குங் கல்லூரிகளில்” லாமை “யானும் சமஸ்கிருததிராவிடங்கற்றுச் சைவசித்தாந்தநூல்களை வாசித்தறிந்தோர்சிலரன்றியிலர்; ஆகவே பெரும்பான்மையோர்

சைவத்தின் கொள்கையையும் அதனது மகிமையையு மறியாது அஞ்ஞானந்தகாரத்திற் சமயஅறிவு மழுங்கிக்கிடக்கின்றனர்” என்கிறார். இதனால், கலைஞான சாஸ்திரங்களைச் சுதேசபாஷையிற் கற்றுக்கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லையாயின் சைவம் சிறுத்து அழிந்துபோகுந் தன்மைய தென்பதைப் பண்டிதர் ஒத்துக்கொண்டதாயிற்று. கடவுள் சர்வவல்லவரா யிருத்தல்பற்றித் தம்வேதம் கல்வியில்லாராலும் அபிவிருத்தியடையச்செய்ய வல்லவராயிருத்தலால் அவர் வேதம் எவ்விதத்தாலும் நைந்துபோகக் கூடாது. அப்படியே கிறிஸ்துவேதம் கல்வியில்லாத மீன்பிடிக்காரரினின்றி வெளிப்பட்டும் நைந்துபோகாமல் அபிவிருத்தியாகிவருகின்றது; ஆதலால் அதுவே மெய்வேதமெனவும், சைவம் மேற்கூறினவாறு கல்லூரிகளில்லாமை காரணமாய்ச் சிதைதலின் மெய்க்கடவுட் சம்பந்தமான தன்றெனவும் ஆதலால் அது கூறுஞ்சிவனு மெய்யங்கடவு ளல்லனெனவும் அறியக்கிடத்தலறிக.

சு. ஈ-வது. “சைவந் தன்னைத்தேடிவருவோர்க்குக்குருவானுணர்த்தப்படும். கிறிஸ்தசமயமோ அங்ஙனமாகாது தெருவழிச்செல்வோரும் நூதனூர்த்தமாயாவது திரும்பிநின்று பார்க்கும்படி சந்திகடோறுநின்றுகுளறுங் குருபதேசிகளாற் றேடியுணர்த்தப்படும். ஆதலாற் சைவசமயஅறிவு சுருங்கக் கிறிஸ்தசமய அறிவு பரம்பிவருகின்றது” என்கிறார். ஒரு சமயத்தைப்பற்றி ஒருவர் சிறிதேனும் பேசக்கேட்டாலன்றி அதில் மற்றொருவனுக்கு விருப்பமுண்டாகக் கூடாது. தற்செயலாய் ஒரு புத்தகத்தை யொருவன் வாசித்தறியினும் அதுவும் அப் புத்தகத்தைச் செய்தவன் சொல்லக் கேட்டதேயாம். சைவசமயங்கூறுகிறபடியேயும் ஆன்மா மலங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு அஞ்ஞானமுடையதாதலால் மனிதன் தானே யறிந்துகொள்ளுஞ் சக்தியிலன். “அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்க னெறியின்” எனவும், “மன்னவன்தன் மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்த்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்ப், பின்னவனுமென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடு தானாகப் பேணுமாபோற், துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல்லுயினை, மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித்தானுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்” எனவும் “கிருமிகளை வளைத்துவளைத் தூதாநின்று கிருமியியல்பைக் கெடுத்துத் தன்னை யொப்பனவாய வணிகளாகச்செய்யும் வண்டே போல ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கம்மலவியைபையும், இருமலமுடைய பிரளயாகலர்க் கவ் விருமலவியைபையும், மும்மலமுடைய சகலர்க் கம்மும் மலவியைபையு மொருங்கே யழித்துச், சிவமய மொன்றே யவர்பால் தோன்றச் செய்வர்” எனவும் (சைவமகத்துவ ககஅ, ககக, கஉ௦ம், பக்கத்தில்) இந்தப்பண்டிதர் எடுத்துக்காட்டியபாட்டும் கூறியவுரையும் உணர்த்துகிறபடியேயும் அஞ்ஞானந்தகாரத்தில் அமிழ்த்தியவரைக் குருதானேதேடிப்போய் உபதேசிக்கவேண்டியதாகவே யிருக்கிறது. ஆதலால் பன்றிக்குணம் நாய்க்குணமுடையோனையொழித்து மற்றவரை வளியத்தேடிப்போய் மெய்வேதத்தை யுபதேசிப்பதே முறைமை. கிறிஸ்துவேதம் அப்படியே கற்பிக்கின்றமையால் அதுவே மெய்வேத மென

வும், அதனால் அது கூறுங் கடவுளே மெய்க்கடவுளெனவும், சைவம் அப்படி பெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படா தெனப்படுதலால் “நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங்கரந்துறையும்” என்றவாறு சைவம் நஞ்சும் கரவு முள்ளதெனவும், ஆதலால் ஒளிவளர இருள்கருங்கியாங்கு இது தேய்கின்றதெனவும், அதனால் இது கூறிய கடவுளாகியசிவனு மெய்க்கடவுளல்லரெனவு மறியக்கிடத்தலறிக.

௫. உ. சிவப்பொருளும், அச்சிவப்பொருளிணைக்கு ளடங்கித் தன்னையும் பதியையுமுணரவல்லனவாகிய தொகைப்படாவந்த ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மனானத்தைச் சிதைத்துநின்றதாகிய மலமும் தமக்கோர் நிமித்தகாரணமில்லாமல் நித்தியப்பொருள்களாய் அநாதிகாலத்திலேயே உள்ளனவாம். இவற்றுள் மலமானது ஆணவம், கன்மம், மாயையென்னு மூவியல் புடையது. ஆன்மாக்கள் அநாதியிலேயே மலத்தாற் பந்திக்கப்பட்டிருந்தலால் அஞ்ஞான முடையன. ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குக் கருமத்தில் விருப்பமுண்டாக்கச், சிவன்இரங்கி அவ்விருப்பத்தை யனுபவிக்க மாயைமலத்தாலேயே சரீரங் கொடுக்கின்றார். அவ்வாறு சரீரங்கொண்ட ஆன்மாக்கள் சுவேச சையில்லாமல் மலவசத்தனவாய்க் கன்மமலத்தினால் நடத்தப்பட்டுப் பாவமேனும் புண்ணியமேனும் அறியாமையினாலே செய்கின்றன. ஆன்மாக்கள் இவ்விதத்திலே செய்கிற பாவத்துக்குச் சிவனை காலங்கூறித்து ஆன்மாக்களை நரகத்திலேவிட்டுத் தண்டிக்கிறார். மறுபடி இவ்வாறு பிறப்பில் உழலுகையில் ஆன்மாக்களின் பக்குவங்கண்டு சிவன் தம் முடைய கருணையினாலேயே முன்போல அதற்குத்திரோபவனாயிராமல் அனுக்கிரகனாகி ஞானத்தை யுணர்த்துகிறார். ஆன்மாக்கள் மலத்தை நீங்கிச் சிவனையொப்ப மோக்ஷாந்த முடையனவாய்ப் பஞ்சகிருத்தியமுஞ் செய்யவல்லன வாருகின்றன என்று இந்தச் சைவமகத்துவ முதலிய சைவசமய நூல்கள் சொல்லுகின்றன.

சு. ஸூ-வது. “பேசரியபரத்தினிலா ரோபமதாமூலப் பிரகிருதிதோன்றுமிதிற் சாத்திகமாமாயை, ஈசனிதிற்றேன்றுமிரா சதமவித்தைசீவ நிதிற்றேன்றுந்தாமதத்தா வரணம்விட்சேபமதாஞ், சூசகவிட்சேபமதிற்குக்குமபூதமதாஞ் சூக்கவுடவிருகுணத்தாற் றேன்றிடுந்தாமதத்தின், மாசில்பஞ்சீகரணமதா யைம்பூதவடிவா யதிற்றூல சடந்தோன்று மனைத்துமிவ்வாறடங்கும்” என்ற உபநிடதப் பாட்டும், நானுசீவவாதக்கட்டளை முதலிய நூல்களும் மாயை சீவர்களாதியனைத்தும் பிரமத்தினின்று தோன்றி அப்பிரமத்தில்தானே ஒடுங்குமென்கின்றன. இவை சைவசித்தாந்தநூல்களாகிய சைவமகத்துவ முதலியவைகளாற் கூறப்பட்டவையென்று மேலே காட்டியவைகளுக்கு விரோதமாய் நின்றல்காண்க. இவ்வாறு சைவர்களுடைய வேதவாக்கியங்களுள் ஒன்றை மற்றவை விரோதித்துக் கூறுகின்றமையால் ஒன்றுமெய்யென்று சைவர் கூறினும் மற்றவை பொய்யென அவராலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவையா யிருக்கின்றன. பொய்யுள்ளவேதம் கடவுளாற்கொடுக்கப்பட்டதாகாது. ஆதலாற் சைவருடைய வேதமும் அவை சம்பந்தமாய்

வந்த சாஸ்திராதிகளும் பொய்நூல்களா மெனவும், அவைகூறுங் கடவுளாகிய சிவனும் பொய்க்கடவுளா மெனவுமறிக.

எ. உ-வது. “சைவராற் கூறப்படுமாறு ஆன்மமலம் இருவகைப்படும். அஃது ஆணவமும் கன்மமும். அவ்வாறே ஆன்மாவில் ஆணவமலத்தால் யான் எனது என்னும் ஆணவமும் கன்மமலத்தாற் பாவபுண்ணியமும்வரும்” எனவும் “ஆணவமலம் ஆன்மாவிற்குக்கருமத்தில் ஓர் விருப்ப முண்டாக்கக், கருணை மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் சரீரத்தைக்கொடுத் தனுபவிக்கச் செய்வன்” எனவும் சைவமகத்துவம் கூறுகின்றமையால் அது கூறுகிறபடியே ஆன்மாக்களின் விருப்பம் முன்னுண்டானதும், அதை அனுபவித்தற்காகவே சிருட்டிக்கப்பட்ட தநுகரணபுவன போகங்க ளெல்லாம் பின்னுண்டாயினவைகளும் யிருக்கவேண்டும், அச்சைவமகத்துவமே கூறுகிறபடி அநாதியிலேயே ஆன்மஞானத்தைச் சிதைத்து நின்றதும் உணர்வின்மையும் ஆன்மஞானத்தைச் சிதைக்கும் இழிதகைமையும் உடையதுமான மலமும், அம்மலத்தால் ஞானஞ் சிதைந்து அஞ்ஞானங் கொண்டிருந்த ஆன்மாக்களும் அப்போது படைக்கப்படாதிருந்தவையும் நாமரூப மில்லாதிருந்தவையுமான தனுகரணபுவனபோகங்களிலே விருப்பமுண்டாக்கவும் விருப்பங்கொள்ளவும் இயலுமா? இயலாதாகையின், ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்தில் விருப்பமுண்டாக்கினது மில்லை; ஆன்மா விரும்பினதுமில்லை. ஆதலால் இப்படிப்பட்ட ஆன்மாவும்மலமும் அநாதியிலிருந்ததுமில்லை. ஆகவே மலமும் ஆன்மாவும் அநாதியில் இருந்தனவென்று கூறும்வேதமும் அவை சம்பந்தமாய் வந்த சாஸ்திராதிகளும் பொய்நூல்களாமெனவும் அவைகூறுங் கடவுளாகிய சிவனும் பொய்க்கடவுளா மெனவுமறிக.

அ. ஈ-வது. அந்தச் சைவமகத்துவமே சகலபுவனங்களும் மாயைமலத்தினின்று தோன்றினவென்று சொல்லுகின்றது. அதுகூறுகிறபடியே புவனங்கற்படைக்கப்படுமுன்னே அந்தமாயாபாசமானது இருத்தற்கு ஓரிடமுமிருந்ததில்லை. மலமானது ஐடப்பொருளாதலால் தானிருத்தற் கோரிடமுமில்லாம விருத்தல்கூடாது. ஆதலால் புவனங்கள் படைக்கப்படுமுன்னேமாயாபாசமிருந்ததில்லை. மேலிலக்கத்திற்குரியபடி. பாசம் பற்றிய ஆன்மாவும் அநாதியிலிருந்ததில்லை. அதனால் பாசமும்ஆன்மாவும் அநாதிகாலத்திலேயே யிருந்தனவென்னும் வேதமும் அவைசம்பந்தமானசாஸ்திராதிகளும் பொய்நூல்களாமெனவும் அவைகூறுங் கடவுளாகிய சிவனும் பொய்க்கடவுளாமெனவு மறிக.

கூ. ச-வது. அநாதியாயுள்ள தெதுவோ அது அழியுந்தன்மையதன்று. ஆதலின் பாசம் அநாதியாயுள்ளதாயின் அது அழிதல்கூடாது. சைவமகத்துவமானது “மலம் அழியுந்தன்மையுடையது” “மும்மலமுடையசகலர்க் கம்மும்மலவியைபையு மொருங்கேயழித்து” என்பதால் பாசம் அநாதியிலே யிருந்ததன்று. ஆதலால் பாசம் அநாதியாயுள்ள தென்னும் வேதமும் அவை சம்பந்தமான சாஸ்திராதிகளும் பொய்நூலாமெனவும், அவைகூறுங் கடவுளாகிய சிவனும் பொய்க்கடவுளாமெனவு மறிக. (எ-ம் இலக்கங்காண்க.)

க0. ௩-வது. ஆணவகன்மமலங்களால் அநாதியிலேயே பற்றப் பட்டு அஞ்ஞானத்தோடும் விருப்பத்தோடும் ஆன்மாக்கள் இருப்பதும் போதாதென்று சிவம்தாமே மாயைமலத்தையும் (தநுகரணபுவனபோ கங்களாக) அவ்வான்மாக்களுக்குத்தந்துபந்தித்துவிட்டுத் தாமுந்திரோ தாயி மலமாகிய சிவசத்தியால் மும்மலங்களையுந் தொழிற்படுத்தி ஆன் மாக்களைப் போக்கியப்பொருளிலமிழ்த்தித் திரோபவனாய் நின்று, அத னால் சுவேச்சையின்றி மலத்தினால் நடத்தப்பட்டு அறியாமற் பாவஞ் செய்யும் ஆன்மாக்களை அவைசெய்யும் பாவத்துக்காகச் சிவமே அவை களை நரகத்திலேவிட்டு வாதிக்கிறானெனலால் சிவன் நீதியில்லாதவராயிருக்கிறார். தாம்செய்யப்புகுந்த தொழிலால் தாம் நீதியில்லாதவரா வாரெனத் தாம் அறியாதிருந்தமையால் சிவன் ஞானமில்லாதவராயு மிருக்கிறார். இவைமுதலிய குற்றங்கள் தமக்குவராமல் மலத்தை நீக் குஞ் சக்தி இன்னுந் தமக்கில்லா திருத்தலால் சிவன் வல்லமையில்லாத வராயு மிருக்கிறார். இவ்வாறுசிவன் நீதி ஞானம் வல்லமைமுதலிய நன்மைகள் இல்லாதிருத்தலாலும் ஒருகுறையுமில்லாமல் எல்லாநன் மையும் நிறைந்திருத்தலே தேவலக்ஷண மாதலாலும் சிவன் மெய்க்க டவுளல்லொனவும், அவரைத் தெய்வமெனக் கூறு நூல்களும் மெய்க் கடவுட் சம்பந்தமானவை யல்லவெனவு மறிக,

கக. ௩. பண்டிதர் பசுவும் பாசமும் பதியையொப்ப அநாதியி லேயேயுள்ளவையெனச் சொல்லியதாலே தோன்றுங்குற்றங்களிற் சில வற்றைச் சிலஒவ்வாறியாயங்களால் மறைக்கக்கருதிப், பசுபாசமிரண் டும் “இவ்வாறு அநாதிநித்தியப் பொருள்களா யிருப்பினும், அதனால் இ வைகள் ஈசுவரனுக்கு ஒப்பாகா” என்றுகூறி, அதற்குரியாயமாக.

கஉ. ௩-வது. “ஈசுவரலக்ஷணத்திற் சில அமையப்பெறுமாயி ன் எல்லாலக்ஷணமுமுடையவா யிருத்தல்வேண்டுமென்பது அறிவின் மை. வெண்மைநிற முடையனவெல்லாம் பாலாகுமா? கரியனவெல் லாங் காக்கையாமா?” என்கிறார். இவர் சொல்லுகிறபடி சங்கு, முத்து, பால், வெள்ளிமுதலியவற்றிற்குப் பொதுவாகிய வெண்மை பாலுக்கே சிறந்த குணமன்று. களம்பழம், அஞ்சனம், காக்கை முதலியவற்றிற் குப் பொதுவாகியகருமை காக்கைக்கே சிறந்தகுணமன்று. அப்படியே தேவனுக்கும் பிறபொருளுக்கும் பொதுவாகிய லக்ஷணமிருக்குமா யின், அது தேவனுக்கேசிறந்தலக்ஷணமன்று. ஆதலின் அதுதேவலக்ஷ ணமென்று சொல்லப்படலாகாது. ஆதலால் தேவலக்ஷணம் பிறபொ ருளுக்கிராது. ஆகவே ஈசுவரலக்ஷணத்திற்சில பிறபொருளுக் கமையா வெனவும், அமையப்பெறுமென்பது அறிவின்மையாமெனவு மறிக.

கங. ௨-வது. “ஒருலக்ஷணம்பொருந்தினால் ஒன்பதும் பொருந் தல்வேண்டுமென்பது, எங்ஙனம்பெறப்பட்டது. கடவுளினிலக்ஷணங் கெல்லாம் ஒன்றோடொன்று காரணகாரிய சம்பந்தமுடையவாயினன் றோ அவ்வாறு வாதித்தல்கூடும். நீதிக்கும் நித்தியத்திற்கும் யாது சம்ப ந்தம்? இரக்கத்திற்கும் சர்வவியாபகத்திற்கும் தொடர்புண்டா? சர்வ ஞானியென்றால் நிர்விகாரியென்று தானேயேற்படுமா?” என்கிறார்.

கடவுளின் இலக்ஷணங்களென்று கூறப்படுபவை யெல்லாம் வெவ்வேறாய்வுவந்துகூடியியைந்தனவாகாமல் ஓர்குறையுமின்றி யெல்லா நன்மையும் நிறைந்திருப்பதாகிய வொரோ தேவலக்ஷணத்தினின்று பிரிவுசெய்துபேசப்படுதலின், ஒன்றோடொன்று காரணகாரிய சம்பந்தமுமுடையன வெனினும் பொருந்தும். இங்கே பண்டிதர் நீதியென்றது தேவநீதியை யாதலால் அது குறைவற்ற நீதி. ஆதலால் அது குறையில்லாத நன்மையி லடங்கும். நித்தியமும் கடவுளுக்கு இல்லாவிடிற் குறையாமாதலின், இதுவும் இன்றியமையாத தேவலக்ஷணமாய் ஓர்குறையுமில்லாமையி லடங்கும். ஆதலால் இவ்விரண்டும் ஓர்குறையுமின்றி எல்லா நன்மையும் நிறைந்திருப்பதாகிய தேவலக்ஷணத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டிருத்தலின், நீதிக்கும் நித்தியத்திற்கும் சம்பந்தம் உண்டாயிருத்தலறிக. அன்றியும் இங்கே பண்டிதர் இரக்கம் என்றது தேவ இரக்கத்தை யாதலால் அது குறைவற்ற இரக்கம், ஆதலால் அது குறைவில்லாத நன்மையிலடங்கும். சர்வ வியாபகமும் கடவுளுக்கு இல்லாவிடிற் குறைவாமாதலின், இதுவும் இன்றியமையாத தேவலக்ஷணமாய் ஓர்குறையுமில்லாமையி லடங்கும்; ஆதலால் இவ்விரண்டும் ஓர்குறையுமின்றி எல்லா நன்மையும் நிறைந்திருப்பதாகிய தேவலட்சணத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டிருத்தலின் இரக்கத்திற்கும் சர்வவியாபகத்திற்குந் தொடர்பு உண்டாயிருத்தலறிக. அன்றியும் “சீர்வளர்ஞான நீதியன்பூக்கந் திறந்தயை யானந்தமற்றை, யேர்வளர்குன்றா நன்னருண்டாகி யெலாமனைத்தாகியொன்றாகி, நேர்வளர் பொலிவின் மிகை குறை பன்மை நீப்பன நிறைப்பனவாகிப், பேர்வளரிறைவற் குருவிதேயுரிய பிணைவில வியல்பிதேயன்றோ” என்ற தேம்பாவணிப் பாட்டுளோயில் “ஞானமே நீதியாய்த் தையாய் மற்றவையாகவும், நீதியே ஞானமாய்த் தையாய் மற்றவையாகவும், இத்தன்மையே மற்றக்குணங்களுமாகி, யொவ்வொரு நன்மையும் எல்லாநன்மையு மாகையிற் றம்முள் வேறுபடாமல் எல்லாம் ஒன்றுமாகையாற் பல நன்மைகள் கூடிப்புணரப்பட்டதோர்பொருள் கடவு ளன்று; இதுவுமதுவு மென்னது பலகுணமுள்ளவ னென்ன தொருகுணமாய் ஓரியல்பாய் நின்றோன் கடவுள்” என்று கூறியபடி. சர்வஞானமே மற்றத் தேவலக்ஷணங்களுமாயிருத்தலால், சர்வஞானி யென்றால் கிர்விகாரியென்று தானே யேற்படுமெனவறிக.

கசு. ஈ-வது. “கடவுளிலக்ஷணம் ஒன்றுளதாயின் மற்றையவெல்லாந் தாமேதொடருமென வாதிக்கின்றநீவிர் உமதுசமயத்திற் கூறப்பட்ட ஆன்மாதிகட்குக் கடவுளிலக்ஷணம் ஒன்றேனும் பொருத்தா தொழிந்தீரா? கடவுளையொப்ப அநந்தநித்திய வஸ்துவாயும் சித்தாயும் உண்மைப் பொருளாயும் ஆன்மாவிருக்கின்றதென்றும், உண்மைப்பொருளாகிய தோர் வஸ்துவாகச் சடமுளதென்றும் சொல்லுகின்றீரோ. அநாதி நித்திய லக்ஷணம் ஒன்றை நாங் கூடச்சொல்வதினால் பதித்துவம் பதித்துவ மென்று பகர்கின்ற தென்னோ?” என்கிறார். நாங்கள் ஆன்மாதிகட்குக் கடவுளிலக்ஷணம் பொருத்திலேம். நாங்கள் கூறுந் தேவலக்ஷணங்களுள் அநந்தநித்தியம் கிஞ்சித்துவஞானம் உண்மை

யென்பவற்றுள் ஒன்றாயினும் இருக்கவில்லை. இருக்குமேல் பண்டிதர் காட்டக்கடவர். ஆதலால் அநாதிரித்தியமாகிய தேவலக்ஷணம் ஒன்றைத் தேவனல்லாத பசுபாச லக்ஷணத்தோடு சேர்த்துச் சொல்வது தவறுமெனவறிக.

கரு. ச-வது. “அநந்தரித்தியத்தினின்று ஆதிரித்தியத்திற்கு யாது விசேஷம்? சர்வவியாபகத்திற் குணதிசைவியாபகம் குடதிசைவியாபகத்திற்குவிசேஷமானதா? அதுபோல முன்னர்ரித்தியம் பின்னர்ரித்திய மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சமத்துவமுடையனவேயாம். இவற்றுள் ஒன்றுடைமையாற் பதியாகாதது மற்றதுடைமையானும் பதியாகாமலிருக்கும். ஆதலால் ரித்தியமுடைய தெதுவும் பதியாதல் வேண்டுமென்பது பொருந்திலது” என்கிறார்.

சர்வவியாபகத்திற் குணதிசைவியாபகம் குடதிசைவியாபகத்திற்கு விசேஷமானதன்றெனப் பண்டிதர் எடுத்துக்காட்டியபடி சர்வரித்தியத்தில் அநாதிரித்தியம் அநந்த ரித்தியத்திற்கு விசேஷமாகாதிருக்குமேயன்றிச் சர்வரித்தியசம்பந்த மில்லாது பிரத்தியேகமான அநந்தரித்தியத்திற்குச் சர்வரித்திய சம்பந்தமான அநாதிரித்தியம் விசேஷமாகாதிராது. எங்ஙனமெனின், சர்வரித்திய சம்பந்தமில்லாத அநந்தரித்தியப் பொருள்கள் தமக்கோர் நிமித்தகாரணம் உடையன. அநாதிரித்தியவஸ்துவானது தனக் கோர்நிமித்தகாரணமில்லது. ஆதலால் முன்னர்ரித்தியம் பின்னர்ரித்திய மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சமத்துவமுடையனவல்ல. ஆதலால் இவற்றுள் ஒன்றுடைமையாற் பதியாகாதது மற்றதுடைமையாற் பதியாகு மெனவும், ஆதலாற் பசுவும் பாசமும் அநாதிரித்தியப் பொருள்களல்ல வெனவும், அதனால் பசுவும் பாசமும் அநாதிரித்தியப் பொருள்களாமென்னும் வேதமும் சாத்திராதிகளுங் கடவுட்சம்பந்த மில்லாதவை யெனவும், அது பற்றி அவைகூறுங் கடவுளாகிய சிவனும் மெய்க்கடவுளல்ல றெனவுமறிக.

கசு. ரு-வது. “அநாதியாய்உள்ளது பதிஒன்றே. பசுவும்பாசமும் பதியினால்காரியப்பட்டு ஆதிகாலத்தே தோற்றின என்பிராயின், நீவிர் ஆதியென்றது எத்துணைக் கோடாகோடி யுகத்தின் முன்னதாயினும் ஆகுக. அவ்வாதியினின்று அதற்குமுன்னதாய் ஓர் ரித்தியம் உளது. அந்த ரித்தியத்தில் பதி யாதுசெய்துகொண்டிருந்தது? தன்னை யொழிந்து ஒரு பொருள் இலதாகவே சிருட்டி திதிசங்காரம்ஆதிய கிருத்தியங்கள்இல்லாது வாளா (சும்மா) இருத்தல் வேண்டுமே. அப்படிவாளா (சும்மா) இருந்த பதிக்குச் சிருட்டிகாலத்திலே ஓர்போதும் இல்லதாய நினைவும் கிருத்தியமும் அவற்றின் காரணமாகிய விகாரலக்ஷணமும் பொருந்துமா? பொருந்துமேல் கடவுளின் நிருவிகார லக்ஷணமென்பது எங்ஙனம்?” என்கிறார்.

கஎ. டூ-வது. பாசம் பதியினாற் காரியப்பட்டு ஆதிகாலத்திலே தோன்றினதென்று நாங்கள் கொள்கிறதுமில்லை சொல்லுகிறதுமில்லை யெனவறிக.

கஅ. உ-வது. சர்வேச்சுரன் சர்வஞானியா யிருக்கின்றமையால் நடந்தவைகளையும் நடந்துகொண்டிருந்தவைகளையும் நடக்க

விருந்தவைகளையும் அப்பொழுது நடக்கின்றவைகளாகவே அநாதியிலும் அறிந்திருந்தார். ஆதலால் தம்முடைய சிருட்டி திதி சங்காரமுதலியவற்றின் விவரமான காட்சியும் நினைப்பும் அவருக்கு அநாதியிலேயேயுண்டு. அவரதுஞானம் மெய்யான ஞானமாயிருந்தமையால் அந்த ஞானத்தில் அவர் அறிந்தவிதமாகவே அந்தந்தக் கிருத்தியத்தை அந்தந்தச் சமயத்தில் நடத்தத் தொடங்கி முதல்முதல் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார்; அவை படைக்கப்பட்ட காலமே ஆதிகாலம். அவை படைக்கப்பட்டு அளவில்லாத காலமாயின. ஆதலால் சர்வேஸ்வரன் அநாதியில் ஒருதொழிலுமின்றிச் சும்மா இருந்ததுமில்லை; சிருட்டி தொடங்கிய காலத்தில் அவருக்கு ஒருபோது மில்லாததாகியநினைவு புதிதாயுண்டானதுமில்லை. அன்றியும் கடவுளின் லக்ஷணங்களெல்லாம் ஏககாலத்திலே வெளிப்படாமல் ஒவ்வொன்றாய் அதற்கு ஏற்ற காலத்தில் வெளிப்படவேண்டியதே முறைமை. அப்படித்தான் வெளிப்பட்டன. (சிவனுடைய பஞ்ச கிருத்தியங்கள் முதலியவை ஏககாலத்திலேயே வெளிப்பட்டனவென்று சைவர்கள் சொல்வாராயின் நியாயமுஞ் சொல்லக்கடவர்.) ஆதலால் அநாதியில் சர்வேஸ்வரன் தமது ஞானத்தால் அனைத்தையும் அறிந்து ஆதிகாலந்தொட்டுச் சிருட்டியாதிகளை ஏற்ற தன்மையாய்த் தொடங்கிச் செய்துவருதலில் விகாரியாகானவறிக.

ககூ. ௩-வது. காமகுரோதாதிகளாலும் ஒப்புடைமையாதிகளாலும் தேவலக்ஷணங்கெடவேறுபடலே விகாரலக்ஷணமும், அதுஇல்லாமையே நிர்விகாரலக்ஷணமுமாம். ஆதலால் அநாதியிற்செய்யாதகிருத்தியங்களை ஆதியிற்செய்யத்தொடங்கியது விகாரலக்ஷணமென்று பண்டிதர் இங்கேகூறியதும், சிருட்டியாதிகிருத்தியங்களைத்தொடங்கியபின்னரும் முன்செய்யாததைப்பின்செய்தல் விகாரலக்ஷணமென்று இந்தச் சைவமகத்துவத்தின் ௩௭-ம், ௩௮-ம் பக்கங்களிற்கூறியதும் பொருந்தாதனவாய்ச், சிவனைவிகாரியென்று சைவர்ஒத்துக்கொள்ளல்வேண்டுமென்று வற்புறுத்துபவையாயிருக்கின்றன. எங்ஙனமெனின், சிவமும் ஆன்மாவும் ஆணவமுதலியமலமும் அநாதியாயுள்ளவை. அநாதிகாலத்திலே ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்குக்கன்மத்திலே விருப்பத்தையுண்டுபண்ணிற்று. ஆன்மா அவ்விருப்பத்தை அநுபவித்துக்கொள்ளக்கூடாமல் வருந்தியிருந்தது. அதுகண்டுசிவன் இரங்கி மாயைமலத்தால் உலகத்தையும்உடலையும் சிருட்டித்து, அவ்வான்மாவுக்கு அவ்வுடலைத்தந்து அவ்வுலகத்தில்வைத்தார் என்றுசைவம்கூறியவாறே உலகசிருட்டியும், அதற்குக்காரணமாயிருந்த சிவஇரக்கமும், அதன்காரணமாகிய ஆணவமலத்தின்செய்கையுங் காரணகாரியங்களாயிருத்தலால், இவையெல்லாம் ஏககாலத்திலேநிகழுந்தன்மையவல்ல. ஆதலால், அநாதிகாலத்தில் ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்குவிருப்பத்தைத்தந்து, ஆன்மா அவ்விருப்பத்தால் வருந்தியிருந்தகாலமட்டும் சிவன் ஒருநினைவுமில்லாமலும், உலகம்படைக்கப்பட்டகாலமட்டும் ஒருகிருத்தியமுமில்லாமலும் இருந்தார். ஆதலால்சிவன் சைவம்கூறுகிறபடியே விகாரலக்ஷணமுடையவராயிருக்கிறார். அன்றியும், சிவன் சிருட்டியாதிகிருத்தியங்

தொடங்குங்காலத்தில் பிரமாதிபஞ்சகர்த்தாக்களும் இல்லையாதலால் அவர் முதலில்தனியாயிருந்து பஞ்சகர்த்தாக்களையும் சிருட்டித்துக்காத்துப், பின்னோ அந்தப்பஞ்சகர்த்தாக்களிலும் அதிட்டித்துப் பஞ்சகிருத்தியமுஞ்செய்யத்தொடங்கினொன்றும், சுப்பிரமணியர் பிரமாவுக்குப்பதிலாகச் சிருட்டிக்கிருத்தியஞ்செய்திருந்தகாலத்திற் சிவன்பிரமாவைவிட்டுச் சுப்பிரமணியரில் அதிட்டித்திருந்தாரொன்றுஞ் சைவர்சொல்லவேண்டும். முன்னர்த் தாமேசிருட்டியுந்திட்யும் தொடங்கியசிவன்பின்னர்த் துணைதேடிப் பிறரில் அதிட்டித்துப் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்கின்றமையால் சைவர்கூறுகிறபடியே சிவன் இதிலும்விகாரலக்ஷணமுடையவராயிருக்கிறார். அன்றியும்சிவன் முந்நிகழ்ந்திராதவிதமாக மரித்தோரை உயிரோடெழுப்பல்முதலிய அற்புதங்களைச்செய்தனொன்று சைவர்சொல்லுவாராயின், அவர்கூறியவாறே அதிலும்சிவன் விகாரலக்ஷணமுடையவராயிருக்கின்றார் எனவறிக.

உ௦. இவையெல்லாம் இங்ஙனமாதலின், அநாதியாயுள்ளவர் சர்வேஸ்வரன்மாத்நிரமே, மற்றவையெல்லாம் சர்வேஸ்வரனால் ஆதிகாலந்தொட்டுப்படைக்கப்பட்டவை என்னும்வேதமே சத்தியவேதமா மெனவும், ஆதலால் அதுகூறுங்கடவுளே மெய்க்கடவுளெனவும், பதிபசுபாசங்கள் அநாதிய, ஆதலால் பஞ்சகிருத்தியமும் அநாதிய எனின், அது யாம்மேலேகாட்டியவாறு பொருந்தாதிருப்பதுமன்றி, ஆதிகாலமென்றற்கும் ஆதிகாலப்பொருள் என்றற்கும் ஓர்காலமும்பொருளும் இல்லையெனமுடிவதுமன்றி, முதலிற்சிருட்டிக்கப்பட்டபொருளின்வயதே சிருட்டிகர்க்கும்வயதாகிச் சிருட்டிகர் வயசுடைமையால் கடவுளல்லரென்றும் முடியுமெனவும், ஆதலால் பசுபாசங்களும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் அநாதியஎன்னும்வேதமும் சாஸ்திராதிகளும் பொய்யானவையெனவும், ஆதலால் இவைகூறுங்கடவுளாகியசிவனும் பொய்க்கடவுளேயாமெனவும் அறிக.

உக. கூ-வது. “சூனியோபாதானமாய்ச் செகத்தையேனும் பசுவையேனும் உற்பவிக்கச்செய்தல் கடவுளுக்குமாகாது. இதில் கடவுளதுசர்வவல்லமைபின்னப்படுதலை எட்டுணையுங்காணேம். கடவுள் தன்னையொப்பது (ஆகிய) ஓர் அநாதிநித்தியவஸ்துவைத் தன்னினின்றும் வேறுகப்பிறப் பிக்குமா? இருமூன்றைப் பத்தாகச்செய்யும்வல்லமையுடையதா? இதுபோலும் இயற்கைவிரோதங்களைக் கடவுள்செய்யவல்லவொன்றல் யுத்திக்கு இசையுமா? இயற்கைவிரோதம் என்றும் இசையாது; யார்க்கும் இசையாது. கடவுளுக்கும் இசையாததேயாம்.....இன்மை இன்மையும், உண்மை உண்மையுமேயாம். இன்மையினின்று உண்மையையும் உண்மையினின்று இன்மையையும்ஆக்குதல் இயற்கைவிரோதமெனக்கொள்க” என்கிறார்.

உஉ. இங்கே பண்டிதர்கூறியஇரண்டுவினாக்களும் வழுக்கள்பொதிந்தவையாயினும், கடவுள் தம்முடைய இயற்கைக்கு விரோதமானதைச் செய்யக்கூடாதென்பது எம்முடையசம்மதமே. எங்ஙனமெனின், கடவுள் தம்மையொப்பதாகிய ஓர் அநாதிநித்தியவஸ்துவைத் தம்மினின்றும்வேறுகப்பிறப்பிப்பாராயின் அவர் தமக்குஓர்ஒப்பையுடை

யவராகித் தேவலக்ஷணங்குன்றினவராவர். அதுபற்றி மெய்க்கடவுள் அவ்வாறுசெய்தல்கூடாது. அன்றியும் இருமூன்றுபொருள்களில் ஆறு ஒற்றைப்பொருள்களேயுள்ளன. ஆதலால் இருமூன்றை ஆறென்பதே உண்மை. அப்படியன்றி இருமூன்றைப்பத்தெனின் அதுபொய்யாம். பொய்மை சத்தியசுருபியாகியகடவுளிடத்தே யிருக்கக்கூடாதாதலால் கடவுள் இருமூன்றைப்பத்தெனல்கூடாது. இதுபற்றியே கடவுள்தம் மியற்கைக்குவிரோதமானதைச்செய்யக்கூடாதென்று மெனவறிக. இவ்வாறேகடவுள் இருமூன்றைப்பத்தென்னொனல் பொருந்துமேயன்றிப் பண்டிதர்கூறுமாறு கடவுள் இருமூன்றைப் பத்தெனச்செய்யும்வல்லமையில்லொனல் பொருந்தாது : எங்ஙனமெனின், கடவுள் ஆதாமென்னும்ஒருவரை ஆதாம்ஏவாளென்னும்இருவராகச் செய்தமையாலும், நொவ்வனுடையமக்களும்மருமக்களுமாகிய இருமூவரை எண்ணில்லாதவராகச் செய்தமையாலும் இருமூன்றைப் பத்தாகச்செய்யும்வல்லமையுடையமெனவறிக. பண்டிதர்இருமூன்றென்பதும் பத்தென்பதும் (Abstract Number) பிரிநிலையெண்ணையெயன்றி (Concrete Number)த்தொகைநிலையெண்ணையல்லவெனின், அவ்விருமூன்றோடு அவற்றிலுள்ளஇரண்டை அவ்வெண்ணாலேயேபெருக்கி இதனாவரும் ஈரிரண்டையுங்கூட்டப் பத்தாகும். ஆதலால் பிரிநிலையெண்களில் இருமூன்றைப் பத்தாகச்செய்யும்வல்லமை எமக்குமுண்டு. இவ்வாறேசர்வேஸ்வரன் ஒன்றுமில்லாமையோடு (இதுஇதுஆகுமென்னும்) தம்வாக்கைக்கூட்டி அனைத்தையும்படைத்தா ரெனலாமே. இதுநிற்க.

உங். யாம்மேலேகாட்டியவாறு கடவுள் தம்மியற்கைக்குவிரோதமானதைச் செய்தல்கூடாது. ஆதலால் கடவுள் தம்மையொப்பதாகிய ஓர் அநாதிரித்தியவஸ்துவைத் தம்மினின்றும் வேறுகப்பிறப்பிக்கமாட்டார். அன்றியும்இன்மைஇன்மையும் உண்மை உண்மையுமேயாம். ஆதலின் இருமூன்று ஆறேயன்றிப்பத்தல்ல. ஆதலால் கடவுள் இருமூன்றைப்பத்தென்றார். (இவ்வாறுஇருமூன்றைக் கடவுள்பத்தெனல் கடவுள்இயற்கைக்கு விரோதமாயன்றி, இருமூன்றைக் கடவுள்பத்தாக்குதல் கடவுளின்இயற்கைக்கு விரோதம்அன்றென மேலேகாட்டினும்) கடவுளின்இயற்கைவிரோதம் இப்படிப்பட்டதாயிருக்கப், பண்டிதர் ஒன்றுமில்லாமையினின்று செகத்தையேனும்ஆன்மாவையேனும்சிருட்டித்தல் கடவுளுக்குமாகாதுஎனவும், இன்மையினின்றுண்மையையும் உண்மையினின்றின்மையையும் ஆக்குதல் கடவுளின் இயற்கைக்குவிரோதமெனவும் கூறினதென்னையோ! ஒன்றுமில்லாமையினின்று செகத்தையாவதுஆன்மாவையாவதுபடைத்தல் கடவுளுக்குமாகாதுஎன்றது சாத்தியம். இது கடவுளின் இயற்கைக்கு விரோதமாயிருத்தலால் என்பது ஏது. இந்தச்சாத்தியத்தில் இந்தஏதுஇல்லாதிருக்க உள்ளது போலப் பண்டிதர் இந்தஏதுவுள்ளதிருஷ்டாந்தங்களை யிதற்குக்கூறுதல் விபக்ஷமாமெனவறிக. பண்டிதர் இந்தச்சாத்தியத்தில் ஏதுவுண்டென்பாராயின் அதை ஏதுதிருஷ்டாந்தங்களோடு காட்டக்கடவர், எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒரேவிதஇயற்கையில்லை. தூக்கணங்குருவி புறத்துள்ளபொருளாற்கூடுகட்டுந்தன்மைத்து, கறையான் தனதுவாய்நீர்ச்சி

றுதுகளால் புற்றுண்டாக்குந்தன்மைத்து. அதுபோலக் கொஞ்சவல்லமையுள்ளமனிதர் ஒருபொருளைக்கொண்டே மற்றொருபொருளைச்செய்யுந்தன்மையர். ஆயினும் செகத்தையேனும் ஆன்மாவையேனுஞ் சிருட்டிக்குந்தன்மையரல்லர், சர்வவல்லவரானகடவுளோ ஒன்றுமில்லாமையினின்றும் செகத்தையும்ஆன்மாவையும் படைக்குந் தன்மையர். ஆதலால் கடவுள்ஒன்றுமில்லாமையினின்று அனைத்தையும்படைத்தவில் அவரியற்கைக்குவிரோதமில்லையெனவறிக. அன்றியும்இந்நூலின் எ, அ, கூ-ம் இலக்கத்தில் யாம்கூறியநியாயத்தின்படியே ஆன்மாவும் மலமும் அநாதியிலிருந்திருக்கக்கூடாதாதலால் ஒன்றுமில்லாமையினின்றே அனைத்தும் படைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டியவைகளா யிருக்கின்றனவெனவுமறிக. அன்றியும் பண்டிதர் சைவமகத்துவத்தின் ககக-ம், பக்கத்தில்காட்டிய சைவஞானியின்பாட்டில் “உடைந்தசங்கிதேசையு முயிர்களுமுடற்புகா” என்றிருத்தலால் சைவர்கொள்கையின்படி ஆன்மாவானது தான்பிரிந்தவுடலிலேமீட்டும்புகுதல் இயற்கைவிரோதம். ஆகவே (பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்டபடி) சிறுத்தொண்டர் குமாரனான சீராளனதுஉடலினின்றுபிரிந்த ஆன்மாவைச் சிவன் மீட்டும்அவ்வுடலிற்புகச்செய்தது இயற்கைக்குவிரோதம். ஆதலால் பண்டிதர் சிவன்சீராளனையுயிர்ப்பித்தது இயற்கைவிரோதமெனின் அது பொருந்துமேயன்றிச், சர்வேசுவரன் ஒன்றுமில்லாமையினின்று அனைத்தும்படைத்தது இயற்கைவிரோதமெனல் பொருந்தாதெனவுமறிக.

யாம் இதுகாறுங் கூறியநியாயங்களின்படி சர்வேசுவரன் ஒன்றுமில்லாமையினின்று அனைத்தையும்படைத்தவில் இயற்கைவிரோதமில்லையாதலாலும், அவர்இவ்வாறே சகலத்தையும்படைத்திருக்கவேண்டுமாதலாலும், கடவுள் சூனியோபாதானமாகவே அனைத்தையும் உற்பவிக்கச்செய்தாரொன்னும்வேதமே சத்தியவேதமெனவும், ஆதலால் இதுகூறுங்கடவுளே மெய்க்கடவுளெனவும், “சூனியோபாதானமாய்ச் செகத்தையேனும்பசுவையேனும்உற்பவிக்கச்செய்தல் கடவுளுக்குமாகாது” பாசத்தைக்கொண்டே செகத்தைஉற்பவிக்கச்செய்தாரொன்னும் வேதசாஸ்திராதிகள் பொய்யானவையெனவும், ஆதலால் அவைகூறுங்கடவுளாகியசிவனும் பொய்க்கடவுளாமெனவுமறிக.

உச. எ-வது. “பண்டிதர் விநாயக சுப்பிரமணிய வீரபத்திராயர்...சிவப்பொருளின் பலசத்தியாருடிகளாக ஆண்டாண் டொவ்வொருகாலத்தி லோரோர்கிரியையையமுடித்தற்பொருட்டுச் சிவம்அதிட்டித்துநின்ற விசேடபுண்ணியான்மாக்களையன்றிச் சிவத்தையொப்பதான பதிகளல்லர். அவ்வாறு சிவமதிட்டித்துநின்றவான்மாக்கள் ஆகமங்களிற் கூறப்படுமாறு *சம்புபட்சம்அனுபட்சமென்னு மீரியல்புடையன. மந்திரி தேசாதிபதி நியாயாதிபதிமுதலியோரால் நாம்நேயாளப்படினு மவர்கள்மூலமாய் நம்மையாள்பவன் ராணியொருத்தியேயாம். அதுபோலப் பிரமாவாற்சிருட்டிக்கப்பட்டும் விஷ்ணுவாற்றிதிக்கப்பட்டும் உருத்திரனாலழிக்கப்பட்டும்நடக்குமுலகம் அவர்கள்மூலமாகச் சிவனொருவராலேயே யவ்வாறுநடைபெறுகின்றதென்றறிக. பிரம

* சம்புபக்சம்=சிவபக்சம்; அனுபக்சம்=ஆன்மபக்சம்.

விஷ்ணு உருத்திரராதியோர்பெயரே அவ்வக்கிரியைபற்றி அவரை அதிட்டித்துநின்ற சிவத்துக்குஞ் செல்வதன்றி அவ்வான்மாக்கள் சிவமல்ல” என்கிறார்.

உரு. க்ஷ-வது. கயமுகனென்னும் அசுரனால் தேவர்களுக்குண்டாயிருந்த உபத்திரவத்தை நீக்கும்பொருட்டுத் தேவர்களோடு கூடிப் போய் யுத்தஞ்செய்து அவனைச் சங்கரிக்கவனுப்பும்படி சிவனும் உமையவளும் யானைகளாகி க்ஷ. யானைமுகவிராயகர் பிறந்தாரென்றும், சூரபன்மனென்பவனால்தேவர்களுக்குண்டாயிருந்த உபத்திரவத்தை நீக்கத் தேவர்களோடு கூடிப் போய் யுத்தம்பண்ணி அவனைச் சங்கரிக்கவனுப்பும்படி சிவன் ஆறுமுகங்களோடுநின்று அந்தமுகங்களினின்று புறப்பட்ட ஆறுநெறுப்புப்பொறிகளால் (*ஆறுபிள்ளைகளாகிக் டிகார்த்திகைநகூத்திரமென்னும் ஆறுமாதர்களுடையபாலுண்டிருந்தவொன்றும், ஆறுதலையும், பன்னிரண்டுகையும், இரண்டுகாலும், ஒருடலுமுள்ளவொன்றுஞ்சொல்லப்படுகிற) சுப்பிரமணியருண்டாயினொன்றும், சிவனுடையமாமனாகியதக்கன் சிவனுக்குவிரோதமாகச் செய்துகொண்டிருந்த யாகத்தையும், அதிலே சிவனுக்குவிரோதமாகக்கூடியிருந்த தேவர்களோயு மழிக்கச் சிவன்கொண்டகோபத்திலெழுந்த வியர்விலே வீரபத்திரருண்டாயினொன்றும் சைவருடைய ஸ்காந்தமுதவிய புராணாதிகள் சொல்கின்றன. அசுரையழித்தலும் மகத்தையழித்தலும் கடவுளே சிலரில் அதிட்டித்து நின்றற்குரிய பெரியகாரியமல்ல. அங்ஙனமாக, க்ஷ-வது. சிவன் அத்தொழிலைபெளிதின் முடிக்காமல், தாமே சிலரில் அதிட்டித்துப் போய்ப் போர்புரிந்ததனால் அவர் சர்வசக்தியில்லாதவராயிருக்கிறார். உ-வது. சிவன் யானையாகிப்புணர்ந்தமையால் காமசேட்டையுடையவராயிருக்கிறார். ஆதலால்பண்டிதர் விராயகர்முதலியோரைச் “சிவப்பொருளின்பலசக்தியாருடிகளாக ஆண்டாண்டொவ்வொருகாலத்திலோரோர்கிரியையை முடித்தற்பொருட்டுச் சிவம் அதிட்டித்துநின்ற விசேடபுண்ணியான்மாக்கள்” என்றது சிவனைச் சர்வசக்தியில்லாதவொன்றும் மெய்யங்கடவுளல்ல ஒன்றுங் காட்டுதலறிக.

உசு. உ-வது. சுப்பிரமணியர் பிரமாவைச் சிறையிட்டுப் பிரமாவின் சிருட்டித்தொழிலைப் பலநாள் அவரே செய்திருந்தபின் சிவன் சுப்பிரமணியரிடத்திற் போய் இதஞ்சொல்லிச் சிறைமீட்டு அத்தொழிலைப்பிரமாவுக்குவிடுவித்தாரென்று கந்தபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. சிவனைக்கொல்லுதற்காகத் தாருகாவனத்துருஷிகள் செய்தயாகத்திற் புலி, மான், பாம்புகள், பூதங்கள், முயலகன் முதலியவைபிறந்தனவென்றுங் கந்தபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. தக்கன்சேனையை அகோரவீரபத்திரரழிக்கும்போது பிரமா சிருட்டித்துவிடுவாரென்று அருணாசலபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. சிவனைச் சிருட்டிக்குரியராயின் சுப்பிரமணி

* சுப்பிரமணியர் ஆறுபிள்ளைகளாயிருந்தகாலத்திலும் ஒரு சுப்பிரமணியராயிருக்கிற இக்காலத்திலும் அவர் ஆறுவிசேஷபுண்ணியான்மாக்களோ ஓரோ விசேஷபுண்ணியான்மாவோ? மெய்யைத்தேடுங்கள்.

† கார்த்திகைநகூத்திரம் ஆறுஸ்திரீகளாமே. இக்காலத்திற்குடச் சைவருக்குத் தங்கள் சமயத்தில் உண்மை உண்டென்று நம்பிக்கையா.

யர்பலநாள் சிருட்டிசெய்திருத்தலும், சிவன் மீட்டும் அத்தொழிலைப் பிர
மாவுக்குக்கொடுப்பித்தலும், பிரமாமுதலியவர்கள் சிவனுக்குவிரோத
மானவைகளைச்சிருட்டித்தலுஞ் சம்பவியா. ஆதலாற் சைவபுராண
ங்கள் முதலியவை சொல்லுகிறபடியேயும் சிருட்டிமுதலியவை சிவனு
டையதொழில்ல்லவென்றாதலறிக.

உஎ. ஈ-வது. விஷ்ணு இராக்கதையழிக்க ஸ்திரீரூபங்கொள்
ளச் சிவன் அவளைமோகித்துத் தூரத்திப்பிடித்துப்புணர அரிகரபுத்திர
ன்பிறந்தாரென்று கன்புராணஞ்சொல்லுகின்றது. இவரும் சிவப்பொ
ருளின்சத்தியாரூபமாக ஒருகாலத்தி லோர்கிரியையையமுடித்தற்பொ
ருட்டுச் சிவம்அதிட்டித்துநின்ற விசேடபுண்ணியஆன்மாதானா? ஆயி
னுங்காமாதிகள் மெய்யங்கடவுளுக்குரிய வல்லவாதவின் இதிலுஞ் சிவ
ன் கடவுளல்ல ராதல்காண்க.

உஅ. ச-வது. ஓரான்மா ஒரேகாலத்தி வீரண்டுடலிலிருக்கக்கூ
டாதாதலாலும், விஷ்ணுஒரேகாலத்திற்பூலோகத்திலும்பரசுராமராகவுந்
தசுரதராமராகவுமிருந்தனரென்று ராமாயணங்கூறுதலாலும், சிவஞான
சித்தியார்முதற்கூத்திரத்து கூடும்பாட்டுனாயில் அயன்முதலோர் அணு
க்களல்லொன்றும், உ-ம், சூத்திரத்து எசு-ம் பாட்டுனாயில் பிரமவிஷ்
ணுக்களைப் பசுவர்க்கத்திலுள்ளவ ரென்னலாகாதுஎன்றுஞ் சொல்லியி
ருத்தலாலும் விஷ்ணு ஆன்மாவல்லர். பாசம்சடப்பொருளாதலால் அ
வர்பாசமும்ல்லர். ஆதலா லவரும்பதியேயாம். ராமாயணபாலகாண்டத்
துப் பரசுராமபடலம் விட்டுணுவுஞ்சிவனு மொருவனாயொருவரெதிர்த்
துவில்லம்புமுதலியவையெடுத்து யுத்தஞ்செய்தார்களென்று சொல்லு
தலால் இவர்கள்வெவ்வேறானஇருவரோயன்றியொருவரல்லர். ஆதலாற்
சைவசமயம் பலபதிகளையுடையது. இரண்டுகடவுளிருப்பினும் அவ
ரு ளொருவருக்கொருவர் கடவுளாகாராதலாலும், இவ்விருவரும் அ
ம்பு வில் முதலிய ஆயுதமுதலியவைகளைக்கொண்டு பிறரோடுயுத்தஞ்
செய்தவராயிருத்தலாற் கடவுளின்தன்மைஇல்லாதவராதலாலும், இவ்
விருவருங்கடவுளல்லர். ஆதலாற்சிவன்கடவுளல்லவெனவாதலறிக.

உக. அ-வது. பண்டிதர்: “நல்லது. எல்லாம்ஒன்றாயும் பிரம
விஷ்ணு உருத்திராதியர் சிவம்அதிட்டித்தஆன்மாக்களாயும் சிவபெரு
மானின் பலசத்திகளைக்குறிப்பனவாயும் இருக்கின்றனவென்றீர், ஒருவ
ருடையசத்திலகூணங்களாயின் அவைக ளொன்றோடொன்றுமாறுபட்
டுப் பகைத்து யுத்தஞ்செய்யுமா? பிரமவிஷ்ணுக்க ளிவ்வாறுயுத்தஞ்
செய்திலராவென்பிராயின், சிருட்டியா திதியா மிகமகத்துவமுடைய
தென்பதையுணர்த்துவான் ரூபகாலங்காரமாக யுத்தபாவனையாய்க் க
ற்பித்தவர்ணனையேயன்றிக் குத்துப்பட்டு வெட்டுப்பட்டு யுத்தம்புரிந்
து பகைஞராயெஞ்ஞான்றுமிருக்கின்றனரென்று கொள்ளற்பாலதன்
று. ஆதியில் வர்ணனையாகப்பிறந்தபுராணத்தை அறிவிலாப் பேதைச்
சனங்களுண்மையாய்ப் பாராட்டினு மறிவுடையோ ரஃதிற்குற்றஞ்சொ
ல்லுதலும் அதிநாற்கடவுளுக்கேதோஷங்கூறுதலு மழகல்லவெனக்கொ
ள்க. அதுவுமன்றி அவர்கள்உண்மையாகயுத்தஞ் செய்தனரென்றே
யாகுக, அதிநாற்சிவத்துவத்திற்குத் தோஷமென்றோ? தேசாதிபதி

யும் நியாயாதிபதியுஞ் சேனாதிபதியும் நான்கிபரியன்நீபெரியனெனவா
துசெய்தால் ராணியின்மகத்துவமும் அரசியலும் பின்னப்படுமா? அ
னுபட்சத்தா லவ்வான்மாக்கள்யுத்தஞ்செய்தனராயின் அதன்பயனாகி
யதண்டனைபை யடைதற்பாலொனவறிக” என்கிறார்.

௩௦. ழுவது. புராணமென்பது வேதோபாங்கநான்கு ளொன்
றாய்ச் சர்க்க (உலகத்தினதுதோற்றம்), பிரதிசர்க்க (ஒடுக்கம்), வங்
கிச (பாரம்பரியங்கள்), மனுவந்தர, வங்கிசானுசரிதம் என்னும்பஞ்ச
லட்சணங்களையும்; வைதீகதாந்தரீககருமத்தையுஞ் சொல்வதாதலால்
அது வேதவாக்கியப்பொருள்களை வலியுறுத்திவிரித்துச்சொல்வதேயா
மென்று சைவநூல்கள்சொல்லுகின்றன. ஆதலால் புராணத்திற்சொல்
லப்பட்டகதைகளெல்லாம் சைவர்களால் உண்மையானகதைகளென்
றேபொப்புக்கொள்ளத்தக்கவைகளாம். அல்லாமலும்சைவசித்தாந்த
சாத்திரமாகிய சிவஞானசித்தியாரின்முதற்குத்திரத்து சஅ, சகூ-ம்பா
ட்டுரைகளில், “சிந்திதனாயினு மசிந்திதனென்பதற்கு வேதத்துள் விச்
சுவாதிகனென்பதுமுதலியநான்குசுருதிகளும் அருணாசலபுராண முத
லியபுராணங்களுஞ் சான்று” என்றிருக்கின்றது. மேலும்திருவாவடு
துறையாதீனத்துச் சிவஞானசுவாமிகள்செய்த திருவேகம்பரந்தாதிபி
ன் ௩௬-ம் பாட்டில், “பொருந்தங்குமரிக்குறும்பற்றிருவர்புகழ்சிவம்”
என்றும், இதனூராயில் “(யான்பரம்யான்பாமென்று) போர்புரிதற்குக்
காரணமாகியதமது அழிவில்லாதபொல்லாங்கு நீங்கிப் (பிரமவிஷ்ணுக்க
ளாகிய) இருவருந்துதிக்கும்பரசிவமானது” என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றன. ஆதலால் இவ்வாசிரியர்முதலியவர்களுக்குங்கூடப், புராணங்
களும் புராணகதைகளாகிய பிரமவிஷ்ணுசண்டை முதலியவைகளும்உ
ண்மையானவைகளென்றேயங்கீகாரமாம். ஆதலால் இச்சண்டைமுதலி
யவைகள் சிருட்டியாதிதியாமிகமகத்துவமுடைய தென்பதையுணர்த்து
வான் ரூபகாலங்காரமாக யுத்தபாவனையாய்க்கற்பித்தவர்ணனைகளல்ல.
இவைஇங்ஙனமாகப் பண்டிதர் இச்சண்டைமுதலியவைகளை ரூபகாலங்
காரமென்றதும், சைவசித்தாந்தசாஸ்திராதிகளுக்குரையெழுதினவர்கள்
முதலியவர்களாகிய மிகுந்தபுத்திமான்களையெல்லாம் அறிவிலாப்பேதை
ச்சனங்களென்றுதுஷித்ததும் தஞ்சமயத்தவறினைமறைக்கக்கருதிக்கூ
றினவையேயன்றி வேறல்லவெனவறிக.

௩௧. உ-வது. அன்னமும்பன்றியுமாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களிருவ
ருஞ் சிவன்முடியடிக்களைக்காணுமற்போனார்களென்று புராணஞ்சொல்
வியதில் இவ்விருவர்க்குமிழிவுண்டாயினதேயன்றி யிவருளொருவருக்
கேனுமுயர்வுண்டாகவில்லையாதலால், இதைச் “சிருட்டியா திதியாமி
கமகத்துவமுடையதென்பதையுணர்த்துவான் ரூபகாலங்காரமாக யுத்
தபாவனையாய்க்கற்பித்தவர்ணனை” யென்றது பொருந்தாது. அன்றித்,
தாழம்பூவைப் பொய்சொல்வித்ததும், சிவன்தாழம்பூவையணிவதை
விலக்கியதுமுதலியவைகளுங்கூட இவ்வலங்காரத்துக்குப் பொருந்தா
தன. ஆதலாற் புராணத்திற்சொல்லப்பட்டது நடந்தகதையாகச்சொ
ல்லப்பட்டதேயன்றி, ரூபகமாகச்சொல்லப்பட்டதன்றெனவறிக.

௩௨. ௩-வது. பண்டிதர் அவரதுசைவமகத்துவத்து கூ-ம், எ-ம்பக்கத்து “விஷ்ணுவின்றிருவவதாரங்களுள் ஸ்ரீராமாவதாரமும் கிருஷ்ணாவதாரமுமேமிகச்சிறப்புடையன. அவற்றுள் ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் விஷ்ணுவேசிவலிங்கபூசைசெய்தமையானும், கிருஷ்ணாவதாரத்திற் புத்திரசோகத்தாலும் பசிக்கனவினாலும் வருந்தி யறிவுமயங்கிவிழ்ந்த அருச்சுனன் சிவபூசைசெய்தன்றி யுணுவருந்திலேனெனமறுத்துழி - மருவருகானக மலரினாலெமைப், பொருவருபூசனை புரிதியையநீ, இருவருமொருவரோ யென்பதின்றுபோய், அருவரையவனடி யடைந்துகாண்டியே - யென்றமையானும், அதற்கருச்சுனனியைந்து செய்தபூசை சிவாகமவுரையிற்செய்யப்பட்டமையானும், கண்ணன்மேலணிமல ரனைத்துங்காயெரி, வண்ணன்மேற்காண்டலு மகிழ்ந்துமேதினி, யுண்ணுமாதவன்சிவ முருவமென்றுணர்ந், தண்ணலுமுடல்புள கரும்பினுனரோ - எனக்கூறப்பட்டமையானும் விஷ்ணுவணக்கஞ் சிவவணக்கமே யெனக்காண்க” என்றதும், இராமாயணபாலகாண்டத்துப் பரசுராமபடலத்தில் “சீரிதுதேவர்தங்கள் சிந்தனையென்பதுன்னி, வேரியங்கமலத்தோனு மியைவதோர்வியந்தன்னால், யாரினுமுயர்ந்தமூலத் தொருவராமிருவர்தம்மை, மூரிவெஞ்சிலைமேலிட்டு மொய்யமர்மூட்டிவிட்டான்” என்னும் ௨௮-ம் பாட்டுமுதலிய பாட்டுகளும் சிவனும்விஷ்ணுவும்மொருவரோயெனவும்; அவ்வொருவரோ யிருவராகிஒருவரையொருவரொதிர்ந்துயுத்தஞ்செய்தாரொனவுங்காட்டி, இவர்கள் தெய்வத்தன்மையில்லாதவர்களென்றுங் காட்டுகின்றன. ஆதலாற் பண்டிதர் பிரமவிஷ்ணுமுதலி“யவர்கள் உண்மையாகயுத்தஞ்செய்தனரென்றேயாகுக. அதனாற்சிவத்துவத்திற்குத்தோஷமென்றோ? தேசாதிபதியும் நியாயாதிபதியுஞ் சேனாதிபதியும் நான்பெரியன்நீபெரியனெனவாதுசெய்தால் ராணியின்மகத்துவமும் அரசியலும் பின்னப்படுமா? அணுபட்சத்தாலவ்வான்மாக்கள் யுத்தஞ்செய்தனராயின் அதன்பயனாகிய தண்டனையை யடைதற்பாலரொனவறிக” வென்றுகூறிச் சிவனுந்தம்முடையவில்லொடியுமட்டுஞ் சண்டைசெய்ததைமறைத்தல் பொருந்தாதெனவறிக.

௩௩. ௪-வது. பண்டிதர் : “யாதொருதெய்வங்கொண்ட ரத் தெய்வமாகியங்கே மாதொருபாகனார்தாம் வருவர்” என்று சைவநூல் சொல்லுகின்றதென்கிறார்.

நாற்பத்தைந்துவருடத்துக்குமுன்னே சென்னப்பட்டணத்தில் ஏழு கிணற்றண்டையில் இந்துக்கள்நல்லதண்ணீரிறைத்தெடுக்கு மொருபெரியகிணற்றில் பொன்னம்மாள்என்னும்ஒருபெண் தண்ணீர் மொண்டிகொண்டிருந்தபோது அவள்கால்வைத்திருந்ததாயிடிந்து அவள்பூமிக்குள்ளேபோய்விட்டாள். அவளுக்குச்சொந்தக்காரர்வந்து வெட்டிச் சோதித்தும் அவள்சரீரம் அப்போதகப்படவில்லை. அவ்விடம் பெரிய கிணற்றுப்பக்கமாயிருந்ததனால் அதைச்செவ்வையாகவெட்டிச்சோதிக் கப் பயந்தார்கள். அன்றையொருபூசாரி அவ்விடத்தண்டையி லொருசிறுகுடிசைபோடுவித்து அவளைப் பாதாளப் பொன்னியம்மனென்று சொல்லித்தெய்வமாக்கி வன்னிக்கத்தொடங்கினான். சிலர்பேரில்ஆவேசமுண்டாகி அவர்க ளவளைத்தெய்வமென்றார்கள். பின்னர் அவளுக்

குவெகுபிரபலமாக உற்சவம் பளி காணிக்கைமுதலியவைகளும் நடந்து வந்தன. அவளது குடிசைக்கோயிலுங் கற்கட்டிடக்கோயிலாயிற்று. ஆனற் சிலவருஷங்களுக்குமுன் அந்தக்கணற்றிலே தூரெடுத்தபோது அவளது எலும்புகளகப்பட்டன. பிறகு அங்கே யவ்வளவுபிரபலமில்லை. எம்முடைய காலத்திலேயே யின்னுமிப்படி நடந்தவைகளே கமுண்டு. இப்படி வாசிக்கவுமறியாத பூசாரிகளுண்டாக்கிய பாதாளப்பொன்னிய ம்மன், ஏகாத்தான், மதுரைவீரன், காத்தவராயன், கறுப்பண்ணசா மி, மன்னார்சாமிமுதலியதெய்வங்களைக்கொண்டவர்களுக்கு அந்தத்தெ ய்வங்களாகி யங்கேபரமசிவனேவருதல் அவரது தெய்வலக்ஷணத்துக் குமிகச்சிறப்பாயிருப்பினும், பிரமாதி தேவர்களைக்குறித்துத் தக்கன் செய்தயாகத்தில் அந்தத்தேவர்களாகச் சிவன்போகாம லவர்களைப் பகைத்தது இழிவுள்ளதாயிருத்தலறிக.

௩௪. ச. பண்டிதர் உலகஉற்பத்தியைப்பற்றிப்பேசத்தொடங்கி, ழூ-வது. “பதிபசுபாசம்என்னு மூன்றுபதார்த்தங்க... ளுட்பெரு மையுடையது பதியேயாம், அப்பதியினுடைய ஆணையினால். பாசமுன் றுவகைத்தென்பது முன்னமேகூறினோம். அதிலொன்றாகியமாயையி னின்று தனுகரணபுவனபோகங்களாகிய சர்வசடவஸ்துக்களுந்தோன் றும். ஆன்மாக்க ளீசுவரனதுகிருபாகடாட்சத்தினற் பதியையறியுமறி வுதலைப்பெும்பொருட்டுப் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடு பலவகைப்பி றவிகளி லுற்பத்தியாகிவரும். அதற்குமாறய்த் தன்னைவணங்கும்பொ ருட்டுந் தன்மகிமையினிமித்தமாகவும் ஈசுவரன் ஆன்மாக்களைச்சிருட் டித்தானென்று நீவிர்சொல்வது யுத்தியா? கடவுளிலக்ஷணத்திற் கவ்வு னாபொருந்துமா? ஆன்மசிருட்டிக்குமுன் அவர் அபூரணந்தராயிருந் தனரா?—அபூரணந்தராயிருந்தனரன்று, நரராதியோர் தன்னைவண ங்கவேண்டுமென்ற அபேகைகூடியுடையவருமன்று. காரணம்பலவகைப் படும். அவற்றுள் இயற்பாவசம்பந்தகாரணமாய் ஆன்மாவைக்கடவுள் சிருஷ்டித்தக்கால் அஃது அவ்வாவழிபடுதலே அதன்கடமை. அத னேயே யாம் அவ்வுரையாற்குறிப்பிக்கின்றேம்என்பிராயின், கடவுள் ஆ ன்மாவைச்சிருட்டித்த விசேஷகாரணந்தானென்ன? அதனைச்சொல்ல வேண்டும்” என்கிறார்.

௩௫. இதில் ழூ-வது. சிவன் தமதுஆணையாற் பெருமையுடையவரல்லொன்பது காட்டுவாம்: சிவன் மலத்தினால்வருந்தும் ஆன்மாக்களைக்கண் டிரங்கி, அம்மலங்களை அவ்வான்மாக்களினின்று நீக்குங்கிரு த்தியத்தில் அநாதியில்தானே கையிட்டுக்கொண்டாரென்று பண்டிதர் வேறிடத்துங்கூறியிருக்கிறாரல்லோ? அப்படியே அவர் அநாதியிலேயே செய்துமுடிக்காமை சிவனுக்கு அவ்வல்லமையில்லாமையையும், மலங் கள்சிவனதுஆணைக்கு மடங்காதவல்லமையைக்கொண்டிருத்தலையுங்கா ட்டுகின்றதல்லோ? ஆதலால் சிவன் ஆன்மா மலம்என்பவற்றுள் சிவன் தம்மாணையாற்பெருமையுடையவரென்பது பொருந்தாதெனவறிக.

௩௬. அப்படியன்று. சிவன் அநாதியிலேதானே மலங்களை ஆன் மாக்களினின்று நீக்கிப்போடக்கருதினதில்லை? ஆன்மாக்களுக்கு ஆண வமலத்தாலுண்டானவிருப்பத்தை அவை (தாங்கொடுக்கும்) உடலோ

கூடிவாழ்ந்து அநுபவித்தபின்னரே நீக்கக்கருதினானின், அப்படி சிவன்கருதுதல் ழு-வது. தன்சிசுக்கள் பசியால்வருந்துதலைக்காணாத தாயின்கருத்துப்போலிருத்தலால், இதிலேசிவன் சர்வஞானமில்லாத வராகிறார். உ-வது. தன்சிசுக்கள் பசியால்வருந்துதலைக்கண்டாலும் அவற்றிற்கிரங்காததாயினது கருத்துப்போலிருத்தலால், இதிலேசிவன் இரக்கமில்லாதவராகிறார். ஈ-வது. தன்சிசுக்கள் பசியால்வருந்துதலைக் கண்டிரங்கினாலும் உடனே அப்பசியாற்ற வல்லமையில்லாததாயினது கருத்துப்போலிருத்தலால், இதிலேசிவன் மலத்தையுடனே நீக்கும்வல்லமையில்லாதவராகிறார். ஆதலால் இந்தவிஷயத்திலும் சிவன் தம்மாணையாற்பெருமையுடையவராயிருக்கிறாரென்பது பொருந்தாதெனவறிக

௩௭. அன்றியும் இவ்வாறு ஆன்மாக்களுக்கு உடலைக்கொடுத்து மலத்தை நீக்கக்கருதி அத்தொழிலைத் தொடங்கியசிவன் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் உடனே உடலைக்கொடாமையும், உடலைக்கொண்ட ஆன்மாக்கள்தாமும் ஒரே உடலில் மலத்தினீங்கச்செய்யாமையும், கணக்கில்லாதயுகங்களாகியும், இன்னும்தாம்தொடங்கியதொழிலை முடிக்காமையும், அளவில்லாத ஆன்மாக்கள் இன்னமும் ஒருடலும் பெறுது மலத்தால்வருந்திக்கொண்டிருக்கும்படி சும்மாவீட்டிருத்தலும், உடல் பெற்ற ஆன்மாக்கள் ஸ்வதந்திரமின்றி மலத்திரிகளாய் அறியாமைபொருந்தியிருக்கும்போது அவற்றிற்கு வேதாகமசாஸ்திராதிகளைத் தந்து இதனைச் செய்க அதனைச் செய்யற்கவென விதித்தலும் விலக்கலும், அவ்வான்மாக்கள் மேற்கூறியவாறு பரதந்திரிகளாயிருத்தலாலும் அறியாமையினாலும் அவ்விதிவிலக்குகளில்தவறியகாலத்து அவைகளை நரகத்திற் புகுத்தித் தண்டித்தலும் சிவன் ஞானம் நீதி இரக்கமாத் தேவலக்ஷணமில்லாதவொனக்காட்டுதலோடு வல்லமையில்லாதவராயிருக்கிறாரெனவுங் காட்டுதலால், இதனாலும் சிவன் தம்மாணையாற் பெருமையுடையவரென்பது பொருந்தாதெனவறிக.

௩௮. உ-வது. மாயையாதிமலங்களும், ஆன்மாக்களும் அநாதியிலிருத்தல்கூடாதென்பது இந்தச் “சைவமகத்துவதிமிரபாநு” வின் ௭-௮-௯-ம் இலக்கமாதிகளிற் காட்டியிருக்கின்றும். மாயைமலத்தால் சிவன் உடலாதிகளைப்படைத்து ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுக்கிறாரென்பதில் சிவன்தேவலக்ஷணமில்லாதவரும் சர்வ அநீதரு மாகிறாரென்பதும் ௩௫-௩௬-௩௭-ம் இலக்கத்திற்காட்டினும். ஆதலால் “மாயையினின்று தனுகரணபுவனபோகங்களாகிய சர்வசடவஸ்துக்களும் தோன்றும். ஆன்மாக்கள் ஈசுவரனதுகிருபாகடாட்சத்தினுற் பதியையறியுமறிவுதலைப் படும்பொருட்டுப் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடு பலவகைப்பிறவுகளிலுற்பத்தியாகிவரும்” என்பது தவறாமெனவறிக.

௩௯. ஈ-வது. சர்வேஸ்வரன் நீதி, தயை, ஈகையாதிகளை இயல்பாயுடையவர். அவை பிறிதுபொருளின்றி வெளிப்படா லக்ஷணங்களாதலின் அந்த இயற்பாவசம்பந்தகாரணமாய் மனிதராதிகளும் உலகங்களும் படைக்கப்பட்டன. ஆதலாற் பரலோகபுத்தியையுடைய மனிதராதியோர் அக்கடவுளதுகட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு அவரைவழிபடுதலே அவர்களதுகடமை, அதனையே யாம் அவ்வயாற்குறிப்பிக்

கின்றேம். ஆதலால் கடவுள் ஒருகாலத்தும் அபூரணந்தரா யிருந்ததி ல்லையெனவறிக.

இங்கேயாங்காட்டிய பலவகைப்பட்டகியாயங்களின்படி சிவன் தமதுஆணையாற் பெருமையுடையவராகாதிருத்தலாலும், சர்வஜடவஸ் துக்களும் மாயைமலத்தினின்று ஆக்கப்படாதனவாயிருத்தலாலும் சி வன் தம்மாணையாற் பெருமையுடையவரென்றும் மாயைமலத்தினின்று சர்வஜடவஸ் துக்களுந்தோன்றினவென்றுங் கூறும்வேதசாஸ்திராதிகள் பொய்நூல்களாமெனவும், ஆதலால் அவைகூறுங்கடவுளாகிய சிவனு ம் பொய்க்கடவுளாமெனவும், ஒன்றுமில்லாமையினின்றே கடவுளால் அனைத்தும்படைக்கப்பட்டன வென்னும்வேதமே சத்தியவேதமென வும், ஆதலால் இதுகூறுங்கடவுளாகியசர்வேஸ்வரனே மெய்யானதேவ னெனவு மறிக.

சௌ. நு. பண்டிதர்: சிவன்கையிட்டதொழில் முற்றுப் பெறு மையி லுண்டாகிய இழிவை மறைக்கநினைந்து, “சைவாகமத்தின் படி ஆன்மாத்தொகைப்படாவனந்தமேயாம். பின்னைச் சிருட்டியாற் பயனெதெனச்சொல்லிய தெங்ஙனம்? அனந்தமென்பது நமக்கதீதம். அதன்முடிவு நாமறியற்பாலால்லேம். சிற்றுணர்வினராய்நாமிருக்கும் வகைக்கும் அதுநமக்குப்புலப்படாது. ஆயினு மான்மகோடியனைத்து முத்தியடைதல் முற்றுப்பெறுதென்று நீவீர்சொல்லியதென்றே? ஒ ரோகாலத்தி வித்தனையான்மாக்களேமாத்திரஞ் சென்மத்தில்விடலாம், அதற்குமேலேகூடாதென் றோர்நியமமுண்டா? அஃதுசாதனமாயின ன்றே நீவீர்சொன்ன தொக்கும். ஆன்மா வனந்தமாயிற் பிறவியும னந்தமென்றற் பேதமென்றே? பிறப்பிலேசுழன்றுழன் றனந்தான்மா க்களு முத்தியடையுமென்பதி லுண்டானவிரோதமென்ன? இத்தனை ஜீவனா இத்துணைக்காலத்திற் சென்மத்தில்விடலாமென்றாவது அன்றே ல் இத்துணைக்காலத்தி வித்துணைஜீவர்கள் முத்திபெறலாமென்றாவது வரைப்பட்டதேல் அனந்தப்பட்டஜீவர்கள் முத்தியடைதல் அசாத் தியமாகும்? ஆத்துமாவனந்தமேற் ஜென்மமுமநந்தமாகலாம். ஜென் மமநந்தமாகவே முத்தியுறுபவருமநந்தமாகலாம்; ஆகவே யதில்எட்டு ணையளவேனும் யுக்திவிரோதத்தை நாங்காண்கின்றிலம். அல்லவென் று நீவீர்சொல்லியவாறே ஜென்மஜீவிக டொகைப்பட்டன வெனவும் ஆகவேமுத்தியடைவோர் அநந்தரலர்எனவும் வைத்துக்கொள்வோம். அனந்தான்மாவி லொருசாரான்மாத்தொகையை முத்தியடைவித்தல் பயனில்செய்கையென்றுசொல்கின்றீர்? ஒவ்வொருஆன்மாவின்முத்தி யும் அனந்தஆனந்தப்பேறேயாய்ப் பெரும்பயனுடைத்தாகக் கோடா கோடியான்மா முத்தியடைதலின்பெருமை யாம்நினைக்கவும் பேசவு மரியதேயாம். அல்லாமலுஞ் சர்வான்மமுத்திசாதன முமதுசமயத்து க்கே தோஷமாவதெனக்கொள்க” என்கிறார்.

சக. பூ-வது. சைவசமயநூல்கள்சொல்லுகிறபடி ஆன்மாக்க ள்மனிதராகப்பிறந்து ஞானநெறியில்நின்றாலன்றி முத்தியையடையா. ஆதலால் எல்லாஆன்மாக்களுமுத்தியடைதற்கு ஒருதரமாவது மனி தராகப்பிறக்கவேண்டும். மனிதர்கள் ஜனத்தொகை யெடுப்பினாலும்

ஜனனமரணக்கணக்கெடுப்பினாலுங் கணக்கிடப்படுகிறார்கள். இனிப்புங் கணக்கிடப்படுவார்கள். இக்கணக்குகள் முதலியவைகளால் கடந்தகாலத்திலிருந்தமனிதர்கணக்கும் எடுக்கப்படக்கூடும். ஆதலால் எல்லாமனிதரும் கணக்கிடப்படக்கூடியவர்கள். ஆதலால் “ஆன்மாதொகைப்படாவனந்தமேயாம்” என்றதுபொருந்தாதெனவறிக.

சஉ. உ-வது, சைவசமயநூல்கள் சொல்லுகிறபடி ஆன்மாக்கள் மனிதர்களாகப்பிறந்து ஞானநெறியில்நின்றாலன்றி முத்தியடையா. ஆதலால் எல்லா ஆன்மாக்களு முத்தியடையுங்காலஞ்சமீபித்தற்கடையாளமாவது உலகில் மனிதரன்றி வேறுபிராணிகளில்லாமையாம். பூமியில் மனிதரன்றி வேறுபிராணிகளில்லாதகாலத்தில் மனிதரது உணவுக்கும் உடைக்குமுரியபொருளு மிராவாதலால் அந்தமனிதர் ஜீவிக் கும்வழியிராது. ஆதலால் சிவன் எல்லா ஆன்மாக்களையுமுத்தியடையச் செய்ய அவரதுவேதமே யவனாத்தடுக்கின்றது. ஆதலால் எல்லா ஆன்மாக்களையுமுத்தியடையச்செய்தல் சிவனுக்குக்கூடாதெனவறிக.

சங. டு-வது. சிவன் ஆன்மாக்களையெல்லாம் முத்தியடைவிக்க வேண்டுமென்று அநாதியிலேதொடங்கியதொழில் அநேகயுகங்களாகியு மின்னுமுடியவில்லையென்பதற்கு இப்போதுமுலகில் மனிதரும் மற்றப்பிராணிகளுமிருத்தலே சாஷியாயிருத்தலால் சிவன் தாம்கையிட்ட அத்தொழிலைமுடிக்கச் சக்தியில்லாதவராயிருக்கிறார். ஆதலாற் சிவன் ஆன்மாவனைத்தையுமுத்திப்பெறுவித்தல் இனிமுடியாதென்பது நியாயமேயெனவறிக.

சச. ச-வது. “ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் முத்தியும் அநந்தஆனந்தப்பேரேயாய்ப் பெரும்பயனுடைத்தாகக் கோடாகோடியான்மா முத்தியடைதலின்பெருமை யாம்நினைக்கவும்பேசவுமரிதேயாம்” என்று பண்டிதர் சொன்னதினாலே சிவன்கையிட்டதொழிலை முடிக்குஞ்சக்தியவருக்கில்லாமையாட்டப்படுதலறிக.

சரு. ரு-வது. அநேகர் மோக்ஷத்தையிழந்துவிட்டார்களென்று கிறிஸ்துவர்கள் சொல்லும்நியாயத்துக்கும் சிவன்கையிட்டதொழிலையி வர்முடிக்கச்சக்தியில்லாமையக்குஞ் சம்பந்தமில்லாமையாற், பண்டிதர் “சர்வான்மமுத்திசாதன முமதுசமயத்துக்கே தோஷமாவதெனக்கொ ள்க” என்றது சிவன் எல்லா ஆன்மாக்களு முத்தியடையச்செய்யக்கூடியவரென்றுநியாயஞ்சொல்ல இவர்க்குவழியில்லையென்பதைக் காட்டுதலறிக.

சசு. சு. பண்டிதர்: தாம் “ஆன்மாக்கள் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடு பலவகைப்பிறவிகளிலுற்பத்தியாகிவரும்” என்றது ஆட்சேபத்துக் குரியதாதலின், அதற்குச் சில ஒவ்வாநியாயஞ் சொல்லக்கருதி, “ஒருதரம்பிறந்தவன் மறுபடிபிறப்பதில்லையென்பிராயின், ஒரு ஆன்மானாயாகவும் இன்னொன்றுகுதியாயாகவும் வேறென்று மனுடனாகவும்பிறப்பதென்னே? சர்வஜீவதயாபரன் நடுவுநிலைமையுள்ளவராதலின் தகுந்தகாரணமில்லா திப்பேதங்குறியாரொன்க” எனமுன்னர்ச் சொல்லினும், நாய்முதலியவற்றிற்கு ஆன்மாவுண்டென்றுதாபிக்குமுன்னர்த் தாம்இப்படிவினாவியதுதகாதென்றுணர்ந்து பின்னர்,

பூ-வது. “மானிடஜென்மமே யான்மாவுடையது, மற்றைய ஆன்மா இல்லாது மனுடனதுவசதிக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்பீராயின், பாம்பு தேள் கொசு” சிங்கம் கரடிமுதலியவைகளைக் கடவுள் மனிதர்க்குத்தன்பத்தைத்தரும்படி பூமியிலேபடைத்துவைத்ததேன்? கடவுள்இவைகளைப் படைத்துவைத்திருத்தலால் “மிருகங்கள் மனுடருக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவல்லவெனவறிக” என்கிறார். பாம்பு முதலியவை ஆதிமனிதர்பாவஞ்செய்யுமுன் அவர்களுக்குத்தீமையைச் செய்யுந்தன்மையைக் கொண்டிருந்ததில்லை. பின்பும், மனிதருக்குப் பகையாயெழும்பியஇவையெல்லாம் மனிதர்விட்டிலும் காட்டிலும் மேட்டிலும் மற்றையவிடங்களிலும் இருக்கும்போதும் நடக்கும் போதும் ஏறும்போதும் மற்றத்தொழிலைச்செய்யும்போதும் கடவுளை நினைக்கவும், வணங்கவும், தங்களுக்குஆதரவாய்க்கூப்பிடவுஞ்செய்யக் காரணமாகியஅச்சத்தை அவரிடத்தேஉண்டாக்குபவையாயிருத்தலாலும், மருந்துமுதலியவைகளுக்கு உவுதலாலும், மிருகாதிகளும் மனிதர்க்காகவேசிருட்டிக்கப்பட்டனவெனவறிக.

சஎ. உ-வது. “மேலும் ஐரோப்பியமகாவைத்தியபண்டிதரும் வித்வசிரோமணியுமாகியடங்கனிசாசிரியர் தாமியற்றிய தெய்வச்செயல்விளக்கத்தில்” மனுடமகத்துவப்பிரகரணத்தி னோர்வாக்கிய”த்தில் பூமியானதுமனிதருக்காய்ச்செய்ததாகாதுகாண்என்றார். “இஃது உமதுமதாசிரியர் கருத்தேயாக மிருகங்கள்மனுடர்க்காகச் சிருட்டிக்கப்பட்டனவன்றெனவறிக” என்கிறார்.

பூ-வது. எந்தனாலும் சாஸ்திரசங்கத்தாலும் திருச்சபைமேய்ப்பராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி எடுத்துஉதாகரிக்கப்படத்தக்கதும் எமதுமதாசிரியரதுகருத்தென்று சொல்லப்படத்தக்கது மன்றாதின், இத்தன்மைகள் இல்லாததும் டங்கனிசென்பவராற் செய்யப்பட்டதுமான தெய்வச்செயல்விளக்கமென்னும் புஸ்தகம் எமக்குஉதாகரிக்கப்படத்தக்கதும், இஃது உமதுமதாசிரியர்கருத்தென்னப்படத்தக்கது மன்றெனவறிக. உ-வது. அந்த டங்னிசென்பவர் பூமிமனிதருக்காய்ச்சிருட்டிக்கப்பட்டதன்றென்று தமதுதெய்வச்செயல்விளக்கத்திற் கூறியும், அவ்வுரைக்குமாறாய்த் தாம் பூமியிலிருந்து தமக்கென்றுபடைக்கப்படாதவைகளைக் கவர்த்துண்டஅநீதராயிருத்தலால் அவருரைத்தது நீதமுள்ளதென்றுகொள்ளத்தகாததென்றறிக. ட-வது. அவர் : பூமியானது மனிதருக்காய்ச்செய்ததாகாது என்றது அதையேற்றுக்கொண்டபண்டிதருக்கேவிரோதமாய்த், தனுகரணபுவனபோகங்களை ஆன்மாக்களுக்காகவேசிவன்படைத்தாரொன்பதைப் பொய்யாக்குதல்காண்க. இத்தெய்வச்செயல்விளக்கமென்பது இவ்வாறுஉதவாததாயிருத்தலால், பண்டிதர் இதனையெடுத்துஉதாகரணமாகக்காட்டியது பொருந்தாதெனவும், ஆதலால் மிருகங்கள்ஆன்மாஇல்லாது மனிதர்க்காகவேபடைக்கப்பட்டனவெனவும், அதனால் ஒருதரம்பிறந்தவன் மறுபடிபிறப்பதில்லை யெனவும், அதுபற்றி ஆன்மாக்கள் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடு பலவகைப்பிறவிகளி லுற்பத்தியாகிவரு மென்பது பொய்மையெனவுமறிக.

சுஅ. ௩-வது. “அன்றியும், நட்புப்பகை அறிவுஞாபகம் ஆதிகள் மனோலக்ஷணங்களேயன்றிச் சடத்திற்குரியனவல்ல, ஓர்மிருகம் ஒருவனை நட்டலும் மற்றொருவனைப்பகைத்தலும் யாதுகாரணம்? சடம் அறியுமா? சிலமிருகங்கட்கு உள்ளஞாபகசக்தி மனுஷனிடத்தும் காண்கிலேம் ஆதலால் அவையெல்லாம் ஆன்மா உடையனவென்க” என்கிறார்.

சக. சீவன்கள் அபிவிருத்திசேட்டையையுடையவை யெனவும், இந்திரியசேட்டையை யுடையவையெனவும், ஞானமாகிய உத்தமசேட்டையையுடையவையெனவும் மூன்றுவகைப்படும். இவற்றுள் அபிவிருத்திசேட்டையை மாத்திரம் உடைய சீவனுக்கும் அபிவிருத்திசேட்டையோடு இந்திரியசேட்டையையும் உடைய சீவனுக்கும் கடவுள் புண்ணியம் பாவம் மோட்சம் நரகமுதலியவற்றைப்பற்றிய அறிவு இல்லாமையாலும், இன்னும் சிலகாரணங்களாலும், இவற்றின் உடல்கள் அழியும்போது இந்தச் சீவன்களும் அழிந்துபோகின்றன. ஞானமாகிய உத்தமசேட்டையையுடைய சீவன்கள் மாத்திரமே கடவுள் புண்ணியம் பாவம் மோட்சம் நரகமுதலியவற்றைப்பற்றிய அறிவுடைமையாலும் இன்னுஞ்சிலவேறுகாரணங்களாலும் தம்முடம்பு அழியும்போதும் அழியாமல், மோட்சத்துக்கேனும் நரகத்துக்கேனும் செல்லுகின்றன. இன்னும் இவ்விஷயத்தை விரித்துரைப்பிற் பெருகும். இந்நிக.

௩௦. வேதாந்தசாத்திரத்தில் “மூவகைச்சாதிகளாவன: இகலோகபுத்தி, பரலோகபுத்தி என்னும் இரண்டையும் உடைய மனிதர்கள் உத்தமசாதி; பரலோகபுத்தியின்றி இகலோகபுத்தியை மாத்திரம் உடைய பசுபட்சிமுதலான திரியக்குகள் மத்திமசாதி; இவ்விருவகைப் புத்தியும் இல்லாதவைகளாயிருக்கின்ற விருட்சாதிகள் அதமசாதி; இவைகளாம்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடி மிருகாதிகளிடத்தில் இவ்வுலகபுத்திக்கேற்ற நட்புப்பகை அறிவு ஞாபகமுதலியவைகள் உள்ளனவாயிருக்குமேயன்றி வேறல்ல. அன்றியும் மிருகங்களுக்கு ஐந்தறிவு உள்ளனவேயன்றி ஆறு அறிவு இல்லை. சைவருடைய முனிவரிற் சிறந்தவரும் சத்தருஷிகளில் ஒருவருமாகிய அகத்தியனாரும் “ஐந்தறிவின் மேலதிகமாமனமே” என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆறுமுகநாவலரது பால்பாடம் *௩-ம்புத்தகத்து ௩-ம் பக்கத்திலும் “விலங்கும் பறவையும் அந்நான்கனோடு சத்தத்தையும் அறியும் ஐயறிவுயிர்கள். தேவர்களும் மனிதர்களும் அவ்வைந்தனோடு சித்தத்தாலறியும் ஐயுடைய ஆறறிவுயிர்கள்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மிருகமுதலியவைகளிடத்து உள்ள “நட்புப்பகை அறிவுஞாபகம் ஆதிகள் மனோலக்ஷணங்களே” என்றும், “ஆதலால் அவையெல்லாம் ஆன்மா உடையன” என்றும் பண்டிதர்கூறியது பொருந்தாதெனவறிக.

௩௧. ச-வது. நாய்குதினா முதலியவற்றிடத்து உள்ள “நட்புப்பகை அறிவுஞாபகம் ஆதிகள்” யாவும் “ஆன்மஞானமல்ல, அவ்வம்மிருக இயல்பெனப்படும் என்பிராயின், ஒருசாதிமிருகத்துள் ஒன்றினுக்குக் குறைந்த உணர்வும் மற்றொன்றினுக்குக் கதித்த உணர்வும் வருவது எங்ஙனம்?” என்கிறார். இந்தக்குணபேதம் பிராணிகளிடத்து மாத்திரம்

* இது இப்பொழுது ச-ம் புத்தகம் எனப்படும்.

இருந்தாலல்லோ பண்டிதர் இக்கேள்விகேட்டு உத்தரவுபெறவிரும்ப வேண்டும்? சீவன்நீங்கிய சந்தனக்கட்டைகளாகிய ஒருசாதிப் பொருள்களிலே குறைந்ததும்கதித்ததுமானமணம்இருக்க அறிகிறோம். சீவனில்லாத முத்துகளாகிய ஒருசாதிப்பொருள்களிலே குறைந்தவையும்கதித்தவையுமாகிய ஒளிமுதலியவை இருக்க அறிகிறோம். சீவன்இல்லாத ஊசிக்கார்தக்கர்களாகிய ஒருசாதிப்பொருள்களிலே குறைந்ததும்கதித்ததுமாகிய கிரகிக்கும்சக்திஇருக்க அறிகிறோம். இப்படிச்சீவன் அற்றவைகளிலும் சீவனில்லாதவைகளிலுங்கூட ஒருசாதியாயுள்ள பொருள்களுள் வித்தியாசமானகுணம் இருத்தலால், ஒருசாதிமிருகங்களுக்குள்ள வித்தியாசமானகுணத்தைக்கொண்டு அவைகளுக்குமனோலக்ஷணங்கள் உண்டென்று பண்டிதர்கூறுவது பொருந்தாதெனவும், ஒருசாதிப்பொருள்களில் வித்தியாசமானகுணமிருத்தல் உலகம்நடைபெறுதற்கு மிகவும்ஏற்றதெனவும் அறிக.

ருஉ. ரு-வது. “மேலும்மனுடனிலும்மிக்க அறிவு மிருகங்களிற் பலகாலும்காண்கின்றனம். உடம்பில் ஓர்நோயும் இல்லாதிருந்தும் தற்செயலாய்ச் சாநேரிடும்ஒருமிருகம் தனக்குச்சாநேரிடுவதை அறிந்து இரண்டொருதினமாக ஊண்உறக்கம்இல்லாதிருப்பது கேள்விப்பட்டிலீரா? என்கிறார். எனக்குஉடம்பில்ஓர்நோயும்இல்லை, எனக்குச்சாநேரிடுவதையறிந்தேன், இதுபற்றித்தான் நான் இரண்டொருநாளாக இரையெடாதிருந்தேனென்று அந்தமிருகம் பண்டிதருக்குச் சொல்லித்தான் உயிர்விட்டதோ? பண்டிதர் அதன்பாஷையை யறிந்திருக்கிறாரோ? அப்படியில்லாவிடின், அந்தமிருகத்துக்கு வியாதியில்லாதிருந்ததென்றும், தனக்குச்சாவுவருமென்று முன்னர் அறிந்துகொண்டிருந்தவிசனத்தாலேயே அதுஇரண்டொருநாள் உணவுகொள்ளாமலும் உறங்காமலும் இருந்தது என்றும் பண்டிதர் அறிந்ததெப்படி? இது மிகவும்விபரீதார்த்தமாயிருத்தலால் பண்டிதர்சொல்லுவது பொருந்தாதெனவும், அந்தமிருகம் சாதற்குமுன் இரண்டொருநாள் உண்ணாதிருக்கவும் உறக்கமில்லாதிருக்கவும்செய்ததே அதனதுநோய்எனவுமறிக.

மிருகங்கள் ஆன்மாவுடையனவென்றுகொள்ளுதற்குப் பண்டிதர் கூறியநியாயங்களெல்லாம் இவ்வாறு பொருந்தாதனவாயிருத்தலால், யாம்கூறியவாறு மிருகங்கள் ஆன்மாவில்லாது மனிதர்க்காகவேபடைக்கப்பட்டனவெனவும்; அதனால்ஒருதரம்பிறந்தவன் மறுபடிபிறப்பதில்லையெனவும், அதுபற்றி ஆன்மாக்கள்பூமியின்கண்ணே சடத்தோடுபலவகைப்பிறவிகளில் உற்பத்தியாகிவருமென்பது பொய்யமையெனவுமறிக.

ருங். எ. பண்டிதர் தாம் “ஆன்மாக்கள்பூமியின்கண்ணே சடத்தோடுபலவகைப்பிறவிகளில் உற்பத்தியாகிவரும்” என்றதைச், சைவர்கள் சீவகாருண்ணியர் என்றவெறுஞ்சொல்லாலே ஸ்தாபிக்கக்கருதி,

கூ-வது. சைவர்கள் உயிர்க்கொலையை மறுக்கிறார்களென்கிறார். புல்மரமுதல் மனிதர்தேவரீருனவைகள் ஒரேதன்மையான ஆன்மாவையுடையனவென்பது சைவரதுகொள்கை. இப்படியிருக்க, அவர்கள் பசுமுதலியவற்றிற்குப் புல்முதலியவைகளை ஆகாரமாகக்கொடு

க்கிறார்கள் ; வீடுமுதலியவைகளைக்கட்டப் பனைமுதலிய மரங்களைவெட்டிக் கொல்லுகிறார்கள் ; கறிக்குக் கீரைத்தண்டு சேமத்தண்டு முதலியவைகளைப்பிடுங்கி அவைகளைக்கொல்லுகிறார்கள் ; தங்கள்தலையிலுள்ள பேனைக் கொல்லுகிறார்கள் ; தங்கள் பசுக்களுக்கு உண்ணிபிடிக்கிறபோது அவைகளைக் கொல்லுகிறார்கள் ; தங்கள் குதிரைக்குநோயுண்டாகிறபோது அதன்வயிற்றுக்குள்ளே உடும்புக்குட்டியைவிடுகிறார்கள் ; அன்றியும், ஆட்டுத்தலைக்கறி சமைத்துக்கொடுப்பிக்கிறார்கள் ; தங்கள் தேவவிக்கிரகத்துக்கு முத்துமலை முதலியவைகள்செய்யச் சிப்பிகளைப்பதைக்கப்பதைக்க அறுப்பிக்கிறார்கள் ; அல்லது சிப்பிகள் செத்து அழுகும்படி செய்விக்கிறார்கள் ; கறிக்கென்றெடுக்கிறகீரைமுதலியவைகளில் இனிதாய்ப்பிழைத்திருக்கும்புழுமுதலியவைகளை வேறுபடுத்தலாற் கொல்லுகிறார்கள் ; தண்ணீரைக்காய்ச்சுவதாலும் உண்ணுவதாலும் அநேகம் பூச்சிகளைக்கொல்லுகிறார்கள் ; மருந்தினிமித்தம் அநேகபிராணிகளைக் கொல்லுகிறார்கள், தங்கள்தேவர்களுக்கு ஆடு கோழி எருமைக்கடாமுதலியவைகளைப் பலியிடுகிறார்கள் ; ஆடு, பசு, குதிரை, மனிதன்முதலியவைகளை யாகத்திற்கொன்று தங்கள்தேவர்களுக்கு உணவுகொடுக்கிறோமென்கிறார்கள். இப்படிச் சைவர்கள் கொலைசெய்கிறவர்களாயிருக்கப், பண்டிதர் சைவர்கள் கொலையை மறுக்கிறார்களென்பது சைவர்களின்தாய்மார்கள் மலடிகள்என்பதுபோல விருக்கின்றதெனவும், சைவர்கள் சொல்லாற் கொலையைமறுக்கிறார்களேயன்றிச் செய்கையால்மறுக்கவில்லையெனவும், அதனால் அவர்கள் கொள்ளங் கருத்தின்படியேயும் அவர்கள் சீவகாருண்ணியரல்ல னெனவும் அறிக.

ருச. ஆறுமுகநாவலரதுபாலபாடம் ௩-ம் புத்தகத்து க௬-ம் பக்கத்தில் “அசரமாகிய மரமுதலியவைகளைக் கொன்றுபுசித்தல் பாவமாயினும், அவைகள் எழுவகைத்தோற்றத்துள்ளும் தாழ்ந்தபருவத்தை யுடையவையாதலால், அக்கொலையாலாகும்பாவம் சிறிதாகும். அசரபதார்த்தங்களை நாள்தோறும் கடவுள், அக்கினி, சூரு, அதிதிகள் [பரதேசிகள், புதியவர்கள்] என்னும்நால்வகையோருக்கும் முன்னாட்டிப் பின் உண்பானாயின், அவ்வசாக்கொலையால்வரும்பாவமும், உழுதல், அலகிடல், மெழுகுதல், நெருப்புமுட்டல், தண்ணீர்கவர்தல், நெற்குத்து தல்முதலியதொழில்களால்வரும்பாவமும் அவ்வக்காலத்திலேயேநீங்கிவிடும்” என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் ஸூ-வது. சைவர்கள் உயிர்க்கொலையைமறுக்கிறவர்களல்லர், உயிர்க்கொலையைச்செய்கிறவர்களென்று சைவர்களேயொப்புக்கொண்டதாயிற்று. உ-வது. இப்படிக்கொல்லப்பட்ட அசரபதார்த்தங்களைக் குருக்களும் அதிதிகளுமாயிருப்பவர்கள் உண்ணுதலிலே அவர்களுக்கு அந்தச்சிறியபாவமும் வராமலிருப்பதுமன்றி, அந்தக்கொலைகாரருடையபாவத்தையும்நீக்குதலாற் புண்ணியமும் உண்டாகிறதென்றதாயிற்று. ௩-வது. கீடுகட்டுதல்முதலியவற்றிற்குப் பனை, தெங்குமுதலியவற்றைவெட்டிக்கொன்று வந்தபாவத்திற்கு (இவைகளைச்சமைத்துக்) குருக்களுக்கும் அதிதிகளுக்கும் இடக்கூடாமையால்) வேறுவிதபரிகாரம்வேண்டுமென்றதாயிற்று. ச-வது

அறுக்கும்கத்தரிக்காய்முதலியபதார்த்தங்களிலேயுள்ள புழு, பேன், உண்ணி, சிப்பி, பவிபிடுங்கோழி, ஆடுமுதலியவற்றைக்கொல்லும்பாவம் பெரியபாவமென்றதாயிற்று. ௫-வது. சைவர்கள் நாள்தோறும் இவ்விதமாகச்சிறியபாவங்களையும் பெரியபாவங்களையுஞ் செய்துவருகிற பாபிகளென்றதாயிற்று. ஆதலால்சைவர்கள் உயிர்க்கொலையை மறுக்கிறவர்களென்று பண்டிதர்சொல்வது எவ்விதத்தானும்பொருந்தாதெனவறிக.

௫௫. ௨-வது. சைவர்கள் புலவருந்துதலைமறுக்கிறார்கள் என்கிறார். அகஸ்தியர்முதலிய முனிவர்கள் புலவருந்திவந்தார்களென்பதுவாதாபிமுதலியவர்கதையால்வெளிப்படுதலாலும், சிவனடியார் நரமாம்ஸம்புசித்துவந்தார்களென்பது சிறுத்தொண்டர்கதையால் வெளிப்படுதலாலும், இக்காலத்துநடிப்பவர்களும் உயிர்க்கொலைக்கு அஞ்சியே மாமிசம்உண்ணுதலை மறுக்கிறவர்களாயின் அதனையெல்லாக்காரியங்களிலும் மறுக்கவேண்டியிருக்க,யாம்மேலேகாட்டியவாறு மரம், புழு, பேன், உண்ணி, சிப்பி, ஆடுமுதலியவைகளைக் கொல்லுகிறவர்களாயிருத்தலாலும் இதுவும்பொருந்தாதெனவறிக.

௫௬. ௩-வது. உமதுசமயநூலிலே கூறியபடியேயும் தேவன் மனுஷனாயும்மிருகங்களையும் படைத்துமுடித்தவுடனே கனி, மரம், பூண்டுமுதலியவைகளைத்தானே மனிதருண்ணக்கொடுத்தார். மனிதரதுதூர்நெறிகருதியல்லோ (கசு௫௭) வருஷத்துக்குப்பின்மீன், மிருகம், பறவைமுதலியவைகளையும் அவர்களுண்ணக்கொடுத்ததென்கிறார். மனிதரதுதூர்நெறிகருதியல்லவோ பின்மனிதர்புலவருந்துதற்குக் கடவுள்உடன்பட்டது என்று பண்டிதர்சொல்லுகின்றாரே அப்படி அவர் சொல்லுதற்கு ஆதாரமெங்கே? வெறுங்கையால் முழம்போடலாமா? புடைவைவைத்துக்கொண்டல்லோ முழம்போடவேண்டும்? கடவுள்தம்மைஒருவர்கேட்டுக்கொள்ளாதிருக்க மிருகாதிகளையுண்ணும்படி மனிதருக்குக்கொடுத்தமையாலும் தூர்நெறியுள்ளமனிதர் ஒருவருமில்லாதகாலத்திலே சகலன்னைறிகளையுங் கைக்கொண்டவருக்குச்சொல்லியே கொடுத்தமையாலும் பண்டிதர் மனிதர்தூர்நெறிகருதிக் கொடுத்தாரென்பதும் பொருந்தாதெனவறிக.

௫௭. ௪-வது. முதற்சம்மதியாததோர்செயலுக்குப் பின்னர்ச் சம்மதித்ததே கடவுளிலக்ஷணமன்று. ஆயினும்அவ்வுடன்பாடுஇல்லாமையாற் புலவுஅருந்தல்தகாதெனக்காட்டினாரே என்கிறார். மனிதர் மிருகமுதலியவைகளை யெந்தக்காலத்துக்கொல்லுதற்கும் உண்ணுதற்கும் கடவுளுக்குச்சம்மதியில்லையென்று பண்டிதர்கண்டுபிடித்ததெப்படி? ஆகாசத்தில்வீடுகட்டலாமா? சர்வேசுரன் ஆதாமேவானேரோக்கி “இதோபூமியின்மீதெங்குமிருக்கிற விதைதரும்சகலவிதப் பூண்டுகளையும், விதைதரும்கனிமரங்களாகிய சகலவிதவிருட்சங்களையும் உங்களுக்குக்கொடுத்தோம்; அவைகள்உங்களுக்கு ஆகாரமாயிருக்கக்கடவது” என்றுசொல்லியிருத்தலால் அப்படிப்பொருள்கொள்ளலாகாதோவெனின், அதைக்கொண்டு அப்படிப்பொருள்கொள்ளக்கூடுமாயின், கடவுள் அதற்கு முன்வசனத்தில் “சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாசத்துப்பறவைகளையும், பூமியின்மேல்தடமாடுகிற சகலமிருகசீவன்களை

யும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்” என்றதைக்கொண்டு மனிதர் மிருகமுதலியவைகளையெல்லாம்பின் உண்ணுதற்கு அப்போதே கடவுளுக்குச்சம்மதியிருந்ததென்று சொல்லக்கூடுமே; ஆதலால் இப்படிப்பட்ட விபரீதார்த்தத்துக்கெழாமல் அக்காலத்திலே மனிதர் உண்ணக் கனிமுதலியவை போதியனவாயிருந்தமையால் அவைகளையுண்ணக்கொடுத்தாரெனவும், சலப்பிரளயத்தின்பின்பல்குஞ்சனங்களுக்கு அவைகள் போதாவென்று கண்டமையால் மிருகமுதலியவைகளையும் உண்ணக்கொடுத்தாரெனவும், கடவுள் மிருகாதிகளைக்கொல்லுதலைத்தடாமையாலும் பாவமென்று கருதாமையாலுமே பின்பு ஆபேல் ஆட்டைப்பலியிட்டதும் கடவுள் அதையினிதென்று ஏற்றுக்கொண்டதும் ஆயின எனவும், முதற்சம்மதியாததோர் செயலுக்குப் பின்னர்ச்சம்மதிக்கிறது கடவுளிலக்ஷணம் அன்றென்னும் பண்டிதர் சங்கியாருக்கு உன்னைப்பிரியேன் பெண்ணேயென்று சத்தியம்பண்ணிக்கொடுத்திருந்த சுந்தரமூர்த்தியார் அதைமீறி அந்தமனைவியை அங்கேதானே விட்டுப்போட்டுப், பாவைஎன்னு முதல் மனைவியிருந்த திருவாரூருக்குப்போகப் புறப்பட்டபோது அதற்குச்சம்மதியாமல் அவருடையகண்களைக்கெடுத்தும், பின்பு அதற்குச்சம்மதித்து அந்தக்கண்களை ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்துவிட்டதுமன்றி அவருக்காக அந்தப்பரவையிடத்தில் தூதும்போனொன்று சைவர் கூறுஞ்சிவனே தேவலக்ஷணமில்லாதவொன்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறானெனவுமறிக.

மிருகங்கள் ஆன்மாவுடையனவென்று கொள்ளுதற்குப் பண்டிதர் கூறிய இந்தவியாயங்களும் இவ்வாறு பொருந்தாதனவாயிருந்தலால், யாழ்கூறியவாறு மிருகங்கள் ஆன்மாவில்லாது மனிதர்க்காகவே படைக்கப்பட்டனவெனவும், அதனால் ஒருதரம்பிறந்தவன் மறுபடிபிறப்பதில்லையெனவும், அதுபற்றி ஆன்மாக்கள் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடுபலவகைப்பிறவிகளில் உற்பத்தியாகிவருமென்பது பொய்மையெனவுமறிக.

ருஅ. அ. பண்டிதர் ஆன்மாபலவுடம்புகொண்டு பலதரம்பிறக்குமென்றதை இன்னும் பலதிருட்டாந்தங்களால் ஸ்தாபிக்கக்கருதி,

ஐ-வது. கூன், முடம், பேடி, குருடு முதலியவாகப் பிறவிபலபேதப்பட்டிருப்பதற்குக்காரணம் முற்பிறப்பின்கருமமல்லாமல் வேறென்ன? என்கிறார். இதற்குக்காரணங்கள் பலவுண்டு; ஆயினும் அவற்றையெல்லாம் இங்கேவிரிப்பிற்பெருகுமாதலின் சிலவற்றைமாதிரி இங்கே சொல்லிக்காட்டுவாம். அவற்றுள் ஐ-வது. கருப்பந்தரிக்கிறகாலத்தில் தாய்தந்தைகளின்சரீரங்க ளிருக்கும்நிலைமைக் கேற்றவிதமாய்ப் பிள்ளைகள் பிறக்கும். உ-வது. கருப்பந்தரிக்கிறகாலத்தில் தாய்க்கு எதிர்ப்பட்ட உருவத்துக்கேற்றவிதமாய்ப் பிள்ளைகள் பிறக்கும். ஈ-வது. கருப்பமாயிருக்குங்காலத்தில் தாய்கொள்ளும் உணவு, மருந்து முதலியவற்றிற்கேற்றவிதமாயும் பிள்ளைகள் பிறக்கும். ச-வது. கருப்பமாயிருக்கிறகாலத்தில் தாய் அடையும்வியாதிக் கேற்றவிதமாய்ப் பிள்ளைகள் பிறக்கும். இவைமுதலியவைகளில் எவ்விதத்தார்பிள்ளைகள் மேற்கூறப்பட்டவைமுதலிய அங்கவீனங்கொண்டுபிறப்பினும், பிள்ளைகள் உலகில் இப்படிப்பிறக்கக்கடவுள் செய்துவருதல் மனிதர் தங்களுக்கு இப்படி

டிப்பட்டகுறையையுடையசந்ததி உண்டாகாமற்செய்யக் கடவுளருளைச் சிந்தித்தலாதிகட்கு ஒருவழியாயிருத்தலால் இது மனிதரதுநன்மைக்காகவே செய்யப்பட்டதாயிருக்கின்றதெனவும், கூன்முதலியபிறவிப் பேதத்திற்குக்காரணம் இவையாயிருத்தலால் முற்பிறப்பின் கருமம் காரணமல்லவெனவுமறிக.

ருக. உ-வது. சிலர் ஐஸ்வரியவான்களாயிருக்கவும் சிலர்தரித்திராயிருக்கவும் இவ்வாறுமனிதர்பேதப்பட்டிருக்கக்காரணம் முற்பிறப்பின்கருமமல்லாமல் வேறென்ன? என்கிறார். குயவன்செய்யும்பாண்டங்கௌல்லாங் குடங்களாகவேயிருந்தால் கறிசமைத்தல்முதலியவையியலா. மனிதனுடைய கைவிரல்கௌல்லாம் ஒரோஅளவினவாயிருந்தால் கைத்தொழிலெல்லாம்செவ்வேநிகழா. மனிதனுக்கு உறுப்பெல்லாம்கண்ணையாயிருந்தால் அவனுடையதொழிலெல்லாம் நிறைவேறா. இவைமுதலியவைபோலவே உலகி லெல்லாரும்செல்வராகவேனும் வறுமையுடையவராகவேனும்இருந்தால் உலகம்நடைபெறுது. அதுபற்றியேசர்வேசுரன் மனிதரையுலகில் செல்வர்வறிஞராகவிட்டிருக்கின்றாரெனவறிக.

கூ0. ஈ-வது. சிலர் அங்கபங்கமில்லாதவராயும், செல்வராயுமிருக்கும்போது வேறுசிலர் அங்கவீனராயும்வறியவராயுமிருக்க இவர்கள் கடவுளுக்குஎன்னதுரோகம்பண்ணினார்கள்? என்கிறார். இவர்கள் யாதொருதுரோகமுஞ் செய்தவரல்லொன்றுகொள்ளுதற்கு நியாயத்தை ௫௮-௫௯-ம், இலக்கத்திலேதானே சிலர்கூனார்முதலியவராகவும் சிலர்தரித்திரார்முதலியவராகவும் பிறத்தற்குக் காரணங் காட்டியவிதத்தாற் சொல்லிக்காட்டியிருக்கின்றும். ஆதலின் மீட்டுஞ்சொல்லிக்காட்டல் எமக்கு அவசரமென்றுதோன்றவில்லை, ஆயினும், பண்டிதர்கேட்டது போலவே இரண்டொருகேள்வி பண்டிதரிடத்திற்கேட்டு இதுவிஷயத்திற் பண்டிதர்கொண்டிருக்கு மயக்கத்தைத்தீர்ப்பாம்; மாயைமலத்தின் ஒருகூறு மனிதரின்தலைகளாயிருக்கும்போது மற்றொன்றுகால்களாயிருக்க இந்தக்கூறு சிவனுக்குஎன்னதுரோகஞ்செய்தது? மாயைமலத்திற்சிலகூறு பொன்னும்இரத்தினங்களாமாயிருக்கும்போது வேறுசிலகூறுமண்ணுங்கல்லுமாயிருக்க இவைஎன்னதுரோகம்பண்ணினவோ? மாயைமலத்திற்சிலகூறு சுவர்க்காதிகளாயிருக்கும்போது வேறுசிலகூறு நரகங்களாயிருக்க இவையென்னதுரோகஞ்செய்தனவோ? பண்டிதர் சொல்வாராக. இவையொருதுரோகமுஞ்செய்யவில்லை ஆன்மாக்களினிமித்தம் இவைகளைச் சிவன்இப்படிச்செய்தாரெனின், உலகநன்மையினிமித்தமும் உலகநடைபெறுதல்கிமித்தமும் சர்வேசுரன் அவைகளை அப்படிப்படைத்தாரென்க.

மிருகங்கள் ஆன்மாவுடையனவென்றுகொள்ளுதற்குப் பண்டிதர் கூறியஇந்தநியாயங்களும் இவ்வாறுபொருந்தாதனவாயிருத்தலால், யாங்கூறியவாறு மிருகங்கள் ஆன்மாவில்லாது மனிதர்க்காகவேபடைக்கப்பட்டனவெனவும், அதனால்தருதரம்பிறந்தவன் மறுபடிபிறப்பதில்லையெனவும், அதுபற்றி ஆன்மாக்கள்பூமியின்கண்ணே சடத்தோடுபலவகைப்பிறவிகளில் உற்பத்தியாகிவருமென்பது பொய்மையெனவுமறிக.

சூக. சூ. பண்டிதர் ஆன்மாபலவுடம்புகொண்டு பலதரம்பிறப் பதில்லையென்பதற்குக் கிறிஸ்துவர்கள்காட்டும்பலநியாயங்களிற் சிலவற் றைச் சில ஒவ்வாநியாயங்களானமறுக்கக்கருதி,

மூ-வது. முற்பிறப்பில் நமக்கு இன்ன துரிகழ்ந்தது என்று நம்மில் ஒருவருக்கும்ஞாபகமில்லாதிருத்தலால் பலபிறப்பு உண்டென்றுகொள் றதல் முறைமையல்லவென்று கிறிஸ்துவர்கள் சொல்லுகிறதற்கு உத்த ரவாகக், கனவிலுள்ளதைவிழித்திருக்கும்பொழுதிலும், விழித்திருக் கும்பொழுதில் உள்ளதைக்கனவிலும் காண்கிலேம். தோஷந்தலைக்கே றினகாலத்துள்ளநிலைமையைச் சுகமாயிருக்கும்போதும், சுகமாயிருக் கும்போதுள்ளநிலைமையைத் தோஷந்தலைக்கேறியிருக்கிறபோதும் அறி யக்கூடாமை சாதாரணமாயிருக்கின்றன. பைத்தியகாரன் தன்னுடைய நல்லநிலையின் அறிவையுணரான். நல்லநிலைதிரும்பவே பைத்தியநிலை யிலுற்றதையறியான், ஒருபிறவியில் இவ்வாறுனால் முன்பிறப்பிலுற்றது இப்பிறப்பிலறியவருமா? வாராதெனக்கொள்களன்கிறார்.

சூஉ. மூ-வது. இந்தவிஷயங்களில் முன்ஸ்திதியையறியாதிருக் கிறதில் அவனுடையஆத்துமநன்மைக்கு யாதொருநஷ்டமும் வருகிற தில்லை. உ-வது. அவன் அந்தஸ்திதியைத் தானே அறிந்துகொள்ளக் கூடாவிட்டாலும் அப்போது அறிந்திருந்தபிறராலேனும் அறிந்துகொ ள்ளக்கூடும். முற்பிறப்பிலுற்றதையோ எவர்களுந் தாங்களேயுமறியார் கள் பிறராலறிந்துகொள்ளவும் கூடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்; முற்பி றப்பிருக்குமாயின், தாங்கள் பிழைத்துப்போகத் தங்களுக்குமுற்பிறப்பி ல் நடந்ததை யறியவேண்டியவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். ஆதலால் கட வுள் மனிதருக்குமுற்பிறப்பிலுற்றதை அறியுமறிவு கொடுக்கவேண்டிய வராகவேயிருக்கிறார். அப்படி அவர் அவ்வறிவைக்கொடாவிட்டால் மு ற்பிறப்பு இருக்கக்கூடாது. முற்பிறப்பிலுற்றதாக வெதையும்நாம் அ றித்திலாமையால் முற்பிறப்பு இருந்ததில்லை. அது இல்லாமையால் பல பிறப்பு உண்டென்பது பொய்மையெனவறிக.

சூங. உ-வது. குற்றஞ்செய்த ஒருவனை அரசன் தண்டிப்பது அவன்மறுபடியும் அவ்வாறு குற்றஞ்செய்யாதிருத்தற்பொருட்டாதலா ல், கடவுள் ஒருவனை நரகிவிட்டு மீளப்பிறவியில்விடும்போது முதற்பிற வியிற்செய்த பாவகர்மங்களால்வந்ததண்டனையை யறியாதிருக்கச்செ ய்வது தர்மமன்று என்று கிறிஸ்துவர்கள் சொல்லுகிறதற்கு உத்தரவாகக், கடவுள் தண்டனைக்காட்டிப் பயமுறுத்தி ஆன்மாக்களைப்பாவத்தினி ன்றுவிலக்குபவரல்லர்; தண்டனையாலாகும்பயத்தினுற் பாவஞ்செய்யா தொழிதலும் புண்ணியமன்று. கடவுளையறிந்து அன்புகசிந்து ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிய அவரடிச்செல்லுதலே புண்ணியமாவது. இது வேழுத்திதருவதென்றறிகளன்கிறார்.

சூச. பண்டிதர் இவ்விதமாய்ச்சொன்ன உத்தரம் கிறிஸ்துவ ர்கள் சொல்லுகிறதை மறுத்தற்கேற்றவுத்தரம் அன்று. கிறிஸ்துவர்கள் நரகஆக்கினையைத்தப்பும்வழியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். பண்டிதர் அந்தவழிமுழுவதையும் விட்டுப்போட்டு மோட்சத்தையடையும்புண் ணியவழியைப்பற்றி உத்தரவுசொல்லுகிறார். அன்றியும், கடவுள் தண்

டனைகாட்டிப் பயமுறுத்தி ஆன்மாக்களைப்பாவத்தினின்றுவிலக்குபவரல்லர்” என்று ஆகமவிரோதங்கூறித்தப்பப்பார்க்கிறார். சைவாகமாதிகள்கூறியிருப்பதை இங்கேயிவர்மறைத்தால்மறையுமோ? ஆறுமுகநாவலரதுபாலபாடம் * ௩-ம் புத்தகம்-கூஉ-கூரு-கூஎ-ம் பக்கமுதலியவைகளிலேயும் “இப்படிவிரதத்தையிறக்காது ரைட்டிகபிரமசாரியாயேயிருந்துகொண்டு பெண்களுடன்கூடுவானாயின், தன்சரீரத்தின்வளர்ந்தஉரோமம் எத்தனையுண்டு அத்தனைவருஷமும் மிகக்கொடியொளரவமுதலியநரகங்களிற் கிடந்தழுந்துவன். சுகசன்னி, நீரிழிவு, கயம், பெருவியாதிமுதலியநாய்களால்வருந்துவன். இவனுக்குப்பரிகாரம் ஒருநூலினும்இல்லை.” “தன்மனைவிகொண்டுவந்தசீதனப்பொருளை அழித்தவனும் அளவில்லாதகாலம் நரகங்களிலேகிடந்தழுந்துவன். பிறவிதோறும் பிரமேகம்,கிரந்தி, பகந்தரம், அரையாப்பு, நீரடைப்பு, கிரகணி, அண்டவாயு, குன்மம், சூலை, பிளவை, க்ஷயம், மகாசுவாசம், ஈளை, மகோதரமுதலியஎண்ணில்லாதவியாதிகளினாலும்வறுமையினாலும் வருந்துவன்” “அதிதிகளுக்குக்கொடாதுஉண்கின்றவன்விஷத்தைஉண்கின்றான். இப்பாவிகளெல்லாநாயும் இயமதூதர்கள் நரகத்தில்வீழ்த்தி இவர்களுடையநாக்குக்களிலே அக்கினியிற்காய்ச்சியஇருப்பாணிகளை அறைந்து, இவர்கள்பதைபதைத்துஅலறும்படி இவர்களுடையஉடம்புமுழுதினும் பஞ்சலோகங்களையும்உருக்கிவார்ப்பார்கள்” என்பவைமுதலியவைசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சிவஞானசித்தியாரின் உ-ஞ்சுத்திரத்து கரு-ம் பாட்டுரை சிவன்தண்டித்தலும் பயங்காட்டற்கு. அதற்குந்தன்னருளே காரணம் என்கின்றது. ஆதலால்பண்டிதர்சொல்லியது பொருந்தாதெனவும், பலபிறப்புஇருக்குமாயின் ஆன்மாமுற்பிறப்பிற்செய்த பாவகர்மங்களால்வந்ததண்டனையையறியாதிருக்கக் கடவுள்செய்வது தர்மமன்றெனவும், அதுபற்றிப் பலபிறப்புஉண்டென்பது பொய்மையெனவுமறிக.

கூரு. ௩-வது. ”கறந்தபால்முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணெய்மோர்புகா- உடைந்தசங்கினோசையு முயிர்களுமுடற்புகா-வடிந்தஓடை நீர்புகா வுதிர்ந்தபூமரம்புகா-இறந்துபோனமானுட ரினிப்பிறப்பதில்லையே” யென்றுசொன்னோர்சைவஞானியரோயல்லவா? ஆதலால் சைவர்கள்பலபிறப்புஉண்டென்பதுதகாதென்று கிறிஸ்துவர்கள்சொல்லுகிறதற்கு உத்தரமாகக், கறந்தபால் முன்உணவாகிப், பின்உதிரமாகமாறிப், பின்மாமிசமாகமாறி, அவ்வுடலழிந்தபின் அந்தமாமிசம்சாம்பலாகமாறிப், பின்எருவாகிப், பின்மரமாகிப், பின்பசுஉண்ண அதன்முலையிற் பாலாகும். ஆதலால்கறந்தபால் தன்பால்வடிவோடு திரும்பவும் உடனேமுலையிற்புகாதேயன்றி ஒருபோதும்பாலாகாதென்பதுகருத்தன்று. இறந்துபோனஆன்மா மீளவும்முன்னிருந்தஅவ்வுடலில்இப்பிறப்பில் அந்தத்தாய்தந்தைக்கு மைந்தனாய்வருவதில்லையென்பதேஆசிரியர்கருத்து அதுபற்றியே இறந்துபோனஆன்மாஎன்னுமல், “இறந்துபோனமானிடர்” என்று ஆன்மாவையும் அதுஇருந்துசஞ்சரித்தஉடலையுங் கூட்டிக்கூறினர்என்று நிரயப்பிரகரணத்திற்கூறுகின்றார். இங்கேஇந்தத்தந்தி

*ச-ம் புத்தகம்என் நிப்போதிதுவழங்கும்.

ரஞ்செல்லமாட்டாது. ஏனெனின், ழ-வது. “கறந்தபால்முலைப்புகா” என்றொரு உவமைமாத்திரம் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை; ஆறு உவமைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. “உடைந்த சங்கிலைசையும்” “புகா” என்றதற்கு இவர்கூறியிருந்துப் பொருந்தாது. உ-வது. இறந்துபோன ஆன்மா மீளவும் முன்னிருந்த அவ்வுடலில் அப்பிறப்பில் அந்தத் தாய்தந்தைக்கு மைந்தனாய்வருவதில்லையென்பது யாவருமறிந்ததாயிருக்க, அதைப்பொருளாயெடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆறு உவமைகூற அவசரமில்லை. ஈ-வது. “உயிர்களுமுடற்புகா” என்று பண்டிதர்கருத்திற்பாதியும் உவமையிற்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சவது. “இனிப்பிறப்பதில்லையே” யென்றது பின் ஒருகாலும் ஒருடலிலுங்கூடிப்பிறக்கிறதில்லையென்பதைச் செவ்வையறிவிக்கின்றது. று-வது. இறந்துபோன ஆன்மா இனிப்பிறப்பதில்லையே என்றமல் “இறந்துபோன மானுடரினிப்பிறப்பதில்லையே” என்றது ஆன்மாவானது தனியே பிறப்பதில்லையென்பதையும் மனிதரது ஆன்மாமாத்திரமே அழியாமலிருப்பது மற்றையவற்றின் உயிர்களுல்லாம் உடலழியும்போதே யழிந்துபோகின்றவை என்பதையுமுணர்த்துகின்றது. ஆதலால் இவ்வாறு இதற்குப் பண்டிதருரைத்தவுரை பொருந்தாதிருத்தலாலும், இறந்த ஆன்மா இனியொருகாலத்தும் பிறப்பதில்லையென்பதே இதற்குச் சரியான பொருளாயிருத்தலாலும், திருவள்ளுவரியற்றியான வெட்டியில் கூசு-கூசு-கூசு-ம் பாட்டுகள் “இருவ்ணையுந்தணையுரைத்து உலகத்தாசான் இரத்தவுடல் விழுந்தாவிபிரிந்தபின்பு-மறுசெனனமாகிவந்து டலெடுத்து வாழ்புவியில் வருவென்று வகுத்துச் சொல்வார்-குருவறிந்துபுவியில் வந்துவயதுநூறு குறிப்பாகப் பிறந்திருந்தால்குழந்தையாமோ-அறிவதிதற்பிறவிபிறப்பாரொன்று மதிதவெகுபொருள்களெல்லாம்பறிப்பாராண்டே. வித்திருந்தால் வினைவுமுண்மொந்தானுண்டு வேரற்றால் மரமதுவுந்துளிர்க்குமோசொல் - சத்தியமாமொழியவுந்தானுண்டே கேளீர் சாஸ்திரத்தை மெய்யெனவும் நம்பொணுது-செத்தசவமுயிரொடுங்கிநின்றபோது சிறுமதலையாய்ப்புவியிற்பிறப்பதேது-இத்தையினியறியாத உலகத்தாசான் இறந்தவுடல் பிறக்குமென்றியம்புவானே” “தனக்கவஸ்தைவருகிறதையறியாமற்றான் சாஸ்திரங்கள் சொலியிறுதனை வளர்ப்பார்-கணக்காகவகுத்து மிவை பார்க்கும் போது கருத்திலுந்தான் மறுபிறவிகளவிற்கானேன்-எனக்குமுத்திதருவென்றாரவருமாண்டார் எளிதானதீட்சைபெற்றுமிவருமாண்டார் உனக்கெனக்கென்றறிந்துவுரையுணர்ந்துகொள்வார் உவமையறிந்தவருரைத்துப்பறையென்றோ” என்று கூறுதலாலும், எழுவகைத்தோற்றமென்னுநூலில் “நலந்திகழுந்தேவர்களு” மென்னும் பாட்டில் “குணத்தளவேயவர்குலங்கள் கூறலாமே” யென்றிருத்தலாலும் ஒருதரம்பிறந்தவன் மறுபடி பிறப்பதில்லையெனவும், அதுபற்றி ஆன்மாக்கள் பூமியின்கண்ணே சடத்தோடுபெல்வகைப்பிறவிகளிலுற்பத்தியாகிவருமென்னும் வேதாகமசாஸ்திராதிகள் மெய்க்கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டவையல்லவெனவும் அதனால், அவைகூறுங்கடவுளாகிய சிவனு மெய்க்கடவுளல்லவெனவுமறிக.

௬௬. ௧௦. பண்டிதர்: “மேலுமான்மா ஆதியுடைத்தெனில், மாசில்லாததிவ்யபரிபூரணபவித்திராகியபதி ஆன்மாவைப்பாவகாரணமாகிய மலத்துடனேசிருஷ்டிக்குமோ? அப்படிச்சிருட்டித்ததன்று; தன்சாயலாகவே நிர்மலசகிதனாக ஆன்மாவைச்சிருட்டித்தார்; ஆதிதாய்தகப்பன்செய்தபாவத்தினுற் பாசம்இடையிலேயுண்டானதெனச்சொன்னால், கடவுளதுசர்வஞானலக்ஷணத்திற் கிவ்வாறுசொல்லுதல்பொருளுமா? பாவத்திலேவிழ்ந்துமடிவதாகியஆன்மாவை அவர்சிருட்டிப்பாரா? இஃதுயுத்திக்கிசையுமா? இசையாதெனக்கொள்க” என்கிறார்.

௬௭. ௧௧-வது. நாயிந்தச்சைவமகத்துவதிமிரபாநுவின் ௭-அ-கூ-ம் இலக்கங்களில் ஆன்மாவும்பாசமும் அநாதிரித்தியவஸ்துக்களல்லவென்று காட்டிவிட்டோமாதலின், ஆன்மாவோடுபாவமலமும் ஆதியுடையதேயாமெனவும், மாசில்லாததிவ்யபரிபூரணபவித்திராகிய சர்வேசுரன் ஆன்மாவைப் பாவகாரணமாகியமலத்துடன் சிருட்டித்ததில்லையெனவுமறிக.

௬௮. ௨-வது. சருவேச்சுரன் சகலநன்மைச்சுருபியாயுமிருத்தலால், நீதிதையயீகையாதிகளையுமுடையவராயிருக்கிறார். அவருடைய நீதி தைய யீகைமுதலியவைகள் இவற்றிற்கேற்றஇலக்காக வேறுபொருளில்லாமல்இயங்கவியலாத இலக்ஷணங்களாகும். (இவற்றுள்நீதியானதுதுஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனமாம்.) ஆதலால்இக்குணங்கள் தமக்கிலக்காகியபொருள்களைப் பெறவேண்டியவைகளாயிருந்தன. இவற்றினிமித்தமாகவே மனிதர்சிருட்டிக்கப்பட்டார்கள்; மனிதர்நிமித்தமாகச்சகலசராசரங்களுஞ்சிருட்டிக்கப்பட்டன. சம்மனசுகள் தேவநீதிக்கிலக்காகவும் மனிதர்க்குபயோகமாகவும் படைக்கப்பட்டன. இப்படிமனிதருஞ்சம்மனசுகளும் தேவநீதிக்கிலக்காகச்சிருட்டிக்கப்பட்டமையால் தேவவிதி விலக்குகளையும் அவற்றின்பலன்களையும்நினைக்கவும், ஆராய்ந்துணரவும், தனக்கிஷ்டமானதைச்செய்யத்துணியவுங்கூடிய மனம் புத்தி சித்தங்களையுடையஆன்மாமுதலியவைகளோடும் இவரைச்சிருட்டித்தார். * இவர்களையிவ்விதமாகச்சிருட்டித்தமையினாலேதான் பரலோகபுத்தியுமுடையஇவர்க்கு விதிவிலக்குமுதலியவற்றை வேதமாகத்தந்தார். சிவன்போல்பாசத்தின்வசப்பட்டுச் சுவதந்திரமில்லாதவர்க்கு அநியாயமாகக்கொடுக்கவில்லை. (இவற்றால்இவரைப் புண்ணியஞ்செய்துநலமடையஏவினாரேயன்றிப் பாவஞ்செய்துதண்டனையடைய வேவினதில்லை.) ஆதலாற்பாவஞ்செய்தவனுக்குப்பாவகாரணம் அவனேயன்றிக் கடவுளல்லர். இப்படியிவர்கள் சருவேசுரனுடையநீதிமுதலியவற்றிற்கிலக்காகச்சிருட்டிக்கப்படவேண்டியவர்களாயிருந்து சிருட்டிக்கப்பட்டதனாலும், சர்வேசுரன் இவர்களை அறிவு சுவேச்சைமுதலியவற்றோடேயே சிருட்டித்ததனாலும் இவர்கள்இவ்விதமாகவே தம்மாற்சிருட்டிக்கப்படுவார்களென்றும் இவருட்சிலர்தவறுவார்களென்றும் அவர்தமதுஞானத்திலறிந்தபடியேயிவரைச்சிருட்டித்ததலும் இவர்கள்தவறுதலும் நிகழ்தலாலும், இவர்கள்இன்னவாறுதவறுவார்களென்று கடவுள்தமது

* இந்தமனம்புத்தி சித்தங்கள் முறையே நினைவு புத்தி மனசு அல்லது சுவேச்சை யென்றுங் கூறப்படுமெனவறிக.

ஞானத்திற்கண்டதினிமித்தம் இவர்களைவேறுவிதமாகச்சிருட்டித்தாலும் அவரதுஞானம்தவறாகி அவர்மெய்க்கடவுளாகாராதலாலும், ஆதிதாய்தகப்பன்முதலியவர்கள்பாவஞ்செய்தபோதுதான் அகங்காரமுதலியபாவகாரணங்கள் உண்டாயினவென்றுசொல்வது கடவுளதுசர்வஞானலக்ஷணத்திற்குப் பொருந்துமெனவும், தன்இச்சையாற்பாவத்திலேவீழ்ந்துமடிவதாகிய ஆன்மாவையும் அவர்சிருட்டிக்கலாமெனவும், இதுயுத்திக்கிசையுமெனவும், இசையாதென்பது தவறெனவும், சிவன் அநாதியாயிருந்த ஆன்மாக்களுக்கிரங்கி, அவைகளெல்லாவற்றிற்கும்முத்தியளிக்க அநாதிகாலத்திலேயே கையிட்டுக்கொண்டாரென்பது முதலியவைகளே அத்தொழில் இதுவரையில்முடியாதிருத்தல் முதலியவற்றால் சிவன் சர்வஞானமுடையவரல்லொனக்காட்டுமெனவுமறிக.

சுக. கக. பண்டிதர்பாசம் அநாதியதென்றதைத்தாபிக்கக்கருதி.

மூ-வது. “ஒளிபொருந்தியதுந் தனதுசுத்தநிலையிற் பொன்னையாகி நிற்பதுமாகிபசெம்பிலே களிம்புசேர்ந்து அதன்சுத்தலக்ஷணத்தைக்கெடுத்துநிற்குமாறுபோலத், தன்னையநாதிநித்தியகாலந்தொட்டுச்சேர்ந்திருக்கு மாணவ கன்ம மலங்களா ஞன்மாவானது தனதுசுத்தஞானங்கெட்டு நீசத்துவபாவந்தொடருந்தன்மையுடையதாய்க் கிடக்கும். செம்புவேறு பொன்வேறன்று” என்கிறார்.

நாமிந்தச்சைவமகத்துவதிமிரமாதுவின் எ - அ - கூ - ம் இலக்கத்தில் ஆன்மாவும்பாசமும் அநாதிநித்தியவஸ்துக்களல்லவென்று காட்டிவிட்டோமாதலின், ஆன்மாவை அநாதிநித்தியகாலந்தொட்டு ஆணவகன்மமலங்கள்சேர்ந்திருந்ததுமில்லை, ஆன்மாவானது அநாதிகாலந்தொட்டுத் தனதுசுத்தஞானங்கெட்டு நீசத்துவபாவந் தொடருந்தன்மையதாய்க் கிடந்ததுமில்லையெனவறிக.

எ0. உ-வது. ஆன்மாவினைப் பாச மநாதிநித்தியமாகப்பொருந்தியிருப்பதன்று, இடைக்காலத்திலேவந்துமேவிபதென்றுசொல்வீராயின் ஆதியிற்சுத்தநிலைமையுடைத்தாயிருந்த ஆன்மாவைப், பின்னர்க்காலத்தசுத்தமடைதல்கூடுமா? சுத்தவொளிபாயிருப்பதனையிருள்வந்துசேருமா? ஒளியல்லாமையேயிருளாதனி னதனையிஃதுசேர்தல்கூடாமெபெற்றும். அதுபோலச் சுத்தமின்மையே அசுத்தமாதலிற் சுத்தத்திலசுத்தந்தோன்றுதல் பொருந்தாதென்றறிக” என்கிறார்.

எக. மூ-வது. இங்கேபண்டிதர்: “ஆதியிற் சுத்தநிலைமையுடைத்தாயிருந்தஆன்மாவை” என்றது, ஆதியிலேசிருட்டிக்கப்பட்டுப் பாவபுண்ணியமின்றிச் சுவேச்சையோடிருந்த ஆதிமனிதருடைய ஆன்மாவைக்குறிக்கின்றது. ஆதலாற்பண்டிதர் அநாதியிலேயே அறிவில்லாத ஆன்மாவினிடத்தே பின்னர் அறிவுவந்துகூடுமென்றுசொல்லுவது நாங்கள் ஆதியிலேபாவமில்லாத ஆன்மாவினிடத்தே பின்னர்ப்பாவம்வந்து கூடுமென்பதை முழுவதும் ஒத்ததேபன்றிவேறன்று ஆதலால் அவர் “ஆதியிற் சுத்தநிலைமையுடைத்தாயிருந்த ஆன்மாவைப் பின்னர்க்காலத் தசுத்தமடைதல்” கூடாதென்றது தவறெனவறிக. (இரண்டாம் விடயத்துங் காண்க.)

எ௨. ௨-வது. சைவருடையசாஸ்திரமாகிய சிவஞானசித்தியாமின் ௨-ஞ் சூத்திரத்திலுள்ள “தூலமாமுருவினுக்குச் சூக்குமமுதலதற்கு, மூலமானதற்குமூல மோகினியதன்முதற்றான்” என்னும் ௫௦-ம் பாட்டு அசுத்தமாயைக்குச் சுத்தமாயை முதற்காரணமென்கின்றது. அல்லாமலும் இந்தப்பண்டிதரோ தமது சைவமகத்துவமென்னும் புத்தகத்தின் கூ-ம பக்கத்திற்காட்டிய “யானெனதெனுஞ்செருக்கை யிரித்தொளியாயெறிக்கு, ஞானதேசிகற்குத்தன்னை நதீர்கொடுத்திறைஞ்சாநின்ற, வானமாணுக்கற்கிந்த வநுபவமறையலாகு, மேனையோர்க்கு னாப்பினன்னோனிருள்புரை நிரயத்தெய்தும்” என்னும்பாட்டும்: பாசநீக்கியொளியாயெறிக்குஞானதேசிகனும் பாவஞ்செய்து இருள்புரைநரகடைவானென்கின்றது. ஆதலால் சைவசாஸ்திரப்படியேயும் பாவ அசுத்தமில்லாதவரிடத்தினின்றும் பாவ அசுத்தமுண்டாமெனவறிக.

எ௩. ௩-வது. “அன்றியுஞ்சைவராகூறப்படுமாறு ஆன்மமலமிருவகைப்படும். அஃது ஆணவமுங்கன்மமுமாம். அவ்வாறே ஆன்மாவில் ஆணவமலத்தால் யானெனதென்னு மாணவமுங் கன்மமலத்தாற்பாவபுண்ணியங்களும் வரும். ஆதிதாய்தந்தையர் கருமத்தாலாம் பாவத்திலன்றோசிக்கினர்? அவர்க் காணவமலமெவ்வாறு வந்தது? ஒன்றினின்று மற்றதுற்பத்தியாகுமா?” என்கிறார்.

அவர்கள் தாம் தெய்வம்போலாகிவிடவேண்டுமென்று கொண்டதுணிவுமுதலியவை ஆன்மசம்பந்தமாகிய பாவமென்றும், அவையின் விவக்கினமரத்தின் கனியையுண்டல் முதலிய சரீரசம்பந்தமாகியபாவம் நிகழாவென்றுமறிக.

எ௪. ௪-வது. மேலுங் கருமத்தினாலாம் பாவமுஞ் சுத்தபாவம் அல்லது கற்பனாபாவமெனவும் அசுத்தபாவம் அல்லது தற்பாவமெனவும் இரண்வேகைப்படும். சுத்தபாவம் அல்லது கற்பனாபாவமென்பது: செய்யப்படும் பாவமானது தன்னியல்பினுற் பாவமல்லாதிருப்பினுங் கற்பனையினு லத்தன்மைத்தாகும். ஒருகுழந்தை சோறுண்ணல்பாவமன்று. ஆயினுந் தந்தைதாய் ருண்ணவேண்டா மென்புழியுண்ணுங்காலஃது கற்பனையினுற் பாவமாகும் இல்லதையுள்ளதென்று கூறுதல்தற்பாவம். அஃது தன்னியல்பினுல் அசுத்தமானதாம். கற்பனையினு லவ்வாறான தன்று. கற்பனாபாவமெத்துணைப்புரியினு மனதின்றுய்மைகெடாதே; இவற்றுட்கற்பனாபாவமொன்றினையேசெய்த ஆதாமேவாளிவர் களே யசுத்தபாவம்வந்து சருவியதெங்ஙனமோ?” என்கிறார்.

சைவருடையஉத்தரவேதத்தில் “பொய்மையும்வாய்மை யிடத்த புரைதீர்த நன்மைபயக்கு மெனின்” என்னுங்குறளும் இதனூரையுங் கூறுகிறபடி இல்லதையுள்ளதென்கூறுதல் அசுத்தபாவமுமாகாது அற்பபாவமுமாகாது புண்ணியத்தைத்தருவதாகின்றது. ஆதலாற்பண்டிதர்சொல்லியது அவர்வேதத்திற்கேவிரோதமானதெனவும், பண்டிதர் தமதுசைவமகத்துவத்து ௩௫-ம் பக்கத்தில் “இறைவன்சொன்னவித்யறம்” “அவர்” “கற்பித்த” படிசெய்தல் “நமதுகடமை” யென்றபடி, தேவகற்பனைப்படி செய்தலேபுண்ணியமும் அதனைமீறுதலே மனத்தின்தூய்மைகெதற்குரிய அசுத்தபாவமுமா மெனவறிக.

எரு. ௫-வது. “அதுவுமல்லாமல் வீத்தினிருந்து மரபுனைத்துவந்தாற்போலத் தந்தைதாயர துடலின்கூறேயாய சுக்கில சோணிதங்களினின்று அவற்றிற்குக்கும் ரூபமாய்க்கிடந்தவுடம்பு வளர்வதும் அவ்வாறுவளர்ந்தவுடம்பிற்குத் தந்தைதாயருடம்பே முதற்காரணமாய்சிற்பதுமறிவோம். தந்தைதாயராத்மாக்களி லெத்துணைப்பிரமாணமே னு மைந்தரின் ஆத்மாவிற்புகுவதில்லை. ஒவ்வோருடம்பிலு மொவ்வோராத்மாவைக் கடவுள் பிரத்தியேகமாகப்புகுத்துவதல்லால் மற்றும்படியல்லவே. அப்படியிருக்க ஆதாமேவாள்செய்தபாவம் மைந்தளாயெவ்வாறுபிடித்தது? ஒருஆன்மாபாவஞ்செய்தால் உலகத்திலுள்ள ஆன்மாவெல்லாவற்றையும் பாவம்வந்துமாட்டிக்கொண்டதா? ஆதலாலொவ்வொருஆன்மாவும் தன்னைப்பந்தித்தமலநிமித்தமே பாவத்திற்பயிலுவதென்றுணர்க” என்கிறார்.

மூ-வது. பண்டிதர்ஜென்மபாவமென்ப தின்னதென்றறியாதுபேசுகிறார். ஜென்மபாவமென்பதியாதெனின், சர்வேஸ்வரன் ஆதியில்மனிதரைப் பூமியிலுள்ளசகலசீவசெந்துக்களுக்கும் மேலாகிய அந்தஸ்தோடுசுருட்டித்து அவர்களுக்குவேண்டியஎல்லாவற்றையுநிறையத்தந்து ஒருமரத்தின்கனியைமாத்திரம் அவர்கள்தின்னாதிருக்கக் கற்பித்தார். அந்த ஆதிமனிதர்கள் சர்வேஸ்வரன் தங்களுக்குச்செய்த இந்தப்பெரியவுபகாரத்துக்காகவே அவர்சொன்னபடியெல்லாஞ்செய்து அவரைவணங்கிவர அவர்க்குக்கடமையும் மீறினால்தண்டிக்கப்படநியாயமும் உண்டாயிருக்கச், சர்வேச்சுரன் : எம்முடையகற்பனைப்படி நடப்பீர்களாயின், உங்களுக்கு முங்கள்சந்ததியார்க்கும் மோக்ஷமூங் கொடுப்போம்; மீறியிக்கனியைத்தின்பீர்களாயின், நீங்களுமுங்கள்சந்ததியாரும் மோக்ஷமிழந்து துன்பம், நோய், மரணமுதலியவற்றையு மடைவீர்களென்றார். பிறகு அவர்களிவ்வுடன்படிக்கைமீறி நன்றிகெட்டவர்களாய்த் தேவன்விலக்கியமரத்தின் கனியைப்புஜித்தார்கள். அதனால் அவர்சந்ததிகளானஎல்லாமனிதரும் பிறக்கும்போதே மோக்ஷமிழந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படியிவர்கள்பிறக்கக் காரணமாயிருந்த (ஆதிதாய்தந்தையர்) பாவந்தான் சென்மபாவ மென்பது. (சர்வேச்சுரன் அளவில்லாததையுமுடையவராதலால் தாம்மனுஷாவதாரம்பண்ணியேற்படுத்திய புதியவுடன்படிக்கையில் ஞானஸ்நானமார்க்கத்தால்மனிதமிழந்த மோக்ஷத்துக்கு மீளவும்அவரையுரியவராக்கினார். ஆதலால் சென்மபாவமென்பது ஆன்மா தன்னைப்பந்தித்தமலநிமித்தம் பாவத்திற்பயில்வதன்றெனவறிக.

உ-வது. ஒருவனுடையபேறு செய்கைகளுடையபயன் அவன்சந்ததியுஞ்சுற்றமுங்கூட அடையுமென்பதைச், சைவருடைய உத்தரவேதத்து “எழுபிறப்புந் தீயவைதீண்டா பழிபிறங்காப், பண்புடைமக்கட்பெறின்” என்னுங்குறள் : “பழிக்கப்படாத நற்குணமுடையபுதல்வரைப் பெறுவானாயின்” “எழுதலைமுறை” “யிலும் துன்பங்களணுகா” என்பதனாலும், “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமுடுப்பதுஉ, முண்மதுஉமின்றிக்கெடும்” என்னுங்குறள் : “கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொ

றாமைகொள்பவன் சுற்றமானது உடுக்கவாடையு முண்ணச்சோறுமில்
லாமற் கெடும்” என்பதனாலும் பிறவற்றாலுமறிக.

எசு. கஉ. பண்டிதர்: சைவநூல் பாசம் அழியுமென்கிறதினாலே
அது அநாதியதன்றென்று வெளிப்படுகிற வுண்மையை மறைக்க,

மூ-வது. “அநாதியதிருளெனினும் ஒளிவாவிருளகலும். ஒன்றி
ன்மைமற்றதாதலின். அதுபோல ஞானமின்மையே அஞ்ஞானமாவது;
அஃதே மலப்புணர்வு; ஆதலா லஞ்ஞானமாகியமலப்புணர்வு அநாதிரித்
தியமாயிருப்பினும் ஞானோதயமாகுங்காலத் தகன்றுவிடும்” என்கிறார்.

பண்டிதர்: இருளென்பது ஒளியில்லாமையும், அஞ்ஞானமென்ப
து ஞானமில்லாமையுமாமென்றிங்கே கூறி அந்த அஞ்ஞானமே மலப்பு
ணர்வென்றுங் கூறுதலால், மலமென்பதொரு பொருளன்றென அவ
ரோயொப்புக்கொண்டதாகி, அவர் அநாதிப்பிரகாரணத்தில் “சிவப்பொரு
ளும், அச்சிவப்பொருளினுணைக்குளடங்கித் தன்னையும் பதியையுமு
ணரவல்லதாகிய ஆன்மாவும் அவ்வான்மஞானத்தைச் சிதைத்துநின்ற
தாகியமலமும் தமக்கோர் நிமித்தகாரணமில்லாமல் நித்தியப்பொருள்
களாய் அநாதிகாலத்திலேயேயுள்ளனவாம். இவற்றுண்மலம் ஆனவ
ங் கன்ம மாயையெனு மூவியல்புடையது.” என்றதைமறுத்துப் பொ
ய்யாக்கி நாம் இந்நூலின் எ-ம், அ-ம், கூ-ம் இலக்கத்திற் பாசம் அநாதியி
லிருந்ததில்லை யென்று காட்டியநியாயத்திற் கருகூலமாயிருக்கின்றதெ
னவும், ஆதலால் அவர் “மலப்புணர்வு” என்றதும் அது அநாதியதாயினு
ம் அழிதற்பாற்று” என்றதும் இருள் அங்கேயியங்குகின்றது, கரியவடிவி
னது என்பதுபோல மயக்கத்தாற்கூறியவை யாகின்றனவெனவுமறிக.

எள. உ-வது. பண்டிதர்: “அநாதியாயுள்ளதெது. அது அழிவில்
லது, மலமநாதியாயுள்ளது; ஆதலான்மலமழிதற்பாலதன்று: அழிதற்
பாலதெது, அது ஆதியுடையது; ஆன்மமலமழிதற்பாலது; ஆதலால்
மலமாதியுடையது: என்பிராயின், அநாதியாயுள்ளதெது, அது அழிவில்
லது; பரிசுத்தமநாதியாயுள்ளது; ஆதலாற்பரிசுத்தமழிவதன்று: ஆகவே,
பாசமிடையிலேதோன்றற்பாலதன்று. ஆகவே பாசமநாதி நித்தியமாயு
ள்ளது: நீவிர்கூறிய தர்க்கசாதனசாத்தியமே உமக்குஞ்செல்லாமையா
லிவற்றுட்சாதனம்போலியாய்க் கிடந்ததென்றுணர்க” என்கிறார்.

ஆன்மா ஆதியுடையதென்று நாங்களுகூறுதலால், ஆன்மபரிசுத்த
மும் அநாதியதன்றென்றே நாங்களுகறினதாதலாலும், அநாதியாயுள்
ளபரிசுத்தம் தேவனிடத்துள்ளபரிசுத்தமேயன்றி வேறில்லையென்றே
நாங்கள் சொல்லுதலாலும், இந்தப்பரிசுத்தம் அழிந்ததாகப் பண்டிதர்
சொல்லவுமில்லை நியாயங்காட்டவுமில்லையாதலாலும், அவர்கூறியசா
தனசாத்தியமாத்திரமே அவர்க்குஞ்செல்லாது. ஆதலால், அவர்சா
தனமாத்திரமே போலியாய்க்கிடந்து, பாசம் அநாதியவல்லவென்று நிச்
சயித்தலறிக.

எஅ. ஈ-வது. பண்டிதர் “பரிசுத்தனாயிருந்த ஆன்மாவைப் பா
சம்இடையிலேபிடித்த துண்மையாயின், முத்தியடைந்தும்பயன்யாது?
அவ்விடத்திருந்து முத்தியறுபவிப்பது நிச்சயமா? அங்கேயும்பாசம்வ
ந்துபிடியாதா சொல்லுவீராக.—அரசனகன்றுழி யவனுணையிற் கடப்

போரு மவனதுதிவ்வியசந்நிதானத்தி லவ்வாறுகடவார். அஃதேபோ லப் பூமியிற்பாசமுறுங்குணமுடையதாகிய ஆன்மாவங் கடவுளுடைய மகாதிவ்வியசந்நிதானத்தில் அதிற்சிக்காதுஎன்பிராயின், ஆதிதாய்தந் தையரைப் பாசத்திற்குட்படுத்தியபிசாசு கடவுள்சந்நிதியிலல்லவோம ஸகிதனானது? உன்சகோரனெங்கே யென்றுகேட்ட கடவுளின்முகத் துக்கெதிரோயல்லவோ காயின் நான் அவனுக்கென்னகாவலாஎன்றது? ஆதலாற் கடவுள்சந்நிதானமகிமை அதனைவிலக்காதென்க.—பூமியிலே பனுஷன்சுவாதீனனாயிருக்கின்றான், ஆதலாற் பாவஞ்செய்யுங்குண மு டையன், மோக்ஷத்தில் அதுசெய்தற்கிடமுடையனல்ல நென்பிரா யின், மோக்ஷத்தி லான்மாவிற்குச்சுவாதீனமில்லையென்று சொல்கின் றீர்? அப்படியாயின் மோக்ஷலக்ஷணமன்றாயிருந்தது!! ஆண்டுக் கட வுள் பலாத்காரமாகவா ஆன்மாக்களைச் சுத்தநிலையில் வைத்திருப்பர்? அப்பெயர்ப்பட்டமுத்தி முத்தியாகுமா? சற்றேஆலோசித்துச் சொல் விராக.—பூமியிலிருக்குநாள் மனுஷனுக்குச் சோதனையினகாலம். மோக்ஷத்திலேசோதனைகிடையாது. ஆதலால் அவன்பாவத்தில்வீழ் மாட்டா நென்பிராயின், சோதனைக்கிடங்கொடுப்பின் அவன் பாவத் தில்வீழ்ந்துவிடுவன், ஆதலா லதற்கிடங்கொடாது மனுஷனைப் பத்தி ரப்படுத்திவைக்கவேண்டுமென்று கடவுளுக்கு அவ்விடத்திலுண்டான ஞானந் தானபேதத்தாற்பூமியில் மாறுபட்டதா? பூமியிலேயும்வ்வாறு செய்துகொண்டால் அநேகான்மலாபமும் சர்வநன்மையுமாமே. இவ் வாறுதந்திரோபாயத்தால் முத்தியில் வைத்துக்கொள்வது கடவுளுக்கு த்தகாது. ஆன்மாவுக்குமஃதுமுத்தியாகாது. பாவஞ்செய்யுங்குணமு ளதாங்காறு மான்மா ஆனந்தசகிதனாகாதே. ஓர்தந்தை தன்மைந்தனை க்குறித் திவன்என்சொன்னெறியிலொழுகான், ஆதலால்நான் அவனுக் கோர்போது மோர்நெறியும்விதிக்கின்றிலன்என்று விவன்மைந்தனும் வன்றந்தையுமாவாரா? இவ்வுபாயந் தலைமேற்கொள்ளுங்கடவு ளாதி காலத்திலேயேமனுஷனுக் கோர்கற்பனையுங்கொடாமல் விட்டுவிடலா மே - நீவீர்சொல்வதைப்பார்த்தால் அநுபவஞானத்தினால் இந்தவுபாய த்தைக் கடவுள்கைக்கொள்வதுபோலவும் ஆதிகாலத்தில் தன்கற்பனை யைநர்மீறிப்பாவஞ்செய்வொன்பது முன்னுணர்ந்திலர்போலவும் ஆ கவே சர்வஞானமில்லாதவர்போலவுமாகின்றதே. இவ்வாறுவாதித்தல் யுத்தியன்றெனவொழிக.—இரட்சகரின்பாதாரவிந்தத்தையடைந்து அ வரது திவ்வியாநுக்கிரம்பெற்றஆன்மா பாசவியல் பற்றுப்போகின்றது. ஆதலா லதுஒருபொழுதும்பாவஞ்செய்யக்கூடியதல்லவென்பிராயின், நீவீர்சொல்லும் பாசவியல்புஎன்ப தென்னோ? ஆதியிலே தனது சாய லாகக் கடவுள்கிருஷ்டித்தபரிசுத்தஆன்மாவுக்கும் இரட்சகரின்றிவ்வியா நுக்கிரகத்தாற் பாசவியல்புமாறினஆன்மாவுக்கு மென்னபேதம்? இர ட்சகராற் பின்னர்ப்புடமிட்டெடுக்கப்பட்டதுயநிலைமையை முன்னர் த்தானேஆன்மாவுக்குக்கொடுக்கக் கடவுளாலாகாதென்ன? தன்னை ச்ஞமும்பரிசனமாய கெருபினாதியரையெல்லாம் பாசவியல்புடனேதா னா கடவுள்கிருஷ்டித்தனர்? இவர்களைல்லாங் கடவுளுடையதண்டசக் திக்குப்பயந்துதானா அவரடிப்பட்டிருக்கின்றனர்? அப்படியாயின் அவ

நீர்ப்புரியும்பூசனாவந்தனங்கள் கடவுளாலங்கீகரிக்கப்படத் தகுந்தன வேயாம்! கடவுளதிகாரமும் தண்டோபாயத்தால் ஸ்திரப்பட்டது!! முத்திலக்ஷணமும் தெய்வச்சிறப்பும் நன்றாயிருக்கின்றன!!! மேலும் ஆன்மாவைப்பாசவியல்புடனே சிருட்டிக்கத்தக்ககடவுளும் பாசவிடல்புடையோயாம். கடவுளும் பின்னையோர்காலத்துப் பாவம்புரிமவருமோதெரியாதே. அப்படியாயின் எல்லாம் அடிதலைதடுமாறி, 'முத்தியுரியமாக மொழிந்தருநல்லீடாய்ப்-பத்திசெய்யன்பொல்லாம் பாழ்நாகுறவானந்த - மெத்தியவீடுதீயோர் மேவமற்றமலனான - அத்தனும்பாவம்போற்றி னாதுதடுத்தற்பாலார்'—ஆஹா! கிஞ்சித்துவ அறிவுடையவனுங் கடவுளுக்குமுன் சூனியமுமானமனுஷனையுந் தேவதூதனாயும்பிடிக்கவல்லதாகியபாசஞ் சர்வவல்லமை சர்வஞானஞ் சர்வவியாபகமுதலிப்பெற்ற மனோவாக்குக்கதீதமாகியகடவுளைப்பிடிக்குமென்று நீர்சொவது மகாஆச்சரியம். தேவனையாபாசம்பிடிக்குமென்று நினைக்கின்றீர்? தெய்வத்துக்கும்பாசத்துக்கும் மகாதூரம்மகாதூரமென்று சொல்லீராயின், கிஞ்சித்தசாமர்த்தியமுள்ளமனுஷனை அவனிலைமைக்கும் அறிவுக்குந்தகுந்த அற்பபாசம்பிடித்தது. பாசம் இடையிலே சூனியோபாதானமாய்த்தோன்றினதுதானே. ஒன்றுதோன்றவல்லதேல் இரண்டுதோன்றும், இரண்டுதோன்றவல்லதேல் இலட்சாதி லட்சந்தோன்றும்; சிறிதுதோன்றவல்லதேற்பெரிதுந்தோன்றும், சிறியபாசந்தோன்றிச் சிறியமனுஷனைப்பிடித்தவாறு பெரியபாசந்தோன்றிப் பெரியகடவுளைப்பிடித்தாலென்ன? ஒன்றற்குள்ளவியாயந்தானே மற்றதற்கும்வரும்.—கடவுள்பாவம்புரிதல் இயற்கைவிரோதம், பரிசுத்தம்பாவஞ்செய்யுமா? ஆதலாலவர்என்றும்பரிசுத்தராவொனில், அஃதொப்புக்கொண்டனம்; இயற்கைவிரோதம் எஞ்ஞான்றும் எவருழியு மத்தன்மையுடையதே, இவ்வியற்கைவிரோதமேதலைக்கொண்டு நாஞ்சுத்த ஆன்மாவிலும் பாவம்வராதென்றுசொல்கின்றனம். ஆதலாற்பாசமிடையிலேதோன்றினதல்ல வென்பதை நிச்சயமாயுணர்ந்து, அஃது அநாதித்தியமென்று எந்தவேதம் சொல்லுகின்றதோ அதுவே கடவுளால் மனுஷருக் கருளப்பட்ட மெய்வேதமென்று கடைத்தேறுக" என்கிறார்.

எக. மனிதர் தேவநீதிமுதலியவற்றிற்கிலக்காகப் படைக்கப்பட்டவேண்டியவர்களாயிருந்தார்களென்று இந்நூலின் கூம் இலக்கத்திற் சொல்லியிருக்கிறோம். மனிதர் அதுகாரணமாய்ப் படைக்கப்பட்டமையால் அவர்களிவ்வுலகினிருக்கும்மே பாவபுண்ணியசோதனைக்குவிடப்படுகிறவர்களும், மரித்தபின் தமதுகிரியைக்குத்தக்க பலனையடைகிறவர்களாமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால், பூமியிலுள்ளபோதுபாவநீங்கிப், புண்ணியங்களாலுலகம் பிசாகமுதலியசத்துருக்களைச் செயித்து வெற்றிபுடையவர்களாய்மரித்து மோக்ஷத்துக்கு அருகராகிறவர்களுக்கு அவரதுபெயரைக்கேட்பினுஞ் சத்துருக்க ளஞ்சியொளிக்கத்தக்கவல்லமை, நித்தியநாய்மை, நித்தியாநந்தமுதலிய அளவில்லாதமேலானவாங்களையும் பூலோகத்துள்ளவன்பங்களெல்லாந் துன்பங்களெயென்றுள்ளபடியேயறிதற்கேற்ற பேரின்பமோக்ஷத்தையும் அவர்கள் புண்ணியங்களுக்குவெகுமானமாகக் கடவுளருளுகிறார். ஆதலால்மோக்ஷமடைந்

தவர்களுக்குப் பாவத்துக்குரிய இச்சையுண்டாவதுமில்லை, உண்டாக் கவல்லசத்துருவுமில்லை. ஆதலால், மோக்யமடைந்தவர்களுக்கு அ ங்கேசோதனையில்லையெனவும், அவர்கள் அதைநித்தியமாகவேயனுபவி ப்பார்கள் எனவும், அங்கேயும்சுவாதீனராகவே இருப்பார்களெனவும், பூ மியிற்சோதனையில்விட்டிருந்தமையால் ஆதிமனிதர்க்கிவ்வெகுமான வ ரங்களில்லையெனவும் இவையேஇவ்விருதரத்தாருக்குமுள்ளபேதமென வும், மனிதர்க்குப்பாவம் பூமியிலே அவர்சோதனைக்குவைக்கப்பட்டிரு ந்தகாலத்தில்உண்டானதால் அவர்சோதனையினிங்கிமோக்யத்திற் புண் ணியபலனாகிப் நித்தியாந்தத்தை அநுபவிக்கையிலு முண்டாகுமென்ப துமுதலியவை அறியாமையோடுங்கூடியதவறுகளாமெனவுமறிக.

அ௦. கங். பண்டிதர்: சிவன் “சிருட்டிதிதிசங்காரதிரோபவாறு க்கிரகமெனு மைந்தொழிலுமுடையராய்ப் பிரமவிஷ்ணுருத்திரமகே சுரசதாசிவரொல்லாந்தானையாய்திற்”கிரார். “ஆன்மா அவ்வாறுமுத்தி யடைதற்குக் கடவுளின் நிவ்வியாறுக்கிரகசக்தியே விசேஷகாரணம்.” “ஆன்மாவானது தன்னைப்பந்தித்தமலத்தின்காரியமாகிய வசேதனத்தி னால் தனதுபிறவிகளிலியற்றிய பாவகர்மங்களைத்தீர்த்துமுத்தியளிப்ப வன் பதியேயாம். நீதியுடையவர்பதியென்பதுமெய்யே. ஆயினும்... அளவில்லாதவிரக்கமுமுடையரல்லவோ? கடவுள்வ்வாறிரக்கமுடை மையால் நீதிபிசகுவாரா? அவரதுநீதி சற்றேனும்வசையற்றதல்லவோ என்பிராயின், இதனாலேநீதிக்குவழு வெவ்வாறுவரும்? நீதியுமிரக்கமு மொன்றற்கொன்றுவிரோதமானகுணங்களல்ல. அப்படிமாறுபாடான இரண்டுகுணங்களை யொருவனுடையவனாயிருத்தல்கூடாது. ஓர்கா லத்தில்நீதியும் பின்னோர்காலத்திலிரக்கமுஞ்செறிந்து கடவுளநிர்விகார லக்ஷணங்குன்றுவர். அல்லாமல் ஏககாலத்திரண்டுமுடையராதல் கூ டாது. கடவுளோஇஃண்டு மேககாலத்திலுடையவர். ஆதலாலவை யொன்றற்கொன்றுமாறுபட்டவையல்ல” என்கிரார்.

அக. டூ-வது. சுப்பிரமணியர் பிரமாவைச்சிறையிலிட்டுப் பிர மாவின்சிருட்டித்தொழிலைப்பலநாள் அவரோசெய்திருந்தபின், சிவன்சுப் பிரமணியரிடத்திற்போய் இதஞ்சொல்விச்சிறைமீட்டு, அத்தொழிலை ப்பிரமாவுக்குவிடுவித்ததாகக்கந்தபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. சிவனைக் கொல்லுதற்காகத் தாருகாவனத்துருஷிகள்செய்தயாகத்திற் புலி, மா ன், பாம்புகள், பூதங்கள், முயலகன்முதலியவை பிறந்தனவென்றுங் கந்தபுராணஞ்சொல்கின்றது. தக்கனதுசேனையை அகோரவீரபத்திர ரழிக்கும்போது பிரமாசிருட்டித்துவிடுவாரென்று அருணாசலபுராண ன்சொல்லுகின்றது. சிவனைசிருட்டிக்குரியராயின் சுப்பிரமணியர்பல நாள்சிருட்டிசெய்திருத்தலும், சிவன்மீட்டும் அத்தொழிலைப்பிரமாவுக் குக்கொடுப்பித்தலும், பிரமாமுதலியவாசிவனுக்கு விரோதமானவைக ளைச்சிருட்டித்தலுஞ் சம்பவியா. ஆதலாற்சைவபுராணங்கள் முதலி யவை சொல்லுகிறபடியேயும் சிருட்டிமுதலியவை சிவன்தொழில் லவென்று உசும் இலக்கத்துக்கூறியிருக்கிறோம். ஆதலாற் சிவன்ப ஞ்சுகர்த்தாக்களுந் தாமேயாய்திற்கவில்லையெனவறிக.

அ2. உ-வது. ஒன்றற்கொன்றுவிரோதமாகிய திதிக்கிருத்தியத் தோடு சங்கார்க்கிருத்தியத்தையும், சிருட்டிக்கிருத்தியத்தோடு சங்கார்க்கிருத்தியத்தையுங் கடவுளுடையவராயிருக்கிறார். அநேகபிராணிகள்திதிக்கப்படுகிற அல்லதுசிருட்டிக்கப்படுகிற அந்தக்காலத்திலேயே வேறநேகபிராணிகள்சங்கரிக்கப்படுகிறபடியால், கடவுள் ஒன்றற்கொன்றுவிரோதமாகிய இரண்டுகுணங்களை ஏககாலத்தில்வெவ்வேறுபொருளிடத்தி லுபயோகிக்கிறவராயிருக்கிறார். ஆனால்ஒரோபொருளை ஏககாலத்தில்திதிக்கவுஞ்சங்கரிக்கவுமாவது சிருட்டிக்கவுஞ்சங்கரிக்கவுமாவது * கூடாதாகையால் அவர்இவற்றுள்ஒருதொழிலையொருகாலத்திலும் மற்றதைப்பின்னொருகாலத்திலுமே செய்தல்வேண்டும். இப்படியவர்கெய்துவருகிறதுபிரத்தியக்ஷமாயு மிருக்கிறது. இதனால்அவர் தமதுநீர்விகாரலக்ஷணங்குன்றினவராகவில்லை. ஆதலால்நீதியும்இரக்கமும் ஒன்றற்கொன்றுவிரோதமாகியகுணங்களாயிருப்பதினிமித்தம் இக்குணங்களுையுடையகடவுள் இவற்றுள்ளொன்றையொருகாலத்தும் மற்றதைப்பின்னொருகாலத்தும் ஒரோபொருளினிடத்துஒரோவிஷயத்திற்செயினும் அவரதுநீர்விகாரலக்ஷணங்குன்றாது. இதுபற்றியேகடவுள் ஆதிமனிதர்செய்தபாவத்திற்குத் தமதுநீதிக்குன்றாமல் அவருக்காக்கினைவிதித்தும் பின்னருடனேதையக்குரியவற்றைச்சொல்லிச், சொல்லியபடி மனிதனாகவவதரித்து மனிதர்பாவப்பழிக்குரியதண்டனையைத்தாமேயேற்றுச் சொல்லுதற்கரியகொடியவாதைக்குள்ளாகிமரித்தனர். கடவுளிப்படிச் செய்யாமல், தாம்இரக்கமுடைமையால் பாவிகள்செய்யும்பாவத்தைப்பொறுத்துக்கொண்டு அவருக்குமோக்ஷங்கொடுப்பாராயின், டு-வது. மோக்ஷம்பாவத்துக்குத்தரும்வெகுமானப்பொருளாகும். உ-வது. புண்ணியவாளரதுபிரயாசம் வியர்த்தமாகும். டு-வது. ஒருவருக்கும்புண்ணியத்திற்சந்தோஷமும் பாவத்தில்அச்சமும்உண்டாகா. ச-வது. தேவநீதியும்தேவஇரக்கமும் தாறுமாறாகும். டு-வது. பாவத்தின்கனமும் மோக்ஷத்தினருமையும் அறியப்படா. கூ-வது. கடவுள்நிமித்தம்உயிரையுந்தருமன்பு மனிதர்க்குண்டாகாது. ஆதலாற்கடவுள் நீதிக்கிலக்கானவர்களிடத்தில் இரக்கத்துக்கிலக்கானவர்க்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்யலாகாது. சிவன் இச்செய்யத்தகாதவைகளைச்செய்கிறொன்று பண்டிதர்சொல்லுதலால் அவர்நீதியில்லாதவராயிருக்கிறார். ஆதலாற்சிவன்கடவுள்ல்லொனவறிக.

அ3. கச. பண்டிதர். சேசுராதரை இரக்கத்தால்மனுஷாவதாரம்பண்ணி ஞானாசாரியராய்வந்தசருவேசுரனல்லொன்று காட்டல்வேண்டுமென்றுவிரும்பி,

டு-வது. “மரமறியாதார்க் கிலைபறித்துக்காட்டறகும். சற்குருலக்ஷணமறியாத சாந்துவிச்சர் ஆபிரிக்கராதியருக்கன்றோ யேசுலக்ஷணஞ்சற்குருலக்ஷணமாவது ! நீவிரகூறுமாறு பாவஞ்சென்மபாவங்கன்மபாவமெனவிருவகைத்தாம். அவற்றுட்கன்மபாவந்தவிரந்தனொனினும் மனுஷனாகிச்சென்மபாவத்திற்குட்பட்டவர் தானேபாவியாயினர்.

* கடவுள்தமக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்யாரொன்பது முன்னரோசொல்லியிருக்கிறோம்.

இவர்சற்குருவாவதெங்ஙனம்? தன்பாவந்தொலைப்பதற் கோர்சற்குருவ
 மிந்தனரா?—சென்மபாவத்தைத்தவிர்க்கும்பொருட்டாகவே சுவாமித
 னவதாரத்தில் மனுடவித்தினுல்தோற்றது பரிசுத்தாவியினற் கன்
 னிகாதேவியின்கருப்பத்திலுண்டாயினர். கன்னிகாபுத்திரனாகவே ஜெ
 ன்மபாவமவரைத்தொடர்ந்திலது, ஆகவே யிருவகைப்பாவமுமில்லாத
 பரிசுத்தராய்த் தானதுபவித்ததுன்பமனைத்தும் பிறர்பொருட்டாயனு
 பவித்தனொனின், தந்தைதாயரதான்மாவி லோரணுப்பிரமாணமெ
 னினு மைந்தரதான்மாவிற்புகுவதில்லையென்பது முன்னமேயுணர்த்தி
 னோம். அவரினின்றுற்பத்தியாவ துடல்மாத்திரமே. ஆதலிற்சென்ம
 பாவ முடலின்சம்பந்தத்தினுலாதல்வேண்டும். இவ்வுடம்புகக்கிலசோ
 ணிதமிரண்டுஞ்சேர்ந்தாவது. இவற்றுட்கக்கிலத்திற்குப்பாவமில்லையெ
 ன்றுஞ் சோணிதத்திற்கேபாவமுரியதென்று மெவ்வாறுகொள்ளப்பட்ட
 டது? தானும்பாவஞ்செய்து தன்னோடிருந்தஆதாமையும்பாவஞ்செய்
 வித்து இருமடங்குபாவம்பூண்ட ஏவையின்சோணிதத்திற்கில்லாதபா
 வந் தானொருவனேபாவஞ்செய்துநின்ற ஆதாமின்சுக்கிலத்திற்கேறியது
 பேரதிசயமே. உடம்பின்சம்பந்தத்தாலாகியபாவம் ஆண்சம்பந்தமாயி
 னென் பெண்சம்பந்தமாயினென்? ஆதலால் யேசுசென்மபாவமுடைய
 யொன்பதறிக.—சுக்கிலமின்றிச்சோணிதத்தானுஞ் சோணிதமின்றிச்
 சுக்கிலத்தானு முடம்புருப்பெறுது. ஆதலில் ஸ்திரிவயிற்றின்கண்ணு
 ள்ளசோணிதத்தா விரட்சகப்பெருமானது லுருப்பெற்றதன்று. அந்
 புதமாயவதரித்துவளருமுடம்புக் கவள்வயிரோரிடனாகக்கொள்ளப்பட்ட
 டது. மனுஷரையீடேற்ற மனுடாவதாரமேதருந்ததெனக்கண்டு ஸ்திரி
 ரீபுருடசம்பந்தமெட்டுணையுமில்லாது ஸ்திரிவயிற்றிலுண்டாகிவளர்ந்த
 து நம்பெருமானுடலென்பிராயின், உடற்சம்பந்தத்தாற்பாவமுளதா
 யின் உடலொருகூற்றினுற்பாவமுளதென்றும் பின்னொருகூற்றிற்பாவ
 மிலதென்றுஞ்சொல்லுதல் பொருந்தாது. சோணிதசம்பந்தஞ்சிறிது
 மிலதென்றுஞ்சொல்லினுந் தாய்வயிற்றிலிருந்துதாயினிரத்தத்தாற்போஷி
 க்கப்பட்டஉடம்பு தாயுடம்பினின்றுவளர்ந்ததேயாம். அச்சம்பந்தமு
 மிலதெனச்சொல்லின், யேசுதாய்முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்தவரோயாம்;
 அப்பால்அவளதுதிரமேயன்றிப் பிறிதன்று. ஆகவேயவள துடம்பின்
 சம்பந்தமிலதென்றுஞ்சொல்லுதல் பொருந்தாதென்றறிக” வென்கிறார்.

மூ-வது. இந்தநூலின் எரு-ம் இலக்கத்தில் ஜன்மபாவம் இன்ன
 தென்றுவிளங்கக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆதலால், அதுவிஷயத்திற்
 பண்டிதர்இங்கேகூறியவையெல்லாம் அறியாமையாற்கூறப்பட்டவைக
 ளேயாமெனவறிக.

உ-வது. ஆதிமனிதர் தங்கள்உடன்படிக்கையைமீறியதால் அவர்
 கள்சந்ததியாகியமனிதரெல்லாஞ் சென்மபாவமுடையவர்களாயிருக்க
 க்கொள்ளச், சேசுநாதரும்அவர்சந்ததியில்மனிதனாகப் பிறந்தபடியால்
 இவரும்சென்மபாவமுடையவராகாரோவெனின், ஆகார். ஏனெனின்,
 அவர்கள் அந்தவுடன்படிக்கையைமீறுதலாலுண்டான சென்மபாவத்
 தினின்று அர்ச். மரியாயியையும் அவள்வித்தாயவதரிக்குந்தம்மையுஞ்
 சர்வேசுரன்விலக்கியிருந்தார். மேலும்இவர்கள்தாங்கள் ஆதாமின்சந்த

தியிற்பிறக்குமுன்னுமிருந்தவர்கள். இப்பொருள்களெல்லாம்மோசேயின் ஐ ஆகமம் ௩-ம் அதிகாரத்து ௧௫-ம் வசனமுதலியவற்றில் “உனக்கும்இந்தஸ்திரீக்கும், உன்வித்துக்கும்இவள்வித்துக்கும் பகையையுண்டாக்குவோம். இவள்உனதலையைநசுக்குவாள் நீயிவள்குதிகாலுக்காகப்பதிவிருப்பாய்என்றார்” என்பதுமுதலியவற்றிற் காணலாமெனவறிக.

௩-வது. சேசுநாதருடையதாயாருஞ் சென்மபாவமில்லாதவராதலால், பண்டிதர்சொல்லுகிறபடியேயும் சேசுநாதர்சென்மபாவமில்லாதவராயிருக்கிறார். ஆதலாற்சேசுநாதர் எவ்விதத்துஞ்சென்மபாவமில்லாதவரோ, ஆதலாற்பண்டித ரவரைச்சென்மபாவமுடையவரென்றதும் அதனாற்சற்குருவல்லொன்றதும் அறியாமையெனவறிக.

அச. ௨-வது. பண்டிதர் : கடவுள் சற்குருவாயவதரித்து வாதையநுபவித்தனரென்பது பொருந்துமா? தெய்வத்துவஞ் சர்வானந்தமுடையது. அஃது நித்தியமு மத்தன்மைத்து. நித்தியானந்தர் வாதையநுபவித்தல்கூடுமா? வாதையடைந்தது மனுஷீகமாத் திரமேயெனின், பின்னைத்தெய்வீக மவதாரமெடுத்ததின லாகியபயனென்றிலது. பயனில்லாச்செய்கை கடவுளுக்குரியதன்று. இப்படிப்பயனில்லாச்செய்கை யிஃதொன்றோ? இன்னும்பல உமதுவேதத்தி லாங்காங்குக் கூறப்பட்டுக்கிடத்தல் காண்கின்றனம். உதாரணமாக, சீவவிருட்சமென்றொருமரத்தைக் கடவுள்ஏதேனென்னும்நந்தனவனத்திற்செய்துவைத்தனர். இதிற்புசிப்பவர் ஒருபொழுதுஞ்சாவடையாராதலிற் பாவஞ்செய்யுமுன்னும்ஆதாமேவா ளிதிற்புசித்திலொன்றேகொள்ளல்வேண்மும். பின்னும்புசித்திலர். பின்னை யிம்மரத்தைச்செய்துவைத்ததன லாகியபிரயோசன மேதாவதுளதா? யெகோவாபயனில்செய்கையொன்றோ? பயனில்சொல்லுமுடையார். ஆதாமேநோக்கி இக்கனியைப்புசித்தால் நீசாவாயென்றனர். சாவெத்தன்மைத்தென் றுதாமுணர்ந்தனனா? செத்தழிந்தமாந்தரைக்கண்டறிந்த அநுபவமில்லாதான் சாவினியல்புணரவல்லனல்லன், ஆகவே நீசாவாயென்ற சொல்பயனில்சொல்லாம் இயல்புணராத தண்டனையேற்றியது மரியாயமே. புண்ணியம்புரிந்தோர் துறக்கம்புகுவொன்றும் பாவம்பயின்றோர் பாழ்நரகக்குழிப்படுவொன்றும் உமதுவேதாகமஞ்சொல்வது பயனில்சொல்லாவென்பீராயின், அங்ஙனமன்று, துறக்கமாகியபேரானந்தமிஃது நரகமாகியகொடுவாதையிஃதென்று நாமுணர்தற்குச் செகத்தநுபவமாகியசிற்குநந்தமனோவாதைகள் சாதனமாகையால் அநுபவவறிவில்லாவிடினும்யுக்தியாற்கிரகிக்கலாம். செத்தானைக்காணாதார் சாவையவ்வாறுகிரகித்தற்பாலரல்லொனவுணர்க. —தெய்வீகம்பாடுபட்டிலதெனினும்அதன்சம்பந்தத்தினால் மனுஷீகம்மகத்துவ மடைந்ததெனின், சம்பந்தமென்றுநீவிர்கூறியதென்றோ? சுகதுக்கத்துக்கில்லாதசம்பந்தம்யாதெனவறிகிலம்.— உடனிகழ்ச்சியெனின், சர்வவியாபககடவு ளெல்லாமனுஷருடனுங்கூடவேயிருக்கின்றனர். அவரிருந் துடனிகழாதமனுஷர்யாருமில்ர். தெய்வாநுக்கிரகம் வரப்பிரசாதமிவைகளெனின், அஃதவர் தனதவதாரமின்றி யோர்தொண்டனுக்களித்தல்கூடும், அடியார்மகத்துவ மிவ்வளவென்றறைதலெளிதன்று, சிவனதடியாரை யவரது மகத்துவத்தால்

நாஞ் சிவனெனவேபார்க்கின்றோம். ஆதலாலீண்டுநீவிர்கூறிய அவதாரத்தாற் பயனிலதென்றுணர்க.—அஃதன்றி யோருடலுக்கோன்மாவாகுமா? கிறிஸ்துவினுடலுளிருந்த ஆன்மாப் பசிதாகமுதலியதுக்கங்களை யுடையதாகையா லஃதுமனுடஆன்மாவே, பின்னைத்தெய்விக மாண்டெங்கேகிடந்தது? அவர்முழுதுமனுஷனெனக்கொள்க. மேலுந்தெய்விகத் துன்பமநுபவியாது. மனுஷிகமாத்நிரமே துன்பத்தையநுபவித்ததென்றீர். மனுஷிகந்தெய்வத்தையொப்ப அநந்தமகத்துவமுடையதன்று. எவ்வளவென்றுவரையறுத்துச்சொல்லல் எளிதன்றுயினும் அந்தப்பட்டதேயாம். அந்தப்பட்டஆன்மா அந்தப்பட்டமுப்பத்துமூன்றுவருஷத்துக்குள் அநுபவித்துத்தீர்த்தவாதைகளும் அந்தப்பட்டனவே. இவ்வாறந்தப்பட்டதுன்பம் நீவிர்சொல்லுமாறு அநந்தகாலம்நரகத்திலிருந்து ஒருதனியான்மா அநுபவிக்கப்போகிறதுயரத்திற்கீடாகாதே. அப்படியாயின், அளவில்லாதகோடாகோடியான்மாக்களுடைய நரகதண்டத்துக்கு எவ்வாறீடாகும்? ஆகவே யிதினாலும்நீவிர் சொல்லியசற்குருஅவதாரம் வீணவதாரமாயினமைகாண்க.—ஆயிரம் ரூபாகடன்பட்டாநொருவன் அக்கடனிறுக்குஞ்சக்தியில்லாமையைக்கண்டு கடன்கொடுத்தபுண்ணியவான் அநுதாபங்கொண்டு நீநூறுரூபாதரி னுன்கடனை யானதள்ளிவிடுகிறேனெனவிண்டாற், கடனாளி யதனைச்சந்தோஷமா யங்கீகரிப்பதைவிட்டு என்கடன் நீபொறுத்துவிட்டாற்போலத்தீருமாவென் றுகேஷபித்தற்குமா? அதுபோலக் கடவுணம்பாவத்தைப்பொறுத்துக்கொள்வதற் கோர்சங்கேதமேற்படுத்தினாலதுநமக்குப்போதாதாவெனின், அதுமெய்யே, அப்படிச்சொல்லுகில் ஈண்டுநீவிர்கூறியநீதியைச் சமரசப்படுத்தாதேயன்றோ இரக்கநிறைந்தகடவுள் நமதுபாவத்தைப்பொறுத்துக்கொள்ளுகின்றார். வாங்கியநூறுரூபாவும்போக வெஞ்சியதொள்ளாயிரமும் இரக்கத்தினால்லவோ விடப்பட்டன. நூறுரூபாவாங்கிக்கொண்டு விட்டமகத்துவத்தைப்பார்க்கத் தன்பாவிரந்துநின்று நித்திய முன்புண்ணியத்தையேபெரிதாகக்கொள்வன். கடனிறுக்குஞ்சக்திசிறிதுமில்லேன். என்கடனைப்பொறுத்திரகூதியென்பானே யொன்றும்வாங்காமல் விட்டுவிடுவதல்லவோ பெருமகத்துவம்! ஆதலா லஃதேகிறிஸ்துசமயமகத்துவமென்றுசொன்னதையொழித்து இஃதேசைவமகத்துவமெனச்சொல்லுக. அப்படியாயின்சங்கேதம்யாவும்மில்லாது தன்பால்வந்துதன்னையிரந்துகேளாமலிருப்பினும் பொறுத்துவிடுவதன்றோமிகப்பெரியது? அப்படியேபரமசிவனுனவர்பாவகர்மத்திற் சிக்கிய வான்மாவனைத்தையு மொருங்கேபொறுத்து ஒருமுறையிலேதானே சருவான்மாக்களுக்குமுத்திகொடுத்து விடுதல் கூடாதாவெனின், அங்ஙனஞ்செய்தல்கூடாது, முதலாவது அப்படிப்பொறுத்திரட்சிக்கப்பட்டஆன்மாத் தன்னையுங்கடவுளையுமறியாது. ஆகவேமுத்தியானந்த மடையவல்லதன்று. இரண்டாவது அதுகடவுள்சித்தம்; அப்படியல்லலிப்படியென்றுசொல்லவல்லவர் யாமல்லேம். மூன்றாவது, காரணமுள்ளவங் காரியமுளதேயாம். கர்மமுள்ளவும் அதின்காரியமாகியபிறவியும் பாவத்தின்காரியமாகியநரகமு முளவேயாம். கடவு ளான்மாக்களைப்பிறவியிலும்நரகத்திலும்புரு

த்தல் கர்மபாவங்களின்பயனுமெனக்கொள்க. அதுவுமல்லாமல், பாவி களையிரட்சிக்க நீதியிடங்கொடாதென்றுசொல்வது பொருந்தாது. ஏனெனின் கடவுள் பாவிகளையிரங்கிப்பொறுத்துக்கொள்ளும்போது அப்பாவத்தினுவிடர்ப்பட்டபிறிதொருகட்சியாதாவது நஷ்டமடைந்திருப்பினல்லவோ அந்தநஷ்டத்திற்குப்பதிலளியாது பாவிகளைப்பொறுத்தல் அநீதியாகும். ஈண்டவ்வாறாயதோர்பிறிதுகட்சி யில்லாமையறிக. அல்லாமல் நீதியாவதென்ன, பழிவாங்குதலா? அல்லவே! அரசனானவன் தன்னைநித்தித்தானொருவனைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் அநீதிபொன்றசொல்வாருளரா? ஒருவன் வேறொருவனுக்குக்குற்றஞ்செய்தானால் குற்றமேற்றவன் அரசனிடமுறையிட, இவன்சூறுமுறைப்பாடுகேளாது குற்றவாளியைப்பொறுப்பதன்றோ அநீதியென்னப்படுவது? தனக்குப்பிழைசெய்தவனைத் தான்வேறுகாரணங்கருதாதுதண்டிப்பது நீதியல்லவே, அஃதுபழிவாங்குதலாம்; கடவுள்வ்வாறுபழிவாங்குங்குணமுடையரல்லர். பிதாக்கள்செய்தஅநியாயத்தைப் பிள்ளைகளிடத்தில்நாலுமூன்றுதலைமுறைபரியந்தம் பழிவாங்குவேனென்று சபதவார்த்தைசொல்லிநிற்பவர் கடவுளல்லொன்றுதேறுக என்கிறார்.

அரு. ௩-வது. சைவருடையஉத்தரவேதமும் “அன்பிலாரொல்லாந் தமக்குரியரன்புடையா ரென்புமுரியர் பிறர்க்கு” என்கிறபடியே அன்புடையவர் தம்முடம்பாலும் பிறர்க்குரியவராயிருப்பர். கடவுள் அளவில்லாதஅன்புடையாராயிருத்தலால் அவர் அளவிடப்படாதவிதமாய்த் தம்முறுப்பாலும் பிறர்க்குரியராயிருத்தல்வேண்டும். மேலும் கடவுள்பரதுக்கதுக்கென்னுங்காரணப்பெய ருடையராயுமிருக்கிறார். ஆதலாற் கடவுள்நித்தியாநந்தராயினும் பிறர்நிமித்தந்துக்கமுடைமை அவர்க்குஇன்றியமையாதகுணமாம். ஆறுமுகநாவலர்செய்தசைவவினாவிடை யிரண்டாம்புத்தகத்தின் ௧௬௪-ம் இலக்கத்தில் “உருத்திராஷ்டமாவது...தேவர்கள் திரிபுரத்தகரர்களாலே தங்களுக்குநிகழ்ந்ததுன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டபொழுது திருக்கைலாசபதியுடைய மூன்றுதிருக்கண்களினின்றுபொழிந்த நீரிற்றோன்றியமணியாம்” என்றுசொல்லப்பட்டிருத்தலாற்சிவனுந் தேவர்கள் துன்பத்துக்கழுதிருக்கிறுரென்று சைவரும்ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். சருவேசுரன்மாத்திரமே மெய்யானகடவுளாயிருக்கிறதினால் இவர்மாத்திரமே எல்லாமனிதிரகஷணியத்துக்காகவுந் தாம்மனுஷாவதாரஞ்செய்து கடினபாடுபட்டுமரித்துத் தம்முடம்பாலும்பிறர்க்குரியவராயினார். ஆதலால் இதுமேலான பெரும்பயனுள்ளசெய்கையேயன்றிச் சிவன்மண்குமந்துபிரம்படிப்பட்டதுபோலவும், அருச்சுனனதுகைவில்லடிபட்டதுபோலவும், விஷ்ணுஉரலிற்கட்டுண் டடிபட்டதுபோலவும், பயனிலாச்செய்கையன்றெனவும், கடவுள்சற்குருவாயவதரித்துவாதையனுபவித்தனென்பது பொருந்துமெனவுமறிக.

அரு. ௨-வது. ஒருமனிதன் இதுஎன்னுடையசரீரம்என்னும்போது அப்படிச்சொன்னவன்யார்? அவனுடையஆன்மாவென்னலாமோ? கூடாது. ஏனெனின், அவனைஎன்னுடையஆன்மாவென்றுஞ்சொல்லுகிறான். இப்படியொருவன்சொல்லுதலாற் சரீரத்தையும் ஆன்

மாவையுமுடையபொருளொன்று அவனிடத்தினிருக்கிறதென்றுதோன்றுகிறதல்லோ? ஆம். அந்தப்பொருள்தான்ஆள் (Person) என்றுசொல்லப்படுகிறது. அந்தஆள் ஆன்மாவிலேயேயுள்ள ஓர்தற்கிழமைப்பொருள். அப்படி ஆத்துமாவையுஞ்சரீரத்தையுமுடையஆள்தான் கொற்றன் சாத்தன் என்று ஒருபெயரிட்டுவழங்கப்படுகிறவன். இப்படியொவ்வொருமனிதரிடத்திலும்ஒவ்வொருஆள்உண்டு; ஆனால்சருவேசுரனிடத்திலேமுன்றாட்களுண்டு. அவருள்இரண்டாமாளாகிய சுதனாகியசருவேசுவரன்தான் மனுஷாவதாரம்பண்ணிச் சேசுநாதரானார். அவர் அர்ச். கன்னிமரியாயின் திருவுதிரத்தினாலேயுண்டாக்கியமனுஷசரீரத்தையும், புதிதாய்ப்படைத்துஅதிற்புகுத்தப்பட்ட ஓரான்மாவையுமுடையமையால் அவர்மெய்யானமனிதனாகவுமிருக்கிறார். ஆயினும்அந்தஆன்மாவில்ஆளாகஇருக்கிறவர் இந்தத்தேவஆள்ஒருவரோயன்றிவேறில்லை. ஆதலால்சேசுநாதர் தாம்இயல்பாயுடையதேவசுபாவமும் அவதாரத்திற்கொண்டமனுஷசுபாவமுமாகிய இரண்டுசுபாவத்தையுடையவராயிருந்தாலும் இரண்டுஆன்மாக்களையாவதுஇரண்டுஆட்களையாவதுஉடையவராயிருக்கவில்லை. ஆதலால் அவர்மனிதரிருக்கணியத்துக்காக மனிதசுபாவத்திலே பாடுகள்முதலியவைகளையனுபவித்தாலும் தேவஆளே அவைகளையனுபவித்தமையால் தேவனேபாடுபட்டார் தேவனேமரித்தார். ஆதலால்இதுமேலான பெரும்பயனுள்ள செய்கையையன்றிப் பயனிலாச்செய்கையன்றெனவும்,ஆதலாற்பண்டிதர்பின்னைத்தெய்வீக மவதாரமெடுத்ததினாற் பயனென்றிலதுஎன்றதும், இதுபயனிலாச்செய்கையென்றதும், சுகதுக்கத்துக்கில்லாதசம்பந்தம் யாதெனவறிகில்மன்றதும், ஒருடலுக்கிரான்மாவாகுமாவென்றதும், கிறிஸ்துவினுடலுளிருந்தஆன்மா பசிதாகமுதலியதுக்கங்களையுடையதாகையால் லுமனுஆன்மாவே பின்னைத்தெய்வீக மாண்டெங்கேகிடந்தது? அவர்முழுதுமனுஷனேயெனக்கொள்க என்றதுமுதலியவைகளும்அறியாமையெனவுமறிக.

அ. ௩-வது. * ஜீவவிருக்ஷமானது ஸூ-வது. சருவேசுரன் அதின்கனியை ஆதிமனிதனுண்ணக் கொடுத்தற்கும், அதனால் அவர் அவனிடத்துக்காட்டினமேலான அன்பினை நாங்களறிதற்கும்உபயோகமாயிற்று. ௨-வது. சேசுநாதர்மரணமடைந்ததிருச்சிலுவை அதன்கனியில்முளைத்தமரத்தினாற்செய்யப்பட்டதாதலின் இக்காரியத்துக்குபயோகமாயிற்று. ௩-வது. சேசுநாதருக்கு உபமானப்பொருளாயிற்று. சருவேசுரனிதைப்படைத்ததில் இத்தனைப்பிரயோசன முண்டாயிருத்தலால் இதுவும் மேலானபயனுள்ளசெய்கையையன்றிப் பயனில்செய்கையன்றெனவறிக.

*இப்படிப்பட்டதுதக்கேள்வியன்று: ஏனெனின், கடவுள்ஜீவவிருக்ஷத்தையும் நன்மைதீமையறிகிற விருக்ஷத்தையும்வைத்து இவற்றுள் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள் என்றதில், ஆதிமனிதர் ஜீவவிருக்ஷத்தையே தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும் நன்மைதீமையறிகிறவிருக்ஷம் வேறுபயனில்லாததேயாகும்; கடவுள்ஒரோவிருக்ஷத்தைப்படைத்து இதன்கனியைத் தின்னவேண்டாமென்று சொல்லி, இவரிதைத்தின்னாதிருந்தாலும் இதுவும் வேறு பயனில்லாததேயாகும். ஆதலால்இதைத்தின்னாதே யென்று காட்டற்குபயோகமானதே அதன்பயனுமென்று அறியவேண்டியிருத்தவினெனவறிக.

அ.அ. ச-வது. சருவேசுவரன் ஆதிமனிதனுக்குப் பேசவும் பேச்சறியவும் வரந்தந்திருந்தார், அவனுக்கு அவைகளைச் சாடைகாட்டிக் கற்பித்ததில்லை. ஆதலால் அவன் சாவு இப்படிப்பட்ட தென்றறியச் செத்தபொருளைக்கண்டிருத்தல் ஆவசியமாயிருந்ததில்லை. ஆயினும் அவன்புல், பூண்டு, பறவை, ஊர்வனமுதலியவற்றி லிறந்தசிலவற்றைக் கண்டிருந்ததனாலுஞ் சாவிப்படிப்பட்டதென்றறிந்திருந்தானெனவறிக. அல்லாமலும் சைவர்களுடையவேதாசுமங்களானவை புண்ணியஞ்செய்தோர் தேவலோகமடைவர், பாவஞ்செய்தோர்நரகமடைவொன்று சொல்வது பயனில்சொல்லாகாதென்றுகாட்டிநினைந்து, பண்டிதர் தேவலோகமாகியபேரானந்தமீது நரகமாகிய கொடுவாதையிஃதென்று நாமுணர்தற்குச் செகத்தனுபவமாகியசிறுநந்தமனோவாதைகள் சாதனமாகையால் அநுபவவறிவிலல்லாவிடினும் யுக்தியாற்கிரகிக்கலாம்என்று கூறியது: (பல பிறவிச்செல்வர் மனோவாதையையும், பலபரமதரித்திரர் சிறுநந்தத்தையுமறியார்களாதலால்அந்தப்) பிறவிச்செல்வருக்கு மனோவாதையையுண்டாக்குதற்குரியவைகளையும், பரமதரித்திரர்க்குச் சிறுநந்தத்தை யுண்டாக்குதற்குரியவைகளையும் முன்னர்க்காட்டிப், பின்னரோநரகமோட்சமென்றசொல்லைக் கூறத்தகுமென்றுசொன்னதாகின்றது. ஆதலால், அப்படிச்சருவேசுவரன் ஆதிமனிதனுக்குஇறந்தபுல் பூடுமுதலியவைகளையும், பறவைகிருமிமுலியவற்றையும்முன்னர்க்காட்டிச் சாவின்பொருளுணர்வூட்டினபின்னரே நீயிக்கனியைப்புசிக்கிறநாளிலே சாவாயென்றுசொன்னாரென்றே பண்டிதர்வைத்துக்கொள்ளட்டுமே. எப்படிப்பார்த்தாலும் இதுபயனுள்ளசொல்லாகவேயிருத்தலாற்பயனில்சொல்லன்றெனவறிக.

அ.க. அப்படியாயின், பயனிலாச்செய்கையும் பயனிலாச்சொல்லும் எப்படிப்பட்டவைகளோவெனின்: சிவன் அநாதியில்எல்லாஆன்மாக்களும்படுந்துன்பத்துக்கிரங்கி அவைகளுக்கெல்லாமுத்தியளிக்கச்சிருட்டிமுதலியதொழிலைத்தொடங்கினாராம். இத்தொழில் அக்கருத்தைமுடித்து அப்பயனைத்தராமையால் இதுபயனிலாச்செய்கை.—அன்றியும், பண்டிதர் அவரதுசைவமகத்துவத்தின் அட-ம் பக்கத்தில் சிவனேவிஷ்ணுவாயுமிருக்கிறொன்று சொல்லுகிறதும்ன்றி, சு-ம், எ-ம் பக்கங்களில் சிவன்விஷ்ணுவென்னுமிருவரு மொருவரோயென்று இரண்டுமேற்கோட்பாட்டும்காட்டியிருக்கிறார். ஆதலால், விஷ்ணுசிவனேயாம். விஷ்ணுராமாவதாரம்பண்ணினது இராவணனைக்கொல்லுதற்காம். சீராமர் இராவணனை அவன்சிவனது வரத்தாற்பெற்றஆயுள்முடிந்தபின் கொன்றார். அவன்சிவனதுவரத்தாற்பெற்ற ஆயுட்காலம் முடிந்தபின் அவனைக்கொல்ல ஒரொறும்புதானும்வேண்டுவதில்லையே; பிணியேபோதுமே. ஆதலால்இந்தஅவதாரமும் சிவனது பயனிலாச்செய்கையே. அப்படியன்று, இராவணன் தன்னாயுள்முடியுமுன்கொல்லப்பட்டானெனின், சிவன் அவனுக்குஆயுள்வரங்கொடுத்தது பயனில்சொல்லாம். அல்லாமலும், இராமர் விபீஷணனுக்கு இலங்கையைஎப்போதும்சிரஞ்சிவியாயிருந் தாளச்சொல்லிவரங்கொடுத்தார். அவ்விவங்கையை இப்போதுநம்முடைய விக்டோரியாசக்கரவர்த்தினியம்மா ளாள்கின்றமை

யாற், சிவன்சொல் பயனில்சொல்லாம். இப்படிச்சிவன்பயனில்செய்கையும்கு பயனில்சொல்லுமுடையவராயிருக்கப், பண்டிதர் அவர்செய்கையையுஞ் சொல்லையுமறைத்ததும் சருவேசுரனுடையபெரும்பயனுள்ள செய்கையையுஞ் சொல்லையும் பயனில்செய்கையும்பயனில்மொழியுமென்றதுங் கபடமாமெனவறிக.

கூ0. ௩-வது. சர்வேசுவரன் தமதுஅன்பினால்மனிதரை இரட்சிக்கவந்தபோதும் மனிதர்செய்தபாவத்துக்குரியதண்டனையைத் தாமனுபவித்துத்தீர்த்து, அவர்கள்தங்கள்பாவத்தாலிழந்த மோகத்தை மீளவுமடைதற்கானவழிகளை யுண்டுபண்ணினதினால் அவர்நீதிஞன்றினதில்லையல்லோ? அப்படியே யெப்போது மவர்புதியவேற்பாட்டின்படி அவரவர் தகுதிக்கேற்றவிதமாகப்பாவங்களைமன்னிக்கிறார்: முழுப்பாவமுமன்னிக்கப்படுவதற் கேற்றவிசுவாசமும் நற்கிரியையுங்கொண்டவர்க்கு முழுப்பாவத்தையுமன்னிக்கிறார். அற்பபாவத்துக்குக்கூட உத்தரிக்குமுலகத்தில்விட்டு அதற்கேற்றபடிமனிதரைத்தண்டிக்கிறார். ஆதலால், அவர்எப்பொழுதும் நீதியைச்சமரசப்படுத்துகிறானெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர்காட்டிய ஆயிரம்ரூபாநுறுரூபாக்கடனுவமை எங்கள்வேதத்துக்குரியதன்றெனவும், கடனிறுக்குஞ்சக்தி சிறிதுமில்லேன் என்கடனைப் பொறுத்திரகூழி” என்றுமன்றாடலும் பாவப்பொறுத்தலடைதற்குரிய புண்ணியக்கிரியைதானாதலால் அப்படிப்பட்ட மன்றாட்டுக்குஞ் சருவேசுரன்மனிதர்பாவத்தைமன்னிக்கிறார் (அர்ச். மத். கஅ: ௨௩-௨௭.) எனவும், கடவுள்ஒருவரிடத்தில் பாவபரிகாரத்துக்குரிய நற்கிரியைமுதலியவைவயில்லாமலே அவரதுபாவத்தைமன்னித்தால், அதுநாம்இந்நூலின் அடம் இலக்கத்திற்காட்டியபடி நீதியின்மைமுதலிய பலகெடுதிக்குக் காரணமாயிருக்குமெனவும், பண்டிதர்: “கடவு ளாமான்மாக்களைப்பிறவியிலும் நரகத்திலும்புகுத்தல் கர்மபாவங்களின்பயனாமெனக்கொள்க” என்றிங்கேகூறியதும் வேறிடத்திற் சிவனேஆன்மாக்களின் பாவத்துக்கு அவைகளைக்காலங்குறித்து நரகத்துப்புகுத்துகிறானென்றதுமுதலியவைகளும், ஒருவனதுபாவம் அவன்அதன்பரிகரிப்புக்குரியநற்கிரியைமுதலியவற்றைச்செய்யுமுன் மன்னிக்கப் படுவதன்றென்னுங்கருத்தையே தருகின்றதெனவும், சிவன் தம்மையவமதித்ததக்களையும், தேவர்களையும், தாருகாவனத்துருஷிகளையும் *சங்கத்தாரையுங் கொடுமையாய்ப்பழிவாங்கினதை ஸ்காந்தமுதலியசைவபுராணமுதலியவைகள் பிரசித்தமாகக்காட்டும்போது, பண்டிதர் சருவேசுரன் தாம்கண்டிப்பானநீதியை யுடையவொன்றுகாட்டுதற்குப் பிரயோகித்த பழிவாங்கலென்னுஞ்சொல்லால் அவர்மேற்குறைசுமத்தவிரும்பிக், கடவுள் தனக்குப்பிழைசெய்தனைத்தண்டித்தல்நீதியல்ல, பழிவாங்கு

* ஆதிகாலத்தில் பூமியிலேபாண்டிநாட்டில்மதுரைமாநகரத்திருந்தசங்கப்புலவர்கள் நம்மையவமதிப்புச்செய்ததிற்பொருட்டு அவர்கள்கர்வபங்கமாகும்படி நாம்பிரமவிஷ்ணுசர்ஸவதிகளைத் திருவள்ளுவர்இடைக்காடர் ஓளவையாக அவதரிக்கும்படிசெய்தனமென்று சிவனேபார்வதிக்குச்சொல்லினொன்று திருவள்ளுவர்சரித்திரங்கூறுகின்றது. இது சிவன்பழிவாங்குங்குணமுடையொன்று காட்டவில்லையோ?

தலாம். பழிவாங்குபவர்கடவுளல்லர் என்று கூறிக், தாம்கடவுளென்று பேசுஞ்சிவனையுந் தாமேகடவுளல்லொன்றுகாட்டியது அறியாமையெனவுமறிக.

கூக. சு-வது. ஆன்மாக்களை அநாதியிலேயே பந்தித்திருந்தமலமானது அவைகளினறிவைக்கெடுத்துவிட்டதுமல்லாமல் அவற்றிற்குக் கன்மத்தில்விருப்பமுங்கொடுத்ததாம். அதனால் ஆன்மாக்களிடத்துள்ளதுன்பத்துக்கிரங்கிச் சிவன் அவைகளுக்கும் மலத்தை நீக்கிச் சிவானந்தப்பெருவாழ்வாகியமோகூதத்தையருளும்படி அப்போது சித்தமாகிச், சில ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தாலுண்டான விருப்பத்தை யனுபவிக்கும் படிக்கே, மலத்தினாலேயே, உடம்பும் அந்தக்காரணமும் உலகமும் போகமும் சிருட்டித்துக்கொடுத்துத், திரோதாயியினால் மும்மலங்களையுந் தொழிற்படுத்தித், தாமும் திரோபவனாய் ஆன்மாக்களையிருவினைப்பயன்களாகிய போக்கியப்பொருளில் அமிழ்த்திவிட்டு, இதனால் ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவகன்மத்துக்குத் தாமேகாலங்குறித்து நரகத்திலவைகளைப் புகுத்திவாதிக்கிறாராம். அந்த ஆன்மாக்கள் என்ன செய்யும்? தாமோ ஆணவமலத்தால் இயல்பாகவே அஞ்ஞானமுங்கருமத்தில் விருப்பமுமுடையவை. அதுகண்டு சிவனிரங்கித்தந்த தனுகாரணபுவன போகங்களும் மாயாமலங்கள். சிவன் இவைகளைத் தந்ததும் ஆணவமலத்தால் உண்டாக் கப்பட்ட விருப்பத்தையனுபவித்தற்கு. திரோதாயியென்னுஞ்சிவசத்தி யோ மும்மலங்களையுந் தொழிற்படுத்துகின்றது. சிவனோ போக்கியப் பொருளில் அமிழ்த்துகிறார். சிவன்பாவகன்மஞ்செய்யவிட்டால் ஆன் மாக்கள் பாவத்தைத் தான் செய்யும், சிவன்புண்ணியகன்மஞ்செய்யவிட் டால் ஆன்மாபுண்ணியத்தைத் தான் செய்யும். தங்களுக்கு வேறுவழி யில்லாமையாற் சிவன் செயற்படி ஆன்மாக்கள் பாவஞ்செய்ய, அதற்காக அவைகளைச் சிவன் நரகத்திற்புகுத்திவாதித்தல் இரக்கச் செய்கையா? கொடுமையும் அநீதமுமேயன்றி இரக்கமல்லவாதலால், சிவன் ஆன்மாக்களுடைய இந்தத்துன்பத்துக்குத் தாமேகாரணமென்று உடனே இரங்கி அவைகளின் மலங்களை நீக்கி அவைகளுக்கறிவுண்டாக்கி மோகூந்தரு தல் அவர்கடமையாம். சிவன் அப்படிச் செய்யாமையெனக் காரணம், ஆன்மாக்களெல்லாம் உடனே தங்களுக்கும் சிவனையும் மறியவும் பாவகாரணமாகிய மலங்களை நீங்கவும் முத்தியானந்தமடையவுஞ்செய்யச் சிவனுக்கு வல்லமைமுதலியவையிலாமையேயன்றிப் பண்டிதர் சொல்லும் இக்காரணங்களல்லவெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர்: “அங்ஙனஞ்செய்தல்கூடாது, முதலாவது, அப்படிப்பொறுத்திரகூழிக்கப்பட்ட ஆன்மாத் தன்னை யுங்கடவுளையுமறியாது. ஆகவே முத்தியானந்தமடையவல்லதன்று” என்றது சிவனுக்கு வல்லமையிலாமையை மறைக்கக்கருதியுரைத்த வீண்போக்கெனவுமறிக.

கூஉ. கரு. பண்டிதர் கிறிஸ்துவேதமானது மரித்தமனிதரொல்லாருங் கடையுகநாளில் அவரவர் ஆத்துமசரீரத்தோடே யுயிர்த்தெழுவார்களென்பதையும், அவருட்புண்ணியவாளர் அந்த ஆத்துமசரீரத்தோடுமோகூத்துக்கெழுந்தருளி அங்கேபேரானந்தத்தை நித்தியமாயிருந்தனுபவிப்பாரென்பதையும் மறுக்கநினைந்து,

மூ-வது. “பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகமில்லா தான்மாச்சுகதுக் கங்களையநுபவியாது. ஆதவி லவைநுகர்தற்பொருட் டித்தேகம்வேண் டுமென்பிராயின், நீவீர்சொல்லியதனுண்மை யாண்டுப்பெறப்பட்டது? பஞ்சப்புலனுமடங்கிச் செத்ததோர்பிணம்போலித்தேகமானதுகிடப்ப ஆன்மாவானது கனவின்கண்ணே சகலவித வின்பதுன்பங்களையும்நுப வித்தல்காண்கின்றேம். அஃதன்றிச் சடப்பொருளானாகியதேகமில்லாத உமதுகெருபினுதியர்முத்தியின்பமநுபவித்தலும் பாவஞ்செய்துபிசாசு த்தன்மைபூண்டசித்துப்பொருள்கள் நாகவாதையநுபவித்தலுமுளதெ ன்று நீவீர்சொல்வதென்ன? ஆதலாற்பூததேக மான்மாவின்துஇன்பது ல்பங்களுக்கு இன்றியமையாத அவசியமன்றென்பதுணர்க” என்கிறார்.

நாங்கள் பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகமில்லாமல் ஆன்மாவானதுசுக துக்கங்களையநுபவியாதுஎன்கிறதும், ஆதலால்அவைகளை அநுபவித்தற் பொருட்டு இந்தத்தேகம்மோகூத்தில்வேண்டுமென்கிறது மில்லையென வறிக.

கூங். ௨-வது. பண்டிதர் கடவுள்பயனில்செய்கை செய்பவ ரல்லொன்பது முன்னமேகூறினோம். ஆதலால்தேகமிருப்புழி யஃது பயனுளதாதல்வேண்டும். கண்ணிருப்பி னஃதுகாணல்வேண்டும். நா வருசித்தல்வேண்டும், மெய்பரிசித்தல்வேண்டும், மூக்குமோத்தல்வே ண்டுமெனவே கண்செல்லுந்திசையிலில்லாதனபொருள்களையாவும் ஆன் மாவிற்குத் தெரியாதிருத்தல்வேண்டும். ஆன்மாவினுனந்தத்திற்குக்கா ரணம் ஞானமே. எத்திசையினுமுள்ளபொருள்களை யொருங்குகா ணும்ஞானசுதந்தரனாகிய வான்மாவைக் கண்செல்லுமோர்வழிப்பொரு ளைமாத்திரங்காணவைத்தல் அதன்ஞானவியல்பைக்குறைத்தலாம்; ஆ தலாற்பேரறிவுடையதாகாது. ஆகாதபோதே பேரானந்தமடையாதெ னக்கொள்க. இப்படியேமற்றைநான்குபுலனுமிருத்த லான்ம அறிவை க்குறைத்துஆனந்தத்தைக்கெடுத்தலாம். மேலும்பூததேகம்பளுவுடை யது. ஆதலா லந்தரத்திற்செல்லாது. ஆகவே யான்மாச்சிறைப்பட்டு க்கிடக்கும். இஃதுமுத்தியிலுள்ளபேரானந்தத்தைக் கெடுப்பதாமென் னுணர்க” என்கிறார்.

கூசு. மூ-வது. மோகூதவாசிகளுடையகண்கள் சேகநாதர்முத லியவர்களைக்கண்டுகளிக்கும், நாக்கு அவரைத்துதித்துப்பாடிக்களிக்கும், சரீரம்அவருடையதிருவடிகளைவருடிச்சிரமேற்குடி யாந்தக்கூத்தாடும் மூக்கு அவர்திருவடிகளில்வானோர்பெய்யும் வானுலகமலர்முதலியவற் றின்பரிமளத்தைமோர்துகளிக்கும், செவிகள் அவராவானோர்துதிப்ப தையும் இசைக்குந்தேவகானங்கள்முதலியவைகளையுங் கேட்டுக்களிக் கும்.—௨-வது. சரீரத்தோடுபூமியினிருந்தவர்களிலும் தேவகிருபையா ல்தீர்க்கதரிசனவரமடைந்தவர்கள் நெடுந்தூரத்தில் நடந்தகாரியங்களை யும் நடந்துகொண்டிருந்தகாரியங்களையுங் கண்டுஞ்சொன்னார்களாதலா ல் மோகூத்தில்மேலானவரங்கள்பெற்றுச் சருவேசுரனைத்தரிசித்திருப் பவர்கள் எவ்விடத்திலுள்ளதையுங் காண்பார்கள்.—௩-வது. பூததே கம்பளுவுடையதாயினும் கடவுளதுசெயலால் அத்தேகத்தையுடையப றவைகள் அந்தரத்திற்செல்லுகின்றன. சைவருடையபுராணங்களும்:

சிவனேறியமாதும், சுந்தரமூர்த்தியேறியவெள்ளையானையும், சேரமான் பெருமானையனோறியகுதியையும் அந்தரத்திலெழுந்தனவென்கின்றன. ஆதலால்தேகமானது முத்தியிலுள்ளபேரானந்தத்தைக்கெடுப்பது மன்றெனவுங், ஆதலாற்கடவுள்மனிதராயுயிர்ப்பித்தல் பயனில்செய்கையன்றெனவும், முன்னே அகம் இலக்கத்திலே நாம்காட்டியவாறு சிவன் செய்கையுஞ்சொல்லுமே பயனில்செய்கையுஞ் சொல்லுமாமெனவுமறிக.

கூரு. ௩-வது. பண்டிதர்: “ஒர்தேகத்திலேயிருந்துசெய்த பாவ புண்ணியங்களின்பலனை அத்தேகத்திலிருந்தே ஆன்மா அனுபவிப்பது தகுதி; ஆதலால்நடுத்திர்ப்புநாளிற் சகலசீவாத்மாக்களுமுயிர்த்தெழுந்திருக்குமென்று நமதுசத்தியவேதஞ்சொல்லுகின்றது. அச்சரீரம்இவ்விடத்துள்ளசரீரம்போல இழிவுள்ளசரீரமன்று. அழியாதமகத்வசரீரமென்பிராயின், தேகத்திலிருந்துசெய்த பாவபுண்ணியங்களின்பலனை அத்தேகத்திலிருந்தே ஆன்மா அனுபவித்தல்வேண்டுமெனிற் பூமியிலேயிருந்துசெய்தபாவபுண்ணியத்தின்பலனைப் பூமியிலிருந்தன்றோ அனுபவித்தல்வேண்டும். முத்தியும்நரகமும்பின்னையேனுளவோ? பூமியிலு மவ்வீடங்களிலிருந்து செய்தனவற்றின்பலனை யவ்வீடங்களிலிருந்தேயனுபவித்தல்வேண்டும் ஒவ்வோரிடத்திற்செய்தபாவபுண்ணியப்பலனெவ்வோர்காலத்தனுபவித்தாலன்றோ அஃதுகூடும். செய்தவனனுபவிப்பதே தகுதி. இடத்திலுமொருசம்பந்தமுண்டா? அவ்வீடத்துள்ளசரீர மிழிவுள்ளசரீரமன்று மகத்வசரீரமென்றீர். அதன்பயனென்றோ? ஈண்டுக்குருடுமுடமுமாயிருந்தோ ராண்டுப்பூரணசரீரம்பெறின் அவர்பெற்றது தாமிருந்துபாவபுண்ணியமியற்றியசரீரமல்லவே. பின்னை முன்னர்ச்சரீரமேகொள்ளல்வேண்டுமென்பதற் கெட்டுணையேனுமோர்காரணங்காண்கிலேம். அழியாதமகத்வமுடையதேதவிர வீண்டுள்ளகுறைவுமுதலிய அங்குமுளதாகிற் குருடுஞ்செவிடுமாயிருந்து கடவுளின்றிவ்வியாறுக்கிரகம்பெற்று முத்திபெற்றோரடைந்தமுத்தி யென்னமுத்தி. இவ்வாறுசொல்வதறிவாகுமா?” என்கிறார்.

கூசு. ௧௩-வது. மனிதன்செய்த புண்ணியபாவங்களின் பலனாகியமோகூதானந்தத்தையும் நரகவாதையையும் மனிதனடைவதேதருதியாம். மனிதனென்பது ஆத்தமமுஞ்சரீரமும்பொருந்தியபொருளாதலால், மனிதன்செய்தபுண்ணியபலனை அவனான்மாமாத்திரமனுபவித்தல் மனிதனனுபவித்தல்ஆகாது, ஆதலாற், புண்ணியஞ்செய்தமனிதன் மோகூதானந்தமனுபவித்தற்கு, அவனுடலினின்றும்பிரிந்தஆன்மாவானது அவவுடலைக்கூடுதல் ஆவசியகமாமெனவறிக.—௨-வது. புண்ணியவாளர் குருடர், முடவர், செவிடர்முதலிய அங்கவீனர்களா யுயிர்த்தெழுவதில்லையெனவறிக.

கூஎ. ௪-வது. பண்டிதர்: “ஒருவனுடலம்பொழுதப்பொழுதுமாறி எண்பதுபிராயத்தில் ஒருவனுக்குப்பத்துப்பன்னிரண்டு சரீரமாகுமே. இதில் எந்தச்சரீரமவனோடெழுந்திருப்பது. குழந்தையுடம்பா? விருத்தாப்பியுடம்பா? வாலிபுடம்பா? அல்லது எல்லாமா? எல்லாம்பெறுதல்கூடாது. ஒன்றாயின் மற்றதிலிருந்துசெய்தபாவபுண்

ணியப்பல னனுபவிப்பதெங்ஙன்? ஆதலாலுடம்புபெற்றும் பெற்றோர்க்கம் நிறைவேறுது பயனில்செய்கையாகுமே” என்கிறார்.

கூஅ. உயிர்த்தெழுபவர்கள் முப்பத்துமூன்றுவயதுக்குரியசரீரத்தோ டெழுந்திருப்பார்களென்று சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். மருந்துமுதலியவைகளின்சக்தியால் நாற்பதுவயசுள்ளவன் முப்பதுவயசுக்குரியதேகத்தையும், ஐந்துவயசுப்பிள்ளை ஏழுவயசுக்குரியதேகத்தையும்டைகிறதையும், அதனாலவர்க்குநன்மையுஞ்சந்தோஷமுமேயன்றி முன்னிலைமையிலுங்கேடுத்துக்கமும் உண்டாகாமையையும், பிரத்தியக்ஷமாகக்காண்கின்றோமல்லோ? அப்படியே, உயிர்த்தெழும்மனிதர் இந்தவயசுக்குரியதேகத்தையுடையவராயிருத்தலில் அவருக்கின்பமன்றித் துன்பத்துக்குரியமாற்றஞ்சிந்திதுமிராதெனவும், ௩௩-ம் வயசுக்குரியவுடம்போடுயிர்ப்பவர் வேறுவயசுக்குரியபாவபுண்ணியப்பலனையதுபவித்தல்: ௨௦-ம் வயதிற்குற்றஞ்செய்தவன் அதன்பலனாகியதண்டனையை அரசனால் ௨௧-ம் வயசில் அதுபவித்தலும், ௩௦-ம் வயதும்பட்டும்யோக்கியதையுடனுத்தியோகஞ்செய்தவன் ௪௦-ம் வயதிலும் அதற்குவெகுமானசம்பளம்பெற்றுமகிழ்தலும்போலவெனவும், ஆதலால் உடம்பைப்பெற்றோர்க்கம் நிறைவேறுமெனவும், ஆதலால் இதுபயனில்செய்கையன்றெனவுமறிக.

கூக. ௩-வது. பண்டிதர்: இவ்வுலகத்திலொருவனுடல் புல்பூண்டு விருக்ஷ மிருகமாதியவற்றிற்கலப்பது மிவைமீளப் பிறமனுஷருடையஉடம்பிற்புகுதலுமாக ஒருகூறிருவருடம்பிற்குப் பொதுவாதல்காண்கின்றனம். அக்கூறு நடுத்திர்ப்புநாளில் யாருக்குரியது. அதையிருவருடம்பிலும்பொருத்தல் கடவுளாலுங்கூடாதே. ஆகவே சகலஜீவாத்மாக்களுந் திரும்பமுன்பெற்றதேகம்அடைதல்கூடாதகாரியமாயிஃதுளதெனச்சொல்லுஞ்சத்தியவேத மசத்தியமாகின்றதே. ஈண்டுநாத்தனவற்றால் உடல்திரும்பஎழும்புதல் முதலாவதுதகுதியின்மையும் இரண்டாவதுஅவசியமில்லாமையும் மூன்றாவதுகூடாமையும் நாலாவதுமுத்தியைக்கெடுப்பதுமென்றுணர்க” என்கிறார்.

கூ௦. ௩-வது. ஒருவனுடல், முன்னேபுல்பூடுவிருக்ஷம்மிருகமுதலியவற்றிற்கலக்கவும், பின்னர்ப் பிறமனுஷருடையவுடம்பிற் கலக்கவுஞ்செய்து, அதனால்ஒருகூறு பலருடம்பிற்குப் பொதுவாயிருக்கச்செய்யும் வல்லமையுள்ளகடவுளுக்கு அந்தப்பிறமனுஷருடம்பிற் கலந்தகூறினைப்பிரித்து, அதன்சரீரத்திற்சேர்த்து முன்போலவொருசரீரமாக்கஇயலாதென்ப தறிவன்றெனவும், சைவருடைய பெரியபுராணமும்: கைலாச தரிசனஞ்செய்யவிரும்பிப் பண்ணின பிரயாணத்தில்மாம்ஸந்தேய்ந்துசிந்த எலும்புகளுமுறிந்துகிடந்த அப்பமூர்த்திநாயனார், பிறகுசிவன்எழுந்திருவென்றபோது, அழிந்தவுறுப்புகளெல்லாம் முன்போலகிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்ததேகத்தோடுமெழுந்தனொன்றும், சிலவருஷங்களுக்குமுன் முதலையால்விழுங்கப்பட்ட தம்பிள்ளையைக்குறித்துத் துக்கப்பட்டிக்கொண்டிருந்த பிராமணர்க்கிரங்கிச், சுந்தரமூர்த்திநாயனார்ஒருபதிகம்பாட, அந்தமுதலை அந்தப்பிராமணப்பிள்ளையை, அன்றைத்தினமட்டுமானவருஷங்களுங் கூட்டியுள்ளவயசுக்குரியவுடம்போ

௫ உமிழ்ததென்றுஞ்சொல்கின்றதனும், பண்டிதர்கூறியது அவர்சமயத்துக்கும்விரோதமானதெனவும், ஆதலாற்சருவேசுரனுக்கு மனிதரையவரவருடம்போடுயிர்த்தெழுச்செய்தல் கூடுமெனவுமறிக. சாத்தனுடலிற்கலந்த கொற்றனுடற்கூறினேப்பிரித்துச் சாத்தனுடலாக்கும்போது, கொற்றனுடலின்கூறுகுறையாதோவெனின், சர்வவல்லபமுள்ளகடவுள் தந்தையுந்தாயுமாகியஇருவருடலிலும் ஒருகேடும்கூண்டாகாமலே அவ்வுடலின்கூறுகியசுக்கிலசோணிதங்களை அவர்பிள்ளைகளினுடம்பாகும்படிசெய்கிறார். அல்லாமலும், தாயினுடலில்ஒருகேடுமுண்டாகாமலே அவ்வுடலின்கூறுகியமுலைப்பாலைப் பிள்ளையினுடையவளருமுடம்பாகும்படிசெய்கிறார். இப்படிக்கடவுள் ஒரோசரீரத்துக்குரியகூறுகொண்டு அந்தச்சரீரத்துக்கு அற்பக்கேடு முண்டாகாமலே வேறுசரீரத்தையுஞ்செய்யக்கூடியவராயிருத்தலால் சாத்தனுடலின்கூறுகுறையாமலே கொற்றனுடற்கூறினேப்பிரித்துக் கொற்றனுடலாக்கக்கூடியவராயுமிருக்கிறானவறிக.—அன்றியும், ஒருசரீரத்திலே கத்திவெட்டுமுதலியவைகளாலே மாம்ஸம்அறுந்துபோயிருக்கும்போது கடவுள்புதுமாம்ஸம்வளர்வித்து அந்தச்சரீரத்தினது மாம்ஸமாக்குகிறார். ஆதலாற்சருவேசுரன் கடையுகளாலிலேஎல்லாமனிதரையும்உயிர்ப்பிக்கும்போது இருவருடம்புக்குப்பொதுவாயிருக்கும்ஒருகூறினே ஒருவருடம்பில்உரிமைப்படிபொருத்தும்போது குறையுமாம்ஸமுதலியவைகளாவளர்வித்து, அவ்வுடம்புகளினுடையமாம்ஸமுதலியவைகளாக்குதலும் அவராக்கூடுமெனவறிக. ஆதலாலும் முன்சொன்னபடியேயும், உடல்திரும்பஎழும்புதல் தகுதியும், ஆவசியகமும், கூடுமானதும், முத்தியைக்கெடாததுமாமெனவும், ஆதலாற்சத்தியவேதமாத்நிரமேசத்தியவேதமாமெனவுமறிக.

க௦௧. கூ-வது. பண்டிதர்...“பிறவியில்விடாது முத்திசாதனமான்மாக்களுக்குக்கொடுத்தல் கடவுளுக்கருமையாவென்பிராயின், கர்மாதிகளியற்றுவதற் குடம்பவசியமேயாம். முத்திசாதனங் கடவுள்வேறுவழியாய்க்கொடுத்தல் கூடுமாகூடாதாவென்பது, கிஞ்சித்துவஅறிவுடையேமாதலின், யாமுணர்கிலம். கடவுள்விட்டவழியி லோர்விரோதங்காண்கிலேம். வேறுவழியிலதா எனக்கேட்பதற்கு நாமுரியரல்லேம். மேலும்எந்தவழியில்விடினு மிந்தக்கேள்வியேவருமென்பதுணர்க.” என்கிறார்.

க௦௨. சிவன்: மலபந்தத்தினால் அறிவில்லாதிருந்த ஆன்மாக்கள் கருமமுதலியவைகள்செய்யும்படிக்கே அவற்றிற்குச்சரீரத்தை மலத்தினாலேயேயமைத்துக்கொடுத்தது அவைகள்பாவஞ்செய்யவிட்டவழியாயிருத்தலாலும், அப்படித்தாமேயவைகளைப்பாவஞ்செய்யவிட்டு அவைகள்செய்தபாவத்திற்காகத் தாமேகாலங்குறித்து அவைகளோரகத்திற்புகுத்திவாதித்தல் அவர்நீதியிரக்கமுதலியவைகளில்லாதவொன்று தெரிவிக்கும்வழியாயிருத்தலாலும், முத்திசாதனத்துக்குச்சிவன்விட்டவழிவிரோதமானவழியேயெனவும், இத்தவறுஆன்மாக்களுக்குநீதமக்கும்வராதவழியைத் தெரிந்துநீததாமைசிவனுக்குஞானமும்வல்லமையுமில்லாமையேயெனவுமறிக.

௧௦௩. ஏ-வது. பண்டிதர்: ஆன்மா “முத்தியையடையும்போது முதலிலேசாலோகபதவியடையும். சாமீபசாரூபசாயுச்சியபதவிகளைப் பின்னொன்றொன்றுப்பொருந்தும். ஞானம்வளர்த்துவளர்த்துவரக் கடைசியிலான்மாவானது தானும்பதியையொப்பதாகிய ஞானமடைந்து சர்வானந்தசகிதனாகும்” என்கிறார்.

௧௦௪. சிவஞானசித்தியாரின் அ-ம் சூத்திரத்து உக-ம் பாட்டு நாயாந்து: சிந்தித்தற்கருமமேமேற்கொண்டு பேரறிவாகியசிவமுஞ் சிற்றறிவாகியதாமும் ஞாயிற்றினொளியுங்கண்ணொளியும்போல தத்துவித மாய்சிற்றலான் தாமுளராதலறியப்பெறாது சிவத்தோற்றமொன்றே காணப்பெற்று, நிருவிகற்பஞ்சவிகற்பமிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தேநிற் பொன்பதாம் என்கின்றது. ஆதலால்சாயுச்சியபதவியென்பது ஆன்மா வேறுசிவன்வேறாயிராமல் சூரியனொளியுங்கண்ணொளியும்போல ஆன் மாவின் துதேற்றமின்றிச் சிவனோடத்துவிதமாகி நின்றலாதலாலும், அப்படியொன்றாய் நின்றலநிருவிகற்பசவிகற்பமிரண்டிற்கு மிடைநின்றலா காது ஆன்மாகூனியமாகிவிடுதலேயாமாதலாலும், ஆன்மாகூனியமாகி விடுதலே சாயுச்சியபதவியாம். ஆதலாற்பண்டிதர்ஆன்மாவானது கடைசியிற்சர்வானந்தசகிதனாகும் என்றதுத் தவறாமெனவறிக.

௧௦௫. ௧௬. பண்டிதர்: கிறிஸ்துவர் நரகம்சித்தியமென்பதுமுத லியவைகளைமறுக்க நரகத்தன்மைசொல்லத்தொடங்கி,

மூ-வது. “தனக்குவமையில்லாதானாகியகடவுளையறியாது தன தசேதனத்தினு லிவ்வுலகத்தினிடத்தேயான்மாவானது புரியாநின்றக ருமாதிகளால் அவ்வப்பிறவிகடோறு மீற்றிலேநரகத்தில்வீழ்ந்து, தா னியற்றியகருமாதிகட்கேற்பப் பரமசிவனால்கியமிக்கப்பட்டகாலம்வரை க்கும் அவ்விடத்திலிருந்து சொல்வதற்கரிதாகிய கொடியவாதையை அநுபவிக்கும்” என்கிறார்.

சிவனே ஆன்மாக்கள்நரகத்திற்படும்வாதைக்குக் காலங்குறித்த லால், யாம்இந்நூலின் கூக-ம் இலக்கத்திற்காட்டியிருக்கிறபடி அவர் அநியாயம், கொடுமை, வலியின்மைமுதலியவைகளை யுடையராயிருக் கிறுரெனவறிக,

௧௦௬. உ-வது. பண்டிதர்: “இவ்வாறுஆன்மா நரகத்திலேகொ டியவாதையைஅநுபவிப்பது நெருப்பைத்தீண்டினான்குண்டுணுதலும் நஞ்சையருந்தினான்உயிரிழத்தலும்போலத் தான்செய்தகருமத்தின்கா ரியமாகுமேயன்றிக் கடவுளாற்பழிவாங்கப்படுந்தன்மையதன்று” என் கிறார்.

பாவஞ்செய்தவரான்மாக்கள் அவர்மரித்தவுடனேதாமேநரகத்து க்குப்போகிறதும்இல்லை, நரகத்தால்இழுத்துக்கொள்ளப் படுகிறதும்இல்லை யாதலாலும் சிவஞானசித்தியாரின்முதற்சூத்திரத்து ௫௦-ம்பாட்டுரை: சிவன் “கோபமுடையவர்போலவுயிர்கள்செய்தகன்மங்களுக்குத் தக்க படிதண்டித்து” என்கின்றமையாலும், ஆன்மாக்கள்நரகத்திலேகொடிய வாதையையநுபவிக்கச்சிவனே காலங்குறிக்கிறு ரென்றுபண்டிதருஞ் சொல்லியிருத்தலாலும், நாம்மேலேகாட்டியபடிசிவன்தொழிலே ஆன் மாக்கள் பாவஞ்செய்யக்காரணமாயிருத்தலாலும் ஆன்மாநரகத்திலே

கொடியவாதையை நடுபவிப்பது நெருப்பைத்திண்டி னுன்குண்ணெல்லமு தலியவைபோன்றதன்று, மேலேகாம்பொன்னபடி சிவனது அநீதக்கொ மெய்யாலாவதேயாமெனவறிக.

க௦௭. ௩-வது. பண்டிதர்: “நீவீர்கூறுமாறு நரகம்நித்தியமன்று, சர்வஜீவதயாபரகடவுள் ஆன்மாவைநித்தியநரகிற்செலுத்துவாரல்லர், ஆன்மாவநந்தபாவஞ்செய்ததாயினன்றோ நரகமுமநந்தமாகும். வரைப் பட்டவாழ்நாநையுடையதாகியஆன்மா அநந்தபாவஞ்செய்யுமா? அந்தப் பட்டவான்மா அந்தப்பட்டகாலத்திலியற்றியபாவமும் அந்தப்பட்டத ன்றி அநந்தமாகாது. இவ்வாறந்தப்பட்டபாவத்திற்குக் கடவுள் ஆன்மா வை அனந்தகாலம் அனந்தவாதையனுபவிக்கவைப்பாராகில் அவரது சர்வதயாலக்ஷணமெங்ஙனோ? மேலுங்கடவுள் ஒவ்வொரு ஆன்மாவுக்கு ன்செய்வதெல்லாம் நன்மையேயன்றோ? அப்படியாகில் நரகிற்புக்கவான் மாவுக் கவர்செய்தநன்மையாது? எல்லாம்நன்மையேசெய்வாராதலிற் சிவமெனப்போற்றப்படுவோ ரவ்வாறுநித்தியவாதையளிப்பாரல்லர். ஆ தலானரகத்தில் வீழ்ந்தோர் தம்பாவத்திற்கேற்பதோர் காலமாத்திரமே அவ்வாதைய நடுபவிப்பாரென்றறிக” என்கிறார்.

மூ-வது. இந்நூலின் சகூ-ம் இலக்கமுதல் கூரு-ம் இலக்கம்வரை யிற்கூறியநியாயங்களால் மறுபிறப்பில்லை யென்பதைஸ்தாபித்தோம். மறுபிறப்பில்லாதபோது நரகத்துக்குப்போன ஆன்மாவுக்குப் பிறகு போகுமிடம்வேறில்லாமையினால் நரகம்நித்தியமா மெனவறிக. ௨-வது. “உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலையுண்ண வண்ணத்தல்செய்யாதளறு” எ ன்னுந்திருவள்ளுவர்குறள் மாம்ஸம்புசித்தவர்நரகத்தினின்று வெளிப்ப டார். என்கின்றது. ஆறுமுகநாவலரதுபாலபாடம். ௩-ம் புத்தகத்து கூரு-ம் பக்கமுதலியவைகள் “தன்மனைவிகொண்மிவந்தசீதனப்பொரு ளையழித்தவனும் அளவில்லாதகாலம்நரகத்திலேகிடந்தழுந்துவன்” எ ன்கின்றன. இவைகள் பாவத்தின்கணக்கைநோக்கி நித்தியகாலமும் அளவில்லாதகாலமும் நரகத்திற்புகுவோர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டன வேயன்றிப் பாவத்தின்கணக்கைநோக்கியல்லவென்றுகாட்டலால், பண் டிதர் “அநந்தபாவஞ்செய்யினன்றோ நரகமுமநந்தமாகும்” என்றதுமு தலியவைகள் சைவவேதசாஸ்திரங்களுக்கும் விரோதமானவைகளென வும், ஆதலாற்கிறிஸ்துவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஆன்மாக்கள்கனபாவத்திற் கு நரகத்தில்நித்தியமாய்வாதையனுபவித்தலும் அற்பபாவத்திற்கு உத் தரிப்புத்தீயுலகத்தில் அந்தந்தப்பாவத்திற்கேற்றவிதமாயுத்தரித்து மோ க்ஷமடைதலுமேதகுதியாமெனவுமறிக. ௩-வது. நரகம் அநித்தியமெ ன்றும், பிறவிபலவாமென்றும், ஆன்மாக்களெல்லாம் ஒருகாலத்தில் மோக்ஷமடையுமென்றும்கடவுளறிவிப்பாராயின், நாம்இந்நூலின் அ௨-ம். இலக்கத்திற்கூறியபடி மனிதர்கள் பாவத்துக்கஞ்சாமை புண்ணியத்தில் விருப்பமில்லாமைமுதலிய குணங்களுடையவராகிக், கடவுளினீதிமு தலியவைகளும்விபரீதமாய்முடியுமெனவறிக.

க௦௮. ௪-வது. பண்டிதர்: “அநந்தமகத்துவகடவுளுக்குச்செய் தபாவமாகையால் அப்பாவம் அநந்தமாகும்... என்பிராயின், மனுஷ னெ ப்படிப்பாபம்புரிந்தானாயினு மஃதுதனக்குவிரோதமாவதன்றி அப்பா

வத்தாற்கடவுளின்மனம்விகாரப்படுதல்கூடுமா! நெருப்பிற்கைவைத்த வன் நன்விரலைச்சுட்டுக்கொள்வதன்றி நெருப்பிற்குவிகாரம்வரும்படி செய்வதில்லை. காஞ்செய்யும்பாவத்தாற் கடவுளதுமனம்விகாரமுற்றுத் துன்பமடையினன்றோ நீவிர்சொல்வதொக்கும். பாபத்தின்பெருமை அப்பாவத்தினாலுண்டாகும் விகாரத்தின்பெருமையா லளக்கப்படுவ தென்றுணர்க” என்கிறார்.

ஆறுமுகநாவலர்செய்தபாலபாடம் ௩-ம் புத்தகத்தின் ௯-ம் ௧௦-ம் பக்கத்தில் “குடிகளுக்குச்செய்யும்மீமையினும் மகாராசாவுக்குச்செய்யுந்தீமை மிகக்கொடியது: அதுபோலவே ஆன்மாக்களுக்குச்செய்யுந் துரோகத்தினும் கடவுளுக்குச்செய்யுந்துரோகம் மிகக்கொடியது. குடிகளுக்குச்செய்ததீமை இராசாவினாலேபொறுக்கப்படினும் பொறுக்கப்படும், இராசாவுக்குச்செய்ததீமையோ பொறுக்கப்படமாட்டாது. அது போலவே ஆன்மாக்களுக்குச்செய்ததுரோகம் கடவுளாலேபொறுக்கப்படினும் பொறுக்கப்படும், கடவுளுக்குச்செய்ததுரோகமோ பொறுக்கப்படமாட்டாது. எங்கும்வியாபகமாய்இருந்து எல்லாமறியும்இயற்கைஇல்லாதவனாதலால், இராசாவுடையதண்டத்துக்குத் தப்பினும்தப்பலாம். எங்கும்வியாபகமாய்இருந்து எல்லாமறியும்இயற்கையைஉடையவராதலால், கடவுளுடையதண்டத்துக்கோ தப்பமுடியாது. ஈசுரத்துரோகமஎவ்வகைப்பட்டபிராயச்சித்தத்தாலுந்தீராது.— ஈசுரத்துரோகிகளுக்கு, நரகத்திலே, இயமதூதர்கள், இரத்தவெள்ளம்சிந்தும்படி இருப்புமுனைகளை நெருப்பிலேகாய்ச்சி, தலையிலும், கண்களிலும், செவிகளிலும், நாசிகளிலும், வாயிலும், மார்பிலும், அறைந்து, உடம்புமுழுதும் தாமிரமுதலியஉலோகங்களைஉருக்கியநீரைச் சொரிவார்கள். மயிர்க்காளோறும் அக்கினியிற்காய்ச்சியஊசிகளை அழுத்துவார்கள். அவயவங்கடோறும் இருப்பாப்புக்களை மாட்டுவார்கள். பின்புநெய்நிறைந்தசெப்புக்கடாரத்திலேவிழுத்திக் காய்ச்சுவார்கள். ஈசுரத்துரோகிகள் அந்தச்செப்புக்கடாரநெய்யிலே சந்திரசூரியர்உள்ளவரையும் குப்புறக்கிடந்துவருந்துவார்கள்—இப்படிநரகத்துன்பத்தைஅனுபவித்தபின், பூமியிலே மலத்திற்கிருமிமுதலியவைகளாய்ப்பிறந்திறந்துஉழன்று, பின்பு மனிதப்பிறப்பைஎடுத்து, வளி, குட்டம், கயம், நீரிழிவு, பெருவியாதி, மூலவியாதிமுதலிய மிகக்கொடியநோய்களினாலும் பசியினாலும் வருந்துவார்கள்” என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால்சைவசமயப்படியேயும் கடவுளுக்குச்செய்த துரோகபாவம் மகாகனமானபாவமானவென வறிக. அல்லாமலும், ஆறுமுகநாவலர்செய்தசைவவினாவிடை ௨-ம் புத்தகத்தின் ௨௨௦-ம் இலக்கத்தில் “சிவபூசைஎழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டவர்...பூசைபண்ணுதுபுசிப்பது பெருங்கொடும்பாவம்” என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுசொல்லுகிறபடி பூசைசெய்யாமையென்பெருங்கொடும்பாவமானதால், சைவசமயநூற்படியேயும்கனமானபாவத்துக்குக்காரணமாவது கடவுட்சம்பந்தமானவிஷயத்தில் அவர்விதித்ததைச்செய்யாமையேயாமன்றிக் கடவுள்மனவிகாரமுற்றுத்துன்பமடைதலன்றெனவும், இந்தப்பெருங்கொடும்பாவஞ்செய்தவன் பெருநெருப்பிற்கைவைத்தவன் தனதுகைவெந்துபுண்ணுகியாறாமலே

சன்னிகண்ட்சொவதுபோல நரகத்திற்கொடியவாதையை நீங்காதனுபவித்துச் சாவாமற்சாவானெனவுமறிக.

க0௯. ௫-வது. பண்டிதர்: “தண்டனையனுபவிக்கச்செய்யும்போது அத்தண்டனையின்காரணமின்தென்றான்மாவையுணரவையாதிருப்பிற் றண்டனையடியாய்மென்பதுமிகவுஞ்சரி. அங்ஙனமாகவே யிப்பிறப்பிப்பிப்பிப்பிறத்தற்கு முற்பிறப்பினின்னன்புரிந்தனன்யானென வான்மாவீண்டுணர்தல்வேண்டுமே. அவ்வுணர்வையாவரொருவரிடத்திலுங்காண்கிலம். ஆதலால்மறுபிறவிபொய்யென்பீராயின், தண்டனையைக்குறித்தன்றோ அவ்வாறுசொற்றனம். பிறவியைத் தண்டனையென்று யாவர்சொன்னார். பாவத்தோடொப்பப் புண்ணியமும்பிறவியின்காரணமாய்நிற்பதேயாம். கடவுளையுந்தன்னையுமறியுமறிவுவருமட்டும் பாவபுண்ணியமிரண்டும் பிறவிக்குவித்தெனத்தேறுக. எப்பிறப்பு மெங்கிலையும் இன்பதுன்பமிரண்டும்பயக்கவல்லது. அவ்வாறின்பம்பயக்கவல்லதோர்பிறவியைத் தண்டனையென்று கூறுதற்காது. பிறவியடைந்து முத்திசாதனமடைதல்வேண்டுமாதலிற் பிறவியுறுவதெனவும், பிறவியிலியற்றியபாவத்தின்றண்டனைநரகமெனவுங்கொள்க” என்கிறார்.

ஆறுமுகநாவலர்பாலபாடம் மூன்றும்புத்தகத்து கங்ங-ம் பக்கத்திலே “கணவன்சொற்படிநடவாதவள் நாயாகவும்நரியாகவும்பிறப்பள். கணவனையிகழ்ந்தவள் புனியாய்ப்பிறப்பள். பரபுருஷனையிச்சித்தவள் பேய்வடிவமடைவள். கணவன்பசித்திருக்கப்பிசித்தவள் பன்றியாய்ப்பிறப்பள்” என்றும், அஉ-ம் பக்கத்திலே “அவந்தருமத்தைவிற்பாவத்தினாலே யானையாய்ப்பிறந்தான்” என்றும், கஉ-ம், கங்-ம் பக்கத்திலே “கொலைப்பாவிகள்எண்ணில்லாதகாலம் நரகத்துன்பத்தைஅனுபவித்து, பின்புபூமியிலேபிறந்து, ஈனே, காசம், குட்டம், பெருவியாதி, நெருப்புச்சுரம், கைப்பிளவைமுதலியநோய்களினால்வருந்தி உழல்வார்கள்” என்றும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கைலாசத்திலிருந்தஆலாலசுந்தரர் மோகபாவத்தாற் பூமியில்நம்பியாரூராகப்பிறந்தாரென்று பெரியபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. அவாவேயெவ்வகைப்பிறப்பிற்குங்காரணமென்று தமிழ்மறையின் “அவாவென்பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுங்-தவாஅப்பிறப்பினும்வித்து” என்னுங்குறள்சொல்லுகின்றது. தருமம் பிறப்பைநீக்கிமோகூத்ததைத்தருவதென்று ஷைதமிழ்மறையின் “வீழ்நாள்படாஅமைநன்றற்றினின்தொருவன் வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்” “சிறப்பினுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங் காக்கமெவனோவுயிர்க்கு” என்னுங்குறள்கள்சொல்லுகின்றன. ஆதலால்எவ்வகைப்பிறப்பும் பாவதண்டனையென்றும், இருள்சேராததருமம் பிறப்பைநீக்கிமோகூத்தருவதென்றும் சைவசமயங்கூறுகின்றதெனவும், இந்தப்பண்டிதரோ தாமியற்றியசைவமகத்துவத்தின் க0௫-ம் பக்கத்தில், “தனக்குவமையில்லாதானாகிய கடவுளையறியாது தனதேசேதனத்தினு விவ்வுலகத்தினிடத்தே யான்மாவானதுபுரியாநின்றகருமாதிகளால் அவ்வப்பிறவிகடோறு மீற்றிலேநரகத்தில்வீழ்ந்து, தானியற்றியகருமாதிகட்கேற்பப் பரமசிவனுந்நியமிக்கப்பட்டகாலம்வரைக்கும் அவ்விடத்திலிருந்து சொல்வதற்கரியதாகிய கொடியவாதையை யனுபவிக்கும்” என்று

சொல்லி, இதனால், தண்டனையைப் பிறவியென்று தாமேயேற்றுக்கொண்டிருக்கிறானெனவும், ஆதலால்சிவன்: ஆன்மாதண்டனையைநுபவிக்கும்படிசெய்யும்போது, அத்தண்டனையின்காரண மிதுவென் றந்தவா ன்மாஉணரவையாதிருப்பின், அதுஅநியாயமேயெனவும், அங்ஙனமாக, இப்படிப்பிறத்தற்கு, முற்பிறப்பினின்னபுரிந்தேன்யானென எந்தஆன் மாவு மிங்கேயறிந்திராமையால் மறுபிறவிபொய்யேயாமெனவுமறிக.

கக௦. க௭. பண்டிதர்: கடைசியாக ஆசாரகிருத்தியங்களையும் விசுவாசத்தையுங்குறித்துப்பேசத்தொடங்கி,

மூ-வது. கடவுளாவணங்கவேண்டிய ஆசாரகிருத்தியங்கள் ஒவ்வொருசமயத்திலும் ஒவ்வொருவிதமாயுணர்த்தப்படுகின்றன. தர்க்கசாஸ்திரத்தால் அளவிடப்படுங்கால் இஃது தகும் அஃது தகாதென்றுசொல்லப்படுந்தன்மைய தொன்றுமில்லை. ஒன்றற்பயனுண்டென்றும் மற்றொன்றற்பயனில்லையென்றுஞ் சொல்லலாகாது. கடவுளிலேபற்றிய அன்புவிசாவிக்க மனமானது அவனதுதிருவடித்தாமனாகளிற்செல்லுமாயின் எதனைத்தான் தீதென்றுசொல்லலாம்? அதுவன்றியாதுபுரியினும்தீதேயாகும் என்கிறார்.

உலகிலுள்ள எல்லாச்சமயங்களும் தமக்குள்பேதமுடையன. மெய்யானகடவுள்சத்தியசுருபியாதலால் ஒருபொருளையேஒருசமயத்தில் ஆமென்றும், மற்றொருசமயத்தில் அன்றென்றுஞ்சொல்லாராதலால், அச்சமயங்களுள் ஒன்றேகடவுளாலருளப்பட்ட சத்தியவேதாசாரசமயமும் மற்றவைபொய்ச்சமயமும். மெய்யானகடவுள்தாமருளியமெய்யானவேதத்தால் எதனைஎவ்வாறுசெய்யவிதித்தாரோ அதனையவ்வாறுசெய்தலேபுண்ணியமும், அதற்குவிரோதஞ்செய்தல்பாவமுமா மாதலால், மெய்யானகடவுளால்விதிக்கப்பட்ட ஆசாரகிருத்தியமாத்நீமே தக்கதும்பயனுள்ளதுமாமன்றி, மற்றவைஅவையுள்ளனவல்லவெனவும், மெய்யானகடவுள்விதித்ததைச்செய்யாமல் அவர்விலக்கியதையாவது வேறொன்றையாவதுசெய்தல் உண்மையாய்ப்பார்க்குமிடத்து அவரிடத்துப்பற்றிய அன்புவிசாவிக்க மனமானது அவரதுதிருவடித்தாமனாகளிற்செல்லுதலாகாதெனவுமறிக.

கக௧. உ-வது. பண்டிதர்: “பெற்றதாயர் தமதுகுழந்தைகளைக் கங்கையிலமிழ்த்திச் சிசுவதைசெய்வதும்புண்ணியமா? நினைக்கவேருஞ்சம்பதைக்கிலதாளன்பிராயின், ஆபிரகாஞ்செய்தாற்புண்ணியம் அரிவையர்செய்தாற்பாவமென்பதாநுமதுவிதி? ஆர்செய்யினுமென்? அகத்தன்றோபுண்ணியமுளது. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற னாகுலநீரபிற. தன்குழந்தையைக்கொல்லும்படிகடவுள்கேட்டனொன்று யாவனொருவன்விசுவசிப்பனாயின், கடவுள்கேட்டாரொன்பதுமெய்யாயினும் பொய்யாயினுமாகு, விசுவசித்தவாறுதன்கடமையைச்செய்யும்வரைக்கும் அவன்கடவுளுக்குத்தொண்டுசெய்திலன். கொல்லாதொழிவதே பாவமெனத்தேறுக” என்கிறார்.

ஆபிரகாமோசுருவேசுரன்னேரிற்பேசினார்; பிள்ளையில்லாதஇவருக்குப்பிள்ளைவரங்கொடுத்தார்; கொடுத்தபடி இவருக்குப்புத்திரன்பிறந்தான். அதனால்சுருவேசுரன் இவர்குமாரனைத்தமக்குப்பலியிடக்கேட்

டபோது, அப்படிக்கேட்டவர்சர்வேசுரன்தானென்று திரிபின்றியிவர
றிந்திருந்தார். சர்வேசுரன் நியாயமில்லாதவைகளைச்செய்வியாராதலா
ல், அதற்குடனேயமைந்து இவரதுஓரோபேறானகுமாரனை அவருக்கு
ப்பனியிடத்துணிந்தார். சர்வேசுரன் இவரப்படிச்செய்யச் சொன்னது
தம்முடையஓரோபேறானகுமாரன் மனிதர்பாவங்களினிமித்தந் தமக்கு
ப்பனியாகப்போகிறதின்சாயலாக இதைக்காண்பித்தற்காகவாதலால், அ
ந்தப்பனி நடக்கவிருந்தசமயத்தில் அந்தப்பின்னைக்குப்பதிலாக ஆட்டுக்
கடாவைப்பனியிடும்படி. மீளவுமறிவித்ததுமன்றி இவருக்கு அநேகவரங்
களையுந்தந்தருளினார். பெற்றதாயர் கங்கையிலே தம்பிள்ளைகளையெறி
தலோ? கங்கையானதுதெய்வமல்லாமையினாலும், தேவகற்பனை இப்படி
யிருக்குமென்று இந்தத்தாயர்கள்நம்புதற்கு ஒருகாரணமும்இல்லாததி
னாலும், இக்கொலைகளைச்செய்தபோதெல்லாம் ஒருதெய்வமும்இவைக
ளைத்தடுத்ததும் அவர்களுக்குவரங்கொடுத்ததும்இல்லாமையினாலும், இ
க்கொலையைக்கடவுள்செய்வித்தற்கு இன்னஆவசியகம் உண்டாயிருந்
ததென்று இதுவனாயில்வெளிப்படாமையினாலும், மூடபத்தியுங்கொ
டியகொலைப்பாதகமுமேயன்றிவேறல்லவெனவும், ஆதலால்பண்டிதர்
தாயர் தன்குழந்தையைக்கொலைசெய்யும்வரைக்கும் அவர்கள்கடவுளு
க்குத்தொண்டுசெய்கிலர். கொல்லாதொழிவதேபாவமெனத்தேறுக எ
ன்றது அறியாமையெனவுமறிக.

ககஉ. ந-வது. பண்டிதர்: “கடவுளால்வராது பொய்யாய்வந்
தவிசுவாசமும் புண்ணியத்தைத்தரவல்லதாஎன்பிராயின், அதற்குஞ்
சத்தேகமா? ஒவ்வொருவனுடையபாவபுண்ணியமு மவனவன்விசுவா
சத்தாலேயே அளக்கப்படுமென்றறிக” என்கிறார்.

பெரியபுராணம்: சிவன், சிவனடியார்வேடமா யொருபக்தரிடத்
திற்போய், அந்தப்பக்தரின்மனைவியைத் தமக்குக்கொடுக்கக்கேட்டார்.
அவர் அதற்குச்சம்மதித்துத் தம்முடையமனைவியை யவர்க்குக்கொடுத்
ததுமன்றிஇதினிமித்தமாகத் தம்முடையஇனத்தவரால் அந்தஅடியார்
வேடத்தவர்க்கு வழியில்ஓரிடையூறும்வாராமல்ஆபுதபாணியாகி அவ
ரோடுவழிவிடப்போய், அந்தப்பெண்ணை அவர்கொண்டுபோகாமற்றடுக்
கவந்த தம்மினத்தவரெல்லாரையுங் கொன்றுவிட்டாரென்கிறதுபோல,
விபூதி ருத்திராக்ஷமணிந்துகொண்டுவந்து மனைவியைக்கேட்கிறவரெல்
லாருக்கும் தம்மனைவியைக்கொடுத்து, இதைத்தடுக்கும்இனத்தவனா
யுங்கொல்லும்விசுவாசம் பெரியகொடும்பாவத்தைத்தரவல்லதாதலால்
இப்படிப்பட்டவிசுவாசம் மூடத்தனமாமெனவும், இப்படிப்பட்டவிச
வாசத்திற்கு அளப்பது நரகக்காணிதானெனவும், விசுவாசிக்கத்தக்கது
பாவத்துக்குரியசெயலாயிருக்கலாகாதெனவுமறிக.

ககங. ச-வது. பண்டிதர்: “அப்படியாயின் ஓர்சமயங் கடவு
ளாலருளப்படினென், அருளப்படாவிடினுமென், மனமான ததனைக்க
டவுளான் அருளப்பட்டதென விசுவசித்துஓழுகியதேற் புண்ணியமா
மெனவும், ஆகவேபொய்ச்சமயத்தோரிலு முத்தியடைவாருளானவு
ங் கூறுகின்றிராஎன்பிராயின், அநுசரித்தசமயம் பொய்ச்சமயமாயி
னும் மனத்தின்கட்புண்ணியமுடையதோல் அவரதுபுண்ணியம் முத்தி

கீகுப்பரம்பரைக்காரணமாகி, நேரோமுத்தியையெரியாதொழியினும் முத்தியடையும்வழியிலாவது அவனாவீமே. விசேடபுண்ணியமுடையராகிற் சாலோகசாமீபபதவிகளுமடைதற்பாலனெவறிக. நமதறிவுக்கேற்பக் கடவுளைவழிபடுதலேநமதுகூறு. மற்றையவெல்லாங்கடவுள்கூறெனக்கொள்க' என்கிறார்.

ககச. ஸூ-வது. தகாதவிசுவாசம்மூடத்தனமென்பதும் அதன்பயன்நரகக்காணிதானென்பதும் மேலேகாட்டினும். அதுநிற்க. முதலாவது: ஒருசக்கரவர்த்தியின்சட்டத்துக்குவிரோதமாக ஒருசட்டத்தையுண்டுபண்ணித், தன்னையேசக்கரவர்த்தியென்றுவணங்கச்செய்யுமொருநீசன் அந்தச்சக்கரவர்த்திக்கு விரோதியாயிருக்கிறான். அவன்சிலமூடமைமயக்கித் தன்னையேசக்கரவர்த்தியென்றும்பிப் பணிபவராக்கிக்கொண்டாலும், அவனோடே அவனைச்சேர்ந்தஅந்தமூடரும் தண்டனைக்குப்பாத்திரொன்பதற்குச் சந்தேகமில்லையல்லோ? அப்படியே கடவுள்வேதத்துக்கெதிராக ஒருபொய்வேதத்தையுண்டுபண்ணிக், கடவுளின்தன்மையில்லாததன்னையே கடவுளென்றுவணங்கச்செய்கிறநீசன் கடவுளுக்குவிரோதியாயிருக்கிறான். அவன்அந்தப்பொய்வேதத்தாற் சிலமைமயக்கித் தன்னையவணங்குகிறவராக்கிக்கொள்ளினும், அவனோடு அவரும் நரகதண்டனைக்குப்பாத்திரொன்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இரண்டாவது: தக்கபடிவிசாரியாமல் தனவானாகியதகப்பனைவிட்டுத், தகப்பனுக்குவிரோதியாகியஒருதரித்திரனையே தனதந்தையென்றும்பிப்புகழ்ந்து, தனதந்தையைத்தந்தையல்லவென்று சொல்லிநிந்திக்கிறவன் அவனுடையஆஸ்திக்குஉரியனாகானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையல்லோ? அதுபோலவே விசாரித்தறியாமல், கடவுளுக்குவிரோதமாய்நிற்குமொருவனைக் கடவுளென்றும்பிப்புகழ்ந்து, மெய்யானகடவுளைக் கடவுளல்லவென்றுதூஷிக்கிறவன் அவரதுமோக்ஷானந்தத்துக் குரியனாகானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மூன்றாவது: தானிருக்குமுருக்குக் கிழக்கிலுள்ளபட்டணத்துக்குப்போகவேண்டியவர் அதின்வழியையறிந்தவரைச் சரியாகவிசாரித்துக்கண்டு, அவர்சொல்லைக்கேட்டு, அவர்சொன்னபடிகிழக்கைநோக்கிச்சென்றாலன்றி, அவ்வழியறியாதவருடையசொல்லைக்கேட்டு மேற்கேசென்றால்அப்பட்டணத்தைச் சேராமற்போவதுமன்றி, மேற்கடலையுஞ்சேருவாரென்பதற்குச்சந்தேகமில்லையல்லோ? அப்படியே மோக்ஷப்பட்டணத்தைச்சேரவேண்டியவர்கள் அதன்வழியையறிந்தபெரியோரை விசாரித்தறிந்துகண்டு அவர்சொற்போல்டடந்தாலன்றி, அவ்வழியறியாதவர்சொல்லைக்கேட்டுநடந்தால், மோக்ஷஞ்சேராமற்போவதுமன்றி நரகத்தினும்விழுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆதலால்கடவுள்வேதமல்லாததைக் கடவுள்வேதமென்றுவிசுவசிக்கிறவர்கள் அதிற்புண்ணியமென்று சொல்லுகிறவைகளைப் புரிந்தொழுகினும், நரகமடைவோயன்றி மோக்ஷத்தையேனும் அதற்குச்சமீபமானஇடத்தையேனும் அதன்வழியையேனு மடையாரெனவறிக.

ககடு. உ-வது. பண்டிதர்: "அநுசரித்தசமயம்பொய்ச்சமயமாயினும் மனத்தின்கட்புண்ணியமுடையரேல், அவரதுபுண்ணியம் முத

திக்குப்பரம்பரைக்காரணமாகி நேரோழுத்தியையளியாதொழியினும் முத்தியையடையும்வழியிலாவதுவிடும்” என்றதும்பிறவும் பண்டிதர்க்கே அந்தப்புண்ணியபலன்விஷயத்தில் ஒருநிச்சயமுமில்லையென்றுகாட்டுகிறதும்ன்றி, நாம்முன்னேசொல்லியபடி மறுபிறப்பென்பது பொய்யாயிருத்தலினால், அந்தப்புண்ணியத்தி லொருபிரயோசனமுமில்லையென்றுகாட்டுதலுமறிக.

ககசு. ௩-வது. மெய்யானகடவுளின்வேதம் இன்னமும்வந்துவழங்காதவிடத்திலுள்ளவராயும் அதன்பெயரைக்கூடக்கேட்டிராதவராயுமிருப்பவர்கள்: மெய்யானவேதம் வேறொன்றுண்டென்றறியாமையால், தாமனுசரிக்குமதத்தைமெய்வேதமென்றுநம்பி அதுசொல்லியபடிதம்மனசாட்சிக் கெவ்வளவும்விரோதமில்லாமற் சரியாகநடப்பாராயிற், கடவுள்நீதியுள்ளவராதலால் அவர்களதுமரணசமயத்திலே தம்முடையதூதரையனுப்பி அவர்க்குத்தம்மையறிவித்துத், தமதுவேதத்தையேவிசுவசித்துக்கைக்கொள்ளச்செய்து, மோக்ஷத்தையருளுவொன்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆயினும், பொய்மதங்களிற்பாவவழிகள்மிகுதியாயிருத்தலின், அந்தஆபத்துவழிகளையெல்லாம்ஒருவர்விலகி யொருகுற்றமுமில்லாதொழுகுதல் அருமையெனவும், எங்குஞ்சத்தியவேதம்வந்துவழங்குமிக்காலத்தில் ஒருவன் தன்மரணத்துக்குப்பின், நானுமதுசத்தியவேதத்தைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டதில்லையென்று சருவேசுரனிடத்திற்சொல்லித் தப்பவழியில்லாமையாற், சத்தியவேதத்தைவிசுவசித்துக் கைக்கொண்டுநடந்தோர்க்கல்லது மற்றொருவருக்கும்மோக்ஷமில்லையெனவு மறிக.

சைவமகத்துவதிமிரபாநு முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

விவிலியவிரோததிக்காரம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

விருத்தம்.

சீர்விமலசருவேச னருளினருண்மெய்ம்மறையின் சிறப்புந்தூய்மை
ஏர்விலகுசைவசம யத்தவறுஞ்செவ்விதினிங் கெவருமோர்ந்து
நேர்விலகுநெறிநீங்கி நன்னெறியினொழுகிவிண்ணி னிலவிவாழ்வான்
ஓர்விவிலியவிரோத திக்காரஞ்சொலப்பரன்று ஞளத்துக்கொள்வாம்.

நூல்.

க. க. சத்தியவேதபுத்தகத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் சேசு
நாதர்பிறத்தற்கு அநேகநூலுவருஷங்களுக்குமுன் தொடங்கித் தீர்க்கத
ரிசிகளால் தங்கள் தங்கள் காலத்தி லெழுதிவைக்கப்பட்டவந்தவைகளா
யிருந்தும், அவற்றி லவரைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டயாவும் அவரிட
த்தில் நிறைவேறியிருத்தலால், அந்தத்தீர்க்கதரிசனபுஸ்தகங்கள் சேசு
நாதரை மனுஷாவதாரம்பண்ணிவந்தமெய்யானதேவனென் றெவரு
மொப்புக்கொள்ளச் செய்தற்குச் சிறந்தசாஷிகளாயிருத்தலால், விவிலி
யவிரோதஞ்செய்தபண்டிதர் அவரைக்கடவுளல்லொன்றுமறுக்க, முத
ல்முதல் சத்தியவேதபுத்தகத்துள்ள தீர்க்கதரிசனங்களைச் சாதாரண
மானவைகள் போலக்காட்டினேந்து,

உ. டூ-வது. “தீர்க்கதரிசனம் ஓர்நூல் கடவுளாலருளப்பட்ட
தென்பதற்குச் சான்றாகாது. அதனது நிறைவேற்றம் யாண்டும் எச்ச
மயானுசாரிகளுள்ளுமுள். தீர்க்கதரிசனம் இக்காலத்தும் உளது: இற்
றைக்கு நாற்பது வருஷத்திற்குமுன் அங்கிலேய சீமைக்கல் லூரியொன்றி
ற் படித்துக்கொண்டிருந்தது அமைக்கள்நால்வர் தமதயல்வீதியி லொரு
வன் தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்கின்றனனக்கேள்வியுற்று அவனிடம்போக,
அவ னவர்களுக்குப் பின்னடப்பனவற்றை விவரித்தான். அவர்களுள்
ஒருவர்பிராஞ்சுதேசத்திற்கும் ஒருவர் ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் போக இரு
வர் இந்தியாவுக்குவந்தனர். மூவரும் மரித்துப்போக ஒருவர் இன்றும் இந்
தியாவிலேதானே இருக்கின்றார். இந்நால்வரும் நாலுதேசத்தில் ஒருயிர்
போலுநட்பினர். இறந்துபோன மூவரது பிற்சரித்திரமுமையும் இப்போ
இருக்கிறது அமைக்களுக்கு நன்கு தெரியும். இந்நால்வருக்கும் அவராயு

ஊட்களெல்லாஞ்சம்பவித்த விசேஷசங்கதியனைத்து மவனாழ்முன்சொல்லப்பட்டவைகளாயிருந்ததுமன்றி அவன்சொல்லியவற்றி லொன்றாவதுநிறைவேறுமற்போகவில்லை. இருக்கிறதுமைகனாக்கும் அவரையறிந்தமற்றுத்துமைக்களுக்கு மிஃதுபேராச்சரியம். ஒருவருக்குநிறைவேறி மற்றவருக்குநிறைவேறுதிருந்தா லொற்றையிரட்டைபிடித்ததெனலாம். ஒருவரைப்பார்த்து உன்மனைவியினதுஇரண்டாங்கர்ப்பம் ஏழுமாதத்தில் அழிந்துபோக அவனுக்குத்தலையில் தோஷமேறி மூன்றுநாளாக ஸ்மரணைகெட்டிருப்பாள்-தோஷமாறக் காதசெவிடாய்விடுமென்றும், மற்றொருவனைப்பார்த்து நீ அதிகசெல்வனுக் கோமாமகனாயிருக்கின்றேனென்று அகந்தைகொண்டிருக்கின்றாய்-வர்த்தகநஷ்டத்தினால் உன்றந்தைகாலத்திலேயே நீதரித்திரதிசையடைவாய். உனக்குஇளமையிற்கவியாணமுமில்லை இளம்பெண்கிடைப்பதுமில்லை-ஆயினும் நீகீழைத்திசையிற்சென்று ஒருவிதவையைவிவாகஞ்செய்து அதன்வழியாய்மறுபடியுஞ்செல்வனாவாய். உன்னைவிவாகம்பண்ணிய இரண்டாம்வருஷாரம்பத்தில் உன்மனைவி தன்முதல்தாரத்துப்பிள்ளைகளையிழந்துவிடுவாளென்றும் அவன்கூறியவைகள் ஒற்றையிரட்டையெனற்பாலவையா? விவிலியநூலில் இவ்வளவுதெளிவாய்ச்சொல்லப்பட்டதிர்க்கதரிசனங்களைக் காண்கிலேம். எப்படிச்சொன்னானென்பது நமக்கதீதமாயினுஞ் சொல்லியதும் நிறைவேறியதும்மெய்யே. இப்படி அனேகதிருஷ்டாந்தங்களை யென்காலத் தென்கண்ணாரவேகண்டிருக்கின்றனன், ஆகவே தீர்க்கதரிசனங் கடவுள்வேதத்தின்முத்தியாயன்று” என்கிறார்.

ந. பூ-வது. இதிற்பண்டிதர்: “தீர்க்கதரிசனம்ஓர்நூல்கடவுளாலருளப்பட்டதென்பதற்குச் சான்றாகாது” என்றது கிறிஸ்துவர்கள்மாத்திரமே தீர்க்கதரிசனபுஸ்தகங்களையுங் கடவுளருளியவேதநூலென்றுவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச்சைவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை; ஏனென்றி, சிவன் தீர்க்கதரிசனமாகமுன்னறிவித்த தொன்றுமில்லை; சிவனதுதீர்க்கதரிசியாக ஒருவருமிருந்ததுமில்லையென்று அவர்சொன்னதாயிற்று. மேலும்பண்டிதர் “அதனதுநிறைவேற்றம் யாண்மெனச்சமயாநுசாரிகளுள்ளும்உள்” என்றது: சத்தியவேதத்திலுள்ளதீர்க்கதரிசனபுஸ்தகங்களிலே சேசநாதனாக்குறித்துச்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் அவரிடத்துநிறைவேறினதையும் இவரொப்புக்கொண்டதாயிற்று. அல்லாமலும்பண்டிதர்: தீர்க்கதரிசனம் இக்காலத்தும் உளது. அங்கிலேயசீமையிலொருவன் நான்குபிள்ளைகளுக்கு நாற்பதுவருஷத்துக்குமுன்சொன்னவைகளில் ஒன்றுந்தவறும் லெல்லாம் நிறைவேறின; அவன் எப்படிச்சொன்னானென்பதுநமக்கதீதம்என்றது: அவன் அப்படிச்சொல்லும்படிகடவுளையறிவித்தாரோ, பிசாசறிவித்ததோ, அவனாலேயே அவனுக்குஒருசக்தியுண்டாயிற்றோ நம்மறிவுக்குண்மையெட்டவில்லையென்றதாயிற்று. இப்படிப்பண்டிதர் தாங்குறித்தவொருமனிதன் -இன்னவிதத்தால்தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்னானென் றறிந்துகொள்ளச்சக்தியில்லாதவராயிருக்க, இவர் எழுநூறுவருஷத்துக்குமுன்தொடங்கிக் கடவுளுடையதீர்க்கதரிசிகளென்பவர்கள் கடவுளாலறிவிக்கப்பட்டவைகளென்றுசொல்லியெழுதிவைத்த இரட்சிப்புக்குரிய

தீர்க்கதரிசனபுஸ்தகங்களைக் குறித்து அவற்றிற்சொல்லப்பட்டவைக ளெல்லாம் நிறைவேறினபின்னரும், அவை “கடவுளாலருளப்பட்ட வையென்பதற்குச்சான்றுகா” என்றுசொல்லத்துணிந்ததுதகாததும் அ றிவீனமுமன்று? “நடுவுநிலைமைகூன்றுதுபகர்வீராக.”

ச. ௨-வது. பண்டிதர்: தாம் “தீர்க்கதரிசனம்ஒர்நூல் கடவு ளாலருளப்பட்டதென்பதற்குச் சான்றுகாது. அதனதுநிறைவேற்றம் யாண்டும்எச்சமயாநுசாரிகளுள்ளுமுள்” என்றதை மெய்ப்பிக்கும்படி சொல்லியகதையை யுண்மை “மொழிபென்றுகொள்ளாது சூதுமொ ழியென்பதே” “சிறப்பு” ஏனெனின், ஐ-வது. பண்டிதர்அங்கிலேய சீமையில் ஒருவன்நாற்பதுவருஷத்துக்குமுன் பள்ளியிற்படிக்கும்நாலு பிள்ளைகளுக்குத் தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்னான். இந்நால்வருள் ஒருவர் பிராஞ்சதேசத்துக்கும், ஒருவர்ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் மற்றிருவர்இந்தி யாவுக்கும் அவன்சொல்லியபடிபோயினர். அவருள்மூவர்மரித்துபோ யினர். மரித்தஅந்தமூவர்சரித்திரமும் உயிரோடிருக்கும்நொருவருக் குத்தெரியும்என்கிறதினாலும், பண்டிதர்அங்கிலேயசீமைக்காவது பிரா ஞ்சுதேசத்துக்காவது ஆஸ்திரேலியாவுக்காவது போனவரல்லராதலா லும், பண்டிதர்தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்னவனையும் கேட்டுக்கொண்டவ ருள்மூவரையு மறியாதவராயிருக்கிறார். ஆதலால் மற்றொருவர்சொ ன்னசொல்லைக்கேட்டுத்தான் இதைச்சொல்லியிருத்தல்வேண்டும். ஆத லால்இக்கதை யுண்மையென்றுகொள்ளுதற்கிடமில்லை. ௨-வது. அந் தத்தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்னவர் கேட்டவரென்னப்படுகிறஐவருடைய பெயர், அவர்கள்தந்தையர்பெயர், குடும்பப்பெயர், சமயப்பெயர்முத லியவற்றுள் ஒன்றையாவதுபண்டிதர்தெரிவிக்கவில்லை. இவற்றுளொன் றையுமெவ்வளவுந்தெரிவியாமை அந்தத்தீர்க்கதரிசனஞ்சொன்னவர்கிறி ஸ்துவேதகுருவோ, ஒருபக்திமனோ; அதைக்கடவுளாலறிந்துசொல்லி னரோ அல்லரோ, பண்டிதர்க்குச்சொன்னவரிச்சுரவாதியோ, பேய் மந்திரவாதியென்றாவது விபசாரகாரனென்றாவது திருச்சபைக்குப்புற ம்பாக்கப்பட்டவரோ, அதனாற்கிறிஸ்துவேதத்தின்மேற்பகைகொண்டு இக்கதையைக்கட்டிவிட்டவரோ வென்று உண்மையைவிசாரித்தறிய வொட்டாமல் மறைத்தற்குதவுதலால் இதுசூதுமொழியென்றுசொல் லப்படத்தக்கதாயிருக்கின்றது. ஆதலால்இக்கதையாவது இப்படிப்ப ட்டகதையாவது தேவவாக்காகிய தீர்க்கதரிசனபுஸ்தகங்களைக் கடவு ளாலருளப்பட்டவை யல்லவென்றதற்குமாத்திரமல்ல, தீர்க்கதரிசனத் தினதுநிறைவேற்றம் யாண்டும்எச்சமயாநுசாரிகளுள்ளுமுள் என்றதற்கு ங்கூடச் சான்றுகாதெனவறிக.

ரு. ௨-வது. பண்டிதர்: “விவிலியநூலுட்கூறப்பட்டதீர்க்கதரி சனங்கள் சிலேட்சப்தாருடிகளாகி யெடுத்தபாட்டுக்கெல்லாம் பயன் கொள்ளக்கூடியவைகள். காரியநிறைவேற்றத்தால் அர்த்தமறியப்ப டுந்தகைமையுடையவைகளைத் தீர்க்கதரிசனமொழியென்னாது சூது மொழியென்பதன்றோசிறப்பு!” என்கிறார்.

சு. ஐ-வது. சைவசமயகுரவராகிய மாணிக்கவாசகர்சொல்லச் சிவன்கையாலெழுதப்பட்டதென்று சைவராற்சொல்லப்படுந்திருச்சிற்

றம்பலக்கோவையின் பாயிரமாகிய “ஆரணங்காணென்ப ரந்தணர்யோ கிய ராகமத்தின்-காரணங்காணென்பர் காழுகர்காமநன் னூவிதென்ப- ரோணங்காணென்பொண்ணொழுத்தென்ப நிற்புலவோர்-சீரணங்காய சிற் றம்பலக்கோவையைச் செப்பிடினே” என்னும்பாட்டுப்படி, ஒருபொ ருளுள்ளொருநூலை அப்பொருட்பழக்கமில்லாதவர்கள் தங்கள் தங்கள் போக்குப்படி வேறுபொருளுள்ள நூலாகச்சொல்லுத லுண்டல்லோ? அப்படியேகிழவிகள் கதைபோலல்லாம லாழந்தபொருள்கொண்டுள்ள சத்தியவேததீர்க்கதரிசனங்களைச் சரியாகச்சத்தியவேத நூற்பழக்கமில் லாதபண்டிதர்தம்போக்குப்படிச், “சிலேடசப்தாருடிகளாகி யெடுத்தபா ட்டுக்கெல்லாம்பயன்கொள்ளக்கூடியவைக” ளென்றாலும், சத்தியவேத நூற்பழக்கமுள்ள குருக்கள் முதலிய ஞானசாஸ்திரிகள் அவற்றுள்ள சரி யானபொருளை மாதீரமே யவற்றின்பொருளாகவுணர்ந்துணர்த்துகிறா ர்கள். இப்படியேயக்காலத்துமுணர்ந்திருந்தமையினாலேதான் கடவுள்ம னுஷாவதாரம்பண்ணிச் சேசநாதராகவருமுன்னேதானே யூதகுருக்கள் முதலியவர்களுந் தங்களுக்கொருஇரட்சகர் இன்னகாலத்தி லின்னவிட த்திலின்னவிதமாகப்பிறப்பொன்றறிந் துணர்த்தியதுமன்றி, யவரைக்க ண்ணரக்கண்டுவணங்கவும்விரும்பி, அதுவாய்த்தற்குமுன்னர்த்தாம்மரி யாமலிருக்கக்கடவுளைமன்றாடி, யவ்வரத்தையுமடைந்திருந்தார்கள். ஆத லால்சத்தியவேதத்துள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் மெய்வேதநூலறிவில்லா மல் வேறுபோக்குடையவர்க்கேயன்றி, அவ்வறிவுடைய ஞானிகளுக்கு “எடுத்தபாட்டிக்கெல்லாம்பயன்கொள்ளக்கூடியவைக” ளுமல்ல, “அ வற்றுட்சிலவன்றிமற்றவைகாரியநிறைவேற்றத்தால் அர்த்தமறியப்படுந் தகைமையுடையவைக” ளுமல்லவெனவறிக.

எ. ௨-வது. காரியநிறைவேறுமட்டும் பொருள்வெளிப்படாமல் மறைத்துவைக்கப்படவும் ஒருநிமித்தத்தால்முன்னர்த்தானையெழுது விக்கப்படவும் ஆவசியகமானசிலவற்றைச் சர்வேசுரன் அத்தன்மையோ டுமுன்னறிவித்தலை அவருடையசர்வஞானமுதலியவைகளைக்காட்டுந் தீர்க்கதரிசனமொழியென்று வியக்கவேண்டியதிருக்கச் சூதுமொழியெ ன்றல் அறிவாகாதெனவறிக.

அ. ௩-வது. பண்டிதர்: “மேலும்யெகோவா ஒருதீர்க்கதரிசி மோசம்போவானாயின் அவனையானேமோசம்போகச்செய்தேனென்கி ன்றார் (ஏசே-௧௪ ம். அதி, கூ.) பொய்யின் ஆவியையேவித் தீர்க்கதரிசி களின்வாக்கைப் பொய்யாக்குகின்றார். (க. இரா. ௨௨-ம் அதி. ௨௩.) இஸ்ரவேலரைவஞ்சிக்கிறகடவுளாயிருக்கின்றார். (ஏரோ. ௪-ம் அதி. ௧௦) தனதுசனங்கள் பொய்யைவிசுவசிக்கும்படி செய்கின்றார். (௨. தெச. ௨-ம் அதி. ௧௨.) அப்படியாயின் இன்னுந்தீர்க்கதரிசனத்தில்விசுவாசமா? நடு வுநிலைமைகுன்றுதுபகர்வீராக” என்கிறார்.

கூ. ௪-வது. ஏசேக்கியேல் ௧௪-ம் அதிகாரத்து கூ-ம் வசனத் திற்சொல்லப்படுகிறதீர்க்கதரிசி சர்வேஸ்வரனுக்குவிரோதமாகப் பொ ய்முதலியவைகளைச் சொல்லி இசறவேலரைவஞ்சித்த அக்கிரமதீர்க்க தரிசிகளிலொருவன். ஆதலாலவனைத்தண்டிக்கிறபோது அவன்சொ ல்வதுந்தவறாகும்படிசெய்து அவனைக்கடினமாகத்தண்டிப்பேனென்று

கடவுள் சொல்லுகிறார். (இந்த அதிகாரத்து ௧௦-ம் வசனத்திலும், இப்புத்தகத்து ௧௩-ம் அதிகாரத்திலுங்காணலாம்.) இதற்சர்வேசுரனதுநீதியும் அவர்மனிதரிடத்துவைத்த அன்பும் வெளிப்படுகின்றனவேயன்றி யொருகுறையும்வெளிப்படாமையறிக.

௧௦. ௨-வது. முதல்இராசாக்களின்புத்தகத்தின் ௨௨-ம் அதிகாரத்து ௨௩-ம் வசனத்தில் (கத்தோனிக்குவேதபுஸ்தகத்தின்படிஇராஜாக்களின் ௩-ம் புத்தகத்தின் ௨௨-ம் அதி. ௨௩-ம் வச.) சருவேசுரன் அக்கிரமகாரராகியதீர்க்கதரிசிகளையும் இசறவேலரசனையும் தண்டிக்கும் பொருட்டு, அந்தத்தீர்க்கதரிசிகளதுசொல்லையுந் தவறாக்குதற்குச்செய்ததுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (இவ்வசனத்துக்குமுன்னுள்ளவசனங்களிலும், முன்னுள்ள அதிகாரங்களிலுங்காணலாம்.) இதற்சருவேசனதுநீதிவெளிப்படுகிறதன்றியொருகுறையும்வெளிப்படாமையறிக.

௧௧. ௩-வது. எரோமியாவின் தீர்க்கதரிசனபுஸ்தகத்தின் ௪-ம் அதிகாரத்து ௧௦-ம் வசனத்தில் “ஐயோ ஆண்டவராகியகடவுளே! அப்படியானால் உங்களுக்குச்சமாதானமிருக்குமென்றுசொல்லி யிந்தச்சனங்களையும்எருசலேமையும்வஞ்சித்தீர்; இதோபட்டயம் பிராணன்மட்டுமெட்டியிருக்கிறதேயென்று நான்சொன்னேன்” என்றிருக்கிறது. இது: தம்முடையஜனங்கள் தூர்க்கிரியைகளினால் தம்மைப்பிரிந்திருக்கக்கண்டு, நீங்கள்மனந்திரும்புங்கள் நாம்கிருபையுடையோம், நம்முடையகோபமுங்கள்மீதி விறங்கப்பண்ணோமென்று சொல்லியிருந்தசர்வேசுரன், மீளவுமவர்கள்முன்னினுமதிகமாக அக்கிரமங்களையேசெய்கிறதைக்கண்டு, அவர்கள்இனியேனும்மனந்திரும்பாவிடில் அவர்களைத் தண்டிப்போமென்று எரோமியாதீர்க்கதரிசிக்குச்சொன்னபோது, அந்தத்தீர்க்கதரிசி சர்வேசனைநோக்கிச்சொன்னவாக்கியமாம். (இந்தஅதிகாரத்திலும் ௩-ம் அதிகாரமுதலியவற்றிலுங்காணலாம்.) இதன்கருத்தென்னவெனின், நீர்இவர்களிடத்துமுன்னேகாட்டின தயைக்குரியவார்த்தையின்படியேதான் இப்போதும் இவர்களைத்தண்டியாமலிருக்கவேண்டும். உம்முடையநீதியின்படி தண்டிக்கவேண்டாமென்று புத்திரசுதந்தரத்தோடுமன்றாடினதாம். இதற்சர்வேசுரனதுநீதி, விசேஷதயை, அவரடியாருக்குள்ளசுதந்தரம் வெளிப்படுகின்றனவேயன்றி யொருகுறையும்வெளிப்படவில்லையெனவறிக.

௧௨. ௪-வது. அர்ச். சின்னப்பர் தெசலோனிக்கேயருக்கெழுதின ௨-ம் நிருபத்தின் ௨-ம் அதிகாரத்து ௧௧-௧௨-ம் வசனங்களில் “ஆகையால்சத்தியத்தைவிசுவசியாமல் அநீதியிற்பிரியப்படுகிறயாவரும் ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படும்படிக்கு, அவர்கள்பொய்யைவிசுவசிக்கத்தக்கதாகக் கொடியவஞ்சகத்தைத் தேவன் அவர்களுக்கு அனுப்புவார்” என்றிருக்கிறது. இதில் “அவர்கள்பொய்யை விசுவசிக்கத் தக்கதாகக் கொடியவஞ்சகத்தைத் தேவன் அவர்களுக்கு அனுப்புவார்” என்றதற்கு இந்நூலையெழுதியவரது சொந்தப்பாஷைநடையின்படியேயும் கிறேக்குப்பாஷைநடையின்படியேயும், அவர்கள் பொய்யைவிசுவசிக்கத்தக்கதாகக் கொடியவஞ்சகமுள்ளது அவர்களிடத்தில்வரும்போது, தேவன் தடுக்கமாட்டார் என்பதேபொருளாம். இது தமிழ்ப்பாஷைநடையு

மாம்: “மறந்தும்பிறன்கேடு குழற்குழி நறஞ்சூழஞ்சூழந்தவன்கேடு” என்னுங்குறளுரையில் “அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது: அவன்கெடத் தானிங்கநினைத்தல்” என்றிருத்தல்காண்க. இது, சிவன் விஷ்ணுவைப் புத்தனாகவனுப்பி அநேககாவஞ்சித்ததுபோன்றதன்றாகி, இதற்சர்வே சுரனுடையநீதி வெளிப்படுகிறதன்றி, யொருவஞ்சிப்பும்வெளிப்படவில்லையெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர்: சத்தியவேதத்துள்ளதீர்க்கதரிசன புஸ்தகங்கள் கடவுளாலருளப்பட்டவையல்லவென்றுகாட்டற்கு இந்த வேதவாக்கியங்களையெடுத்துக்காட்டியதறியாமையெனவுமறிக.

கந. ௨. பண்டிதர்: பின்னும்பழையவேற்பாட்டுக்குக் குற்றங் கூறநினைந்து, ழு-வது. “பூமி சிருட்டிக்கப்பட்டு நாளதுவரைக்கும் ஐயாயிரத்தெண்ணூற்றுச்சில்லறைவருடஞ்சென்றனவென விவிலியநூல்கூறப், பதினாயிரம்வருஷங்களுக்குமுன் கல்லுருவாய்மாறியவென்புகளும் வாயுதேயுகளின்சக்தியால்விகாரமுற்றிக் கல்லின்றன்மைபெற்ற கனிவர்க்காதிகளும் பூமியினகத்துக்காணப்படுதல் தாயின்சவலைப்பிராயத்தில் அவள்மைந்தன் அவளைத்தாராட்டிவளர்த்துக், கன்னிகாபருவத்தில் மன்றல்முற்றுவித்தனென்னுங்கதைபோலிருக்கின்றதே. உருவும்வடிவுமில்லா திருட்பிழம்பிலும் சலசமாசத்திலு மமிழ்ந்திக்கிடந்ததன்றி அந்நாளில்முழுவதும்தோற்றியதல்லவெனின், மிருகாதிகளும் கனிவர்க்கங்களும் வந்ததெங்ஙனோ? சரம்புசரம்பொருந்தி யொருகாலத்துடைபெற்றிருந்தபூமியைச் சம்ஹாரஞ்செய்து, பின்னர்த்நூலுட்கூறியசிருஷ்டியைத் தோற்றுவித்ததெனின், வாயுதேயுமுதலியபூதங்களை யழித்துச்சிருட்டித்ததென்னோ? அப்பிரயோசனசம்ஹார சிருட்டி ஆதிபகவனின்ஞானத்துக்கீனமல்லவா? சாத்திரத்தைச்சுட்டுச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கியென்று சந்திகடோறுமுந்திரெளித்த லையொழித்துச், சாத்திரத்தால்யேகோவா தந்தமறைபொய்யாகிக் கேத்திரத்தினீர்மைகெடும் என்றல்லவோ விவிலியாநுசாரிகள்புலம்பல் வேண்டும்” என்கிறார்.

கச. ழு-வது. பூமிசிருட்டிக்கப்பட்டுநாளதுவரைக்கும் ஐயாயிரத்தெண்ணூற்றுச்சில்லறைவருடஞ்சென்றனவெனவிவிலியநூல் கூறவில்லையெனவும், அதிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரம்பரமுதலியவற்றை முன்னும்பின்னுந்தள்ளிக்கணக்கிட்டசாஸ்திரிகள் அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறார்களெனவும், அவைகளைநுட்பமாகவாராய்ந்து கணக்கெடுத்த கிறிஸ்துவசாஸ்திரிகள்மனிதர்சிருட்டிக்கப்பட்டுச் சேசுநாதர்ஜனனம்வரைக்கும் எண்ணாயிரம்வருஷங்களாயினவென்கிறார்களெனவுமறிக.

கரு. ௨-வது. பதினாயிரம்வருஷங்களுக்குமுன்னேதானே கல்லுருவாய்மாறியஎன்புகளும் கனிகளாதிகளும் பூமியினகத்துக்காணப்படுகின்றனவென்றுசொன்ன பிருதிவித்துவசாஸ்திரியாவர்? அவர்இப்படிச்சொல்லியபிருதிவித்துவசாஸ்திரம் எந்தச்சாஸ்திரசங்கத்தா லங்கீகரிக்கப்பட்டது? இவைகளைவெளிப்படுத்தி இந்தச்சாஸ்திரியென்பவர் சாஸ்திரிதான், இந்தச்சாஸ்திரம் ஒருநோக்கரிமித்தங்கோணிச்சொல்லப்பட்டதன்று. இன்னசாஸ்திரசங்கத்தா லங்கீகரிக்கப்பட்டதுதானென்று கியாயங்களால் மெய்ப்பிக்குமுன், பச்சைமண்குதிரையைநம்பி

யாற்றிவிறங்கினதுபோலவும், பாற்சமுத்திரம், தயிர்ச்சமுத்திரம், நெய்
ச்சமுத்திரம், கருப்பஞ்சாற்றுச்சமுத்திரம், தேன்சமுத்திரம், அச்சுவி
னிமுதலியபெண்கள், சந்திரனாகியபுருடன், முதலியவைகளையறிவிக்
கும் பூமிசாஸ்திரவானசாஸ்திரங்களைநம்பிப் புராணங்களெழுதப்புகு
ந்தவர்களைப்போலவும், பதினாயிரம்வருஷத்துக்குமுன் கல்லுருவாய்மா
றின என்பும்கனிவர்க்காதிகளும்பூமியிலகப்படுகின்றனவென்னும் பிரு
திவித்துவசாஸ்திரத்தைநம்பிப் பணடிதர்ச்சத்தியவேதநூற்கண்டனத்தி
விறங்கியது புத்தியன்றெனவறிக.

கக. ௩-வது. பிருதிவித்துவ (ஜியாலொஜிகல்) சாஸ்திரிகளி
னரசாகியகுவியெர் (Cuvier) என்பவர், பிராஞ்சு சாஸ்திரசங்கத்துக்கு
௧௮௦௬-ம்வாஸ்த்தில் எழுதின (ரிபோர்ட்டில்) செய்தியில்: “பிருதிவி
த்துவ” சாஸ்திரத்துக்கு உள்காரியம் (Fact) மாத்திரமே அஸ்தி
வாரமாய்இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட அஸ்திவாரம் போடாமல்
அந்தச்சாஸ்திரத்தை வீண் எண்ணங்களின் காரியமாகியசாஸ்திரமாக
மாற்றிவிட்டார்கள். ஆதலால்இப்போதுசிரிப்புவராமல் பிருதிவித்
துவசாஸ்திரமென்கிறபெய ருச்சரிக்கக்கூடாமையாயிருக்கிறது. இப்போ
துபிருதிவித்துவசாஸ்திரஏற்பாடு (ஜியாலொஜி System) ௮௦-உண்டு.
நிதமும்சிலஏற்பாடுகள் புதியனவாயுண்டாகிறதையுங்காண்கிறோம். அ
ந்தஏற்பாடுகளைஉண்டுபண்ணினவர்கள் தங்களுக்குள்ளேபண்ணுகிறதர்
க்கம் முடியாமற்போகிறதற்கு முகாந்தரம்யாதெனின், அவைகளில்
ஒன்றுமெய்யாயிருந்தாலும் அதனுடையநிசத்தையறியஒருவருக்கும்வ
ழியில்லை. ஒருகாரியம் (Fact) ஒருகாரணத்தினாலேயுண்டாயினதாவெ
ன்றறியக் காரணத்தினுடையஇயல்பையும், அந்தக்காரியத்தைச்சார்ந்த
சகலத்தையும்அறியவேண்டும். அப்படியிருக்கப், பிருதிவித்துவசாஸ்தி
ரவேற்பாட்டினை யுண்டுபண்ணுகிறவர்கள் தாங்கள்அறியாதகாரியங்க
ளுடையகாரணங்களைத் தேடுகிறவர்களா யிருக்கிறார்களேயல்லாமல்
வேறென்ன? இப்படிச்செய்கிறதைவிடச் சிறுபிள்ளைத்தனமுண்டோ?
பூமியினியல்பையும் அதன்உள்ளொழுங்கையும் அறியாதிருக்கிறோம்
என்பதுபோதாது, அதனுடையமேல்தோலி னியல்பைமுதலா யறியா
திருக்கிறோம். அந்தப்பிருதிவித்துவசாஸ்திரவேற்பாடெல்லாம் ஆகா
சத்தில்கட்டுகிற அரமனைபோலே, தானேகலைந்துபோகின்றன” என்று
சொல்லியிருக்கிறார்.

க௭. பவ்வொன் (Buffon) என்னும்பிராஞ்சுபிருதிவித்துவ (ஜியா
லொஜிகல்) சாஸ்திரியானவர் (Theory de la Terre) பூமிசாஸ்திரத்
தின் முதற்காண்டத்தில்: “பிருதிவித்துவசாஸ்திரவேற்பாடு (ஜியாலொ
ஜிகல்சிஸ்டம்) எல்லாம் எத்தன்மையவெனின், இப்படியாவது அப்படி
யாவதுஇருக்கலாமென்கிற வெறுந்தோற்றங்களொழிய மற்றப்படியல்ல.
ஒவ்வொன்றின்மேலும் மனோகற்பிதமா (Imagination) யாயிரங்கதை
களையுண்டுபண்ணலாம். அப்படியுண்டுபண்ணுகிறவர்கள் அந்தக்கதை
களையே பிருதிவித்துவ சாஸ்திர மென்று சொல்வார்கள்!!!” என்று
சொல்லுகிறார்.

கஅ. ஒருபிருதிவித்துவ (ஜியாலொஜிகல்) சாஸ்திரி பூமியானது ஆதியில்ரோளமாயிருந்து பின்இறுகி யித்தன்மையாயிருக்கிறது. ஆதலால் “பூமியின்நடுவில் நீரிருக்கு” மென்கிரார்-மற்றொருவர் “பூமி அக்கினிரோளமாயிருந்து பிறகுஇறுகிற்று. ஆதலால்நடுவில் அக்கினியிருக்கிறது. புகையாய்ப்பறத்தவையெல்லாம் நகூத்திரங்கள் முதலியவாயின” என்கிரார். பிருதிவித்துவசாஸ்திரங்கள் இத்தன்மையவானால், இதைநம்பிக் கிறிஸ்துவேதகண்டனத்தில்துழைவ தறிவாமா?

கக. இன்னமும் புரோ (Bouree) என்கிறபிருதிவித்துவசாஸ்திரியோவெனின்: “இக்காலத்தில்பிருதிவித்துவசாஸ்திரத்தை (Geology) நன்றாயாராய்ந்துபார்க்குமளவில், அதுஎவ்விதமாக இருக்கிறதெனின், மோசேயென்பவர் வேதத்திலெழுதிவைத்திருப்பதற்கு ஒருபொருளட்டவணைபோலிருக்கிற”தென்று சொல்லுகிரார் (Le Monde Jan. 1873.)

உ௦. பிருதிவித்துவசாஸ்திரத்திற்சொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றையும் உள்ளகாரிய (Fact) மாகநம்புதல் பிசகென்பதற்கும், அதில்விசேஷமாக, மோசேயெழுதியசத்தியவேதாகமத்திற் சொல்லியவற்றிற்குப் பொருளட்டவணைபோலிருப்பவைமாத்நிரமே உள்ளகாரியமாமென்பதற்கும் நியாயங்காட்டினோம். இனிப் பதினாயிரம் வருஷத்துக்குமுன்கல்லுருவாகமாறின மிருகத்தினென்பும்கனிவர்க்காதிகளும் பூமியினுளிருந் தகப்படுகின்றனவென்பதையேற்றுக்கொண்டாலும் அதனாலே சத்தியவேதத்துக்கு விரோதமில்லையென்பதற்கும்நியாயங்காட்டுவாம்:

உக. கிறிஸ்துவசாஸ்திரிகள் மனிதசிருட்டிமுதல் சேசுக்கிறிஸ்துநாதர்ஜனனமட்டும் ௮௦௦௦வா ஆயினவென்கிரான்பது முன்னே சொல்லினோமல்லோ? இவற்றோடுசேசுக்கிறிஸ்துநாதர் பிறந்தபின்னராயின இந்த கஅகுக வருடமுங்கூட்ட கஅகுக ௭௫ ஆயின. அல்லாமலும், சத்தியவேதம்உலகசிருட்டியைக்குறித்துப்பேசுகையில், முதலாம்நாளாயிற்று இரண்டாம்நாளாயிற்றுஎனச் சும்மாசொல்லாமல், சாயங்காலமும்விடியற்காலமுமானதினால்என்பதும் அவற்றின்முன்வைத்துச் சொல்லுதலால் அந்தஒவ்வொருநாளும்இக்காலத்துநாழிகைநாள்போன்றதன்றென்று நிச்சயிக்கவேண்டியிருக்கிறதல்லோ? ஆலதாலும் இன்னும்பலநியாயங்களாலும் சாஸ்திரிகள் அந்தவொவ்வொருநாளும் அநேககாலத்துக்கொத்ததென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதலால்பதினாயிரம்வருஷத்துக்குமுன்கல்லாகமாறின மிருகத்தினென்பும்கனிவர்க்காதிகளும் பூமியினுள்விரிந்திப்போதகப்படுகின்றனவென்பதையேற்றுக்கொள்ளினும், இதற்குச்சத்தியவேதஞ்சொல்லியது விரோதமாகாதெனவும்; ஆதலால், “சாத்திரத்தாலேகோவா தந்தமறைபொய்யாகிக் கேத்திரத்தினீர்மை கெடும்” என்பதறியாமையெனவும், அகஸ்தியர் ஆறெழுத்தந்தாதியிற்சொல்லியபடி “சாத்திரம்வேதஞ் சமயம்வண்ணாத்தித்தண்ணீரில்விட்ட-மூத்திரம்போம்படி போமனனே” என்றுபண்டிதரோபுலம்பல்வேண்டுமெனவுமறிக.

உஉ. ந. பண்டிதர்: உ-வது. “ஆரத்துமலையினுமிகச்சிறியனவாய் நெருப்புமலைகள் பூமியிற்பலவுள. காலத்துக்குக்காலம்அவற்றிற்கக்கப்பட்டகீச்சுக்கட்டங்கள் அவ்வவ்விடத்திற் படைபடையாய்க்கிடக்

கின்றன. அவற்றுட்டண்ணீரில்மிதக்குந்தன்மையுடைய லேசானபொருள்கள் பலவுண்டு. பிருதிவித்துவசாஸ்திரத்தினால் அப்பொருள்களில் அநேகம் விவிலியநூலிற்கூறப்பட்டசலப்பிரளயகாலத்திற்குமுன் கக்கப்பட்டனவென்பது பூரணமாய்ச்சாதிக்கப்படுமாதலிற், சலப்பிரளயத்தின்றன்மை குன்றிப்போகவில்லையா? இதற்குச்சமாதானங்கூறும்ஆசிரியர்பலர் தம்மாற்கூறப்படுஞ்சலப்பிரளயம் பூமிமுழுவதும் பரவியதன் நெனவுரைப்பர். ஆரத்தினையொத்தமலைக்குப் பதினைந்துமுழத்திற்கு மேலே மிதந்தபிரவாகம்பூமிமுழுவதும்பரவாதுசின் றடங்குமாவென்பதைச் சலத்துவசாஸ்திரசிபுணரிடம் அவ்வாசிரியர்கற்றுணர்வாராக, தரைக்குமேலெழும்பியவெள்ளஞ் சமத்துவநிலைகண்டன்றியொடுங்குமா” என்கிறார்.

உங். பிருதிவித்துவசாஸ்திரத்தின்தன்மையை கடு-வது முதலிய இலக்கங்களிற்காட்டினோம். இதுநிற்க, சிலமலைகளிலேயுண்டாயிருக்கிறகணவாய்கள் இயல்பாயுண்டானவைகளல்ல. இப்போதையநீரோட்டத்தாலுண்டாகிறவைகளும்ல்ல வேறெதனாலுண்டாயின? தாமுண்டானமலைகளுக்குவெகுதூரத்திற் பாரைகளாகப்படுகின்றன. சமுத்திரத்துமணலுங் கிளிஞ்சிலுஞ் சமுத்திரத்துக்குவெகுதூரமான பலவிடங்களில் மனிதராற்கொண்டுவரக்கூடாதமிகுதியாயிருக்கின்றன. வடசீமையிலேயில்லாத காண்டாமிருகம், யானை, ரிளோசெரோஸ் (Rhinosceros) என்னுமிருகம், எருமைமுதலானவைகளும் அவைகளின்உறுப்புகளும்அங்கே அகப்படுகின்றன. ஒன்றாய்ச்சேருகிறதற்குவழியிராதகெபியிலே கிளிஞ்சில், புலியெலும்பு, சிங்கம், யானை, ரிளோசெரோஸ் (Bhinoceros) கரடி, மாடு, குதிரைமுதலியபுல்லுத்தின்னுமிருகங்கள் முதலியவற்றினே லும்புகள் ஒருமிக்கக்கலந் தகப்படுகின்றன. இவையெல்லாமொன்றாய் அடைதல்கூடாது. (இவைகளில் துஷ்டமிருகங்களினெ லும்பு அதிகம்.) பேவியேர் (Baviere) என்றராச்சியத்திலேகைலென்ரெயூத் (Gailenreuth) என்கிறகெபியிலே இவைகளைப்பார்க்கலாம். இப்படிப்பட்டவைகள் ஓரிடத்தில்மாத்திரமல்ல, பூலோகமெங்குமகப்படுகின்றன. மேலும்இவைகளெல்லாம்அகப்படுகிற உயரத்தைப்பார்க்குமிடத்து, ஜலத்துவசாஸ்திரப்படி, ஜலம் பூமியையெல்லாமுடியிருத்தல்வேண்டும்.

பிருதிவித்துவசாஸ்திரிகளினரசாகிய குவியேர் (Cuvier) என்பரோவெனின்: பொலைப் (Polipe) மலைவளருகிறதிட்டத்தையும், கெபிகளிலேநீர்க்கசிவுக்கல்லுகள் வளர்கிறதிட்டத்தையும், முகத்துவாரத்தினால் சமுத்திரத்தில்மணல்வளருகிறதிட்டத்தையும், இலைமுதலியவற்றின்மண்வளருகிறதிட்டத்தையும், இவைமுதலியவைகளையும்பார்க்கும்போது, பிருதிவித்துவ சாஸ்திரத்தில் ஒன்றுநிச்சயமாயிருக்கிறதென்றுஸ்தாபிக்கவரின், ௫௦௦௦-௬௦௦௦ வருஷத்துக்குள்ளேதான், ஒருகுழப்பமிருந்திருக்கவேண்டுமென்கிறார்.

இவைகளெல்லாஞ் சலப்பிரளயம் உண்டாயிருந்ததை மெய்ப்பிக்குஞ்சாஷிகளாயிருத்தலால் சத்தியவேதத்திற்சொல்லப்பட்ட ஜலப்பிரளயத்தன்மை குன்றிப்போகவில்லையெனவும், “பாலன்றனதுருவா

யேசுலகுண்டாவிடையின்-மேலன்றுகண்டியின்றாய் மெய்யென்பர்-ஆலன்று-வேலைநீருள்ளதோ விண்ணதோமண்ணதோ-சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய் சொல்” என்றிறந்தவினைவிலக்கலங்கார வுதாரணப்பாட்டுப் படிச், சைவசமயத்துக்குரிய ஜலப்பிரளயம் பொய்யாகி அதன்தன்மையே சூன்றிப்போயினதெனவுமறிக.

உச. ச. பண்டிதர், ஈ-வது : “சந்திரசூரியநட்சத்திரங்களைத் தேவன்நாலாநாளிலே உண்டுபண்ணினான்னும வாக்கியத்திற்கு விவிலியவியாக்கியானாசிரியர்கள் * சந்திரசூரியநட்சத்திரரின்பிருதிவித்துவமாதியிற்படைக்கப்பட்டுக்கிடந்தனவென்றும், முன்முதலாநாட்படைக்கப்பட்டுப் பூமிமுழுவதும் வியாபித்திருந்தஒளியைத் தேவன்நாலாநாளிலேதிரட்டிச் சந்திரசூரியநட்சத்திரங்களில்வைத்தனொன்றும், இந்நாளில் அவைகள்நமக்குத்தோற்றுமாறு முதன்முதல் நாலாநாளிலேபூமிக்குத்தோற்றினவென்றும் பொருள்கூறுவர். † சந்திரசூரியர் அவ்வாறு தோற்றினமை நமக்குப்புலப்படுகின்றது. நாலாநாளில்ஒளிபெற்றநட்சத்திரங்கள் எத்தனைவருஷங்களின்பின்புபூமியிற் காணப்படலாமென்பதைக், ககோளசாஸ்திரிகளிடங்கற்றறிந்து, நாலாநாளினட்சத்திரச்சிருட்டிப்புப் பொய்யென்றுணர்வாராக” என்கிறார்.

உரு. அரகோ (Arago) என்னும்பிராஞ்சவானசாஸ்திரி. நக்ஷத்திரத்தின்கதிர்பூமியில்வர அநேகவருஷகாலஞ்செல்லுமென்றுசொன்னபோது, ஒருமாணாக்கன் உங்கள்கணக்குச்சரியாயிருந்தாலவேதபுத்தகக்கணக்குப் பிசகுமேயென்றுகேட்டார். அதற்கு அவர்மீளவும், நட்சத்திரங்களைப்படைத்தவருக்கு உடனேதெரியும்ஒளி கொடுக்கத்தக்க நக்ஷத்திரங்களைப்படைக்கத் தெரியாமற்போய்விட்டதோ? என்றார்.

இப்போது நக்ஷத்திரவொளி கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத் தானேயிறங்குகிறதெனின், இப்போதையமனிதர்சரீரம் வித்தினின்றுகொஞ்சங்கொஞ்சமாய்வளர, அப்படியேகொஞ்சங்கொஞ்சமாக இவர்புத்தியுமவளர்கின்றது. இவ்விதமாக அப்போதையமனிதர்படைக்கப்படவில்லையல்லோ? அதுபோலவே அன்றுமற்றநக்ஷத்திரங்களைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் கதிரிறங்கத்தக்கவிதமாகப்படைத்தகடவுள்? அன்றுவேண்டியமட்டும் அன்றேதெரியத்தக்கவொளியோடும் படைத்தனொனவும், இந்தப்பண்டிதரும் அரகோவென்னும்வானசாஸ்திரியின் மாணாக்கராயிருப்பின், இவருக்கிதுவிஷயத்தி விவ்வளவுவிபரீதமுண்டாயிராதெனவுமறிக.

உசு. ரு. பண்டிதர், ச-வது : “சாயங்கர்லமும் விடியற்காலமுமானதால்முதலாநாளாயிற்று. அவ்வாறேஇரண்டாநாளாயிற்று. அவ்வா

* சந்திரசூரியநட்சத்திரர், † சந்திரசூரியர். என்றுயர்திணையிலிம்மொழிகளைப் பண்டிதரிங்கேகூறியது: சந்திரன் தேவகுருவின்மனைவியைத் தன்னிடத்துக்குக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவளாற்புதனென்னும்ஒருபுத்திரனைப்பெற்றனவென்றும், சூரியனுக்குக் காளிந்திஎன்னும்புத்திரியுமுண்டுஎன்றும், தக்கனுடையஇருபத்தீழ்பெண்களாகிய நட்சத்திரங்களில் கார்த்திகைநட்சத்திரம் சுப்பிரமணியராகிய ஆறுகுமுந்தைகளுக்குப் பால்கொடுத்த ஸ்திரியென்றுஞ்சைவபுராணாதிகள்சொல்லும் கதைகளைநம்பினதனாலாக்கும்.

தேமுன்றாநாளுமாயிற்றெனக்கூறப்படுகின்றது. முதனாளிச்சிருட்டிக்கப்பட்டஒளியானது நாலாநாள்வரைக்கும் பூமிமுழுவதும்வியாபித்திருந்ததேல் முதல்முன்றுநாளு மிரவுபகலுண்டுபட்டதெவ்வாறே? பூமிமுழுவதும்வியாபித்திலது, ஒருசாரிருளும் ஒருசார்ஒளியுமாயெல்லைப்பட்டுக்கிடந்தனவெனின். இருளிருந்தஇடத்திலொளியும் ஒளியிருந்தஇடத்திலிருளும்மாறிவந்ததெப்படி? பூமியுருளும்போது அதன்மேலிருந்தஒளியும்இருளும் அதனோடுகூடச்செல்லாதுநிற்குமாஎன்பதை விஞ்ஞானசாஸ்திரிகளிடங்கற்றறிக. மேலும்அவ்வாறெதிர்த்திருந்தனவென்றாற், பூமிதன்சூரியச்சுற்றோட்டத்தால் அவற்றைநீங்கிச்செல்ல, இரண்டாமுன்றுநாளில் ஒளிமுற்றுமகன்று, பூமி பழையபடியிருப்பிழம்பிலமிழ்த்திப்போகும்ல்லவா? ” என்கிறார்.

உஎ. ஒளிபூமிமுழுதும்ஒடிச்சுற்றிவந்திருந்தாலும், ஒளி அந்தரத்திலே ஓரிடத்துநிற்கப்பூமியேயுருண்டிருந்தாலும், சாயங்காலமும்விடியற்காலமு முண்டாகுமெனவும், இவ்வாறுதான் மூன்றுநாளு மிரவுபகலுண்டுபட்டனவெனவும், இப்படியுண்டுபடுமாவென்று பண்டிதரோயொருவிஞ்ஞானசாஸ்திரியிடத்துக்கேட்டறிதல் உத்தமமெனவும், தக்கன்யாகசாலையிலிருந்துசூரியன்பல்லுடைபட்டபோதும் சந்திரன்காலினாலேதேய்க்கப்பட்டபோதும் இரவுபகலுண்டுபட்டவிதத்தைப் பண்டிதர்சொல்வதுநலமெனவுமறிக.

உஅ. கூ. பண்டிதர் று-வது: “பூமியின்கடுமையால்வாடிய பயிர்வகைகளுக்குப் பனியையனுப்பிச் சீதளமுண்டுபண்ணினாராமே. கழனியிற்பயிரிடும்பள்ளருக் கிதுசம்மதமாமா? சூரியகாந்தியால்முன்வரண்டுபோன வெப்பமானதகைள்தானுங் கால்வாய்களினால் நீர்பாய்ச்சப்பட்டுச்சேறாகுங்கால், வெகுநாட்சேறாய்க்கிடக்கின்றனவே. சலசமாசத்தில்அமிழ்ந்தி நீர்த்துப்போய்க்கிடந்தபூமி நாலேந்துதினத்திற்குள்ளாகக் கடுந்தகைகாட்டிப் பயிர்வகைகளைவாட்டியது பேரதிசயம்! பேரதிசயம்!! ” என்கிறார்.

உக. சர்வேசுரன்தண்ணீரைப்பூமியினின்றுவேறுபிரித்தபோதே (மோசேமுதலாகமத்தின்முதலதிகாரத்து கூ-ம் வசனம்) பூமிவறண்டுபோகவேண்டியிருக்க, நாலாந்தினத்தில்வறண்டிருந்ததைக்குறித்து இவர்ஆச்சரியப்படுகிறதைப்பார்க்கும்போது, இவருக்குஆச்சரியப்படுகிறதன்மை வழக்கமென்றுதோன்றுகின்றது. பண்டிதர் இதுவிஷயத்திலாச்சரியப்படுகிறதைவிட்டுச், சகராச்சமுத்திரத்தைத்தோண்டினவிஷயத்திலும், அதைக்கும்புமுனியுள்ளங்கையி லுழுந்தினளவாக்கியுண்டு, மூத்திரமாகமறுபடிவிட்டவிஷயத்திலும் ஆச்சரியப்படின, அதுசிறப்பாமெனவறிக.

உஓ. எ. பண்டிதர், கூ-வது: “ஆதியாகமத்தில் முதலாநாளிரண்டாநாளெனப்பட்டன வோரோர்தினமன்று, பலநாட்டொருப்பெனச் சமாதானங்கூறுமாசிரியரே! சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமானதா லோர்நாளாயிற்றுஎன வெளிப்படையாய் ஓரொருதினமே குறிக்கப்பட்டதன்பொருளை நீவிர்மாற்றியது உமதுவேதமொழி உமக்கே ஒவ்வவில்லையெனத் தூற்றியதாகுமே. இதைவிட்டு அவ்வுரை

பொய்யென்பது தெளிவென்றுபோற்றுமின்! வெளிநின்றுசாற்றுமின்!!” என்கிறார்.

நக. கிறேக்குப்பாஷையில்நாள்என்பதற்கும் காலம்என்பதற்கும் பொருள்ஒன்றேயாம். * கீழ்த்திசைத்தேசங்களிலும்இச்சொற்களுக்கு இப்பொருளே வழங்குகின்றதென்று சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அர்ச். அகுஸ்தீனும்வேதத்திற்றோனேபலவிடங்களில் நாளென்பதுங்காலமென்பதும் ஒருபொருளில்வருகின்றனவென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஓர்நாளாயிற்றென்றுவாளாகூறாமல், சாயங்காலமும்விடியற்காலமுமானதனால் ஓர்நாளாயிற்று, என்றிங்கேகூறப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காரணங்களினாலே இந்தநாட்களை ௬௦ நாழிகை நாட்களாகக்கொள்ளாமற் காலத்தொகுப்புகளாக கொள்ளுதல் நியாயமானதாகவே யிருக்கின்றது. ஆயினும்இந்தநாட்களைக் காலத்தொகுப்புகள்தானென்று நரங்களுறுதியாய்க்கொள்கிறதில்லை. பிருதிவித்துவசாஸ்திரமென்பது வீண்தோற்றத்தை யுள்ளகாரியம்போல் எடுத்துக்கூறுதூலென்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டதனால், காலத்தொருப்பென்றுநரங்களுறுதியாகக்கொள்ள ஆவசியமில்லை. ஆதலால், கிறிஸ்துவர் சிருட்டிவிஷயமாகச் சத்தியவேதத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறநாட்களைக் காலத்தொகுப்பென்பது அம்மொழிஅவர்க்கேசரிப்படவில்லையென்று மாற்றியதன்றெனவும், பண்டிதர்முதலியசைவர்கள்: பிரமா விட்டுணு முதலியவர்கள்சண்டைமுதலியவைகளை ஆதியில்ரூபகாலங்காரமுதலியவாகச் சொல்லப்பட்டவையேயன்றி யதார்த்தமானவையல்லவென்றதும், இவற்றையதார்த்தமானவைகளென்றுகொண்ட சைவஞானசாஸ்திரிகளை அறிவிலாப்பேதைச்சனங்க ளென்றதுமுதலியவைகளுமே அவர்கள்வேதமொழி யவர்களுக்கேபொவ்வவில்லையெனத் தூற்றியதாகுமெனவுமறிக.

நஉ. அ. பண்டிதர். எ-வது: “ஆதியாகமம் ௪௬-ம் அதிகாரம், யாத்திராகமம் ௧-ம் அதிகாரமுதலியபலவிடங்களிற் கானானிலிருந்து எகிப்திற்குப்போன யாக்கோபின்சந்ததியார் ௬௬-பெயரெனவும், யாக்கோபையும் அந்நாளில்கிப்திலிருந்த அவன்மகனாகியயோசேப்பையும் பிள்ளைகளையுஞ்சேர்த்து ௭௦. பெயரெனவும் பரிஷ்காரமாகக்கூறப்பட்டிருப்பதுமன்றி, அவ்வெழுபதுபெயருடையபெயரும் இன்னதுஇன்னதென்று தெளிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. யூதாவின்பௌத்திராகிய எத்சரோனும்ஆமுலும் அவர்களில்இருவராம். யோசேப்பு பார்வோனின்மந்திரியானபொழுதுஅவன்வயது ௩௦, அதற்கு ௬-வருஷத்தின்பின் யாக்கோபுங் குடும்பமும் அவனிடம்போனார்கள்; ஆகவே அவர்கள்போனபோது அவன்வயது ௩௬. யாக்கோபுஇரண்டம்னைவியரையும் விவாகம்பண்ணியபின் ௪-ம் வருஷத்தில்யூதாவும் ௭-ம் வருஷத்தில்யோசேப்பும்பிறந்ததனால், யூதா யோசேப்பிற்கு முன்றுவருஷத்திற்குமுத்தவன். ஆதலால், எகிப்துக்குப்போனபோது யூதாவுக்குவயது - ௪௨. யோசேப்பு இஷ்மவேலருக்குவிலைப்பட்டபோது அவன்

* தமிழிலும் நாள் என்பதும்காலம் என்பதும் ஒரேபொருளில்வழங்குகின்றன: “அந்தநாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோ யிந்தநாணெந்துவந்தேனையடைந்ததால்” என்னுங்குமுணராஜாவினகவல்முதலியவற்றிற்காண்க.

வயது - ௧௪. யூதாவுக்கு - ௨௦. யூதாவுக்கு அப்போகலியாணமில்லை. யோசேப்புவிடப்பட்ட அந்நாட்களில் (அதாவது உடனேயென்றுவைத்துக்கொள்வோம்) அவன்கலியாணம்பண்ணினான். ஆகவே அவன்விவாகத்திற்கும் எகிப்திற்குப்போனதற்கு மிடையிலுள்ளன ஆக - ௨௨-வருஷமாகும். இந்த ௨௨-வருஷங்களுக்குள், யூதா கலியாணம்பண்ணி மூன்றுபுத்திரரைப்பெற்றான். அவர்களில் மூத்தவன் வளர்த்து பிராயமாகி மணம்புரிந்து புத்திரசந்தானமில்லாமல் இறந்துபோக, அவன்றம்பிராயமாகித் தனது அண்ணியைவிவாகஞ்செய்தான். அவனும்கிள்ளையிலுலாமல் இறந்துவிட இளையவன் பிராயமானான். இவன் அவளைவிவாகஞ்செய்யும்படி பலருந்தூண்டியும் மாட்டேனென்று மறுத்ததனால், அவன் அண்ணிவிதவையாகி மனோசஞ்சலமுற்றுத், தன்பிதாவினார்போய்ச்சேர்ந்து, அங்கேகாலந்தள்ளினான். பின்புதன் மாமனாகிய யூதா அங்கே வருவதையறிந்து தகுந்தசமயம்பார்த்திருந்து, வேசிவேடமாய் அவன் முன்வந்து அவனைச்சேர்ந்து, இரண்டுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். இந்தப் பிள்ளைகளில் ஒருவன் வளர்த்து பிராயதிசையடைந்து மன்றல்முற்றி, மேற்கூறிய எத்சரோன் ஆழ்மென்பவர்களைப்பெற்றான். இதெல்லாம் இருபத்திரண்டுவருஷத்திற்குள் நடந்தசம்பவங்களாம். இதற்கூறிய ஒவ்வொருவரும் கூ - வயதில்விவாகஞ்செய்து - ஏ - வயதா முன்பிள்ளைபெற்றாலன்றி, மேற்கூறிய சம்பவமெல்லாம் நிகழ்தற்பாலனவா? ஆயினும், இது கடவுளால் அருளப்பட்ட சத்தியவேதமாமே” என்கிறார்.

௩௩. ௨-வது. மோசே யூ ஆகமத்தின் சகூ-ம் அதிகாரத்து ௨-வது முதல் ௨௫-வதுவரையுள்ள வசனங்கள் எசித்துக்குவந்தயாக் கோபின்சந்ததியாரின்பெயர் இன்னதின்தென்று எஃ பெயரைக்குறித்துக்காட்டி, அவருள் இருவர் காணாதேசத்திலே மரித்துப்போயினொன்றுசொல்ல, ௨௬-௨௭-ம் வசனங்கள் யாக்கோபோடே எசித்துக்குப்போன அவர்கர்ப்பப்பிறப்பானவரெல்லாம் கூசு பெயர்; யோசேப்புக்கு எசித்திலேபிறந்தவரிருவர்; ஆகஎசித்துக்குப்போனயாக் கோபின்குடும்பத்தார் எஃ பெயரென்கின்றன. யாத்திராகமத்து யூ அதிகாரத்தின் முதலேந்துவசனங்கள்: யாக்கோபுடன் எசித்துக்குப்போன அவருடையபுத்திரர் பதினொருவருடையபெயர்களை இன்னதின்தென்றுசொல்லி, அவர்குடும்பத்தாரெல்லாரும் போனார்களென்றும், அவர்கர்ப்பப்பிறப்பானவரெல்லாம் எஃ பெயரென்றும், யோசேப்பு எசித்திலிருந்தாொன்றுஞ் சொல்லுகின்றன. இவற்றுள்.

௩௪. முதலாவது: ஆதியாகமத்தின் சகூ-ம் அதிகாரத்து ௨௬-ம் வசனத்தில், “யாக்கோபினோடே எசித்துக்குப்போனவராகிய அவரது கர்ப்பப்பிறப்பானவர் கூசு பெயர்” என்பதற்குப்பொருள்: யாக்கோபின் கர்ப்பப்பிறப்பானவர்களில் கூசு பெயர் அவரோடு கூட எசித்துக்குப்போனார்களென்பதன்று. ஏனெனின், முதலாவது. மேற்கூறிய அதிகாரத்து ௨௭-ம், ௧௨-ம், ௮-ம், ௨௭-ம் வசனத்திற்குச் சொல்லுகிறபடி! எசித்திற்பிறந்தவர்களென்று சொல்லப்படுகிற யோசேப்பின் பிள்ளைகளிருவரும், யூதாவின் புத்திரருட் காணாதேசத்திலுந்துபோனவர்களாகச் சொல்லப்படுகிற இருவருமாகிய நால்வருங்கூட, எசித்துக்குப்போனவர்களுடையடாப்பிலுந் தொகையிலுந் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காணாதே

சத்தில்மரித்தவர்களும், எசித்திலேபிறந்து அங்கேயேயிருந்தவர்களும் யாக்கோபோடே கானுந்தேசத்தி லிருந்தெசித்துக்குப் போயிருத்தல் கூடாதாதலாலும், கானுந்தேசத்தினின்று யாக்கோபோடே எசித்துக் குப்போனவர்களுடைய இடாப்பில் சொல்லப்படவேண்டியவர்களல்ல ராதலாலுமெனவறிக.

௩௩. இரண்டாவது: யாக்கோபின்கர்ப்பப்பிறப்பானவருள் சூசு பெயர் யாக்கோபோடேயெசித்துக்குப்போனதில்லை. ஏனெனின், ஷே-சூசும் அதிகாரத்தின் கரு-கஅ-உஉ-உ௩-ம் வசனங்களும் யாத்திராக மத்தின் ழூ அதிகாரத்து ௩-ம் வசனமுஞ் சொல்லுகிறபடி, யாக்கோபின்கர்ப்பப்பிறப்பானவர் எ௦ பெயர். அவருட்கானுந்தேசத்தில்மரித்தவர் இருவரும், எசித்திலிருந்தயோசேப்பும், யோசேப்பின்புத்திரருமாகிய ஐவரும்போக, (எஸ்ரோனையும் ஆமுலையுங்கூட்டிக்கொண்டாலும்) யாக்கோபின் கர்ப்பப்பிறப்பானவருள்ளே சூரு பெயர்மாத்திரமே அவரோடு எசித்துக்குப்போயிருத்தல் கூடுமாதலாலெனவறிக.

௩௪. மூன்றாவது: எஸ்ரோனும் ஆமுலும் யாக்கோபோடே எசித்துக்குப்போனதில்லை. ஏனெனின், யூதகானானிலிருந்தகாலத்தில் அவருக்குண்டாயிருந்த சந்ததிகளையும் அவைகளுண்டானவிதத்தையுங்குறித்து, விபரமாகச் சொல்லுகிற மோசேமுதல் ஆகமத்தின் ௩௮-ம் அதிகாரம் அறிவிக்கிறபடி: யூதா அங்கே ஒரு கானானியஸ்திரியை விவாகம்பண்ணி மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றார். அவருள் இருவரும் அந்தமனைவியும் இறந்துபோனார்கள். பின்பு அவர்தாமரைக்கூடி இரண்டுபிள்ளைகளையிரட்டைப்பிள்ளைகளாகப்பெற்றார். ஆதலால் அவருக்கங்கே இந்தஐந்துபுத்திரர் உண்டாயிருந்தனோயென்றிப் பேரப்பிள்ளைள் உண்டாயிருக்கவில்லையாதலாலும், மோசேமுதலாகமத்தின் ௪௩-ம் அதிகாரத்து ௧௦-ம் வசனம்: “நீரும் உம்முடையபுத்திரரும் பெளத்திரரும்” என்றதுமுதலியவை யாக்கோபின்பெளத்திரருக்குப்புத்திரரில்லையென்று காட்டலாலும், மோசேமுதலாகமத்தின் ௪௬-ம் அதிகாரத்து ௩-௬-௭-ம் வசனங்கள்: பின்பு, யாக்கோபு சத்தியக்கிணற்றினின்று பிரயாணமானார். இஸ்ரவேலின்புத்திரர் தங்கள்தகப்பனாராகிய யாக்கோபையும், தங்களுக்குழந்தைகளையும், தங்கள்மனைவியரையும் பார்போன் அந்தவிருத்தாப்பியருக்கனுப்பின வண்டிகளின்மே லேற்றிக்கொண்டார்கள். யாக்கோபு தாம் கானுந்தேசத்திற்சம்பாதித்த எல்லாவற்றோடும், தம்புத்திரரோடும், புத்திரருடையபுத்திரரோடும், தம்புத்திரிகளோடும், தம்எல்லாச்சந்ததியாரோடும் எசித்தில்வந்தார்” என்கின்றபடியே யாக்கோபு எசித்துக்குப்போனபோது அவரோடே அவருடையபுத்திரரின் பேரர்போனதில்லையாதலாலும், ௧௨-ம் வசனமானது எஸ்ரோனும் ஆமுலும் கானானிற் பிறந்தவர்களென்று சொல்லாமையினாலுமெனவறிக.

௩௫. நாலாவது. ௪௬-ம் அதிகாரத்து ௨௭-ம் வசனம் “எசித்துக்குப்போன யாக்கோபின்குடும்பத்தவரெல்லாரும் எ௦ பெயர்” ரென்று குறித்த எ௦ பெயருக்குக்கணக்குக்காட்டப், பண்டிதர்: ௨௬-ம் வசனஞ்சொன்ன சூசு பெயரோடு யோசேப்பையும் அவர்புத்திரரிருவரையும்

யாக்கோபையுங்கூட்டிச் சொன்னதுபிசகு. ஏனெனின், யாத்திராகமத் துமுதலதிகாரத்தின் ஐந்தாம்வசனமும் பிறவுஞ் சொல்லுகிறபடி, இவ் யாக்கோபின் கர்ப்பப்பிறப்பானவரிலேயே எப்பெயருக்குக் கணக்குக் காட்டல்வேண்டும். இவர் அப்படிக்காட்டாமல் யாக்கோபையுஞ்சேர் த்து எப்பெயருக்குக் கணக்குக்காட்டுதலினு லெனவறிக.

அப்படியாயின், ஷேசு-ம் அதிகாரத்தின் ௨௬-௨௭-ம்வசனங் களில், யாக்கோபோடே எசித்துக்குப்போன அவர்கர்ப்பப்பிறப்பானவர் களெல்லாம் சுசுபெயர், யோசேப்புக்கு எசித்துத்தேசத்திற்பிறந்தவர் கள் இருவர், எசித்துக்குப்போனயாக்கோபின் குடும்பத்தாரெல்லாம் எ-பெயர் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பனவகளுக்குப் பொருளென்னை யோவெனின், யாக்கோபுக்கு அவர் எசித்துக்குவரும்போது கானான் தேசத்தில் அவர்கர்ப்பப்பிறப்பாயுண்டாயிருந்தவர்கள்: மரித்த இருவ ரோடும் யோசேப்போடுங்கூடி சுசுபெயர்; எசித்திலேயோசேப்புக்குப் பிறந்திருந்தவர் இருவர்; அவர் எசித்துக்குவந்தபிறகுபாரேசுக்குப் பிறந் தவர்கள் எஸ்ரோன் ஆமூல் என்றிருவர். ஆகஇந்த எப்பெயரும் எசித்து க்குவந்தயாக்கோபுமரணமடையுமுன் அவருக்குண்டாயிருந்த சந்ததி யார் என்பது பொருளாமெனவறிக.

௩௮. ௨-வது. யூதா: யோசேப்பு விற்கப்பட்டவுடனே சகோ தரனாப் பிரிந்துபோய், ஒரு கானானியானே விவாகம்பண்ணி, மூன்று வருடத்துள் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றார். மூத்தவனுக்கு கௌ-ம் வயதின் துவக்கத்திற் கலியாணமாயிற்று, அவன் துட்டனாயிருந்ததால் ஒருமாசத்துள் அவனைக் கடவுள் சாவடித்தார். இறந்தவனுக்குச் சந்த தியில்லாமையால் அவனுக்குச் சந்ததி யுண்டாக்கும்பொருட்டு, அவ ன்மனைவி பத்துமாசத்துக்குப்பின் மைத்துனரிருவருள் மூத்தவனுக்கு மனைவியாகக்கொடுக்கப்பட்டாள். இவன்வஞ்சனைசெய்ததாற் கடவுள் உடனே இவனையுஞ் சாவடித்தார். யோசேப்பு இஷ்மவேலருக்குவிலே ப்பட்டதுமுதல் இதுவரையிலான வருடங்கள் பதினெட்டு. இரண்டுவரு ஷத்துக்குப்பிறகு யூதா தாமானாக்கூடி, ஒன்பதுமாதம்போய் இரட் டைப்பிள்ளைகளா யிரண்டுபிள்ளைகள் பிறந்தன. இவைகளெல்லாம் ௨௧-வருடத்துக்குள் சம்பவிக்கக்கூடியவைகளா யிருத்தலால், இருபத் திரண்டுவருடம் இவைகளுக்குத் தாராளமாகப் போதுமானவையென வும், ஆதலாற்சத்தியவேதமானது அறிவுடையோருக்கு என்றுஞ்சத் தியவேதந்தானெனவும், ஜடப்பொருளாகியநிலாவை யுயர்தினைப்பொ ருளென்றும், அதற்குச்சூரியனால்ஒளிகுறைதலையும்நீரம்புதலையுந் தக் கனாகிய அதன்மாமனதுசாபத்தானுஞ் சிவன்தமதுசிரத்திலணிந்துகொ ண்டதினாலு மாகுவனவென்றுஞ்சொல்லுகிற சைவருடையவேதமே அசத்தியவேதமெனவுமறிக.

௩௯. ௯. பண்டிதர் அ-வது: “இதாவும்ஓர் அற்புதம். இஷ்மவே லும்சசாக்குஞ்சகோதார். ஈசாக்கின் புத்திரன் யாக்கோபு: யாக்கோபு க்குப்பிறந்தபுத்திரரில் மூத்தவனுக்கு ௨௦-வயதாவதற்குமுன்னே இ ஷ்மவேலுக்குப் புத்திரர் பெளத்திரர் பெளத்திரபௌத்திராதியோர்பி றந்து, புதித்தியேகமாய்ஓர்பெருஞ்சாதியாகி, இஷ்மவேலொன்னு நாம

த்தினு லுலகத்திற்பிரசித்தமாய் அறியப்பட்டார்கள். சின்ன ஆசியாப் பூதலாய் எகிப்திற்கு அவர்கள் பெயரெட்டின துமன்றி, அந்தந்த ஊரிலே விசேஷவர்த்தகமும் அவர்கள்கையிலே அமைந்திருந்ததாம். வானத்தின் நட்சத்திரத்தைப் போலவும் கடற்கரைமணலைப் போலவும் பெருகுவாயென்று, விசேஷ ஆசீர்வாதம்பெற்ற ஈசாக்கும் இப்படிப் பெருகவில்லையே. என்ன பருக்கம்! என்ன ஆச்சரியம்!!” என்கிறார்.

சு. இஷ்மவேல் ஆபிரகாமின் அசு-ம் வயதிற்பிறந்தார். (ஆதி. கசு: கசு.) ஆபிரகாம் ௧௦௦-ம் வயதில் ஈசாக்கைப் பெற்றார். (ஆதி. ௨௧. ௫.) ஆகையால் ஈசாக்குக்கு இஷ்மவேல் (௧௫) வயசு முத்தவர். — ஈசாக்கின் ௬௦-ம் வயதிலே யாக்கோபுபிறந்தார். (ஆதி. ௨௫. ௨௬.) ஆதலால் யாக்கோபுபிறந்தபோது இஷ்மவேலுக்கு வயசு ௭௫. — யோசேப்பு இஷ்மவேலருக்கு விளைப்பட்டபோது வயசு ௧௭. (ஆதி. ௩௭: ௨.) — அவர்பார்வோனின் மந்திரியான பொழுது வயசு ௩௦. (ஆதி. ௪௧: ௪௬.) — பின் ௬-ம் வூத்தில், அதாவது செழுமைக்காலம்போய்க் கருப்புத் தொடங்கி ௨-ம் வூத்தில் யாக்கோபும் அவர்கடும்பமும் எகிப்துக்கு அவரிடத்திற்போனார்கள். (ஆதி. ௪௫: ௬.) — அப்போது யோசேப்புக்கு ௩௬-வயது. — அப்போது யாக்கோபுக்கு ௧௩௦-வயது. (ஆதி. ௪௭: ௨௮.) — ஆதலால் யோசேப்பு இஷ்மவேலருக்கு விளைப்பட்டபோது யாக்கோபுக்கு வயசு ௧௦௮; ஈசாக்குப் பிறந்து ௧௬௮ வூ. இஷ்மவேல் பிறந்து வூ ௧௮௩. — இந்த இஷ்மவேலுக்கு ௧௨-பிரபுக்கள் பிறக்கவும், இவர்பெரிய ஜாதியாகவும் தேவவாக்குத்தத்த முழுண்டு. (ஆதி. ௧௭: ௨௦.) — ஈசாக்குக்குப் பாலெடுத்தபோது இஷ்மவேலுக்கு வயது ௧௮. அந்நாளில் அவர் ஆபிரகாமை விட்டுப் பிரிந்து போனார். அவர் ௨௦ வயசிற்கல் யாணஞ்செய்து, ௩௩ வயசுக்குள் ௧௨ பிள்ளைகளைப் பெற்றார். அவர்களும் அவர்கள் சந்ததியாரும் ஒவ்வொருவரும் ஐந்தைந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றாலும், பின் ஏழாந்த லேமுறையில் * ௬௩௭ ௫௦௦ இஷ்மவேலருண்டாயிருப்பார்களென்று கணக்கறிந்த யாவரும்றிவார்களாதலால் இதுவுமோரற்புதமன்றெனவும், சிவன் சிவனடியார் வேடமாய்வந்து துரோணசாரியா சைச்சாதங்கேட்க, அவாதம்மனைவிக்குத்தரவுபண்ணிப் போக, அவள் சிவனுக்குச் சாதம்படைக்கவர, வந்தபதிவிரதையைநோக்கி நீ நிருவாணமாய் வந்துபடைத்தாலன்றி உண்ணேனென்று சிவன் சொல்ல, அவள்தன் தலையிரால் தன்னுடம்பை மூடிக்கொண்டு வரப் போக, அவள் வருமுன்னேதானே விரகநோய்தாளாமையாற் சிவன் சுக்கிலத்தையந்தச்சாதத்திவ்வீழ்த்த, அவளதைப் பெண்குதினைக்குவைக்க, அது அதனையுண்டு உடனே அசுவத்தாமனைப் பெற்றதென்பதே ஓர்புதமெனவுமறிக.

சு. ௧௦. பண்டிதர்: ௬-வது: “யாத்திராகமம் ௧௨-ம். ஆதி. ௪௦-ம் வசனத்தில் இஸ்ரவேலர் எகிப்தில் — ௪௩௦ — வருஷந் தங்கியிருந்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றது. இஸ்ரவேல ரெகிப்திற்குப் போனபோது யாக்கோபும், மகன் லேவியும், லேவிமகன்கோகாததுங் கூடப்போன-௭௦-பெயரிற்சேர்ந்தவர்கள். கோகாத்தின் வயது-௧௩௩. அ

* இஷ்மவேல் பிறந்தது முதல் ஆன ௧௮௩ வூத்துக்குள்.

வன்புத்திரன் அம்ராமின் வயது-௧௩௭. இவன்புத்திரன் மோசே-அபிரா
யமானபோது இஸ்ரவேலரைச்சிறைமீட்டான். இம்மூன்றுதொகையு
ஞ்சேர்ந்து-௩௫௦ ஆகும். இதில்கோகாத் எனிப்துக்குவரமுன்சென்றவ
யதையும், அம்ரம்பிறந்தபின் அவன் இருந்தகாலத்தையும், மோசே
பிறந்தபின் அம்ராம் இருந்தவருஷங்கனையும் எண்ணினால், இன்னும்அதி
கங்குறையும். அப்படியிருக்க-௪௩௦-வருஷம்இஸ்ரவேலர்சிறையிருந்த
னொன்றுகூறப்பட்டவாக்கு அசத்தியமல்லவா? அல்லாமலும், லேவி
௪௩-பிராயத்தில்எகிப்துக்குவந்தான். அவன் கூச-வருஷம் எனிப்திலிருந்
துஇறந்தான். அவன்மகள்யோகேபாத். அவள்குமாரன் மோசே, மோ
சேயின் ௮௦-வருஷத்தையும் லேவியிருந்த கூச-வருஷத்தையும் யோகே
பாத்திறந்தபின் லேவிஇருந்தவருஷங்கனையும் கணக்கேற்றினால், இஸ்ர
வேலர் எனிப்திலிருந்தது ௪௩௦-வருஷமாயின், யோகேபாத் மோசை
யைப்பெற்றது ௨௬௦-௨௭௦-வயதிற்குமேலேயாதல்வேண்டும். ௧௩௦-
௧௪௦-வருஷமே அக்காலத்தில் மனுஷனுடையவயதாக-௨௭௦-வயதிற்கு
மேலேயோகேபாத் பிள்ளைப்பெற்றாளுென்பதுபொருந்துமா? பழைய
உடன்படிக்கைமொழிக்குமாறுபடப் பவுல்கலாத்தியருக் கெழுதியநிரு
பத்தில், ௪௩௦-வருஷத்தை ஆபிரகாமழைக்கப்பட்டகாலத்தினின்றாக
ணக்கேற்றினார். பூருவாபரவிரோதமுற்றதாயினுங் கணக்குக்கிசைந்த
தாதலால் அதனையெண்ணுமையாகக்கொள்வோம். அதில் அழைப்புக்
காலந்தொடுத்து ஈசாக்கின்செனனமட்டுஞ்சென்றவருஷம்-௨௫-அதன்
மேல்பாக்கேகாபின்செனனம்-௬௦-அதன்பின்இஸ்ரவேலர் எனிப்துக்குப்
போனதுவரைக்கும்-௧௩௦-ஆகவே இஸ்ரவேலர்-௨௧௫-வருஷம்எகிப்தி
லிருந்தார்கள். இதிற்கென்றதலைமுறைநாலு. எனிப்தைவிட்டுப்புறப்ப
ட்டமோசே-ஆறோன்-தாத்தான்-அபிரான்-ஆச்சான்-நாஷோனாதிய லொ
ல்லாரும்முதற்போனவர்களில் மூன்றுநாலாந்தலைமுறையேயாம். இஃ
திவ்வாறிருக்க, புறப்பட்டபோர்வீரர்-௬-இலட்சமபெயராகவே அவர்
வயதுப்பெண்களும் ௬-இல. பெயரிருத்தல்வேண்டும். இருபதுவய
திற்குட்பட்டஆண்குழந்தைகள்-௫-இல-மும், பெண்குழந்தைகள்-௫-
இல-மும், விருத்தாப்பியதிசையடைந்த ஆண்பெண் மூன்றிலட்சத்து
க்குக்குறையாமலுமிருத்தல்வேண்டுமென்பது பற்பலதேச சரித்திரமு
ங்குடிமதிப்பும் அறிந்தோர் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். விவிலி
யவெதவியாக்கியானமெழுதியவர்களே இக்கணக்கைஒத்துங்கொண்ட
னர். ஆகவேபுறப்பட்டவர்களின்தொகை ௨௫-இலக்ஷத்திற்குக்குறை
யாது. போனவர்களோ-௭௦-பெயர், இவர்களிலிருந்துநாலுதலைமுறை
க்குள்ளாக-௨௫-இல, பெயர்வந்ததெப்படி? இஸ்ரவேல்பெண்ணொவ்
வொருத்தியும் நூறுநூறுபிள்ளைப் பெற்றனளாயினன்றோ மூன்றுதலை
முறைக்குள்மேற்படிபெருக்கங்காணலாம். மேலும் ஆண்பிள்ளைகளுக்
குள் தலைப்பிள்ளைகளின்தொகை ௨௨தூராவெகபெயராம், இதனாலும்
ஒரொருத்தி-௧௦-பிள்ளையாவது பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்றாகிறது.
பூலோகவியல்புக்கிதுமாறுபட்டதல்லவா? விசேஷ ஆசீர்வாதமபெற்ற
இஸ்ரவேலே ௧௩. பிள்ளைக்குமேலேபெறவில்லையே' என்கிறார்.

௪௨. ௩-வது. வேதசாஸ்திரியும்சேசுநாதருடையஅப்போஸ்த
லருமாகிய அர்ச். பவுல் (சின்னப்பர்) கலாத்தியருக்கெழுதினநிருபத்

தின் கூ-ம் அதிகாரத்து கௌ-ம் வசனமானது: மோசே ஸூ ஆகமத்தின் கரு-ம் அதிகாரத்து ககூ-ம் வசனத்துக்குவியாக்கியானமாயெடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறதிலும், அதில் ஒருமாறுபாடேமில்லாமையாலும், பண்டிதரும்பழையேற்பாட்டி னின்னவாக்கியத்திற்குப் புதியவேற்பாட்டுஇன்னவாக்கியம் இன்னகியாயத்தால் மாறுபட்டதென்றுகாட்டாமையாலும், பண்டிதர்: “பழையஉடன்படிக்கைமொழிக்குமாறுபடப் பவுல்கலாத்தியருக்கெழுதியிருப்பதில்” என்றதேமாறுபாடெனவும், பவுல்அப்போஸ்தலர் பழையஉடன்படிக்கைக்குமாறுபட வெழுதினதில்லையெனவுமறிக.*

சகூ. உ-வது. அசு. சின்னப்பர் கலாத்தியருக்கெழுதினகிருபத்தின் கூ-ம் அதிகாரத்து கௌ-ம் வசனத்தில் சகூ(வூ)த்துக்குக்காட்டினகணக்கைப் பண்டிதரோத்துக்கொண்டமையால், அதுவிஷயத்தில் நாமயாதுஞ்சொல்ல அவசியமில்லையெனவறிக.

சசு. கூ-வது. சருவேசுரன்ஆபிரகாமுக்குச்சொல்லியபடி (ஆதி. கரு: ககூ.) எசித்தைவிட்டுப்புறப்பட்டவர்களிற் சிலரேனும் எசித்துக்குமுதற்போனவர்களின் நாலாந்தலைமுறைமனிதராயிருக்கவேண்டுமெனவறிக.

சரு. ச-வது. பண்டிதர் மோசேமுதலிய ஆறுமனிதருடைய பெயரைச்சொல்லி, அவர்களையாக்கோபோடேயெசித்துக்குப்போனவர்களிற் சிலருடையநாலாந்தலைமுறைமனிதரென்றது: எசித்திலிருந்துபுறப்பட்டமற்றெல்லாநாயும் நாலுக்குமேற்பட்டதலைமுறைச்சனங்களென்றாவது இத்தனையாந்தலைமுறைச்சனங்களென்று தாமறியவில்லையென்றாவது அவர்சொன்னதுமாயிற்று. மோசேமுதலியசிலர் மேற்கூறியபடி நாலாந்தலைமுறைச்சனமாயிருந்தது முதலியவற்றினிமித்தமாக முதல்முதல்எசித்துக்குப்போன இஸ்ரவேல்புத்திரர் எரெபெயரில் கரபெயரைக்கழித்துவிடும் கூரெபெயருண்டு. இந்தகூரெபெயரும் இவர் சந்ததியாரும் சராசரிதலைக்குஅவ்வாறு பிள்ளைகளைமாதிரிமேபெற்றிருந்தாலும், ஏழாந்தலைமுறையில் உஎ,ககூ,கூ,கூ, பெயருண்டாயிருக்கக்கூடுமெனவும், காந்தாரி துரியோதனாதி கரபிள்ளைகளைப்பெற்றது போல் இவருள்ளவ்வொருத்தியும் தூறுபிள்ளைகளைப்பெற அவசியமில்லையெனவுமறிக.

சசு. ரு-வது. எண்ணாகமத்தின் கூ-ம் அதிகாரத்து சகூ-ம்வசனஞ்சொல்லுகிறபடி, சீனயிமலையில் கர்த்தர்மோசேயோடேபேசின நாளிலே இஸ்ரவேல்புத்திரரில்முதற்பேறானஆண்பிள்ளைகள் உஉஉஎகூ பெயரிருந்தார்கள். இதுகொண்டுபண்டிதர் “ஒரொருத்தி கூரபிள்ளையாவது பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்றுகிறது” என்றது அறியாமை. ஏனெனின், இதில் ஸூ-வது. ஒருமாதத்துக்குட்பட்ட தலைச்சன்பிள்

*சமரித்தான்பிரதியிலும் கிறேக்குபிரதியிலும்: “இஸ்ரவேல்புத்திரர் காணாதேசத்திலும் எசித்துத்தேசத்திலும் பராதினமாயிருந்தவருஷங்கள் சகூ” என்றுஎழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மொழிபெயர்ப்பிற் “காணாதேச” மென்றது விபிபட்டுப்போயிற்று, இப்படிமொழிபெயர்ப்பில் விபிபட்டஎழுத்துஞ் சொல்லும்அநேகம். அவையெல்லாம்சாஸ்திரிகளாற் குறித்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவெனவறிக.

ளேதனின் தொகை சேர்க்கப்படவில்லை; ௨-வது. முதற்பேறுனபெண் களின்கணக்குச் சேர்க்கப்படவில்லை; ௩-வது பாரோனரசனுடைய அக்கிரமநிமித்தம் ஆற்றிலெறிதல் முதலியவைகளாற் கொல்லப்பட்ட வருளிருந்தமுதற்பேறுனவர்க ளெண்ணிச்சேர்க்கப்படவில்லை; ௪-வது. வியாதிமுதலியவைகளாவிறந்த முதற்பேறுனவர்கள் சேர்க்கப்படவில் லையாதலாலும், ஒருவனுடையநாலுமனைவியர் கருபிள்ளைகளைப்பெற்றி ருந்தாலும் இவருள்முதற்பிறந்த (வொருத்தியின்) பிள்ளைமாத் திரமே முதற்பேறுனபிள்ளையென்று சொல்லப்படுதலாலுமெனவறிக.

௪௭. கக. பண்டிதர். ௧௦-வது: யோசுவா-அம், அதி: ௩௪- ௩௫-ம் வசனம்முதலிய பலஇடங்களில் மேற்படி ௨௫-இல-சனங்களைக் குழந்தைகுட்டிகளனைவரோடும் வரும்படிசெய்து, அவர்கள் அனை வருங் காதாரக்கேட்கத்தக்கதாக, மோசேயும்யோசுவாவும் பேசினார்களாம். இத்தனைபெயரும் ஆறுசதுரமைவில்நிற்கமாட்டார்களே. பொய்யைப் பேசினும் பொருந்தப்பேசுதல்வேண்டாமா?" என்கிறார்.

௪௮. ழூ-வது. இதில் “அவர்களனைவருங் காதாரக்கேட்கத்த க்கதாக மோசேயும்யோசுவாவும்பேசினார்கள்” என்று மேலேகுறித் தவாக்கியங்கள்சொல்லுகின்றனவென்று பண்டிதர்சொல்லியது பொய் மையெனவும், யாத்திராகமத்தின் ௨௪-ம் அதிகாரத்து ௭-ம்வசனத்தில் “உடன்படிக்கையின்புஸ்தகத்தையெடுத்துச் சனங்களின்காதுகேட்க வாசித்தார்” என்றது எல்லாச்சனங்களையுங்குறித்த தன்றெனவுமறிக.

௪௯. ௨-வது. யோசுவாவின்புஸ்தகத்தின் ௮-ம் அதிகாரத்து ௩௩-௩௪-௩௫-ம்வசனங்கள் “இஸ்ரவேல்சனங்களை ஆசீர்வதிக்கும்படி கர்த்தரின் தாசனாகியமோசே முதல்கட்டளையிட்டிருந்தபடியே, இஸ்ர வேலரெல்லாரும், அவர்களுடையமூப்பரும், அதிபதிகளும், நியாயா திபதிகளும், அந்நியர்களும், இஸ்ரவேலில்பிறந்தவர்களும் கர்த்தருடை யஉடன்படிக்கைப்பெட்டியைச்சுமக்கிறலேவியரான ஆசாரியருக்குமு ன்பாகப், பெட்டிக்கு இருபுறத்திலும் பாதிபேர்கெரிசிம்மலைக்குஎதிர்பு றமாகவும் பாதிபேர்ஏபால்மலைக்குஎதிர்புறமாகவும்நின்றார்கள்.—அதற் குப்பின்பு, அவர் நியாயப்பிரமாணஆகமத்தில்எழுதியிருக்கிறபடி நியா யப்பிரமாணத்திற்சொல்லிய ஆசீர்வாதமும்சாபமுமாகிய சகலவார்த் தைகளையும்வாசித்தார்.—மோசேகட்டளையிட்டஎல்லாவற்றிலும் யோ சுவா இஸ்ரவேலின்முழுச்சபைக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும், பிள்ளைகளு க்கும், அவர்களுக்குள்ளடமாடிச்சஞ்சரித்த அந்நியர்களுக்கும்முன்பாக, ஒருவார்த்தையும்விடாமல்வாசித்தார்.” என்கின்றன. இந்தச்சனங்கள் ௬௦மைல்தூரத்துக்குப் பரவியிருந்தால்தானென்ன? அதில்விரோதமி ல்லை. யோசுவாஎல்லாநாயுமாசீர்வதிக்கவும் எல்லார்முன்னுந்தாம்வா சிக்கவேண்டியதை எல்லார்முன்னும்வாசிக்கவும் எல்லாநாயுமழைப் பித்துநிறுத்தித்,தாம்வாசிக்கவேண்டியதில் ஒருசொல்லும்விடாதுவாசி த்தார். செவ்வையாகக் காதிலேவிழக்கூடாத தூரத்திலிருந்தவர்கள் அதைக்கேட்டவர்களைக்கேட்டறிந்து கொண்டார்கள். இப்பொழுதும் எங்களுக்குருக்கள் அறிவிக்கஆவசியகமானதை இப்படித்தான் அறிவிக்கி றார்கள். அக்காலம் திருவிழாக்காலமாய் இருபதினாயிர முப்பதினாயிர

மனிதர் அங்கேவந்திருந்தாலும், குருசொல்லும்சொற்சத்தங்கேட்கக்கூடாததூரத்திலிருக்கிறவர்கள் கேட்டவர்களைக்கேட்டுத்தான் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். துரைத்தனத்தார் பறையறைவித்தறிவிக்கும் விளம்பரமுதலியவைகளை யூரவொல்லாரு மிப்படித்தானறிகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளை அனுபவித்திராதவர்க் கிது அதிசயம்போலத் தோன்றினும், அவ்வனுபவமுள்ளவர்களுக் கிதுசாதாரணமாகவேயிருக்குமாதலால், இதுபொருந்தச்சொல்லவேண்டியபொய்யன்றெனவும், தேவர்கள்பாம்பைக்கயிறாகவும், மந்தரகிரியைமத்தாகவும், சந்திரனைமத்துத்தறியாகவுங்கொண்டு, பாற்கடலைக்கடைந்தபோது, அந்தப்பாம்புகக் கினவிஷத்தையுண்டு சிவன்காளகண்டராணொன்பதும், யானைமுகவிநாயகர் தம்முடையஒருகொம்பையொடித்து அதையெழுத்தாணியாகவும், மகாமேருவைஎடாகவுங்கொண்டு, ஐந்தாமவேதமாகியபாரதத்தை யெழுதினொன்பதுமே பொருந்தாதபொய்களெனவுமறிக.

௫௦. கஉ. பண்டிதர்: கக-வது, “லேவியராகமம்-ச-ம்-சு-ம் அதிகாரங்களில், ஆரோனும் அவன்குமாரரிருவருமே ஒவ்வொருதினமும் இந்த-௨௫-இல-சனங்களுடைய இருப்பிடத்திலுள்ள அழுக்குகளை நீக்கல்வேண்டுமென்றுவிதிக்கப்பட்டது. ௫-இலட்சஞ்சனமுள்ள சென்னைமாபுரியொன்றினுக்கு ஆயிரக்கணக்கானதோட்டிகளும்-கஉ௫-வண்டிகளும்வேண்டியனவாக. இதுபொய்யென்பது பகுத்துக்காட்டல் வேண்டுமா?” என்கிறார்.

௫௧. லேவியராகமத்தின் ச-ம்அதிகாரத்து கக-கஉ-ம் வசனங்களிலும், சு-ம்அதிகாரத்து க௦-கக-கஉ-ம் வசனங்களிலும் தேவாலயத்திற்பலியிடப்பட்டபொருள்களையுந் தகனபலியிலுள்ளசாம்பலையும் ஆசாரியனே அப்புறத்திற்குத்தமானஇடத்திற் கொண்டுபோயிடும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லது, பண்டிதர்சொல்லியபடியாவது அதற்குச்சிறிதேனும்ஒத்தபடியாவது சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்தப்பிரத்தியக்ஷமுழுப்பொய்யினுந் பண்டிதர்சத்தியவேத சத்தியவசனத்தைக்குறித்து “இதுபொய்யென்பதுபகுத்துக் காட்டல்வேண்டுமா?” என்றது அதிசயப்படத்தக்கதாயினும் பொய்யெய்வெல்லாதெனவறிக.

௫௨. கங. பண்டிதர்: கஉ-வது, “இந்த-௨௫-இல-சனத்தையும்-சு-இல-யுத்தவீரரையும் வைத்துக்கொண்டு, யாத்ந்திராகமம்-௨௩-ம்-அதி. ௨௪-௩௦-வசனங்களில் யெகோவாஎன்னசொன்னார்: மிருகாதிகள்அதிகரித்து உங்களைநாசம்பண்ணிப்போடாதபடிக்கு இன்னும்அதிகமாய்நீங்கள் பெருகும்வரைக்கும் ஆமோரியர்முதலியசனங்கள் இந்தஊரிலே தங்கியிருக்கட்டுமென்றாராம். உலகம்முழுதிலுமுள்ளசனம் ௮௦-கோடி. உலகத்திலோர்நியுதாமிசமானகாணானுக்குங் காற்கோடிசனத்துக்கும் இதுபயமானமானால், உலகமுழுதும் மிருகாதிகளால்நாசமாய்ப்போய்விடவேண்டாமா? முத்தொகைவினாக்கற்றபிள்ளைகளே கொஞ்சம்பஞ்சியைப்பாராது கணக்கிட்டுச்சொல்வீராக” என்கிறார்.

௫௩. அக்காலத்தில் இஸ்ரவேலரிருந்தஇடத்திற்குச்சமீபத்திலே துஷ்டமிருகங்கள்மிகுதியாயிருந்ததின விவர்களுக்குஅவைகளாற்சேதமுண்டாகாதபடி கடவுளில்விதமாக விவர்க்குச்சொன்னார். பண்டிதரோ அக்காலத்திற் பூமியினெவ்விடத்திலுஞ்சமமாகப் பூமிக்கேற்றபடி.

ஐனத்தொகையிருக்கவும், சனத்தொகை யளவுக்கேற்றபடி அங்கங்கே துஷ்டமிருக்கங்கள்சஞ்சரிக்கவுங் கண்டாற்போல முததொகைவினாவ றிந்தபிள்ளைகளையழைத்துக் கணக்கிட்டுச்சொல்லும்படிகேட்கிறார். பூ மிசாஸ்திரமும்பூர்வீகசரித்திரமும்வாசிக்கிறபிள்ளைகளே! பூமியில்மனி தரும்துஷ்டமிருகங்களு மிவ்விதமாகத்தானாசஞ்சரிக்கிறார்கள்? கொ ஞ்சக்காலப்பிரயாசத்தைப்பாராமற் புத்தகத்தைப்பார்த்தாவ திதற்கு த்தரஞ்சொல்வீராக.

ருச. கச. பண்டிதர்: கங்-வது? மேலே யெடுத்துக்காட்டிய வாறு இஸ்றவேலரில்-உரு-இலட்சஞ்சனமுளராக, அவர்கள் அனைவ ருங்கர்த்தருடையகூடாரவாயிலில் ஒருங்குதிரண்டுசேரவேண்டு மென் றும் மோசேயைநோக்கி அவ்வாறவர்களைக்கூட்டிச் சேர்ப்பாயாகவெ ன்றுங் கர்த்தர்விதித்தானாம். அப்படியே அனைவோரும்வந்துசேர்ந்து கூடாரத்தில்டந்தசங்கதிகளைக் கண்ணாரப்பார்த்துத் திரும்பினாராம். யாவன்ஒருவன் வராதிருப்பானேல், அவனுக்குத்தண்டனையுண்டென் றும் விதிக்கப்பட்டது. பெண்களையுங் குழந்தைகளையுந்தவிர்த்து ஆ ண்மக்களாவதுவந்துகூடியிருத்தல்வேண்டுமே. இன்னும் அவர்களுளு ள்ள விருத்தாப்பியனையுந்தள்ளி ௨௦-பிராயத்திற்குமேற்பட்டு யுத்தவீ ரராயிருந்த-சு-இலட்சத்து ஈதுநூருய்பெயராவது அவசியம்வந்திருத் தல்வேண்டும். இவர்கள்வந்துகூடியகூடாரம் பத்துமுழஅகலமும் மு ப்பதுமுழநீளமுமாகப் பத்துமுழமான அகலப்பக்கத்திலே வாசல்வைக் கப்பட்டிருந்தது. மேலும்அதன்வெளிப்பிரகாரஞ் சுற்றிலும்நூறுமுழ நீளமும் ஐம்பதுமுழஅகலமுமாம். ஆளொன்றுக்குஒருசதுரமுழமா கச் சொல்லியபத்துமுழஅகலத்திற்குமுன் மேற்கண்ட-சு-இலட்சம் பெயராரெருக்கிஅடைத்துவைப்பினும் அவர்களைவைத்தவரிசை-௨௦-மைல்தூரமாகும். கூடாரத்தைவிட்டு வெளிப்பிரகாரஅகலத்துக்குஅ டுக்கினாலும் நாலுமைல்தூரம்பிடிக்குமே. இவர்கள்கூடாரவாசலிற்கூ டினதுந் தரிசனம்பண்ணினதும் மெய்க்கதைதானா? இந்தப்பொய் கந் தபுராணத்திலுமில்லை யென்றுபடிக்கும்பழமொழியையொழித்துச்-ச த்தியவேதத்தினகத்துஞ்சுத்தப்பொய் யிப்படிக்கிராதெனப் பழமொழி சொல்வதனறோசிறப்பு.—ஆண்டாசாரிமாராய் நின்றோர் - அதுநூஅய் பெயராமே. இந்தஎண்ணுயிரவரையாவது பொதிந்தடைத்து வைக்க இடமிருந்ததா? வெளிப்பிரகாரமுழுவதும் நெருக்கியடைத்தால் நுது பெயராவைக்கலாம். இதுவாசத்தியவேதம்! இதுவாமெய்மறை!!” என்கிறார்.

ருரு. இந்தியாவிலும் அர்ச். சுவெரியார்கோயில்முதலிய சிலயாத் திரைக்கோயிலிலே திருவிழாக்காலத்திலே இலட்சம்பேருக்குமேலாக வஞ்சனம்வந்துகூடுகிறார்கள். சிலகோயில் மிகவுஞ்சிறியனவா யிருநூறு பெயர்தங்கவுங் கூடாதனவாயிருந்தாலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பூசை முதலியவைகளைக் காணவுங்கேட்கவும் எலலாக்கிறிஸ்துவர்களுக்குங் க டனுண்டாயிருத்தலால், அங்கே அத்தனைக் கிறிஸ்துவர்களுந் கோயிற் குப்போய்க்கூடி அவைகளைக்கண்டுங்கேட்டுமவருகிறார்கள். பூசைகால த்தில்அவருட்சிலர் கோயிலினுள்ளேயும்மற்றவர்வெளியிலேயுந்தா னிரு

க்கிரார்கள். ஆயினும் அவரெல்லாருங்காணவேண்டியதைக் கண்டவருங் கேட்கவேண்டியதைக் கேட்டவருமடையும்பலனை யடைகிறவரோயாமாதலால், அவைகளைக்கண்டவருங்கேட்டவருமேயாம்; அவருட்கொஞ்சங்கொஞ்சம்பெயராக எல்லாருங் கோயிலினுட்பிரவேசித்துக்காணவேண்டியவைகளைக்கண்டு வணங்கிவருதலுமுண்டு. சைவருடையதேவர்கோயிலிலே திருநாட்காலத்திற்போய்க்கூடுகிற பெருந்தொகைச்சைவஜனங்களு மிப்படித்தான் தீபாராதனைமுதலியவைகளைக் கண்டவணங்குகிறார்கள். இதுபோலத்தான் யூதருடையபரிசுத்ததேவாலயத்தில் இஸ்ரவேல்புத்திரர் அக்காலத்தில்வந்துகூடியதும் காணவேண்டியதைக்கண்டதும் கேட்கவேண்டியதைக்கேட்டதுமெனவும், ஆதலால் “இந்தப்பொய்கந்தபுராணத்தும்லீ” என்னும்பழமொழிபழமொழியேயாமெனவும்; மற்றதுவீண்புதுமொழியெனவுமறிக.

௫௬. கரு. பண்டிதர் கச-வது: கடவுளாற்பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதினம் ஏழாநாளாகியசனிவாரமாம். பின்னை ஆதிவாரத்தை அதுசரிக்க விதியெங்கேபெற்றனரோ? கடவுள்கற்பனையும்பாராது ஓய்வுநாளின்காரணமுந்தேராது தாம்நினைத்தபடிசெய்பவர் வேதப்புரட்டரல்லவா?” என்கிறார்.

௫௭. கிறிஸ்துவர்களையும் அவர்களுக்களையு மேற்றிராணியாராயும்நடத்தியாளும்படி- (அர்ச். அருள. உக: கரு, கசு, கஎ.) அர்ச். இராயப்பருக் கதிகாரங்கொடுத்தசேசுநாதர் “பூமியில் நீயெதெதைக்கட்டுப்படுத்துவாயோ அததுபரமண்டலங்களிலுங் கட்டுப்பட்டதுமாய்ப் பூமியில்நீயெதெதைக்கட்டவிழ்ப்பாயோ அததுபரமண்டலங்களிலுங் கட்டவிழ்க்கப்பட்டதுமாயிருக்கும்” (அர்ச். மத். கசு: கக.) என்றிப்படிப்பட்டஅதிகாரமுங் கொடுத்திருக்கிறபடியால், இந்தஅப்போஸ்தலர் தாம்பெற்றஇந்தஅதிகாரப்படியே முன்சனிக்கிழமையிலிருந்தஓய்வுநாளைச் சிலகாரியங்களின்பொருட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமையில் மாற்றிவைத்திருக்க, இதனைக்குறித்துப்பண்டிதர் “கடவுள்கற்பனையும்பாராது ஓய்வுநாளின்காரணமுந்தேராது நினைத்தபடிசெய்பவர்வேதப்புரட்டரல்லவா?” என்றதறியாமையெனவும், “ஆதியில்வர்ணனையாகப் பிறந்தபுராணத்தை யறிவிலாப்பேதைச்சனங்க ஞண்மையாய்ப்பாராட்டி” என்றென்றவர்முதலியவர்களேவேதப்புரட்டரெனவுமறிக.

௫௮. கசு. பண்டிதர், கரு-வது: “ஏழாநாளி லோய்ந்திருந்து அதைப்பரிசுத்தமாக்கினார்-மேலும், ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாகஆசரிக் கநினைப்பாயாக-ஆறுநாளும்நீவலைசெய்து ஏழாநாளி லோய்ந்திருந்து அதைக்கடவுளுக்கென்று செலவிடுவாயாகவென்பது யெகோவாஅருளியபத்துக்கற்பனையிலொன்று. மனுஷர்யாவரு மதுசரித்தொழுகல்வேண்டுமெனக்கருதி யெகோவாஓர்கற்பனையைஅருளுவாரோல், அஃதியாவர்க்குமொருங்கொத்திருத்தல் வேண்டும். அ்தொழிந்து மேற்கூறிய இக்கற்பனை வலைஞர், இரும்புண்ணெய்வோர், கண்ணாடிசெய்வோர், கப்பலோட்டிகள்முதலிய தொழிலாளிகட்குச்செல்லாமை கடவுளின் ஞானத்திற்குப்பொருந்துமா? இரவிலேமீன்பிடித்து அம்மீனைப் பகனி லேகிரயப்படுத்திச் சீவனம்பண்ணும் வலைஞனுக்குக் கடவுளால்சியம்

க்கப்பட்ட ஒய்வுநாளாவதெது? பரதகண்டமுதலிய கீழைத்தேசத்தோ ராற்கொள்ளப்படுமாறும் யெகோவாவால்முதலிலேசாயங்காலமும்விடி யற்காலமுமானதா லோர்நாளாயிற்றெனநியமிக்கப்பட்டவாறுஞ் சூரி யோதயந்தொடுத்துச் சூரியோதயம்வரைக்கு மோர்நாளாயினுமாகுக. அன்றேல் அங்கிலேயர்முதலிய மேலைத்தேசவாசிகளாற் கொள்ளப்படு மாறு அர்த்தராத்திரிநின் றர்த்தராத்திரிவரைக்கு மோர்நாளாயினுமா குக, சாயங்காலத்தில்வலையின்சிக்கெடுத்து இரவில்மீன்பிடித்து விடி யற்காலத்தில்விற்பது வலைஞன்றொழில். இவன்ஆதிவாரத்தில் விற்ப னேசெய்யப்படாதாதலாற் சனிவாரத்திரவில் மீன்பிடியாதொழிந்தும் ஆதிவாரத்திரவில்மீன்பிடித்தல் விலக்கப்பட்டதாற் சோமவாரத்தில்வ ற்பனையொழிந்தும் இருப்பதுபொதுத்தருமமா? வலியஉரலுக்கோர்ப் பக்கத்திடி. மெல்லியமத்தளத்திற்கிருபக்கத்துமிடியென்றிற்போல எ னியவலைஞனிடத்திலா இரண்டுநாட்கேட்கின்றார்!—நூற்றிருபதுநாழி ஓயாமல்தொழில்நடந்தாலன்றி உலையிவிட்டகல்லுருகிரும்பாவதுமி ல்லை. மணலுருகிக்கண்ணாடியாவதுமில்லை. மூட்டியஉலையிற் பலமா சமாகஇடையறுதுவேலைநடந்தாலன்றி இத்தொழிலாளர் பிரயோசனம டையார். ஒய்வுநாளாசரித்தற்பொருட்டுச் சனிவாரத்தில்உலையாற்று வாராகில் மறுபடிசோமவாரம்மூட்டியஉலை புதவாரத்திற்குமுன்பயன் கொடாதாகவே இவர்கள்வாரமொன்றிற்கு முன்றுநாள் கைவிட்டுக் கொடுத்தல்வேண்டும். குருகுலத்தானுக்கிரண்டோடாயினும்போனது, இவருக்கின்னுமொன்றுகூடி முன்றுயிற்று.—கப்பலோட்டிபாடும் அது வே. முன்றுநாலுமாதங் கடைதெரியாதுகப்பல்ஓட்டும்ஓர்மாலுமி இந் நாளையதுசரிப்பதெவ்வாறோ?—வைத்தியர்க்கும்ஒளஷதக்கடைக்காரரு க்கும் இந்நாளதுசரிப்பெப்படிப்பொருந்தும்? தம்மைப்புணையாயேறிய பிணியாளிகளே நடுக்கடலினிடைக்கவிழ்ப்பாரா?—சிறுபயிருலகில்வீர் த்தியாகுமா? இன்றைக்குநீர்ப்பாய்ச்சிய அப்பயிர் அழுகிவிடுமென்பதும நாளேவிட்டுமறுநாள்நீர்ப்பாய்ச்சாதொழியில், அஃதெரிந்துபோ மென்ப தும் யார்க்குந்தெரியுமே. பின்னைஇடையில்வருமோய்வுநாட் கப்பயி ராளிசெய்யுமாறென்னோ?....—ஆதலாவிக்கற்பனை சர்வஞானசுதந்தர கடவுளா லருளப்படமாட்டாதென்றுணர்க' என்கிறார்.

ருக. மூ-வது. சூரியாஸ்தமன காலமே யூதருக்குநாளினதுது வக்கமாமாதலால், யூதருள்மீன்பிடிக்கிறவர்கள் ஒய்வுநாளையாசரித்தற் கு இரண்டுநாளேத்தொழிலை நிறுத்தல்வேண்டுவதில்லை. கிறிஸ்துவர் களுக்கு வேதசம்பந்தத்தில் இராத்திரி கட-மணிநேரமே நாளினதுது வக்கமாமாதலால், இவருள்வலைஞர்சனிக்கிழமைப்பகவிலேயேவலைச்சி க்கறுத்துச் சென்னப்பட்டனமுதலிய விடத்திலுள்ளவலைஞர்போல் இரா த்திரிகூ-க0-மணிக்குமுன்மீன்பிடித்துவந்துவிற்பது, கட-மணிக்குமுன்வ லைச்சிக்கறுத்துக்கொண்டுநாயிற்றுக்கிழமையிராத்திரி கட-மணிக்குப்பி ன் மீளவும்மீன்பிடிக்கச்செல்கின்றார்களாதவின் இவர்களும்ஒய்வுநாளே யாசரித்தற்கு இரண்டுநாளேத்தொழிலை நிறுத்தல்வேண்டியதில்லை. ஆ தலாற்சர்வேசுரன்எளியவலைஞனிடத்தி லிரண்டுநாட்கேட்கவல்லவை யெனவும், கேட்கிறுொன்றதறியாமையெனவுமறிக.

கூ0. ௨-வது. க20. நாழிகைக்கு இரண்டுநாளாகும். ஆதலால் இரும்புண்டுபண்ணுவோரும் கண்ணாடி செய்வோரும் ஆறுநாளேக்குவே லேசெய்து ஒருநாளே ஓய்வுநாளாக ஆசரித்தற்காக அவர்கள் மூன்றுநாளேத் தொழிலேநிறுத்தல்வேண்டுமெனவெனவும், இந்த ஓய்வுநாளில் உலையா றுதிருக்கச் செய்தற்கும் பலவிதமான சூத்திரங்களுண்டு எனவும், அதி கப்பிரயோசனங்கருதி மலசலமோசனம்பண்ணுமலும் ஆகாரநித்திரை யில்லாமலும் பலமாதமாக இடையறாது வேலைசெய்வோர் பிசாசினை யொப்பொன்று சொல்லப்பட்டுப், பிணியினால் வினாவிலே தப்பாமலிறப் பராதலால், ஓய்வுநாளையாசரித்தல் இவருடனுக்குச் செளக்கியத்தைத் தருவது மாமெனவும், ஆதலாற்சருவேசுரன் மனிதர் ஓய்வுநாளையாசரி க்கத்தந்தகட்டளையால் இரும்புண்டுபண்ணுவோருக்குங்கண்ணாடி செய்வோருக்கும் அதிபிரயோசனமுண்டாகிறதேயன்றி வாரத்தில மூன் றுநாளேத்தொழில் நஷ்டமுண்டாகிறதில்லையெனவும், உண்டாகுமென் றதறியாமையெனவுமறிக.

கூக. ௩-வது. யூதர்கள் வெள்ளிக்கிழமைச் சூரியாஸ்தமனத்து க்குமுன்னாழிகையிலும், சனிக்கிழமைச் சூரியாஸ்தமனமானபின் உட னேயும் பயிர்க்குத்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சினால், அவர் ஓய்வுநாளையுமாசரித் துப் பயிர்க்கு நித்தியமுந்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சினதுமாகும்; யூதர்வியா முக்கிழமைச் சூரியாஸ்தமனத்துக்கு முன்னாழிகையிலும், சனிக்கிழ மைச் சூரியாஸ்தமனமானபின் உடனேயும் பயிர்க்குத் தண்ணீர்ப்பாய்ச் சினால், அவர் ஓய்வுநாளையுமாசரித்துச் சிறுபயிர்க்கு ஒன்றைவிட்டொ ருநாள்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சியதுமாகும். கிறிஸ்துவர்கள் சனிக்கிழமையி ராத்திரி க2-மணிக்கு முன்னாழிகையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிராத்திரி க2-மணியானவுடனேயும் பயிர்க்குத்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சினால், இவர்கள் ஓய்வுநாளையுமாசரித்துப் பயிர்க்கு நித்தியமுந்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சியதுமா கும். கிறிஸ்துவர்கள் வெள்ளிக்கிழமையிராத்திரி க2-மணிக்கு முன் னாழிகையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிராத்திரி க2-மணியானவுடனேயும் பயிர்க்குத்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சினால், இவர்கள் ஓய்வுநாளையுமாசரித்துச் சிறுபயிர்க்கு ஒன்றைவிட்டொருநாள்தண்ணீர்ப்பாய்ச்சியதுமாகும். ஆ தலால் ஓய்வுநாளையாசரித்தலிற் பயிர்க்குக் கெடுதியுண்டாகிறதில்லையெ னவும், கெடுதியுண்டாமென்றது அறியாமையெனவுமறிக.

கூ2. ௪-வது. கப்பலோட்டிகள் பலவூர்களுக்குப்போய் அங்க ங்கேயிறக்கவேண்டியதையிறக்கிவிட்டு ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டியதை யேற்றிக்கொள்வார்களாதலாற், கிறிஸ்துவர்களாகிய கப்பலோட்டிகள் ஓய்வுநாளையாசரித்தற் கிசைவாய்வாய்க்கிற இடத்தில் தங்கள் அப்பற்கு நங்கூரம்போட்டுவைத்து, ஓய்வுநாளையாசரிக்கிறார்கள்; வைத்தியரும் ஓய்வுநாளையாசரிக்கிறார்கள்; ஔஷதக்கடைக்காரரும் தங்கடைகளைச் சாத்தி, ஓய்வுநாளையாசரிக்கிறார்கள். ஆனால் ஊனுக்கு ஆபத்துவராமற் காப்பதற்கும் உபகாரஞ்செய்வதற்கும் ஓய்வுநாளில் வேலைசெய்யவந்த ரவுண்டு. அதிற்குற்றமில்லை. (அர்ச். மத். க2: ௧—௧௩) என்று ஓய் வுநாளையாசரிக்கக்கட்டளையிட்ட சருவேசுரனே சொல்லியிருத்தலால், ஓய்வுநாளிற் கப்பல்கிறுத்தப்படக்கூடாதவிடத்திலோடுமாயிற் கப்பலோ

ட்டிகளும், யாருக்கேனும் ஆபத்தான வியாதியுண்டாயிருக்கு மாயின் வைத்தியரும்ஒளவுதக்கடைக்காரரும் தங்கள் தொழிலைச் செய்யவுத்த ரவுண்டெனவும், ஆதலானீவர்களைக்காட்டி ஓய்வுநாளின் மேற்குற்றங் கூறியது மறியாமையெனவுமறிக.

கூங். ௫-வது. சைவருக்குரியநித்தியகருமவியலானது (ஆறுமு கநாவலரதுசைவவினாவிடை யிரண்டாம்புத்தகத்து ௨௩௩-ம்இலக்கம்) “மலசலமோசனஞ்செய்யத்தக்கஇடம்----திருக்கோயிலெல்லைக்கு னா னுறுமுழுத்தூரத்தினதாய், ஈசானதிக்கொழிந்ததிக்கினிடத்ததாயுள்ள தனியிடமாம்” என்கின்றது, இக்கருமம் வியாதியாளர்முதலியோரொ முகுதற்கியலாததாதலின், மனுஷர்யாவரும்அநுசரித்தொழுகுதற்குரிய கருமமன்று. ஆதலாற்பண்டிதர்மேலேசொல்லியபடி இக்கற்பனைசர்வ ஞானசுதந்தரகடவுளாலருளப்பட்டதன்று. சைவர்கள்இக்கற்பனை சி வனாலருளப்பட்டதெனலால் சிவன்சர்வஞானசுதந்தரரல்லொன்று ப ண்டிதர்கூறினதாதலறிக.

கூச. கௌ. பண்டிதர்: பிறகுபுதியவேற்பாட்டுக்குங் குற்றங்கூற நினைந்து, ழூ-வது: “ஒருவனுக்கு மனதிலேயாதாயினுமொரு கவலை யுளதாங்காற் பகல்முழுதுமதுவேயவன்சிந்தனையாகும். இரவிலஃதே யவனதுகனவாகும். ஓர்புருஷனுக்குப்பெண்சாதியின்கவலையையொத் த பெருங்கவலையிலது. அதிற்புதுமனையியர் விசேஷம். அதிலுங்கா ணுதுபோகங்களுக்குக்கையில்வராது இன்றோநாளையோவெனக் கண ற்தோறுமனதைக்கவர்ந்துகொள்ளையாடி அவனைக்கைக்கிளைத்துயரி லமிழ்த்தாநிற்கு மோர்கன்னியாலாகுங்கவலை மிகப்பெரியதாம். இதனு ண்மைஇல்லறம்பூண்டோர்யாருமறிவர். இஃதிங்ஙனமாக, யோசேப்பு தனக்குரியமிக்கப்பட்டமரியாள் தன்னையறியாதுகருப்பந்தரித்தனளெ னக்கேள்வியுற்றபோது மவன்மனமெவ்வாறுவருந்தும்? அவன்பிறகா ரியத்தில் தன்மனதைச்செலுத்தக்கூடியதாயிருக்குமா? இரவுபகல்அவ னுக்குவேறுசிந்தனையாகுமா? பகலில்அவன்நினைப்பதும் இரவிற்கனாக் காண்பதும் வேறொருவிஷயமாமா? பின்னைஇவன்கனவு மரியாளின்கற் புக்கோர்சான்றென்பதென்னோ? கனாக்கண்டதுண்மையாயினுங் கண் டதுகனவுதானே. ஆகவேவந்துசொன்னவன் காபிரியேலென்பதற்கு ச்சாட்சியேது? நனவில்வெளியாய்சின்று ஓர்தேவதூதன்சொன்னா னுயினும் மனோசஞ்சலமிகுதியாலவ்வாறுகண்ட தோர்உருவெனியென் றுநம்பத்தக்கதாயிருக்கக், கனவுகனவென்று சொல்வதுதகுதியா? ம னோசாஸ்திரமறிந்தபெரியோரோ கபடமில்லாது சொன்மின். கனுவா லுணர்த்துங்கடவுள் அவன்அவளதுகருப்பநிலைமையையறியுமுன்னாவ து உணர்த்தினாராயின், அவனதுகனவும் அவளது கருப்பநிலைமையு மொன்றற்கொன்றுசாட்சியாகும். மரியாள்கருப்பவதியினளென்று யோசேப்பறிந்து மனோசஞ்சலத்திலமிழ்ந்தியபின்னு கடவுள்கனவுவர விட்டார்? கடவுளதுஞானம்நன்றாயிருந்தது!! இப்படிப்பட்டதோர்கன விலா கடவுள்தன்வேதமுழுதுந் தொங்கிநிற்கும்படி வைப்பர்? அது வுங்கல்விகேள்விகளாலுயர்வில்லாத தோர்ஏழைச்சிற்பாசாரியின் கன வா? நாலுபெயர்சாட்சியாய் அத்துதன்வரலாகாதா? விண்ணினின்

றோர் அசரீரிபிறக்கப்போகாதா? உண்மையானகிறிஸ்தவனே நீ உன்னை அவ்வியோசேப்பாகப்பாவி. இப்படிப்பட்டதோர்களுவால் உன்னை யறி யாதுகர்ப்பவதியாகிய உன்மனைவியை நீ அங்கீகரிப்பாயா? ஒளியாய்ற் சொல்லு. இன்னுஞ்சிலகேள்விகேட்பாருளர். அவைசமயதுஷணமா குமென்றஞ்சி அவற்றையான்கேட்கிலன். கனவினுண்மையைப்பெல ப்படுத்துதற்கானவிசேஷசம்பவம் வேறேதாவதுகூட நிகழ்ந்ததாயின், அதாவதுமனதிற்கோர்திர்ப்தியாகும். அப்படியுமொன்றைக்காண்கிலே ம். கர்ப்பந்தரித்தசிகு அபூர்வமாயிரண்டொருமாசத்திற்பிரசவமாய் அ ல்லதுமனுஷீகத்துவத்திற்குமாறானவேறெந்தவிதமாயாவ துற்பத்தியா குமேல், தேவசிகுவென்றொத்துக்கொள்ளலாம். மானுஷிய சிசுக்கள் போலப் பத்துமாதம்வயிற்றிலிருந்துபிறந்து தாய்முலைப்பாலுண்டுவளர் ந்து மற்றெத்தானுமோர்விகாரம்பூணாதகுழந்தை உண்டானதும் மானு ஷியத்தன்மையாகவேயிருத்தல்வேண்டும்” என்கிறார்.

சுரு. டூ-வது. பண்டிதர்: ஒருநீதிமானென்று வேதத்தாற்சொ ல்லப்பட்டஉத்தமரும், துறவியும், தேவகட்டளையினிமித்தமே விவா கத்துக்குடன்பட்டவரும், அப்படியேகன்னியா யெப்போதுமிருக்கப் பிரதிக்கினைபண்ணிக்கொண்டு தேவகட்டளையினிமித்தம் விவாகத்திற் குடன்பட்ட அர்ச். மரியாயியாகியதன்மனைவியோடுபேசி யில்லறத்தி லே தாங்கள்முன் தெரிந்துகொண்டதுறவறத்தையே கைக்கொண்டொ முகத்தீர்மானித்துக்கொண்டவருமாகிய அர்ச். சூசையப்பருக்குக்கை க்கினைத்துயரிலமிழ்ந்துஞ்சாமானியரை யுபமானமாக்கியது பொருந்தா தெனவறிக.

சுசு. உ-வது. வேதத்தில் (அர்ச். மத்- க: கக்.) “அப்படியி ருக்க அவளுடையபத்தாவாகியசூசையப்பர் நீதிமானாயிருந்ததினாலும் அவனையவமானப்படுத்த அவருக்குமனசில்லாமையினாலும் இரகசிய மாயவளேநீக்கிவிடக்கருதினார்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இ து. இதில் “இரகசியமாய்” என்றதினால். அர்ச். மரியாயி கருப்பங்கொ ண்டதுசூசையப்பராலன்றென்று அப்போதுஅவரன்றி வேறொருவரு மறியாரொன்றகருத்துள்ளதாயிருக்கப், பிறருமறிவர், பிறரோமுன்னறிந் தவர், அவர்சொல்லியே சூசையப்பரறிந்தனொன்னுங்கருத்துப்படக், “கேள்வியுற்ற”னொன்னுமொழியைப்பண்டிதருபயோகித்ததும் பொரு ந்தாதெனவறிக.

சுஎ. டு-வது. தன்மனைவிமேற்சந்தேகங்கொண்டவனுக்கு. அ ந்தநினைவாலுண்டாகுங்களவில் அவன்தனதுசந்தேகத்துக்கொத்தவித மாக, ஒருசோரநாயகன்வந்ததுபோலவும் அவன்அவளொடுபேசியிருந் துபோனதுமுதலியவைபோலவுங் காண்பானேயன்றி, விசுவாசிகளா கியநீதிமான்கள் சிலசமயத்தில்நித்திரையிற்காண்பதுபோலத் தேவதூ தன்வந்து அந்தச்சந்தேகநீங்குதற்கானவுறுதிமொழிகளையுணர்த்தக் கா ண்கிறதில்லை. அர்ச். சூசையப்பரோ: சம்மனசுதோன்றிஇந்தக்கருப் பமுண்டானவிதத்தையும். இதுவிஷயமாயுள்ள வேதவாக்கியத்தையும் இனித்தாம்இந்தவிஷயத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டியவிதத்தையும் த மதுசந்தேகநீங்கத் தமக்குச்சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லியுணர்த்தக்

கண்டார், பின்மனைவிசொல்லக்கேட்டதும் தாம்நித்தியாயிற்கேட்ட தற்கொத்திருத்தலையறிந்தார். ஆதலால்இத்தன்மையையுடைய இக்காட்சியை ஒருநீதிமானாகியசூசையப்பர் கைக்கிளையுடையோருக்கு அவர்நினைவின்படிதோன்றுங்கனவொத்ததாகவேண்ணவும், அவர்மனைவியாகியகன்னிமரியாயின்கற்பினுக்குச் சான்றன் றெனமறுக்கவும்வேண்டுமென்று பண்டிதர்சொல்லியதறியாமையெனவறிக.

மேலும்சருவேசுரன் தம்முடையபக்தருள் அர்ச்சியசிஷ்டசூசையப்பருக்குமாத்நிரமே தாமறிவிக்கவிரும்பினதைச் சொப்பனத்தில்அறிவித்தாரொன்று நினைக்கவேண்டுவதில்லை. அவருக்குமுன்னிருந்த பக்தர்களுக்கும் பெரும்பாலும்சொப்பனத்திலேயே யறிவித்துவந்தாரொன்பதைப் பழையவேற்பாடென்னும்வேதபுத்தகத்திலே பலவிடத்திற்காணலாம், இதுநிற்க, சிவன்சுந்தரமூர்த்திக்கும், சிவகோசரியாருக்கும், (பழையாறையில்வருந்திய அப்பமூர்த்திக்காக) அரசனுக்கும், (தண்டியடிகளையொருக்காகச்) சோழவிராஜாவுக்கும், பாணபத்திரருக்கும், கூற்றுவநாயனாருக்கும் (திருநின்றவூரிலிருந்த பூசலார்நாயனாருக்காக) அவ்வரசனுக்கும், (திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணருக்காகத்) தம்முடைய எல்லாஅடியார்களுக்கும், குங்கினியக்கலையநாயனார்மனைவிக்கும், திருநாளையோவார்நாயனாருக்கும், தில்லைவாழந்தணர்க்கும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளின்சகோதரியாகிய திலகவதிக்கும், புகழ்த்துணைநாயனாருக்கும் தாமறிவிக்கவிரும்பியவைகளைச்சொப்பனத்திலே அறிவித்தாரொன்றும், சிவகோசரியாரும், கூற்றுவ நாயனாரும், தண்டியடிகளையொருமும் சிவன்தங்களுக்குச் சொப்பனத்திலேசொல்லியவைகள் தாங்கள் முன்கருதியிருந்தவைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளாயிருந்தும் அவைகளைஉண்மையானவைகளென்று நம்பிக்கொண்டார்க ளென்றுஞ்சைவர்களுடையபெரியபுராணஞ்சொல்லுகின்றது. ஆதலாற்பண்டிதர் “கனாக்கண்டதுண்மையாயினுங் கண்டதுகனவுதானே. ஆகவேவந்து சொன்னவன் காபிரியேலென்பதற்குச்சாட்சியேது”? என்றதுமுதலியவைகளும்அறியாமையெனவறிக.

சுஅ. ச-வது. சர்வேசுரன் கன்னிமரியாய் கருப்பினியாகுமுன் அதனைக்குறித்துச்சூசையப்பருக்கறிவித்தனராயின், கடவுளாலறிவிக்கப்பட்டதைவிஸ்வசித்துத் தேவகட்டளைப்படியொழுகும் புண்ணியம் இதுவிஷயத்திற்குசையப்பருக் குண்டாயிராமற்போவதுமன்றித் தன்பத்தாவுக்குத்தன்மேற் சந்தேகமுண்டாகியுந் தேவரகசியத்தைத் தேவகட்டளையின்றிவெளிப்படுத்தாது மறைத்தபுண்ணியங் கன்னிமரியாய்க்குமுண்டாயிராது. இவைமுதலியகாரணங்களாற்சர்வேசுரன்இதனைமுன்னரேஅர்ச். சூசையப்பருக்கறிவியாதிருக்கப், பண்டிதர்இதனாற்சர்வேசுரனதுஞானத்துக்குக்குறைவுசொல்லலறியாமையெனவும், சருவேசுரனது ஞானம்; பஸ்மாசுரனுக்குவரங்கொடுத்தபின் அவனுக்குப்பயந்தோடி ஐவிரலிக்காயிலொளித்த சிவனதுஞானத்தை யொத்ததன் றெனவுமறிக.

சுக. ௫-வது. சருவேசுரன் தாம்தீர்க்கதரிசன வேதபுத்தகத்திலறிவித்திருந்தபடி, கன்னியின்வயிற்றிற்பிறக்கச்சித்தமானாலும் சர்

வேசுரன்பூமியில்மனுஷாவதாரம்பண்ணி வந்துவிட்டாரென்று பிசாசுறியாமல்மறைக்கவும், தம்முடையதாய்வினாகவிபசாரதோஷஞ் சொல்லப்படாதிருக்கவுமே அவனுக்குக்கல்யாணஞ்செய்வித்தமையால், கன்னிகருப்பவதியாயினது அப்போதுமறைக்கப்படத்தேவசித்தமாயிருந்தது. அப்படியே அவளதுபத்தாவும் அதனாலவருக்கிழிவுவராமல்மறைக்கத்துணிந்திருக்கப், பண்டிதர்சம்மனசாவதுஅசரீரியாவது அவளைநாலுபேராவதுபலேமீராவதறியத் தூற்றுவிக்கவேண்டுமென்றது மறியாமையெனவறிக.

௭௦. கூ-வது. சர்வேசுரன் தன்தாயின்கன்னிமை கெடாமலுற்பவித்ததுபோலவே யற்புதமாகப்பிறந்ததும், பிறந்தபோதுசம்மனசுள்ளவந்துபாடினதும், நகூத்திரமூன்றுசாஸ்திரிகளுக்கு வழிகாட்டியழைத்துவந்ததுமுதலியவைகளும், முன்போலவேசம்மனசு நித்தினாயில் தோன்றி எசித்துக்குப்போகச்சொல்லியதுமுதலியவைகளும் சேசுநாதர்தேவகுமாரனென்பதைக்காட்டுவனவாயிருக்க, அவர்ஆத்தம சரீரமுதலியவைகளைக்கொண்டிருத்தலும் ஒன்பதுமாதந் தாய்வயிற்றிலிருந்ததுமுதலியவைகளும் தேவன்மனுஷனாகவேயவதரித்துப் பிறந்தாரென்பதைக்காட்டுகின்றன. இங்ஙனமாயிருக்கப், பண்டிதர்கனவினுண்மையைப் பெலப்படுத்துதற்கானவிசேஷசம்பவம் வேறேதுங்கூடநடந்ததில்லையென்றதும், அவர்அபூர்வமாயிரண்டொருமாசத்திற்பிறவாமையாற் சேசுநாதர்கடவுளல்லொன்றதுங்கூட அறியாமையெனவறிக.

௭௧. க௮. பண்டிதர்: ௨-வது: “சாஸ்திரிகளுக்குத் தோற்றிய நகூத்திரத்தின்கதையை யெட்டுணையும்நம்பிலேம். அற்புதமாய்த்தோன்றிவழிகாட்டின நகூத்திரம் வழிதப்பிப்போகுமா? பெத்தலேகேமிலேபிள்ளைகிடக்க ஏரோதின்வீட்டுக்குச்சாஸ்திரிகளைக் கொண்டுபோமா? ஏரோதுக்குக் குழந்தையைக்காட்டிக்கொடாமல்மறைத்துவைப்பதே கருமமாய்க்கொண்டு, சாஸ்திரிகளை அவனிடத்தில்திரும்பிப்போகவிடாதயெகோவா முதலேநகூத்திரத்தைத் தடுக்க ஞானமில்லாதுபோயினரா? ஊரிலுள்ளகுழந்தைகளையெல்லாந் கொல்லுவிப்பது கடவுளுக்குவப்பாமா? மேலும் இச்சாஸ்திரிகளயாவர்? அஞ்ஞானிகளும் புறச்சமயிகளும். அவர்களயூதசிகுவை வணங்கப்போனதும் நூதனமே” என்கிறார்.

௭௨. கூ-வது. இந்தச்சாஸ்திரிகள்எருசலேமிற்போக இரண்டுவிதஅவசியமுண்டாயிருந்தன. அவற்றுள்ஐ-வது. இந்தச்சாஸ்திரிகள் இராஜாக்களாயுமிருந்தமையால், இவர்களுடைய பரிவாரங்களோடேயிவர்கள்போதற்கு இராஜபாட்டையே யிசைவானதாதலால், அந்தப்பாட்டையா லிவர்கள் எருசலேமுகுப்போக லாவசியமாயிருந்தது. ௨-வது. சாஸ்திரிகள்சேசுநாதரைவணங்கவந்ததை ஏரோதறிவானாயின், அவனாலயூதகுருக்களும்வேதபாரகர்களும்றிந்து, சேசுநாதரைமுன்றரசர்கள் நகூத்திரம்வழிகாட்டவந்து வணங்கினதற்குச் சாக்ஷிகளாவார்கள். அவர்கள்சாக்ஷியையூதர்களொத்துக்கொள்வார்கள். இந்த நன்மையுண்டாதற்கும் இந்தச்சாஸ்திரிகள்எருசலேமுகுப்போத லாவசியமாயிருந்தது. ஆதலால், இக்காரியத்தினிமித்தம் இச்சாஸ்திரி

கள்ளருசலேழுக்குப் போருவித்தசர்வேஸ்வரனதுஞானத்தைப் பண்டிதர் (ஆன்மாக்களுக்கெல்லா முத்தியளித்தல்தமக்கியலாதென்றறியாத) சிவனதுஞானம் போலெண்ணிக்குறைசொல்லிய தறியாமையெனவறிக.

எங். உ-வது. பிலேட்டோ (Plato) என்பவரதுபோதகானுசாரியாகிய சால்சிட்யஸ் (Chalcidius) என்பவர் (In Tim. No. 125.), சிலதூர்க்குறிநகூத்திரங்களைக்குறித்து ஹோமெர் (Homere) என்பவரீழுதினதைப்பற்றிப் பேசிவருகையில்: “அதிககனத்துக் குரியதும் பரிசுத்தமுள்ள துமாகியவோர்சரித்திரமுண்டு. அதுஒர்நகூத்திரம் நோய்களுக்குக்குறியாக அல்ல, மனுஷர்களைக்காப்பாற்ற ஓர்தெய்வம்இறங்கினதுக்கு அடையாளமாகத்தோன்றினதென்றும், கல்தேய(Chaldea) ஞானிகள் அந்நகூத்திரத்தை வழிகாட்டியாகக்கொண்டு, பிறந்த தெய்வத்தைத்தேடிப்போனார்களென்றும், அவரைக்கண்டுபிடித்து ஆராதித்தார்களென்றும்சொல்லுகிறார்கள்” என்றும்பேசியிருக்கிறார். இப்படிச் சாஸ்திரிகள் நட்சத்திரங்காட்டினவழியேவந்து சேசுநாதலாவணங்கிப்போனதற்கு நல்லசாக்ஷியுமிருக்கப், பண்டிதர் “சாஸ்திரிகளுக்குத்தோற்றியநகூத்திரத்தின்கதையை யெட்டுணையும்நம்பிலே” மென்ற தறியாமையெனவறிக.

எசு. டு-வது. பண்டிதர் சிவன்அதிட்டித்துநிற்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களின் சண்டையைக்குறித்து, அவ்வான்மாக்க ளனுபகூத்தால் யுத்தஞ்செய்தனராயின், அதன்பயனாகியதண்டனையைடைதற்பாலர்” அதனாற்சிவத்திற்குத்தோஷமென்றோ? என்று தமதுசைவமகத்துவத்தின்உ-ம்பக்கத்திற்சொல்லி, அதற்கும்விரோதமாக இங்கே, எரோதுசிசுக்களைக்கொன்றதைச் சருவேசுரன்கொல்வித்தாற்போல “ஊரி லுள்ளகுழந்தைகள் யெல்லாங்கொல்விப்பது கடவுளுக்குவப்பாமா?” என்றதும், சிவன்இயற்பகைநாயனாரால், அவரது குற்றமில்லாதசுற்றத்தாரை அநியாயமாய்க்கொல்வித்ததைநினையாமையும் அநியாமையெனவறிக.

சு-வது. தாங்களேகிறிஸ்துவேதத்திற் பிரவேசித்த அஞ்ஞானிகளுட் பலர்மேலானசாஸ்திரிகளென்று சரித்திரபுஸ்தகங்கள் தெளிவாயறிவிக்கும்போது, சர்வேசுரனதுநகூத்திரம் வழிகாட்ட அஞ்ஞானிகளாயிருந்தசாஸ்திரிகள்போய்க் கிறிஸ்துநாதரைக்கண்டெவணங்கிக் கிறிஸ்துவர்களானதைப்பண்டிதர்நூதனமென்ற தறியாமையெனவறிக.

எரு. கக. பண்டிதர் டு-வது: “தன்னிடஞ் சாஸ்திரிகள்வராமையைக்கண்டபோது எரோதுக்குஉண்டானகோபஞ் சடிதியில்வந்தகோபமல்லவே. பற்பலதவறுகளிழைத்தவனாயினும் எரோதுஇராசயுத்தியில்மிகச்சிறப்புடையனென்று அக்காலத்துஇதிகாசமெழுதிய யோசிபாசர்சொல்லுகிறார். பின்னை அவ்வரசன் சாஸ்திரிகளாற்கூறப்பட்டபின்னை யெவ்விடத்துளதென்று வேவுகாராராற்றேடிக்கொல்ல நினையாது, ஒருஆலோசனையுமின்றி நியாயநெறிகடந்து கொடுங்கோலரசருஞ்செய்யநினையாத சர்வசிசுசம்ஹாரமொன்றுவிதிப்பானா? இவ்வேரோதின் தவறுகளையெல்லாம் விவரித்தெழுதியயோசிபாசர்இச்சங்கார

த்தைக்குறித்துமாத்திரங் கூறுதொழிந்ததென்னோ” என்கிறார்.

எசு. இதிற்பண்டிதனோ, “பற்பலதவறுகளிழைத்தவனாயினும் ஏரோது” என்றதனால், ஏரோது அஸ்மோனேயரென்ற மக்கப்பேயர்களிற் கடைசிப்பிரபுவாகிய அந்திகோனென்பவனைக் கொலைசெய்வித்தவன்; தன்ஸ்திரீயையும், இரண்டு குமாரர்களையும், யூதர்களிலநேகம் பெரியோர்களையும், முன்தனக்குப்பிரதான ஆசாரியர்களாயிருந்த மக்கப்பேயர்களையும், கொலைசெய்தபாதகனென்றொத்துக்கொண்டும், அவன்சேகநாதரினிமித்தஞ் சிறுபிள்ளைகளைக்கொல்வித்ததில்லையென்கிறார். மக்ரோபியுஸ் (Macrobius) என்னும் அஞ்ஞானசாஸ்திரியும் சாத்தூர்ன், ௨-ம்காண்டத்துச-ம் அதிகாரத்தில் (Saturn Lib 2. ch. 4.) “சீரியாதேசத்தில் ஏரோதேயென்ற யூதேயா அரசன் கொலைசெய்யக்கட்டளையிட்ட இரண்டு வயசுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்குள் அவன்மகனும் கொலைசெய்யப்பட்டானென்று அகஸ்துஸ் (Augustus) என்பவர் அறிந்து, ஏரோதனுடைய மகனாயிருக்கிறதைவிட அவனுடைய பன்றியாயிருக்கிற துஉத்தமமென்றார்” என்றெழுதியிருக்கிறார். ஆதலால், பண்டிதரிப்படிச் சொல்லுதல் அறியாமையெனவறிக.

எஎ. ௨௦. பண்டிதர்: ச-வது: “அல்லாமலும் அச்சம்ஹாரத்திற்குத்தப்புவிக்கும்பொருட்டு யேசுவை எகிப்திலேகொண்டுபோய்வைத்திருக்கும்படி கடவுள்கட்டளையிட யோசேப்பும்மரியாளுங் குழந்தையை அவ்வுருக்குக்கொண்டுபோய் அங்கேதங்கியிருந்தார்கள். ஏரோது இறந்தபின் கடவுள் அவர்களுக்குவெளிப்பட்டு, நீங்கள் இனிஉங்கள் ஊருக்குப்போங்களென்று கற்பித்தார்; அவ்வாறவர்கள் போகையில், இடையிலே மறுபடியுந்தோன்றி அங்கேபோகாதையுங்கள் குழந்தைக்கு இன்னும்மோசம்வரத்தக்கதாயிருக்கிறதென்றார். இதுகடவுளின் ஞானந்தானா!” என்கிறார்.

எஅ. அர்ச். மத்தேயுசு விசேஷத்தின் ௨-ம் அதிகாரத்து-௧௯-௨௦-௨௧-௨௨-௨௩-ம்வசனங்களில், “ஆனால் ஏரோதனிறந்தபின்பு இதோகடவுளின் தூதன் எஜிப்திலேசூசையப்பருக்கு நித்திரையில் தரிசனமாகி, நீரொழுந்திருந்து குழந்தையை மதின்தாயாராயுங்கூட்டிக்கொண்டு இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குப்போயிரும். ஏனெனின் பிள்ளையின்பிராணனை (ப்பறிக்க)த்தேடினவர்கள் மடிந்தார்களென்றார். (சூசையப்பர்) எழுந்து குழந்தையையும் அதின்மாதாவையுங்கூட்டிக்கொண்டு இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குவந்தார். ஆயினும் அற்கேலாவுஸென்பவன் தன்தகப்பனாகிய ஏரோதனுக்குப்பதிலாய் யூதேயாதேசத்தில் இராச்சியபாரம்பண்ணுகிறானென்று கேள்விப்பட்டு அங்கேபோகப்பயந்தார். மீளவு நித்திரையில் எச்சரிக்கப்பட்டுக் கவிலேயாநாட்டில் ஒதுங்கிப்போய், நாசோத்தென்னுநகரிற்சேர்ந்து வாசம்பண்ணினார். நாசோயென்றழைக்கப்படுவாரென்கிறதாகத் தீர்க்கதரிசிகள் சொன்னது நிறைவேறும்படியாயிற்று” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது ஒருதேவதூதன் எகிப்திலேசூசையப்பருக்கு நித்திரையில்தோன்றி ஏரோது மரித்ததையறிவித்து, அவர் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் போயிருக்கும்படி சொன்னார். அப்படியே சூசையப்பர் அவரும் அர்ச். மரியாயியும் முன்வாசமாயிருந்த

நசரோத்தூருக்குப்போகும்படி புறப்பட்டுநடந்தார். ஆனால்பொழுது யூதேயாவிலுள்ளரோதின்கள் இராச்சியபாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததைக்கேள்விப்பட்டதனால், யூதேயாநாட்டுவழியால் நசரேத்துக்குப் போகப்பயந்தார். அப்பொழுதுசம்மனசுமறுபடிமுன்போல் அவர்க்குத் தோன்றிப் பயப்படாம லந்தவூரிற்போயிருக்கஎச்சரித்தார். சூசையப்பர் யூதேயாவுக்குக்கீழ்ப்பாரிசமாயொதுங்கிக் கலிலேயாவிலே போய் நசரேத்திற்சேர்ந்து வாசம்பண்ணினான்என்பதே. இந்தவேதவாக்கியங்களுக்குச், சர்வேசுரனுடையதூதன் சூசையப்பருக்குஎகித்திலேநித்தியில்தோன்றினபோது சொன்னவருக்குப்போகும்படிக்கே மறுபடி தோன்றியெச்சரித்தாரென்பதும், அதற்கேசூசையப்பர் போனாரென்பதுமே வெளிப்படைப்பொருளாயிருத்தலாற், பண்டிதர் “இதுகடவுளின்ஞானந்தானா?” என்றதுஅறியாமைஎனவும், அங்கேபோகாதையுங்கள்குழந்தைக்குஇன்னும்மோசம்வரத்தக்கதாயிருகிறதென்று” சருவேசுரன்சூசையப்பருக்குமறுபடிதோன்றிச்சொன்னாரென்றதுபொய்யெனவும், பஸ்மாசுரன் யார்தலைமேற்கைவைத்தாலும், அவர்எரிந்துபோக அவனுக்குவரங்கொடுத்தபரமசிவன், அந்தஅசுரன்அந்தவரத்தைப் பரீக்ஷிக்கச்சிவன்தலைமேல் தன்கையைவைக்கப்போனபோது, ஓடிஐவிரவிக்காயி லொளித்துக்கொண்டதனால், சிவன்விஷயத்தில்இதுகடவுளின்ஞானந்தானாஎனிலதுபொருந்துமெனவுமறிக.

எகூ. ௨௧. பண்டிதர்: ௫-வது: “நசரோயென்றழைக்கப் படுவாரென்னுந் தீர்க்கதரிசனம்நிறைவேறும்படி நசரைக்கு அவர்களை அனுப்புதல்கருதி யிவ்வாறு செய்தாரென்று சமாதானமுரைப்பாருமுளர். இந்தத்தீர்க்கதரிசன மெங்கேயுளது? யாவராலுரைக்கப்பட்டது? விவிலியநூல் இல்லதும்முகமனாலெடுத்துப்பேசுமே” என்கிறார்.

அ௦. கலிலேயநாட்டவர்கள் இழிவாயெண்ணப்பட்டிருந்தார்கள். (அர்ச். அருள. எ: ௫௨.)-அந்தநாட்டிலுள்ளநசரோத்தூரவர் மிகவுமிழிவாயெண்ணப்பட்டிருந்தார்கள். (அர்ச். அருள. ௧: ௪௬.)—இந்தவூர்க்குடிகள் மிகுந்ததுஷ்டத்தனத்தா விழிவுகொண்டிருந்ததனால் நசரோயென்பது துஷ்டனாக்குறிக்கும் பழமொழியாயிருந்தது. சேசுநாதர் அவ்வூர்க்குடியாகினதால்ஏசாயாதீர்க்கதரிசனத்தின் ௧௨-ம்அதிகாரத்து ௧௨-௯-௩-ம்வசனங்களிலும், ௬௮-ம்சங்கீதத்தின் (புரோடெஸ்டான்டர்புத்தகப்படி ௬௯-ம்சங்கீதத்தின்) ௯-௧௦-ம் வசனங்களிலும், சுகரியாசின்தீர்க்கதரிசனத்தின்கூ-ம்அதிகாரத்து௯-ம்வசனத்திலும் சொல்லப்பட்டபடி அவர்அப்போது அக்கிரமகாரரு ளொருவராய்த் தாழ்வாய்மதிக்கப்பட்டவரானார். தீர்க்கதரிசிகள்சொல்லியிருந்தவைகள் இப்படியப்போது சேசுநாதரிடத்தில் நிறைவேறினமையால், “நசரோயென்றழைக்கப்படுவாரென்று தீர்க்கதரிசிகள்சொன்னது நிறைவேறும்படியாயிற்று” என்றுஅர்ச். மத்தேயு தாமெழுதியசேசுநாதர் சுவிசேஷத்தின்௨-ம்அதிகாரத்து௨௩-ம்வசனத்திற்சொலவினார். ஆதலால் “இல்லதுமுகமனாலெடுத்துப்பேசு”வதுசத்தியவேதமன்றெனவும், பாற்கட

*நசரோத்தூரும் அதையுடையகலிலேய நாடும் இஸ்ராயேல் தேசத்திலுள்ளவைகளேயாம்.

ல்தயிர்க்கடல் நெய்க்கடல் கருப்பஞ்சாற்றுக்கட லுண்டென்னுஞ்சை வசமயநூலேயாமெனவும், விவிலியநூலென்றதறியாமையெனவுமறிக.

அக. ௨௨. பண்டிதர் கூ-வது: யோசேப்பு ஒருஎளியசிற்பாசா ரி. அவன்மனைவியும்ஓர்தரித்திரி. பெதலகேமுக்குப்புறப்பட்டபோது இப்படிஇவர்கள்எகிப்துக்குப்போகவும் நசனாக் குடவும் அங்கங்கேஅ னேகநாஸ்தங்கவுந் தக்கதாகச்செலவுக்குக்கொண்டுபுறப்பட்டவர்களல் ல. பின்னையிவர்கள்சீவனத்திற்குவழி யெங்கேகிடைத்தது? அவர்க ளுக்குப் பசிதாகமுதனியவில்லாமற்போகும்படி செய்தனரா?" என்கி றார்.

அ௨. இதற்குமற்றநியாயங்கள்சொல்ல ஆவசியகமில்லையாதலால் அவைநிற்க. சேசுநாதனாவணங்கவந்த சாஸ்திரிகள் காணிக்கையாக வைத்தபொன்னிற் சிறிதேஇவர்களதுசீவனத்திற்குப்போதுமெனவறிக.

அ௩. ௨௩. பண்டிதர் எ-வது: “யேசுவின்அவதாரமகிமை அ வரதுபிற்சரித்திரவிசேஷத்தால் நம்பற்பாலதென்பிராயின், பொய்க்கி றிஸ்துக்களும் பொய்அற்புதங்களும் பூமியிலுள்ளனவென்று யெகோ வாவேசொல்லுகிறார். கடவுளுடையஅற்புதங்களோடு மானுடராற்செ ய்யப்பட்ட அற்புதங்கள் எதிர்த்துநின்றமைக்கும் இவ்விவிலியநூலே சாட்சிபகர்தலாலும், அற்புதமகிமைஎச்சமயிகளிடத்துமுளதாதலாலு ம், அவதாரமகிமை அதினால்நாட்டப்படாதென்றறிக” என்கிறார்.

அ௪. ௨௪-வது. சத்தியவேதம் பொய்க்கிறிஸ்துமெய்க்கிறிஸ்துள ன்று கிறிஸ்துக்களையும், பொய்யற்புதம்மெய்யற்புதமென்று அற்புதங்க ளையும் இருவகைப்படுத்திக் கூறுகின்றனவென்று பண்டிதரோத்துக் கொள்ளுகிறார். அவற்றுள்பொய்யற்புதமாவது: ஒருவன் தான் ஒருவீ ட்டடைவிழுங்காதிருக்க, மாயத்தால் விழுங்கிவிட்டதுபோலப் பிறர்க் குத்தோன்றச்செய்தல். அப்படிப்பட்டபொய்யற்புதத்தைக் கொண்டு நானேகிறிஸ்துஎன்றுசொல்லிச் சனங்களுையேய்த்து நரகாக்கினைக்குரி யவர்களாக்கமுயல்கிறவரெல்லாம் பொய்க்கிறிஸ்துக்களாம். மெய்யற்பு தமாவதுமெய்யாகவேசெத்தவர்களை மெய்யாகவேயெழுப்புதல் முதலீ யவைகளேயாம். சேசுநாதர் இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களையேசெய் தாரொன்பதை அர்ச். அருளப்பர்கவிசேஷத்து-௫-ம் அதிகாரமுத லியவைகளா லறியலாம். சேசுநாதர் இப்படிப்பட்ட மெய்யானஅ ர்புதங்களைச் செய்தவராதலாலும், மெய்க்கிறிஸ்துவைக்குறித்துச் சத் தியவேதத்திற்சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் இவரிடத்து மாத்திரமே னிறைவேறினமையாலும் இவரேமெய்யற்புதங்களையுடைய மெய்க்கிறி ஸ்துவெனவும், பொய்க்கிறிஸ்துக்களின்பொய்யற்புதம் அற்புதப்போலி யேயல்லதுஅற்புதமல்லவெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர் “கடவுளுடைய அற்புதங்களோடு மானுடராற்செய்யப்பட்டஅற்புதங்கள் எதிர்த்துநிந் தமைக்கும்இவ்விவிலியநூலேசாட்சிபகர்”கின்றதென்றதும், “அவதார மகிமைஅதினால்நாட்டப்படா”தென்றதும்அறியாமையெனவுமறிக.

அ௫. ௨-வது. புதுமைகள் முதல்வகுப்புப் புதுமையென்றும் இரண்டாம்வகுப்புப்புதுமையென்றும் இரண்டுவகைப்படும். அவற்று ள், செத்தவரையெழுப்பல்முதலியவை முதல்வகுப்பானவைகள். இ

வைகள் கடவுளால், அல்லதுகடவுளுதவியால் மாத்திரமே யாகக்கூடியவைகள். பாம்புக்கடிவிஷந்தீர்த்தல் தலைநோய்தீர்த்தல்முதலியவைகள் இரண்டாம்வகுப்பானவைகள். இவைகள் எச்சமயிகளாலும், பிசாசுகளுதவியினாலும் ஆகக்கூடியவைகள் எனவும், முதல்வகுப்புப்புதுமைகள் கிறிஸ்துவரிலன்றி மற்றச்சமயத்தில்டக்கிறதில்லையெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர்: “அற்புதமகிமைஎச்சமயங்களிடத்துமுள்” தென்றதும், “அவதாரமகிமை அதினுல்நாட்டப்படா” தென்றதும் அறியாமையெனவுமறிக.

அசு. ௨௪. பண்டிதர்: ௮-வது: “கன்மபாவஞ் சென்மபாவமிரண்டுமற்றவராகியகிறிஸ்து சகலசமயத்தோரானு முன்னறிதெய்வமாகப்போற்றப்படுந்தந்தைதாயருக்கு விசாரமுண்டாக்கித், தன்பரம்பிதாவருளியஐந்தாங்கற்பணையமீறியதென்னோ? சொல்லோக்கார் மனமறிந்தொழுகுபவனோமைந்தர். தந்தைதாயரை நட்டாற்றில்வனந்தரத்திற் புலம்பிஅலையவிட்டுத் தேவாலயம்புக்குப் பண்டிதர்நடுவிருந்து தர்க்கித்துக்கொண்டிருத்தல் மைந்தர்நெறியாமா? ஒருவார்த்தைசொல்லிவந்தால் அவர்க்கித்தனைவிசாரம்வராதே” என்றும், —“கடவுளேதமதுபிள்ளையாய் அவதரித்திருப்பதையறிந்தயோசேப்பும்மரியாளும் அல்லும்பகலும் அப்பிள்ளையின் அடிக்கீழிருந்துகாவல்செய்யாது பிள்ளைதம்மை விட்டப்புறஞ்செல்லத்தக்கதாகக் கவலையீனராயிருந்ததும் பேரதிசயமே” — என்றும், “இரபாயர்எனப்பெயர்பெற்றுவிளங்காநின்ற யூதபண்டிதருக்குமுன் சிறுபாலகர்உளுக்காருவதுங்கேள்விகேட்பதும் யூதாசாரத்துக்குமாறுபாடானது. யேசுவைத்தேவசுதனென்றறியாத அப்பண்டிதர் பன்னிரண்டுவயதுச்சிறுவராகியஇவரை உளுக்காரிடங்கொடுத்துத் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்தாராமே? இதுகட்டுக்கதையென்பதுகட்டிக்காட்டல்வேண்டுமா? அப்பமென்றாற்பிட்டுக்காட்டுவதேன்? யூதசரித்திரமறிந்தோரோசொல்லுக” என்றுஞ்சொல்லுகிறார்.

அள. ௩-வது. சேசுநாதர் தம்முடையதாயைநோக்கி “நான்என்பிதாவுக்குரியவைகளில் அலுவலாயிருக்கவேண்டுமென் றறியாதிருந்தீர்களோ?” (அர்ச். லூக்கா ௩: ௪௬.) என்றது தாய்தந்தையரைக்காட்டினுந் தேவனையதிகமாகநேசித்தல் வேண்டுமென்பதைக் கற்பித்ததாம். இக்கற்பணையை அவர்பரிசேயருக்கும் (அர்ச். மத். ௨௨: ௩௭, ௩௮.) வெளிப்படுத்தினார். ஆதலா விதுதேவகற்பணையமீறியதன்றெனவும், தண்டியடிகள் சிவனிமித்தமாய்த் தமதுதந்தையின்தானே யெறிந்ததையே புண்ணியஞ்செய்ததென்று சைவசமயநூல்கள்சொல்லுகிறபோது: பண்டித ரிதனைத் தேவகற்பணையமீறியதென்றதறியாமையெனவுமறிக.

அஅ. ௨-வது. அர்ச். சூசையப்பருங்கன்னிமரியாயியும் சேசுநாதர் வழக்கப்படிதங்கள்வழித்துணைவராகியபந்துக்களோடு போயிருப்பாரொன்றுநினைந்ததனால், வழக்கப்படிபுருஷாளோடு கூடிக்கொண்டு சூசையப்பரும், ஸ்திரீகளோடுகூடிக்கொண்டுகன்னிமரியாயும் தேவாலயத்தைவிட்டுத் தங்களுர்க்குப்புறப்பட்டுநடந்தார்கள். பிள்ளைதேவசுதனாயிருத்தவினாலும் பன்னிரண்டுவயசுடையவராயும் ஞானத்திலோங்கியவராயுமிருந்ததினாலும் தவறித்தங்களைவிட்டுப்பிரிகிறவரல்லொன்

று அவர்கள் நன்றாயறிந்திருந்தார்கள். ஆனந்தேசுநாதர் தம்முடைய தாய்தந்தைக்குத் தம்மைவிசனத்தோடு தேடித்திரியும்புண்ணியங் கிடைக்கும்படிக்கே யவர்களுக்குத்தெரிவியாது தங்கிவிட்டனர். ஆதலால் அவரது தாய்தந்தையர் அவரிடத்துக்கவலையினராயிருந்ததில்லையெனவும், அதிசயப்படுவது பண்டிதர்க்பாவமெனவுமறிக.

அக. ௩-வது. பண்டிதர்களுக்குமுன் சிறுபிள்ளைகள் உளுக்காருவதுங்கேள்விகேட்பதும் யூதாசாரத்துக்குமாத்திரமல்ல, நம்முடைய தேசாசாரத்துக்கும்மாறுபாடுதான். ஆயினும் “சாலவயிறேபெரிய ராய் நரையராயிடினுந் தாமவர்களேபெரியரோ, வாலவயதாயினுமெய்ஞ்ஞானநெறிநீதிவழு வாதவர்களேபெரியரோ” என்றபடி சிறுவராயினுமெய்ஞ்ஞானமுடையவராய் நீதிநெறிவழுவாதவர் பெரியவராகமதிக்கப்படுதற்குரியவராதலால், யூதாஸ்திரிகள் பன்னிரண்டுவயதுள்ள சேசுநாதரிடத்தில் தங்கள்சந்தேகந்தீரத்தக்க மேலானசொற்களும்ஞானமுமிருக்கக்கண் டதிசயித்தபின், அவர்உளுக்கார இடங்கொடுத்ததும் அவர் சொன்னதைக்கேட்டதும் யூதாசாரத்துக்குமாறுபாடன்றெனவும், சம்பந்தர்சிறுபிள்ளையாயிருந்தும் அறிவுமிசுந்தவரா யிருந்ததினிமித்தம் பிராமணர்பாண்டியன்முதலியவரும் வாழ்த்திஅஞ்சலிசெய்து அவரையிரத்திராசுரத்திலுட்காருவித்தார்களென்றுசொல்லுகிற சைவசமயத்தவராகியஇப்பண்டிதர் இவைகளையூதாசாரத்துக்குமாறுபாடென்ற தறியாமையெனவுமறிக.

கௌ. ௨௩. பண்டிதர்: கூ-வது. “அழுதுபுலம்பிவந்ததாயர்க்கு யேசுவின்மறுமொழியைப்பார்த்தீரா? அவளுக்காறுதலாய் ஓர்மொழி சொல்வதைவிட்டுக் கண்டித்துப்பேசினாராமே. பிள்ளைகளுக்குத் தேவன்நன்முன்மாதிரிவைத்தார். என்பரமபிதாவின்கிர்த்தியத்தில் நான்கையிட்டால், உனக்கென்னவென்றாராம். பரமபிதாவின்கிர்த்தியத்திற்கையிடப் பதினெட்டுவருஷமுண்டென்றறியாமற்பேசினாரா? அத்தனைஆத்திரமாய்த் தேவகற்பனையையுமீறிஆரம்பித்தவர் மறுகால்முப்பதுபிராயமட்டும்அக்கிர்த்தியமொழிந்து தந்தைதாயர்க்கடங்கியிருந்ததுமோராச்சரியமே! பரமபிதாவின்கிர்த்தியமென் றவார்களென்போது இவரதுபிதாவாரொன்றுமரியாள் அறிபாமற்போனாளாம். மகாகெட்டி!! லூக்கா ௨-ம்அதி. ௪௬. ௩௦ வசனங்களில்மரியாள்யேசுவின் அவதாராதிகளை வெகுதூரம்ஆலோசித்து உய்த்துணர்ந்தாளெனக் கூறியபின் அவர்யாபாப்பிதாவென்றனொன் றவளுக்குத்தெரியாமற்போனது தேவசுதனென்பதற்குத்தகுந்தசாட்சி!!!” என்கிறார்.

கூக. ௩-வது. சேசுநாதர் தம்மைத்தேடிவந்த தாயைநோக்கி, என்னைத்தேடினதற்குமுகாந்தரமென்ன? நானென்பிதாவுக்குரியவைகளில் (அலுவலாய்) இருக்கவேண்டுமென் றறியாதிருந்தீர்களோவென்றார். (அர்ச். லூக்கா ௨: ௪௬.)—ஆதலாற்பண்டிதர்: சேசுநாதர்“என்பரமபிதாவின்கிர்த்தியத்திற்கையிட்டால் உனக்கென்ன?” என்றுகண்டித்துத் தன்தாய்க்குமறுமொழிசொன்னொன்பது பொய்யெனவறிக.

கூஉ. ௨-வது. சேசுநாதர்சாஸ்திரிகளுக்கு அறிவிக்கவேண்டியவைகளையறிவித்ததுமுதலிய தொழிலெல்லாம் அவர்தமதுபிதாவுக்கு

ரியவைகளில் வேலையாயிருந்தவைகள்தானெனவும், அவற்றுள் அவர்முப்பதுவயசுக்குமேற் சீஷர்களைச்சேர்த்துக்கொண்டது போதித்தது முதலியவைகளில்லாம் அவருடையகடைசிக்கிருத்தியமெனவும், ஆதலாற்பண்டிதர் அவர் “பரமபிதாவின் கிர்த்தியத்திற்கையிடப் பதினெட்டுவருஷமுண்டென் றறியாமற்பேசினாரா?” என்ற தறியாமையெனவுமறிக.

கூ௩. ௩-வது. சேசுநாதர் நான்என்பிதாவுக்குரியவைகளில் அலுவலாயிருக்கவேண்டுமென் றறியாதிருந்தீர்களோ? என்றபோதுஅவர்தாயார் அவர் அர்ச். சூசையப்பருக்குஆகவேண்டியகாரியங்களில் கவலையாயிருந்தார்போலுமென்றுவினைத்தார்கள். இதனையே அர்ச். ஓக்காதாமெழுதினசுவிசேஷத்தின் உ-ம் அதிகாரத்து ௫௦-ம்வசனத்தில், “ஆனால்அவர் தங்களுக்குத்திருவுளம்பற்றினவார்த்தையை அவர்கள்கண்டுபிடித்ததில்லை” என்றுசொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாக்கியத்திற்குப் பொருள் இங்ஙனமாகப், பண்டிதர் “பரம” என்றஒருசொல்லுங்கூட்டித், தப்புவியாக்கியானமும்பண்ணிப், “பரமபிதாவின் கிர்த்தியமென்றவாசொன்னபோது இவரதுபிதாவாரொன்று மரியாள் அறியாமற்போனாராம்” என்றதுமுதலியவைகள் பொய்யும்வஞ்சனையுமாமெனவறிக.

கூ௪. ௨௬. பண்டிதர் : ௧௦-வது. “கானூரிலேதண்ணீரை ரசமாக்கினபோது யேசுவுக்குந்தாய்க்கும்நடந்தசம்பாஷணையினாலும் அவர்தன் தாயைக்கனம்பண்ணுமைதோற்றுகின்றது. அறியாமையினற் கேட்டனளாயினும் நடுச்சபையிலே நாலுபெயருக்குமுன்னேநின்று அம்மாஎன்றுதானுஞ்சொல்லவினையாது! ஸ்திரியேஉனக்கென்ன அலுவலென்றுகேட்டது தாயைக்கனம்பண்ணுதலாமா? என்காலம்வருமுன்னே என்னைத்தொந்தாசெய்யாதேயென்றுசொல்லியுஞ் சொன்னஉடனே ரசாற்புதஞ்செய்தவர் கருதியகாலமற்றேதோ? சுருதியினன்னெறிதகாதோ? இப்படிநிந்தித்ததேன்?—இதுகாறும் மனுஷிகத்துவத்தைக்கடவாமலும் யாதாயினுமோர் அற்புதஞ்செய்யாமலுந் தனதுசொற்கீழமைந்திருந்தபுதல்வனை மரியாள்ரசத்திற் குபாயங்கற்பிக்கும்படி கேட்டனளாம். இதுநம்பற்பாலதா? தெய்வீகத்துவமிருந்தமையை யறிந்துகேட்டனளெனில், வனாந்தரத்திலிவரைச்சோதித்தபிசாசுக்கும் இம்மரியாளுக்கும்வித்தியாசமென்ன? கேட்டதொன்றோ? தெய்வீகத்துவந் தன்சொற்கடங்கியதென்றாற்போலக் கற்சாடிகளிலேதண்ணீரும் நிரப்பிவைப்பித்தனளாமே. தாயும்மகனும்முன்னாலோசித்திருந்ததோர்குதென் றித்தாற்புலப்படவில்லையா?—இதுவேமுதலற்புதம். மதுபானகண்டனஞ்செய்து அதனைவிலக்கமுயல்பவரன்றோபெரியவர். இதைவிட்டு, மைந்தர்யாயு மதுவுணச்செய்குவானுலகில், வந்தியேசுதன் மறைபுகறிருவவதாரம், இந்தநீணிலத் தெடுத்ததேகொல்லெனமுந்த, முந்தநீரினை முடைரசமாக்கினாரந்தோ” என்கிறார்.

கூ௫. ௩-வது: முதலாவது, சேசுநாதர் தம்முடையமாதாவை யழைத்தற்குஉபயோகித்த ஸ்திரியேயென்றசொல்லானது யூதருள்நாம் தாயைஅம்மாவென்றழைப்பதையொத்த மரியாதைக்குரிய சொல்லேயன்றிக் கனவீனத்துக்குரியசொல்லன்று. இரண்டாவது, சேசுநாதர்

ஸ்திரீயென்னும்இந்தமொழியைத் தம்முடையதாய்க்குபயோகித்துவந்தது: ஆதியிலேபேயின்சத்துருவாகியஸ்திரீயென்றும், பேயினதுதலையை மிதிக்கும்ஸ்திரீயென்றும்சருவேசுராற்ற சொல்லப்பட்டஸ்திரீயும், தீர்க்கதரிசிகளாலெடுத்துச்சொல்லப்பட்டஸ்திரீயும், ஸ்திரீகளுள்ளேயுத்தமஸ்திரீயும் இவளேயென்றுகாட்டற்கேயாம். இதைஅவர் சிலுவையிலிறையப்பட்டிருக்கையில் தம்முடையபிரியசீஷனாய்வருக்குமகனாகக்கொடுத்தகாலத்தும் ஸ்திரீயேயென்றேயழைத்ததினாலுமறியலாம். மூன்றாவது. சேசுநாதர்தம்முடையதாய்க்குமறுமொழியாக: இதுவிஷயத்தில்உமக்குமெனக்குமென்னவென்றது: நாம்நூனகாரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டியவர்களேயன்றிக் கல்யாணவிருந்தின்குறைவு முதலியவைகளைக் கவனித்தற்குரியவர்களல்லாதிருக்க, இதுவிஷயத்தில்நீரக்கங்கொண்டதேன்? என்னும்பொருளுள்ளவாக்கியமாம். நாலாவது. சேசுநாதர்என்காலம்இன்னும்வரவில்லையெயென்றும், மாதாகேட்டபடிநீரைரசமாக்கியது. தம்முடையமாதா அகாலத்திலேதம்மிடத்திலெதையேனுங்கேட்பினும், அதைஉடனே அவர்தருவாரொன்பதை வெளிப்படுத்தற்கேயாம். ஆதலால்சேசுநாதர் இந்தவிஷயத்தில் தம்முடையதாயைக்கனம்பண்ணியுயர்த்தினோயென்றிக் கனவீனம்பண்ணவில்லையெனவும், கனவீனம்பண்ணினாரென்ற தறியாமையெனவும், சேசுநாதர்தம்முடையமாதாவைநோக்கி, “என்காலம்வருமுன்னே யென்னைத்தொந்தரைசெய்யாதே” என்று சொன்னாரொன்பதுமுதலியவைகள் பொய்யெனவுமறிக.

கூசு. உ-வது. அர்ச். கன்னிமரியாயி சேசுநாதரை மனிதராயிரட்சிக்கமனுஷனாகவந்த தேவசுதனென்றறிந்திருந்தமையாலும், தம்முடையதிருக்குமாரன் தமதுமன்றாட்டைமறாரென் றறிந்திருந்ததினாலும், தாம், கலியாணவீட்டுக்காரருக் கவமானம்வராமற் காக்கவிரங்கினதினாலும் புதுமைசெய்யக்கேட்டார். அப்படியேசேசுநாதர் செய்தனர். இதனால்அவளிரக்கமுள்ளவளென்றும் இவர்கடவுளென்றும் வெளிப்படுகிறதேயன்றி யொருகுறையும்வெளிப்படாமையால், “வனந்தரத்தி விவரைச்சோதித்தபிசாசுக்கும் இம்மரியாளுக்கும் வித்தியாசமென்ன? என்றதுமுதலியவை யறியாமையெனவறிக.

கூசு. ஈ-வது. மதுவைப் போக்கியப்பொருளாகச் சிவன்மாயாமலத்தினுற் படைத்தனொன்று சைவசமயநூலோ டிப்பண்டிதருஞ்சைவ மகத்துவத்திற் சொல்லியிருக்கிறார். சைவருடைய வேதம் சோம்பானமென்னும்பெயரால் மதுபானஞ்செய்யக் கற்பிக்கின்றது. சைவருடையவேதாங்கம் உண்டாட்டு, க்ட்காஞ்சி. தேம்பிழிமதுக்களி முதலியவை ஆவசியகமென்கின்றது. கம்பராமாயணத்தில் உண்டாட்டுப்படலஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்ஙனமாகப், பண்டிதர்கண்டிக்கத்தக்கமதுபானம் இப்படிப்பட்டதென்றறியாது, சேசுநாதர் கலியாணவீட்டிவிரசங்குறைந்தபோது அற்புதமாகத்தண்ணீரையிரசமாக்கியதைச் சிறுவர்செய்கையென்றதுவிபரீதமெனவறிக.

கூசு. உஎ. பண்டிதர்: கக-வது: இவ்வளவு பிரபலியமாய் அரசரறியக் குடிகளனைவோருமறிய உற்பத்தியாகி, அனேகாயிரசனங்கள்

முன்வெகு அற்புதங்களைச் செய்து திரிந்தனொனச்சுவிசேஷகர்கூறுகின்
ற கிறிஸ்து உண்மையாக அக்காலத்திலிருந்தனராயின், அக்காலத்துச்சரி
த்திரமனைத்தும் மிகவிரிவாயெழுதியயோசிபாசர், பைலோ, தசிதாசர்,
பிளினி, செனேகர் இவர்கள் காதுக்கெட்டாமலிருந்ததுக்கு நியாயமென்
ன? எருசலேமழியுங்காலத்தில் அந்நகரவீதியில்தோன்றி எருசலேமு
க்குஐயோ எருசலேமுக்குஐயோ என ஓர்கிறிஸ்துகுளறித்திரிந்தனென
ன்று யோசிபாசர் எழுதியது சுவிசேஷத்திற்கூறியகிறிஸ்து அல்ல. அ
நேகவிஷயங்களில் அவன் சரிதஞ் சுவிசேஷகிறிஸ்துவின் சங்கதிகளோ
டொத்ததாயினும், அவன் அன்னவின்மகனென்று சொல்லப்பட்டிருப்ப
தினாலும் கிறிஸ்துவின் எ0-ம் ஆண்டுஇறந்தவனாதலாலும் அவன்வே
றொருவனுயிருத்தல்வேண்டும்” என்கிறார்.

கூக. ஸூ-வது. பைலோ (Philo) முதலியவர்கள் கிறிஸ்துநாத
ருக்குவிரோதிகளாதலால், அவர்கள் இவருடைய பிரபலமானசங்கதிக
ளைப் பேசமாட்டார்கள். அல்லாமலும், ஒருவிஷயத்தைக்குறித்துப்
பேசத்தொடங்கியவர்கள் அதற்குச்சம்பந்தமா யிராதவைகளைக்குறித்
துப் பேசமாட்டார்கள். ஆதலால் இந்தச்சாஸ்திரிகள் விரோதத்தினா
லும் சம்பந்தமில்லாமையினாலும் பேசாமல்விட்டசங்கதியெல்லாம்
நடவாதசங்கதியென்பதறியாமை. அன்றியும், பைலோஎன்னும் யூத
சாஸ்திரியெழுதிய புத்தகங்களுள் ஐந்தேசரித்திரத்துக்குரிய புஸ்தகங்
கள். அவற்றுள் மூன்று புஸ்தகங்க ளிறந்துபோயின. அவைகள் கை
யூஸ் (Caius) என்னும் ரோமைச்சக்கரவர்த்தியின்காலத்திலே யூதருக்
குண்டாயிருந்ததுன்பங்களைக்குறித்துப் பேசப்பட்டவைகள். கையூஸ்
சக்கரவர்த்தியின்காலம்வேறு, சேசுநாதர்காலம்வேறு. இங்ஙனமாக,
ஒருகாலத்துச்சங்கதியில் வேறொருகாலத்துச்சங்கதிபேசியிராமையால்,
இச்சங்கதியுண்டாயிருந்ததில்லையென்ப தறியாமை.

க00. மற்றயூதசாஸ்திரியாகிய யோசெபாஸ் : ஸ்நாபக அருளப்ப
னைக்குறித்துப் பேசியிருக்கிறார். (Antiqu. Lib I8. ch. 7.)—ஷை
காண்டத்தின் அ-ம் அதிகாரத்தில் அர்ச். யாகப்பனைக்குறித்துப்பேசு
கிறதும்ல்லாமல், அவனைக் கிறிஸ்துவென்று சொல்லப்பட்ட சேசுவின்
சகோதரராகிய யாகப்பனென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறார். ஷை கஅ-ம் கா
ண்டத்தின் ச-ம் அதிகாரத்தில், “அக்காலத்திற்சேசுவென் றொருநா
னமுள்ளமனிதனிருந்தார். அவனைமனிதனென்னலாமோ (கூடாதோ
அறியேம்;) ஏனெனின், அவர் அற்புதகிருத்தியங்களை நடத்துகிறவரும்
சத்தியத்தைவிரும்புகிறவர்களுக்குப் போதகருமாயிருந்து, யூதர்களி
லும் அஞ்ஞானிகளிலும் அநேகரைச் சீஷர்களாகச்சேர்த்துக்கொண்டார்.
எங்கள்சனங்களாற் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கிறிஸ்துவென்பவர் அவரோ.
பிலாத்தென்பவன் அவரைச்சிலுவையிலிறைத்திருந்தும் அவரைஆதிமு
தற்பின்பற்றினவர்கள் விட்டுநீங்கினதில்லை. (மரணமடைந்த) மூன்று
நாள் உயிருள்ளவராய் அவர்களுக்குத்தரிசனமானார். தீர்க்கதரிசிகள்
அவனைக்குறித்து இதையும் இன்னும் அநேகவிஷயங்களை யு முன்னுரைத்
தபடி (அவருக்காயிற்று). அவருடையபெயரைக் கொண்டவர்களாகி

ய கிறிஸ்துவர்கள் இந்நாள்வரைக்கு மிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

க௦௧. தசிடாஸ் என்பவர் (Annal. Lib 15. No. 44.) சொல்லுகிறதாவது: நீரோ (Nero) என்பவர் ரோமாபுரியில் தீப்பற்றினதைக் குறித்துத் தன்பேரிற்சொல்லப்படுகிற “பேச்சுகளையழிக்க, மிகவும் பகைக்கப்பட்டுக் கிறிஸ்துவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்கள்பேரிற் குற்றஞ்சாட்டி, அவர்களுக்குக்கொடுமையான ஆக்கினையிட்டார். அவர்கள்பெயர்கொண்டவனாகியகிறிஸ்து திபேர் (Tibere) என்பவர்காலத்தில் போஞ்சுபிலாத்துஎன்பவரால் மரணத்தீர்வையிடப்பட்டவன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

க௦௨. இளையபிளினி (Pline) என்பவர்: பித்தினியா (Bithynia) நாட்டுஅதிபதியாயிருந்தபோது திராஜன் (Trajan) என்கிற சக்கரவர்த்திக்குஎழுதிக், கிறிஸ்துவையாராதித்து அவருடையபோதனையையநுசரிக்கிறவரை யெவ்விதமாகத்தீர்வையிட்டுத் தண்டிக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனைகேட்டார். அதற்குஅந்தத்திராஜன் என்கிறசக்கரவர்த்தியெழுதியமறுமொழியில், அவர்கள்பேரில் நிச்சயமானகுற்றம் சொல்லக்கூடாதபடியாலும், கிறிஸ்துவர்களாயிருப்பதொன்றே யவர்களுடையகுற்றமாயிருத்தலினாலும் அவர்களைத்தேடிப்பிடிக்கவேண்டாமென்றும் மற்றவர்களாற்காட்டப்பட்டுக் கிறிஸ்துவேதத்தை மறுதலிக்காமலிருக்கிறவர்களைமாத்திரம் தண்டிக்கவேண்டுமென்றுத் தெரிவித்தார். (Epist. L. 10. Ep. 97, 99.)

க௦௩. எரோகிலெஸ் (Herocles), செல்ஸே (Celse), போர்பிரே (Porphyre) என்னுமஞ்ஞானசாஸ்திரிகள் கிறிஸ்துவேதத்துக்கு விரோதமா யெழுதினபுஸ்தகங்களில்: சேசுக்கிறிஸ்து யூதேயாதேசத்தில் ஏழைமனுஷியிடத்திலிருந்து பிறந்தாரென்றும், எசிபுத்தேசத்துக்குப்போய்த் திரும்பித் தந்தேசத்துக்கு வந்தபிறகு சீஷர்களாக மீன்பிடிக்கிற தொழிலுள்ளவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டாரென்றும், தம்மைத்தெய்வமென்று அநுசரிப்பதற்கு மிகவும்பிரயாசமானஞான போதகம்பண்ணிச் சிலுவையில்அறையுண்டாரென்றும், அவருடைய சீஷர்களும் மாந்தரீகங்களா லற்புதங்களைச்செய்து நோயாளிகளைச் சௌக்கியப் படுத்தினார்களென்று மொப்புக்கொண் டிருக்கிறார்கள், (Bullet-Hist. de L'establissement du Christianisme.)

க௦௪. தெர்துலியனுஸ் (Tertulianus) என்றபெயரைக்கொண்டவரும் அஞ்ஞானியாயிருந்துகிறிஸ்துவரானவருமாகிய ஒருஸாஸ்திரிகிறிஸ்துவேதத்துக்கு அநுகூலமாகஎழுதினபுத்தகத்தில் பிலாத்தென்பவன் சேசுக்கிறிஸ்துவின்சீஷியம், புதுமை, மரணமுதலியவைகளைக்குறித்து ரோமாபுரிக்குஅறிவிப்பு (றிபோர்ட்டு) எழுதியிருந்தானென்றும், அதில் சேசுக்கிறிஸ்துமரணமடைகிறவேளையில் சூரியன்மங்கிப்போயினதென்றெழுதினென்றும், அதுகண்டு திபேர்என்கிறசக்கரவர்த்தி சேசுக்கிறிஸ்துவை ரோமையர்கும்பிடுந்தேவரோடே யொருதேவனாகச்சேர்த்தல்வேண்டுமென்று சங்கத்தாரைக்கேட்டாரென்றும்எழுதியிருக்கிறார். (Tertul, Apolog.)-இதுபொய்யென்று அஞ்ஞானிகளிலொருவனாவது

சொன்னதில்லை. மேலும் லம்பிரிட்யுஸ் (Lampridius) என்கிற அஞ்ஞானசாஸ்திரி அலெக்சாண்டர்செவெறுஸ் (Alexander Severus) என்கிறசக்கரவர்த்திசரித்திரத்தில்:மேற்படிசக்கரவர்த்தி தினந்தோறும் காலமே தன்விட்டுக்கோயிலில் கிறிஸ்துவை யாராதித்துவந்ததாகவும் அவருக்குத்தேவாலயங்கட்டவும் அவரைத்தேவர்கள் கணக்கிற்சேர்க்கவும் கருத்தாயிருந்ததாகவும், இப்படிச்செய்கிறபகஷத்தில் முன்கூட்டியபிட்டதேவர்களையெல்லாம்விட்டுக் கிறிஸ்துவைச்சகலரும்ஆராதிப்பார்களென்று அமைச்சர்கள் தடைசெய்ததாகவும், அதிரியான் (Adrian) என்கிறசக்கரவர்த்தியும் அந்தகருத்துக்கொண்டிருந்ததாகவும் எழுதியிருக்கிறார்.

௧௦௩. பிளேகோ (Phlego) என்கிற அஞ்ஞானசாஸ்திரி, ஒலிம்பியாஸ் என்னும்புத்தகத்தின் ௧௩-ம் காண்டத்தில், (Olympiades Lib 13.) சேசுநாதர்சொன்னதிர்க்கதரிசனங்களில் விசேஷமாய்ச் செருசலேமினழிவைப்பற்றிய திர்க்கதரிசன நிறைவேறினதென்றும், சேசுநாதருடையமரணகாலத்திற் பூமியதிர்ச்சியும் அதிசயமானகிரகணமுமுண்டாகினவென்றும், அவைதிபேர்என்கிற சக்கரவர்த்தியினிராச்சியபாரத்து ௧௮-ம் வருஷத்தில்டந்தனவென்றும் எழுதியிருக்கிறார்.

௧௦௪. தாலுஸ் (Thalus) என்கிறகிறேக்குஸாஸ்திரி (History. Syr. Lib 3.) மேற்சொன்ன ௮-ம் வருஷத்திற்குள் இந்தக்கிரகணம் டந்ததென்றெழுதியிருக்கிறார்.

௧௦௫. தால்முத்,தோல்தொத்தேசு (Thalmud, Toldoth Jesu) என்பதில்: சேசுக்கிறிஸ்து பெத்திலேமென்கிறபூரில் மரியம்மாளிடத்திலிருந்துபிறந்தாரென்றும், ஏகோவாஎன்கிறதிருநாமத்தைத் தேவாலயத்திலேதிருடி அதைக்கொண்டுபலவகையற்புதங்களைச்செய்தாரென்றும், கன்னிமைகெடாமல்தன்தாயார்தன்னைப்பெற்றதாகவும் தான்தேவசுதனாயிருக்கிறதாகவும் சொன்னாரென்றும், செத்தவர்களையெழுப்பினாரென்றும், குஷ்டவியாதியாளரைச்சுவஸ்தப்படுத்தினாரென்றும், ஜெருசலேமி லொட்டோலக்கமாய்ப்பிரவேசித்தாரென்றும், பாஸ்குத்திருநாட்காலத்தில் யூதாசாலேகாட்டப்பட்டுப் பலஆக்கினைகளுக்குப்பின் தூக்கப்பட்டாரென்றும், அவர்அடக்கம்பண்ணப்பட்டபிறகு யூதாசென்பவன்அவருடைய பிளோதத்தையெடுத்திருக்க முன்னுநாள்சீஷர்கள் வந்துபிளோதத்தைக்காணாமல் உயிரோடேயெழுந்ததாகச் சொன்னார்கள் என்றும், அந்தவிவரத்தைவருஷந்தோறும் கிறிஸ்துபிறந்ததிருநாள் ராத்திரியில் இன்னமும்வாசித்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவைத்தூஷணிக்கிறார்கள்என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௦௬. இக்காலத்திலே தபாலும்சமாசாரபத்திரிகையு மிருத்தல் போல அக்காலத்திலிருந்ததில்லையாதலால், அக்காலத்திற் செருசலேமில்டந்தசங்கதியை யரசனன்றிமற்றவொளிதிலறிதல்கூடாது. சரித்திரகாரர் பிரயாசத்தாலறிந்தாலும், சேசுநாதர்துமகிமைக்குரியவை வேதசம்பந்தமானதால், மதத்துவேஷம் அவைகளையெழுதவிடாது. இப்படிப்பலதடைகளிருந்துஞ் சேசுநாதர்சரித்திரத்தைப்பற்றியபலசங்கதிகளைப் பலசரித்திராசிரியர்முதலியோ லெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள்.

அவைகளையெல்லாமெடுத்துக்காட்டின் விரியுமாதலால், இங்கேகாட்டியதுபோதுமென் நிவ்வளவில்நிறுத்தினும். இப்படிச்சரித்திரகாரரொல்லாம் சேசுநாதர்மான்மியங்களைப்பேசியிருக்கப், பண்டிதர்இவருள்ஒருவரும்பேசினதில்லையென்றது பொய்யுங்கபடமுமாமெனவறிக.

க0க. ௨-வது. யோசெபாஸ்என்னும்யூதசாஸ்திரி: அனனூஸ் (Ananus) என்பவனுடையமகன் யேசுஸ் (Jesus) என்பவன் சேசுநாதர்மரணமடைந்தபின் ௪0-ம்வருஷத்தில் இறந்தான்என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். இதில்யோசெபாஸ்: அனனூஸ்என்பவனுடையமகனது சேசுஎன்றபெயரைப் பண்டிதர் கிறிஸ்துஎன்று மாற்றிச்சொல்லியதவறிருக்கட்டும், யோசெபாஸ்: சேசுநாதர்மரணமடைந்தபின் ௪0-ம்வருஷத்தில் அனனூஸ்என்பவனுடையமகனாகிய சேசுமரித்தான்என்றது கிறிஸ்துநாதராகியசேசுவும் பூமியிலிருந்துமரணமடைந்தாொன்று நிச்சயிக்கும்போதுபண்டிதர்சுவிசேஷசேசு பூலோகத்திலிருந்ததில்லையென்றது பொய்யுங்கபடமுமே யெனவறிக.

கக0. ௨௮. பண்டிதர். க௨-வது: லூக்கா ௨-ம் அதி. ௨-ம் வசனத்தில்சைரோன்னியஸ் யூதேயாவுக்கதிபதியாயிருந்துவரியேற்படுத்தியபோது கிறிஸ்துபெத்தலேகேமிற்பிறந்தாொன்று சொன்னதும், ஏரோது அரசன் குழந்தையைக்கொல்லவகைதேடினென்பதும், அக்கால இதிகாசங்களுக்கெல்லாம்மாறுபட்டிருக்கின்றன. கிறிஸ்துபிறந்து ௨-ம் வருஷத்தில் ஏரோதுமரித்தனென்றால், ஏரோதுமரித்துப் பத்தாம்வருஷத்தில் அதிபதியானசைரோனியஸினு லேற்பத்தப்பட்டவரிகொடுக்கும்படி பெத்தலேகேமுக்குப்போய் யேசுவைமரியாள்பெற்றதெப்படி? அவிழ்த்தற்கரியதோர்விடுகதையாயிருக்கின்றது. முதன்முதல்வரியேற்படுத்தினவன் சைரோனியஸ்குவிரினஸ்என்பதும் அவன்இந்தஏரோதுமரித்தபத்தாம்வருஷத்தில் அதிபதியானவனென்பதுஞ் சரித்திரத்தால் நாட்டுப்படுதலாற், கிறிஸ்துவின்செனனகாலஞ் சரித்திரத்திற்கொவ்வாமலிருக்கின்றது. ரோமானாதுசரித்திரமும் அவராலாளப்பட்டசகல தேசங்களின்சரித்திரமும் வகைவிரியாய்எழுதப்பட்டு நமதுகாலம்வவரைக்கும்வந்திருக்க, இவரதுபெயரையும் நாம்அவற்றுட்காணாததால் யேசுகற்பனாமூர்த்தியென்றேகொளல்வேண்டும்.” என்கிறார்.

ககக. ௩-வது. அர்ச். லூக்காஸ் தாமெழுதியசேசுநாதர்: சுவிசேஷத்தின் ௨-ம் அதிகாரத்து ௨-ம் வசனத்தில் “சைரோன்னியஸ் யூதேயாவுக்கதிபதியாயிருந்து வரியேற்படுத்தியபோது” என்றுசொல்லவில்லை, “இவ்வெண்ணிக்கை சீரியாதேசத்தினதிபதியாகிய சிரோனியுஎன்பவனால் முதல்முதல்செய்யப்பட்டது” என்றுசொல்லியிருக்கிறார். இதற்குப்பொருள்: சீரியாதேசத்து அதிபதியாகியசிரோனியுஎன்பவன் சிலிசியாநாட்டுக்குப்புரோப்பிரைட்டராயிருந்தபோது, அவனால் இந்தஎண்ணிக்கை யூதேயாவில்முதல்முதல்செய்யப்பட்டதென்பதாம். இப்பொருளுள்ளதை அர்ச். லூக்காஸ் அப்படிஎன்எழுதினொனின், சென்தியுஸ்சாத்தர்நினூஸ்என்பவன் சீரியாதேசாதிபதியாயிருந்தகாலத்தில் இந்தச்சிரோனியுஸ்குவிரினஸ் என்பவன் சிலிசியா நாட்டுக்குப்

* கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் வழங்குஞ் சுவிசேஷத்தில்.

புரொப்பிறைட்டராகஏகஅதிகாரம்பெற்று வந்திருந்தபோது, இவன்யூ தேயாநாட்டில் முதல்முதல்சனத்தொகையெடுத்திருந்தாலும், சீரியா தேசத்திற்கு அப்போது அதிபதியாயிருந்த அந்தச்சென்தியூஸ்சாத்தர் னினூஸ்என்பவனுக்குப்பின் தீத்தியூஸ்என்பவனும், அவனுக்குப்பின் குவின் திதியூஸ்வாருஸ்என்பவனும், அவனுக்குப்பின் ஸாபினூஸ்என்பவனும், அவனுக்குப்பின் வாலுசியூஸ்ஸாத்தர்னினூஸ்என்பவனும் அதிபதியானபின், அப்போதுயூதேயாவில் நூதனஸ்தானாபதியாயிருந்ததானும் அதிபதியாகியிருந்தான். அல்லாமலும், இந்தச்சிளோனியூஸ் என்பவன் சீரியாதேசத்துஅதிபதியாகி ௩௬௦௦ ஆனபிறகு அர்ச். லூக் காஸ்தீந்தச்சுவிசேஷத்தையெழுதினார். ஆதலால் இவர்: ஒருவர், தாம் நியாயப்பிரமாணிகர (Legislator) யிருந்தகாலத்திற்செய்த வொரு சட்டப்புஸ்தகத்தை, அவர்சென்னப்பட்டணத்துக்கவர்னரானபின் எடுத்துப்பேசுவோர் இப்புத்தகம்சென்னப்பட்டணத்துக் கவர்னரார்செய்யப்பட்டதென்னும் உலகவழக்குப்படிஎழுதினார். ஆதலாற்கிறிஸ்துவின்செனனகாலஞ் சரித்திரத்திற்கொத்தேயிருக்கின்றது, சுப்பிரமணியசுவாமியின்மனைவியாகிய * வள்ளியும்மையின் செனனம்போல் ஒவ்வாமலிருக்கவில்லை. உ-வது. பண்டிதர்முன்குறித்தயோசெபாஸ் என்பவர்: “இந்தச்சனத்தொகையெடுத்தபோது யூதேயாவின்ஜனங்கள் அருஸ்துஎன்றஇராயனுக்கும் எரோதென்ற அரசனுக்குங் கீழ்ப்படியும் படி கட்டளைபிறந்தது. ஆயினும், சகலதீர்க்கதரிசனங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டபடி, மேசியாவரவேண்டியநாஸ்கிட்டினதையறிந்த ௬௦௦௦ பரிசேயர் அதற்குக்கீழ்ப்படியாமற்போனார்க” ளென்றது: யூதேயாநாட்டிற் சனத்தொகையெடுத்தகாலத்தில் எரோதரசனிருந்தானென்பதையும், அக்காலம்தீர்க்கதரிசனப்படி மேசியாவருங்காலமென்று ௬௦௦௦ யூதசாஸ்திரிகள் நன்றாயறிந்திருந்தார்களென்பதையுந் தெரிவிக்கின்றது. சேசுநாதர் செத்தவர்களையெழுப்புதல்முதலிய அற்புதங்களைச்செய்தவராயிருந்து பாடுபட்டுமரித்து உயிர்த்துத் தீர்க்கதரிசனத்திற்சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் தம்மில்லிறைவேறப்பெற்றவரும் பெத்தலேகே மிற்பிறந்தவருமா யிருந்தாரென்பதுமுதலியவைகளை யிந்தயோசெபாஸ் முதலியசரித்திராசிரியர்கள் சொல்லியிருக்கிறதை இந்தப்புத்தகத்தின் ௧௦௦-ம் இலக்கமுதலியவற்றிற்காட்டினோம். ஆதலாற்சேசுநாதர் சைவருடையமுலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுணகற்பனாதிரிமூர்த்திகளைப்போலக் கற்பனாமூர்த்தியல்லர். ஆதலாற் “கிறிஸ்துவின்செனனகாலஞ் சரித்திரத்திற்கொவ்வாமலிருக்கிற” தென்றதும், “யேசுகற்பனாமூர்த்தியென்றேகொள்ளல்வேண்டு” மென்றது மறியாமையெனவறிக.

ககஉ. உக. பண்டிதர். க௩-வது: கடவுள் அற்புதஞ்செய்யும் போது பாதிபாதிபாகச்செய்கின்றாரா? யேசுதிரும்பஉயிர்த்தெழுந்ததுண்மையாகிற், கல்லறையும்முத்தியையும்அந்தப்படியிருக்க அவொழுந்

* சுப்பிரமணியருடைய மனைவியாகியவள்ளியம்மை மான்வயிற்றினின்று பிறந்தாளென்று கந்தபுராணஞ்சொல்ல, அவள் ஆதியின்வயிற்றினின்று பிறந்தாளென்று சிவன் பார்வதிக்குச்சொல்லிய திருவள்ளுவர் சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றது.

துவந்து, தம்மையறைந்தோருக்குக்காணப்படுவதன்றோ பூரணஅற்புதமாகும்? இதைவிட்டுமுத்திரையுடைக்கவுங் கல்லைப்புரட்டவும் ஆள் வேண்டியதானால், யேசுமும்பியகதைக்கும் ஆட்கள்தான்காரணம் போலத்தோன்றவில்லைபா? உயிர்த்தெழும்பியும் ஆருக்குக்காணப்பட்டார். அந்தரங்கம்அந்தரங்கமாய்த் தன்சீஷருக்குக்காணப்பட்டாராம். தன்னை யறைவித்த அரசராதியோருக்குக் காணப்படுவதன்றோபெருமை. அவர்கள்விசுவாசிகளாய்விடுவார்களென்றும் அவர்கள்வழியாய் உலகந்தமதுதெய்விகத்தன்மையைஅறிந்துவிடுமென்றும் வஞ்சனையுரிந்தார்போலும்” என்கிறார்.

கக௩. ழு-வது. பண்டிதர்தெரிந்துகுறித்த யோசெபாஸ்என்பவரும் தம்முடையபுத்தகத்தில் (Antiqu Lib. 18. ch. 4.) (“மரணமடைந்த) மூன்றாநாள்உயிருள்ளவராய் அவர்களுக்குத்தரிசனமானார்” என்றுசொல்லியிருப்பதையும் இப்புத்தகத்தின் ௧௦௦-ம் இலக்கத்திற்காட்டியிருக்கிறோம். இப்படிஅவரும்சொல்லியிருக்கும்போது, அவரது நூல்முழுவதையும் ரோமையராண்டசகலதேசசரித்திரங்களையுந் தாம் வகைவிரியாயுள்ளபுத்தகங்களிற் படித்தறிந்திருக்கிறதுபோலவும், அவற்றுள்ளொன்றிலும் யேசுதிரும்பவுயிர்த்தெழுந்தசங்கதிகூடச் சொல்லப்பட்டிராததுபோலவும் பண்டிதர்சொன்னதுந் தவறெனவறிக.

கக௪. உ-வது. சேசுநாதரதுசரீரம் கல்லறையினில்லை யென்று பலரும்பார்த்தறிதற்கு முத்திரையுடைக்கப்படுதலும் கல்புரட்டப்படுதமே ஆவசியகமெனவறிக.

கக௫. ஈ-வது. சீஷர்களிருந்தவிட்டுக்கதவு சாத்தப்பட்டிருந்த போது, அதினுள்ளேபோய்வந்த (அர்ச். அருள. ௨௦: ௧௧.) சேசுநாதர்க்கு முத்திரையுடையாமலும் கல்புரட்டப்படாமலுங் கல்லறையைவிட்டுவெளியேவரச் சக்தியில்லையென்ப தறியாமையெனவும், முத்திரையுடைத்துக்கல்லுப் புரட்டப்பட்டபின்னர்த்தான் அவர்கல்லறையினின்று வெளியேவந்தாரென்று சுவிசேஷங்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லையெனவும், கல்புரட்டப்பட்டது: அவரதுசரீரங்கல்லறையினில்லாமையால் அவருயிர்த்தாரென் றெவருமொத்துக்கொள்ளுதற் கெனவுமறிக.

கக௬. ச-வது. சேசுநாதர் அந்தரங்கமாய்த் தம்முடையசீஷருக்குமாத்திரமல்ல, பிரசித்தமாய்த் தம்முடையசத்துருவாயிருந்த சவுலுக்குங்காணப்பட்டு, அவரையுந்தம்முடையசீஷராக்கினார் (அப்போஸ். ௯-ம்அதி.) எனவறிக.

கக௭. று-வது. சேசுநாதருயிர்த்தெழுந்ததைக் கண்டவர்களும், கண்டவர்சொல்லக்கேட்டவர்களும்மாகியஎல்லாரும் விசுவாசிகளாய்விடுவார்களென்பதறியாமை; ஏனெனின், அதைநேரிற்கண்டகாவற்சேவகரும், அவராற்கேட்டபிரதானஆசாரியரும், மூப்பரும்விசுவாசிகளாகாமற்போனதுமாத்திரமல்ல, அவருயிர்த்ததைமறைத்தற்கு மிகுந்தபணஞ்செலவழித்தல்முதலியவைகளுஞ்செய்தார்கள். (அர்ச். மத். ௨௮: ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪.)—ஆதலாற்சேசுநாதர் தாம்காணப்படவேண்டியவர்களுக்குமாத்திரமே காணப்பட்டாரெனவறிக.

கக௮. ௩௦. பண்டிதர்: ௧௪-வது: “அப்பொழுதுயேசுவின்

கீர்த்தியை ஏரோதுகேள்வியுற்று, இவன்யோவானிஸ்ரானன். மரித்தோ
ரினின்றியிர்த்தெழுந்தனன்: ஆதலால் இவ்வாச்சரியகரமான அற்புத
ங்களைச் செய்கின்றனென்றான். (மத். ௧௪-ம் அதி. ௧, ௨.)- அஞ்ஞானி
யும்உயிர்த்தெழுதலைம்பாதவனுமாகிய ஏரோது இதைச்சொன்னென்
றுகொள்ளலாமா? தான்சிரச்சேதஞ்செய்தயோவான் உயிர்த்தெழுந்த
தை அவன் அறிந்தால், உடனே அவன்பாதத்தண்டையோடி யிரட்சிப்
புப்பெறாது? யேசு உண்மையாய் அற்புதங்கள் செய்தவரானால் அவற்
றைக்கண்ணூரக்கண்டோர் உடனே விசுவாசிகளாகார்களா? இன்றுள்ள
மனுடவியல்பல்லவா அன்றுமிருந்தது? ஒருபெரியவரைக்காணும்போ
து மனமெவ்வளவுபயப்படுகிறது. சுவாமியென்றறிந்தும் பகைத்தார்
களா? ஈசுவரனையா மனிதனெதிர்த்துநின்றான்? யாவனொருவனாயினு
யின்றோர் அற்புதஞ்செய்வனெல் எத்தனைபெயர் அவன்பின்னேசீஷரா
ய்த்திரியார்கள்? மாய்மாளிகளையும்பித்திரிகின்றமனுஷன் மகத்துவதேவ
னைக்கண்டாசும்மாவிருந்தான்? கேள்வியால்நம்பிப் பிற்காலத்தித்தனை
சபைகளுஞ் சீஷருமேற்பட்டிருக்கப், பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டவர்களா
நம்பாதிருந்தார்கள்? தன்காலத்திற்சீஷரோற்படாதொழிவதும், பின்கால
த்தேற்படுவதும், எப்பொழுதும்பொய்மதஇயல்பென்றுணர்க” என்கிறார்.

௧௧௯. ௩-வது. லம்பிரிடியஸ் (Lampridius) என்கிற அஞ்ஞா
னசாஸ்திரி அலெக்சான்டெர்செவறுஸ் (Alexander Severus) என்
கிற சக்கரவர்த்திசரித்திரத்தில்: மேற்படிசக்கரவர்த்தி தினந்தோறுங்
காலமே தன்விட்டுக்கோயிலில்கிறிஸ்துவையாராதித்ததாகவும், அவரு
க்குத்தேவாலயங்கட்டவும் அவரைத்தேவர்கணக்கிற்சேர்க்கவும் கருத்
தாவிருந்ததாகவும், இப்படிச்செய்கிறபகஷத்தில் முன்கும்பிட்டதேவர்க
ளையெல்லாம்விட்டுக் கிறிஸ்துவைச்சகலரும் ஆராதிப்பார்களென்று மந்
திரிகள்தடைசெய்ததாகவும், அதிரியான் (Adrian.) என்கிறசக்கரவர்
த்தியும் அந்தக்கருத்துக்கொண்டிருந்ததாகவும் எழுதியிருக்கிறார். ஆத
லால், அஞ்ஞானிகளுக்கு, முன்விசுவாசத்திற்கு மாறானவைகளையும்
விசுவாசிக்கிறவழக்கமுண்டு. ஆதலால் ஏரோதே தக்கமனிதர்களாற்
சேசுநாதர்புதுமைகளைக் கேட்டபோது, அர்ச். ஸ்ரபக அருளப்பர்
உயிர்த்தாரொன்றெண்ணினென வறிக.

௧௨௦. ௨-வது. மூர்க்கர்களும்முதலைகளைப்போலத் தாங்கொ
ண்டதைவிடார்கள். இதற்குத்திருட்டாந்தம் ௧௧௭-ம் இலக்கத்திற்கா
ட்டினோம். சிவனுக்கும்நக்கீரருக்கும் நடந்தசங்கதியையும் இனித்தி
ருட்டாந்தமாக்குவோம். ஏரோதும்அப்படிப்பட்டவனால்தான், தான்சிர
ச்சேதஞ்செய்த அருளப்பருயிர்த்துப் புதுமைசெய்கிறான் என்றுசேசுநாத
ரைகினைத்தும், அவர்பாதத்தண்டையோடி யிரட்சிப்புப்பெறவில்லையெ
னவறிக.

௧௨௧. ௩-வது. தவறுபேசாதவரென்று பண்டிதரால்தெரிந்து
குறிக்கப்பட்ட யோசெபாஸென்பவரும் “அக்காலத்திற்சேசுவென்
றொருஞானமுள்ளமனிதனிருந்தார். ஆனால், அவரைமனிதனென்று
சொல்லலாமோ (கூடாதோவறியேம்.) ஏனெனின், அற்புதகிருத்தியங்
களைநடத்துகிறவரும்” என்று (Antiqu, Lib 18. ch. 4.) சொல்லியி

ருக்கிறதை இந்த நூலின் ௧௦௦-ம் இலக்கத்திற்காட்டியிருக்கின்றும். யோசெபாசென்பவரும் சேசுநாதர் அற்புதங்களைச் செய்தனொன்று சொல்லியிருக்கிறதை யிப்போதுபண்டிதரறிந்ததினால் இதுவிஷயத்திலினியிவர் ஆகேற்பிக்கவிடமில்லையெனவறிக.

௧௨௨. ச-வது. சொக்கநாதனொன்னுஞ்சிவன் தருமியென்னும் ஒருபிராமணனுக்கு ஒருபாட்டுச்செய்துகொடுத்தாரொன்றும், மதுரைச் சங்கத்தாருளொருவராயிருந்த நக்கீரரொன்பவர் அந்தப்பாட்டின்மேற் குற்றஞ்சொன்னொன்றும், அதன்மேற் சிவன்வித்வான்போலவந்து பல நியாயங்கள் சொல்லியும் நக்கீரரொத்துக்கொள்ளவில்லையென்றும், சிவன்தாம்சிவனென்றிவரறியும்படிக்குத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினொன்றும், அதற்குநக்கீரர் நீர்தேவேந்திரன்போ லுடல்முழுவதுங்கண்ணொலுஞ் சொன்னவும்முடையபாடல் குற்றங்குற்றமேயென்றுொன்றும், சிவன்நக்கீரருடையஜாதியைக்குறித்து அவருக்கிழிவு சொன்னொன்றும், நக்கீரர்சிவன்இரந்துண்ணுதலைக்குறித்து இவருக்கிழிவுசொன்னொன்றும் திருவிளையாடற்புராணமுதலிய சைவசமய நூல்களேசொல்லும்போது, பண்டிதர் “யேசுஉண்மையாய் அற்புதஞ் செய்தவரானால் அவற்றைக்கண்ணாரக்கண்டோர் உடனேவிசுவசியார்களா?” “சுவாமியென்றறிந்தும் பகைத்தார்களா? ஈசுவரனையா மனிதனெதிர்த்துநின்றான்?” என்றதுமுதலியவைகள் அறியாமையெனவறிக.

௧௨௩. ரு-வது. சேசுநாதருக்கு அவர்காலத்திலேதானே அப்போஸ்தலரும், வேறெழுபத்திரண்டுபெயரும், நீக்கொதேமுமுதலிய வருமாகிய சீஷர்களேற்பட்டிருக்கப், பண்டிதர் சேசுநாதருக்கு அவர்காலத்திற் சீஷர்களேற்பட்டதில்லையென்றது மறியாமையெனவறிக.

௧௨௪. டு. பண்டிதர். ௧௩-வது, “தன்பால்வந்துஞானஸ்நானம்பெற்ற யேசுவின்தலையில் உடனேவானந்திறக்கப்பட்டுப், பரிசுத்த ஆவிபுறவினுருவாய்இறங்கித்தங்கினதை யோவான்கண்டு, இவரோபாவத்தைச்சுமந்துதிர்க்கிற தேவஆட்டுக்குட்டி, இவரோமெய்யானதேவன்; நான்சலத்தினால்ஸ்நானங்கொடுத்தால், இவர்தேவஆவியால் ஸ்நானங்கொடுப்பார், என்றிவ்வாறுசாட்சிபகர்ந்தான். இந்தயோவானே மற்படி ஏரோதினற் சிறைச்சாலையிற்போடப்பட்டிருக்கும்போது, தன் சீடரினிருவரையனுப்பி, வரவேண்டியமேசியாரீர்தானா, அல்லது இன்னொருவர்வர நாய்காத்திருத்தல்வேண்டுமாஎன்றுகேட்பித்தான். இவன் முற்கூறியசாட்சியெங்கே? இரண்டும்பொய்யன்றே லொன்றாவதுபொய்யல்லவா? சீஷருக்குநம்பிக்கைவரச்செய்யும்படி இவ்வாறுசெய்தானென்று ஖ீண்சாலம்பேசுவாருமுளர். குருவுக்குமுந்தியசீஷரா? குருவாக்கை விசுவசியாமலிருந்தாரோல், அவரை அவனதுசீஷர்சீஷரொன்றின்னுஞ்சொல்கின்றாரா? குருவாக்கைநம்பவில்லையாம். மேசியாவென்று தாம்நம்பாத வேறொருவர்சொன்னபேச்சைநம்பினராம். ஓடத்தொடங்கியுங் கிழவிக்குப்பிறகேயா? பொய்க்குவியாக்கியானமெழுதத்தலையிட்டு மேலுமேலும்பொய்யா? நம்பினதுமெய்யானால்! யோவான் இறந்தவுடனே யிவரைத்தேடிவாரா? இவரைநம்பச்செய்வதற்காகவே அப்படித்தூதுவிடப்பட்டதெனில், அத்தூதன்பயன்சொல்லாமல்விடப்

படுமா?—சுவாமியின்சன்னிதானத்தில் அவர்கண்முன்னேபிரத்தியட்சமாகநிற்கும்போது, ஓர்அற்பமனுடன்அவரைச்சுட்டிக்காட்டி, யாட்டுக்குட்டியென்றுவாணித்தானா? மிகநன்றாயிருந்தது!! தேவனென்றுகண்டவன் தான்அவர்பின்னேசெல்லாதொழிந்ததேன்? அரசன்சபைக்குவந்தபின் கட்டியத்துக்குஅலுவலென்னவோ?” என்கிறார்.

மூ-வது. அர்ச். அருளப்பர் தம்முடைய சீஷர்களிலிருவரிடத்திற் சேசுநாதர்தான் வரவேண்டியமேசியாவென்னு நம்பிக்கை பூரணமாயின்னுமுண்டாகவில்லையென் றறிந்திருந்ததினால், அவர் சேசுநாதருடையகிரியைகளைச் சிறையிற்கேள்விப்பட்டபோது, தமதுமரணத்துக்குப்பின் அந்தச்சீஷர்களுக்கு இடறல்வராதபடி, அவர்கள் நேரிற்சேசுநாதர்கிரியைகளைக் கண்டுகொள்ளட்டுமென்றுகருதி, அவர்களைச்சேசுநாதரிடத்தனுப்பி, “வரவிருக்கிறவர்நீர்தானோ நாங்கள்வேறொருவருக்கெதிர்பார்க்கவோ?” என்றுஅவரைக்கேட்பித்தார். சேசுநாதர் அதற்குப்பிரத்தியுத்தரமாக: நீங்கள்கேட்டவைகளையுங் கண்டவைகளையும் போய்அருளப்பருக்கறிவியுங்கள். குருடர்காண்கிறார்கள், முடவர்நடக்கிறார்கள், குஷ்டரோகிகள்சொஸ்தப்படுகிறார்கள், செவிடர்கேட்கிறார்கள், மரித்தோருயிர்த்தெழுகிறார்கள், ஏழைகளுக்குச் சுவீசேஷம்பிரசங்கிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் என்னிடத்தில்இடறல்படாதவன் பாக்கியவானென்று அருளப்பர்கருத்துக்கொத்தபடி சொல்லினர். அவர்களும் பிறகுசேசுநாதரைப் பூரணமாகவிசுவசித்தார்கள். ஆதலால்அவர்கள் அர்ச். அருளப்பர்மரித்தபோ தவரையடக்கஞ்செய்தவுடனே அந்தச்செய்தியைச் சேசுநாதரிடத்துக்குப்போயறிவித்தார்கள். (அர்ச். மத். கச: கஉ.)—ஆதலால்இந்தச்சங்கதிவேறு, சேசுநாதரைக்குறித்து அர்ச். அருளப்பர் பிரசித்தமாகப்பொதுவிலே சாஷிபகர்ந்ததுவேறு. ஆதலால்இந்தஇரண்டும்பொய்யல்ல. ஆதலாற்பண்டிதர் இந்தவிஷயங்களிலே இந்தவிதக்கேள்விகேளாமல், சைவருடையசுருதிசித்தமான கிரமசிருட்டி யுகபத்சிருட்டிகள்விஷயத்திலே, இரண்டும்பொய்யல்லாவிடினும் ஒன்றாவதுபொய்யல்லவாவென்று கேட்பின், அதுதருமெனவறிக.

கஉரு. உ-வது. குருசொல்லு மெல்லாவற்றையுமொப்புக்கொள்ளுதல் பரமார்த்தருகுவின்சீஷராகிய மட்டி, மடையன், முதலானவர்களின்தன்மையாம். அறிவுடையசீஷர்களுக்குஞ் சிலவிஷயங்களிற் சந்தேகந்தோன்றும்; அந்தச்சந்தேகத்தைத்தீர்த்தல் குருவுக்குக்கடனாம். அது கைவல்லிய நவரீதமுதலியநூலுட், சந்தேகந்தெளிதற்படல முதலியவைகளாலு மறியலாம். அப்படியே அர்ச். அருளப்பருடைய சீஷர்கள் சந்தேகங் கொண்டார்கள், அவர் அவர்களுக்கு அதனைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினாலேதீர்த்தார். அது நியாயமாகவேயிருக்க, அந்தச்சீஷர்களை, (ஒரு குருவைவிட்டு வேறொருகுருவைச் சேர்ந்ததிரிசங்கையும், விருத்திராசுரனென்னுந் தன்குருவைக்கொன்றதேவேந்திரனையும், வியாழமென்னும் தன்குருவினுடைய மனைவியாகிய தாராவையிழுத்துக்கொண்டோடி வைப்பாட்டியாக்கிக்கொண்ட

சந்திரனையுங் கொண்டாடுஞ்) சைவசமயபண்டிதர் இகழ்வ தறியாமை யெனவறிக.

கஉசு. ஈ-வது. அர்ச். அருளப்பர்மரித்தவுடனே அவர்சீஷர் கள்சேசுநாதரிடத்தில்வந்திருக்க (அர்ச். மத். கசு: கஉ.)ப், பண்டிதர் அவர்கள்வரவில்லையென்றது மறியாமையெனவறிக.

கஉஎ. ச-வது. அர்ச். அருளப்பர் அக்காலவரையில் உலகிஷி ருந்தஎல்லாரைக்காட்டினு மேற்பட்டவராயிருக்க, அவரைப்பண்டிதர் ஓரற்பமனிதன் என்றதுதவறெனவறிக.

கஉஅ. று-வது. “நேசரைக்காணாவிடத்து நெஞ்சாரவேபுகழ்த லாசானையெவ்விடத்து மப்படியே” என்று தமிழ்வித்வானாலுஞ் சொல் லப்பட்டிருக்கப், பண்டிதர் : ஞானகுருவாக இவ்வுலகில்வந்ததெய்வத் தை அர்ச். அருளப்பர் புகழ்ந்ததைக்குறித்து அதிசயப்பட்ட தறியா மையெனவறிக.

கஉக. சு-வது. அர்ச். அருளப்பர்வந்தது சேசுநாதர்பின்னே செல்லவல்லவென்று சத்தியவேதம் அறிவிக்கும்போது, பண்டிதர்: இவர் “ அவர்பின்னே செல்லாதொழிந்ததேன்?” என்றது மறியாமை யெனவறிக.

கஉ௦. எ-வது. சேசுநாதர் பிரசித்தமாகப்பிரசங்கிக்கவும் புது மைகளைச்செய்யவுந்தொடங்கியபோது, அர்ச். அருளப்பர்சிறைப்பட்டி மடிந்திருக்கப் பண்டிதர்: “அரசன் சபைக்குவந்தபின் கட்டியத்து க்கு அலுவலென்னவோ?” என்றதும் தவறெனவறிக.

கஉக. ஈஉ. பண்டிதர்: கசு-வது: “வனூந்தரத்திலே உபவா சம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தகிறிஸ்துவை உபவாசநாள்முடியுமுன் கல் லைஅப்பமாகச்செய்யென்றுபிசாசுகேட்டதேல் அஃதோர் சோதனையா கும். உபவாசகாலம்முடிந்தபின்சொன்னதேல் அஃதுசோதனையாவ தெவ்வாறு? அவர்கல்லையப்பமாக்கிச் சாப்பட்டகாலத்துஞ், சோதனை க்குள்ளாகமாட்டாரோ. பிசாசின்கருத்துக்குஇசைவதே சோதனைக்கு ட்படலாயின், அதன்கருத்துக்கிசைந்தன்றோ அஃது தன்னைஉப்பரி கைக்குக்கொண்டுபோக இடங்கொடுத்தார். பின்னைச்சோதனையைக் கடந்த தெவ்வாறோ? அனுமார்கடறாண்டியதென்னக் காட்டினின்று ப்பரிகைக்கு அரைமிடத்திற்பறந்ததும் மறுகால் அங்குநின்று மலை ச்சிகரத்திற்குப்பாய்ந்ததும் பேரதிசயந்தான். இதற்குச்சாட்சியார்?— மேலுமீண்டுக்கூறப்பட்டசிகர மெந்தமலையின்கணுள்ளதோ?— இராச்சி யமெல்லாவற்றையுங்காண்பித்ததென்றாற், பாஷாலங்காரமென்றுசொ ல்லலாம். இராச்சியங்களென்றுபன்மையாற்கூறினவர் பூமிகோளவடி வென்றுணராதவராமே. பூமியினிராச்சியங்களெல்லா மெவ்வுயரத்தி னின்றுபார்ப்பினுமென்! ஒருங்குபார்த்தற்பாலனவா? மிகுதிபற்றிச் சொல்லியதெனினும் பொருந்தாதே. யூதேயாராச்சிய மொன்றை யேபார்த்தற் கோர்மலையில்லையே. பார்த்தவர்கடவுள். காட்டினவ னும்பிசாசு. ஆதலாற் றமதுஞானதிருஷ்டியினு லொருங்குநோக்கின ரொனின் மலைச்சிகரமேனோ?” என்கிறார்.

கநஉ. ழு-வது. இந்தச்சோதனையாற் சேசுநாதரதுமேன்மைக்கு எவ்வளவாவது குறைவையுண்டாக்கல்வேண்டுமென்பதும் இது மூலமாக அவர்வரவேண்டியதேவசுதனென்றாவது தேவசுதனல்லொன்றாவது தானறிந்துகொள்ளுதல்வேண்டுமென்பதும் பிசாசினதுகருத்தாமாதலால், அந்தப்பிசாசு சேசுநாதர்உபவாசத்தில்ஊக்கமாயிருக்கும்போதும் பசியில்லாமலிருக்கும்போதும் அவரிடத்திற்கல்லையப்பமாக்கச்சொல்லுதல் தன்கருத்துக்கு அநுகூலமாயிராதென்றுநினைந்து, அவருக்குஉபவாசமுடிந்தபின்னும் பசியுண்டாயிருக்கிறபோதும் அப்படிச்சொல்லிற்று. சேசுநாதர்தமதுபசிதீர்தலாகிய அற்பகாரியத்தினிமித்தம் புதுமைசெய்தாராயின், அதனால் அவரதுபெருமைக் கொருகுறைவையுலகிற்பரப்பவும், தான் இவர்தேவசுதன்தானென்று தெரிந்துகொள்ளவுங்கூடுமாதலால், இதுசோதனையாயினதெனவறிக.

கநங. உ-வது. பாவகாரியத்துக்கிசைதல் மாத்திரமே சோதனைக்குட்படுதலென்னத்தகுவதெனவும், பருவதத்தின்மேலே தம்மைக்கொண்டுபோகஇடங்கொடுத்ததும் யூதர்முதலியவர் தம்மையடித்தல்முதலியவைகளுக்கிடங்கொடுத்ததுமுதலியவைகளும் சோதனைக்குட்பட்டதன்றெனவுமறிக.

கநச. ங-வது. சிவன் அநாதிரித்தியமாகிய பசுக்களையும் பாசத்தையுங்கொண்டு சகலத்தையுஞ்சிறுட்டித்தது முதலியவைகளுக்குப் பண்டிதர்கொடுக்குஞ்சாஸ்திரிகளே பிசாசு சேசுநாதரைத்தேவாலயமுதலியவற்றிற் கொண்டுபோய்விட்டதற்கு முதற்சாஸ்திரிகளெனவும், பிசாசுநீங்கினவுடனே வந்து சேசுநாதருக்கு ஊழியஞ்செய்துகொண்டிருந்தவாறோர்களே இதற்கிரண்டாஞ்சாஸ்திரிகளெனவுமறிக.

கநரு. ச-வது. இங்கேசொல்லப்பட்டஉயர்ந்தபருவதம் எவ்விடத்திலுளதோஅறியேம்; அதனையறிய ஆவசியகமில்லாமையாலெனவறிக.

கநசு. ரு-வது. பிசாசு சேசுநாதரை மிகவுமுயர்ந்தபருவதத்தின்மேல் எடுத்துக்கொண்டுபோய் உலகராச்சியங்களெல்லாவற்றையும் அவற்றின்மகிமைகளையும் மாயையினற்காட்டினதெனவும், பிசாசுஅவரைமிகவுயர்ந்தமலைமேலெடுத்துப்போனது: தான்மாயையாற் காட்டுபவைகளே அவர்யதார்த்தமானவைகளென்று நம்பச்செய்தற்கெனவும், ஆனால்அந்தமாயை சேசுநாதரைமயக்கினதில்லையெனவுமறிக.

கநஎ. சு-வது. பண்டிதர் தாமெழுதிய சைவமகத்துவத்தின்சு-ம் பக்கத்தில்: விஷ்ணுசைவசமயத்திற்கு உடன்பாடேயாமென்றும், விஷ்ணுவினுடைய ஸ்ரீ ராமாவதாரமுகிருஷ்ணாவதாரமும் மிகச்சிறப்புடையனவென்றும், (அவருடையமற்றைய அவதாரங்களெல்லாஞ்சிறப்புடையனவென்றும்) சொல்லியிருக்கிறார். விஷ்ணுவினுடையவராகாவதாரத்தைச் சொல்லும்நூலானது: இரணியாக்கன் பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டினென்றும், விஷ்ணுஅப்போதுபன்றியாகி அதைவிரித்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றது. இதனாற்பண்டிதர்: சைவசமயநூல்களையெழுதினவர் பூமியானது கோளவடிவென்றுணராதவ னென

மல், “உலகவிராச்சியங்க ளெல்லாவற்றையும்... அவருக்குக்காண்பித் து” என்று உண்மையைச் சொன்ன சுவிசேஷகர் “பூமிகோளவடிவென் னுணராதவராமே” என்றதரியாமையெனவறிக.

கநஅ. நந. பண்டிதர்: கஎ-வது: “மத்தேயு ககம் அதி-உஎ, உஅ-ம் வசனங்களிற் பேதுருகிறிஸ்துவைநோக்கி, நாமெல்லாவற்றை யும்விட் டம்மைப்பின்சென்று வருகின்றோமே நமக்கிதினாலென்னப் பலனென்றுகேட்க, அவர்தன்சீடனாரோக்கி, நான்என்மகிமையுள்ள சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது நீங்கள் இஸ்ரவேலின்பன்னிர ண்டுகோத்திரத்திற்கதிபர்களாகப் பன்னிரண்டுகிம்மாசனங்களில் வீற் றிருப்பீர்களென்று சத்தியமாய்உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்றார். இந்தப்பன்னிரண்டு சீடரிலொருவனையுதா தன்னைக்காட்டிக்கொடு த்து மகாதோஷகுருபாதகஞ்செய்து நித்தியநரகுக்கிரையாவானென் னு முன்னுணருஞ்சத்தியில்லாதவரையா மேசியாமேசியாவென்பது? முன்னுணர்வில்லார் பின்வாக்குத்தப்பிப் பொய்யராயினு ரிவர்க்குக் கடவுட்டன்மையா? பதிலுக்குவேறொருவனைப்பின்புசேர்த்துப் பன்னி ரண்டாக்கினொன்று வியாக்கியானம்பண்ணுவோரோ இதிலும்பதிலா? என்சீடர்பன்னிருவருக்கும் பன்னிருசிம்மாசனமென்றற் பதிலுக்குஆ ள்தேடலாம். முகத்துக்குமுன்னே உனக்குஎன்று கையாற்சுட்டிச் சொல்லியபின் பதிலாமா? வீண்சாலம்பேசாதிருங்கள்.—பூலோகஅர சனொருவன் நன்குடிகளிலொருவனை யென்பின்னேவாவென்று சொ ன்னால், நான்வந்தாலென்ன பலன்கிடைக்குமென்று ஒருவன்கேட்பா னா? ஒருமாணக்கன் நன்னுபாத்தியாயனைக்கேளாதகேள்வி! பின்னை ச்சீடருக்குள்ளெல்லாந் தலைமைபெற்றவிசேடசீஷனாகியபேதுரு இவ் வாறுகேட்டது இவன்அவரைக் கடவுளென்றுநம்பியிருந்ததற்கு மகா சாட்சி!! தன்சீஷரால் நம்பப்படாதவரையா நாமெல்லாரும்நம்பல்வே ண்டுமென்று சுவிசேஷபோதகர்கள்குளறித்திரிகிறார்கள்! சொல்லுவா ர்சொன்னாலுங் கேட்பார்க்குமதியில்லையா” என்கிறார்.

கநக. கஉ-வது. ஒருஐஸ்வரியவான் சேசுநாதரிடத்தில்வந்து, தான்நித்தியசீவனையடைதற்குரியவழியைக்குறித்து வினாவினான். அ துவிஷயத்திற்கிலவினாவும்விடையுந்நடந்தபின், சேசுநாதர்: “உத்தமனா யிருக்கஉனக்கு மனமிருந்தால், நீபேரயுனக்குள்ளவைகளைவிற்புத் தரி த்திரருக்குக்கொடு. அப்போது பரலோகத்தி லுனக்கொருபொக்கி ஷமிருக்கும். பின்னும்வந்தென்னைப்பின்செல்லென்றார்” (அர்ச். மத். கக: உக.)—அதுவிஷயமாய், அர்ச். இராயப்பர்சேசுநாதனாரோக்கி: “இதோநாங்களயாவற்றையும்விட் டம்மைப்பின்சென்றோமே, இதனா லெங்களுக்கென்னகிடைக்குமென்றார்.” அவர்க்குச்சேசுநாதர்: “மறு ஜனன (உத்தான) நாளில் மனுமகன்தனதுமகிமைச் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கும்போது, என்னைப்பின்சென்றவர்களாகிய நீங்களும் இஸ்ரவேலுடையபன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கு நடுத்தீர்ப்பவர்களா ய்ப் பன்னிரண்டுகிங்காசனங்களின்பேரில் வீற்றிருப்பீர்களென்று நிச் சயமாயுங்களுக்குச்சொல்லுகிறே”னென்றார். இதிற்கேசுநாதர் “நீங்க

ள்” என்றசொல்லைச்சும்மாசொல்லாமல், “என்னைப் பின்சென்றவர்களாகியநீங்கள்” என்றுவிசேடணங் கூட்டிச்சொல்லியதனால், உங்களில் என்னைப்பின்செல்லாதவனும்உண்டென்றும், “என்னைப்பின்சென்றவர்களாகியநீங்களும்...பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின்மேல் வீற்றிருப்பீர்கள்” என்றதனால், உங்களிலென்னைப்பின்சென்றவர்கள் பன்னிரண்டுபெயரோகியிருப்பீர்களென்றும் அவர்களுக்கறிவித்தார். சேசுநாதர் தம்முடையபன்னிருசீஷரிலொருவன் தம்மைப் பின்செல்லாததையறிந்திருந்தாரென்பதற்கு, அவர் பன்னிருவராகியஉங்களை நான்தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ? ஆயினும் உங்களிலொருவன்பிசாசாயிருக்கிறானே” (அர்ச். அருள. சு: எக.) என்று தம்முடைய சீஷருக்குச் சொன்னதுமுதலியவைகளும் சாசுதியாயிருக்கின்றன. பன்னிருவரிலொருவன்கெட்டுப்போவானென்று சேசுநாதரறிந்திருந்தும் நீங்களும் பன்னிருசிங்காசனத்திலிருப்பீர்களென்றதனால், இஸ்பிரீத்துசாந்துவினால் “வேறொருவன் அவனுடையமேற்றிராணிப்பட்டத்தைப் பெறுவானாக” என்றுசங்கீதாகமத்திலெழுதுவிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, யூதாசுக்குப்பதிலாகி அவனிழந்தபங்கையடைவோரைச் சேர்த்துத்தான் அவர்சொல்லினொன்று வியாக்கியானிகள்சொல்லியது முறைமையே. ஆதலாற்பண்டிதர் சேசுநாதரை “முன்னுணர்நஞ் சக்தியில்லாதவர்” “பொய்யர்” என்றதும் வியாக்கியானிகளைவிளித்துஇதிலும்பதிலா” என்றதும் அறியாமையெனவும், “என்னைப்பின்சென்றவர்களாகிய” என்னுஞ்சொல்லைமறைத்தும், சேசுநாதர் உனக்குஎன்றுகையாற் சுட்டினுள்ளொன்றசொல்லைச்சேர்த்தும் எழுதியது மாறுபாடெனவுமறிக.

கச0. 2-வது. பூலோகத்தரசனொருவன் தன் குடிகளிலொருவனை யென்பின்னேவாவென்றுசொன்னால், இவன்நான்வந்தாலென்ன பலன்கிடைக்குமென் றப்போதுகேட்கலாகாது. பின்அவனிமேவேலையைச்செய்கையிற் சமயம்வாய்க்கும்போது நானிவ்வளவுவேலையைச்செய்கிறேனே யிதற்குக்கூலியென்னவென்று கேட்டறியலாம். அப்படியேசேசுநாதரழைத்தவுடனேஅர்ச். இராயப்பர்முதலியசீஷர்கள் அவர்பின்னே போனார்கள். எங்களுக்கென்னகிடைக்குமென் றப்போது கேட்டதில்லை (அர்ச். மத். ச: கக—22.)—பின்னொருநாள் சேசுநாதர் ஓர் ஐஸ்வரியவானுக்கு “வந்தென்னைப் பின்செல்”. என்றபோது அர்ச். இராயப்பர் அப்படிப்பின்சென்ற தங்களுக்கு வரும்பலனைக் கேட்டறிந்துகொண்டார். இப்படியிவர் தங்கள்தொழிலின் பயனையறிந்துகொள்ள வினாவியதினால், இவர் சேசுநாதரைத் தேவசுதனென்று நம்பாதவொன்று தீர்மானிக்க வொருநியாயமுமில்லை. இப்படியிருக்கப், பண்டிதர்: “பேதுருஇவ்வாறுகேட்டது இவன்அவரைக்கடவுளென்றுநம்பியிருந்ததற்கு மகாசாட்சி!!” என்றது அறியாமையெனவறிக.

கசக. 15-வது. இலக்கணநூல்சொல்லுகிறபடி மாணக்கர்ஒரு நூலைக்கற்கத்தொடங்குமுன் அந்நூற்பயனைத்தெரிதல் ஆவசியகமாயிருக்க, அர்ச். இராயப்பர் தந்தொழிலின்பயன் யாதென்று கேட்டதைப்பண்டிதர்: “ஒருமாணக்கன் தன்னுபாத்தியாயனைக்கேளாதகேள்வியென்றது மறியாமையெனவறிக.

கசஉ. ஈசு. பண்டிதர்: கஅ-வது. இன்னுமொரோயொருவிரோதஞ்சொல்லி முடிக்கின்றேன். மத்தேயு. உஎம்-அதி. ௫-ம், ஏ-ம், வசனங்களில், யூதாஅந்தவெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்தி லெறிந்து, புறப்பட்டுப்போய் நான்கொண்டிறந்தான். ஆசாரியர் அந்தப்பணத் தையெடுத்துப் பரதேசிகளை அடக்கம்பண்ணும்படி யோர்குயவனது நிலத்தைவாங்கினார்கள் என்று கூறியிருக்க அப்போஸ்தலர் க-ம் அதி. கஅம்-வசனத்தில், அவனே அந்தநிலத்தைவாங்கினென்றுத் தலைகீழாய்விழுந்து வயிறுவெடித்துக் குடர்புறப்பட்டிறந்தானென்றுங் கூறியதுண்மையாமா? நான்குதாங்கினேன் தலைகீழாய்விழுவதெப்படி? எதுமெய்? எதுபொய்? இரண்டும்பொய்யன்றேல் ஒன்றுபொய்! முழுப் பொய்!!” என்கிறார்.

கசஈ. ழூ-வது. அப்போஸ்தலர்ஈடபடியாகமத்தின் ழூ அதிகாரத்து கஅ-ம் வசனம் எங்கள்வேதபுஸ்தகத்தில்: யூதாஸ் (தன்) “அநீதத்தின்கூலியினுலே ஓர்நிலத்தைச்சம்பாதித்துக்கொண்டான். நான்கொண்டு ஈடுவிலும்வெடித்தான், அவனுடையகுடல்களெல்லாமுஞ்சரிந்துபோயின” என்றும், புரோடெஸ்டான்டுவேதபுஸ்தகத்தில்: “அநீதத்தின்கூலியினுல் அவனொருநிலத்தைச்சம்பாதித்துத் தலைகீழாகவிழுந்தான்; அவன்வயிறுவெடித்துக் குடல்களெல்லாஞ்சரிந்துபோயின” என்றும்இருக்கின்றன. இவைகளில் ழூ-வது. “தலைகீழாய்விழுந்து” என்று எங்கள்வேதபுஸ்தகத்திற் சொல்லப்பட்டிராமையாற், பண்டிதர்: “நான்குதாங்கினேன் தலைகீழாய்விழுவதெப்படி?” என்றதுஎங்களுக்குச்சம்பந்தமானகேள்வியன்று, புரோடெஸ்டான்டுகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டது. யூதாஸ் தன்கழுத்திற்கயிற்றைமாட்டிக்கொள்ள உயரத்தில்ஏறுதற்குஉபகரணமாகக்கொண்ட ஏணியாவது, விசிப்பலகையாவது, அவன் தூங்கியகயிறுந்து கீழேவரும்போது அவனதுகாலிலேதட்டித்தடுக்கினாலும், அவன் தலைகீழாய்விழக்கூடும். ஆதலாற்பண்டிதர்: “நான்குதாங்கினேன் தலைகீழாய்விழுவதெப்படி?” என்றது அறியாமைக்குரியகேள்வியெனவறிக. உ-வது. “யூதாஸ், தன் அநீதத்தின்கூலியினுலே ஓர்நிலத்தைச்சம்பாதித்துக்கொண்டான்” என்றிருக்கிறதும், அர்ச். மத்தேயுசுவிசேஷத்தின் உஎ-ம் அதிகாரத்து சு-எ-ம் வசனத்தில்: “பிரதான ஆசாரியர்கள்...அந்தவெள்ளிக்காசுகளைக்கொண்டு அந்நியமையடக்கம்பண்ணுவதற்குக் குயவனுடையநிலத்தைவாங்கினார்கள்” என்றிருக்கிறதும், ஒரோகருத்துள்ளவைகள். (எப்படியெனின், பிரதான ஆசாரியர்கள் இந்தக்காசுகளை இரத்தக்கிரயமானதாற் காணிகைப்பெட்டியிற் போடலாகாதவைகளென்று விலக்கிவிட்டதனாலும், இந்தக்காசுகளைக்கொண்டே அந்தநிலத்தைவாங்கினதினாலும், இந்தக்காசுகள் யூதாஸினுல் தான் உயிருள்ளவனாயிருந்தபோது அநீதத்தின்கூலியாகச்சம்பாதிக்கப்பட்டவைகளும், அந்தநிலம் அவனால், அவன் மாண்டபின், அந்த அநீதத்தின்கூலியைக்கொண்டு சம்பாதிக்கப்பட்டதுமேயாமாதலால்.) ஆதலால், பண்டிதர், “சம்பாதித்துக்கொண்டான்

(Possessed) என்பதை, வாங்கினான் (bought) என்றுமாற்றி, “அப் போஸ்தலர் க-ம் அதி. கஅ-ம் வசனத்தில் அவனே அந்தநிலத்தைவாங்கினானென்றிருக்கிறது” என்றது எந்தப்புத்தகத்திலுமில்லாதமாறு பாட்டுமொழி. ஆதலாற்பண்டிதர்சொன்னதே பொய்யெனவும், சத்தியவேதஞ்சொல்லியது மெய்யெனவுமறிக.

கசச. உ-வது. விநாயகர் கஜமுகாசுரன்மேல்விடுதற்குத் தன் கொம்புகளிலொன்றையொடித்தாரென்று கந்தபுராணஞ்சொல்ல, ஐந்தாம்வேதமாகியபாரதமானது: அவர்அதனை மேருமலைமேற்பாரதத்தையெழுதும்படி யொடித்தார்என்கின்றது. எதுமெய்? எதுபொய்? இரண்மும்பொய்! முழுப்பொய்யெனவறிக.

சொற்றவற்றியலான்மற்றையபிறவுந்
தெற்றெனவுணர்தறெள்ளியோர்கடனே.

யதிஸந்திசூனா: பும்ஸாம்
விகஸந்த்யேவதேஸ்வயம் |
நஹிகஸ்தூரிகாமோத:
சபதேந நிவார்யதே ||

விவிலியவிரோததிக்காரம் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

சைவமகத் துவ திமிர பாநுவின் பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௩௯	௩௯	கிறிஸ்து ...	கிறிஸ்த
௧௪	௧௧	நெறுப்பு ...	நெருப்பு
௧௩	௩௯	பாராட்டி ...	பாராட்டி
௩௩	௧௨	கருதி. ...	கருதி,
௪௭	௨௩	மான்மாக்களை ...	ன்மாக்களை
௩௦	௩௦	தருதி ...	தருதி
௩௮	௩௪	விசுவாசிக்க ...	விசுவாசிக்க
விவிலி யவிலோ ததிக்கா ரத்தின் பக்கம். ௩௮	௩௨	L'establissement ...	L'etablissement

இவ்வகைத் தப்பிதங்க ளின்னுமிருப்பின், திருத்திவாசிக்குக.